Brevdato	
Afsender	Astrid Ulrich-Jørgensen (Sagsbehandler, Kontor for cirkulær økonomi)
Modtagere	
Akttitel	Høringssvar til lovforslag om benchmark og periodisering
Identifikationsnummer	863827
Versionsnummer	1
Ansvarlig	Astrid Ulrich-Jørgensen
Vedlagte dokumenter	Aktdokument DOKUMENT IKKE MEDTAGET Samlede høringssvar PDF Bilag 1 - 01 Høringssvar Brancheforeningen Cirkulær 03182026 Bilag 1.1 - 02 Høringssvar Brancheforeningen Cirkulær høringssvar 03192026 Bilag 2 - Høringssvar Sønderborg Kommune Bilag 3 - Høringssvar Bryggeriforeningen Bilag 4 - Høringssvar Emballageretur 17032026 final Bilag 5 - Høringssvar HJHansen Recycling Group Bilag 6 - KL's høringssvar Bilag 7 - Høringssvar Københavns Kommune Bilag 8 - VANA høringssvar Bilag 9 - Dansk Gartneris høringssvar Blag 10 - Høringssvar EPR Danmark European recycling Platform Bilag 11 - Høringssvar Tårnby kommune Bilag 12 - Høringssvar Forbrugerrådet Tænk Bilag 13 - Dansk Erhverv høringssvar Bilag 14 - Høringssvar Billund Vand og Energi Bilag 15 - Høringssvar Dansk Industri Bilag 16 - Høringssvar VSOD's (Vin og Spiritus Organisationen i Danmark) Bilag 17 - Dansk Retursystems høringssvar Bilag 18 - MLDK Mærkevareleverandørerne høringssvar Bilag 19 - HORESTA - Høringssvar Bilag 20 - høringssvar GRAKOM Bilag 21 - Landbrug & Fødevarers høringssvar Bilag 22 - Plastindustriens høringssvar Bilag 23 - Høringssvar RLG RENE Nordic Bilag 24 - Høringssvar Danske Regioner Bilag 25 - Vejle Kommunes høringssvar Bilag 26 - De Samvirkende Købmænd Høringssvar Bilag 27 - Høringssvar ARC Amager Ressourcenter
Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)	
Udskrevet	08. okt 2026

Brevdato	
Afsender	Astrid Ulrich-Jørgensen (Sagsbehandler, Cirkulær økonomi)
Modtagere	
Akttitel	Samlede høringssvar PDF
Identifikationsnummer	910929
Versionsnummer	1
Ansvarlig	Astrid Ulrich-Jørgensen
Vedlagte dokumenter	Aktdokument DOKUMENT IKKE MEDTAGET Bilag 1 - 01 Høringssvar Brancheforeningen Cirkulær 03182026 Bilag 1.1 - 02 Høringssvar Brancheforeningen Cirkulær høringssvar 03192026 Bilag 2 - Høringssvar Sønderborg Kommune Bilag 3 - Høringssvar Bryggeriforeningen Bilag 4 - Høringssvar_Emballageretur_17032026_final Bilag 5 - Høringssvar HJHansen Recycling Group Bilag 6 - KL's høringssvar Bilag 7 - Høringssvar Københavns Kommune Bilag 8 - VANA høringssvar Bilag 9 - Dansk Gartneris høringssvar Blag 10 - Høringssvar EPR Danmark European recycling Platform Bilag 11 - Høringssvar Tårnby kommune Bilag 12 - Høringssvar Forbrugerrådet Tænk Bilag 13 - Høringssvar og spørgsmpål fra Nikotionbranchen Bilag 14 - Dansk Erhverv høringssvar Bilag 15 - Høringssvar Billund Vand og Energi Bilag 16 - Høringssvar Dansk Industri Bilag 17 - Høringssvar VSOD’s (Vin og Spiritus Organisationen i Danmark) Bilag 18 - Dansk Retursystems høringssvar Bilag 19 - MLDK Mærkevareleverandørerne høringssvar Bilag 20 - HORESTA - Høringssvar Bilag 21 - høringssvar GRAKOM Bilag 22 - Landbrug & Fødevarers høringssvar Bilag 23 - Plastindustriens høringssvar Bilag 24 - Høringssvar RLG RENE Nordic Bilag 25 - Høringssvar Danske Regioner Bilag 26 - Vejle Kommunes høringssvar Bilag 27 - De Samvirkende Købmænd Høringssvar Bilag 28 - Høringssvar ARC Amager Ressourcenter
Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)	
Udskrevet	07. apr 2026

Brancheforeningen
Cirkulær

17. marts 2026
Journalnr.: NR-11.6.40.3-01

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholm Kanal 26
1220 København K

Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballager) – j. nr. 2026-679

Miljø- og Ligestillingsministeriet har den 13. februar 2026 sendt ovenstående ændringsforslag i høring.

Ændringsforslaget har til hensigt at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte maksimale størrelser af producentgebyret under hensyn til genanvendelsesmålene samt regler for kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger.

Ændringsforslaget udspringer af regeringens ønske om, at producenterne ikke må betale mere end 1,0-1,2 mia. kroner om året i producentgebyr til kommunerne i stedet for de 1,6 mia. Kroner, som kommunerne har budgetteret omkostningerne til at være.

Principielle bemærkninger

Ændringsforslaget giver Brancheforeningen Cirkulær anledning til bekymring, da det blandt andet kan betyde, at kommunerne ikke kan få dækket deres nødvendige omkostninger, og formålet med producentansvaret undermineres. Det kan potentielt betyde, at der gives statsstøtte til producenterne.

Ændringsforslaget synes ikke at undersøge, hvilke grunde der kan være til, at **de forventede omkostninger** på 1,2 mia. kroner i praksis viste sig at være 1,6 mia. kroner ved udgangen af 2025. Kan det fx skyldes prisudviklingen, ændret forudsætninger og/eller mangelfulde data?

Der introduceres en **benchmark model**, hvilket ikke synes at være i overensstemmelse med fagfolks anbefalinger. Modellen er indrettet på en måde, der synes at

Brancheforeningen Cirkulær
Vester Farimagsgade 1, 5. sal
DK-1606 København V

+ 45 72 31 20 70
cirkulaer@cirkulaer.dk
cirkulaer.dk

gøre det umuligt for en kommune at indrette sine affaldsordninger, så alle omkostninger til emballageaffald kan dækkes.

Kommuner og affaldsselskaber har ingen incitamenter til at iværksætte tiltag, der øger indsamlingen af emballageaffald, så længe det øger deres omkostninger, da de ikke kan få dem dækket af producenterne. Modellen vil sandsynligvis fremme suboptimering hos såvel kommuner som producenter.

Det synes ikke undersøgt, hvorvidt benchmark modellen vil sikre, at vi opfylder **EU's genanvendelsesmål,** for så vidt angår emballageaffald. På den baggrund kan man heller ikke vurdere, hvad der er de **"nødvendige omkostninger"** i forhold til at nå målene.

De forventede omkostninger til håndteringen af emballageaffald

De forventede omkostninger på 1,2 mia. kroner om året er baseret på en rapport fra 2021 (Rapport). I praksis viste kommunernes (budgetterede) omkostninger sig som bekendt at være 1,6 mia. kroner om året. Der kan være mange gode grunde til, at omkostningsniveauet har ændret sig i løbet af 5-6 år.

Prisudviklingen og priser generelt (fx på drivmidler, skraldebiler og indsamlingsmateriel) kan have været anderledes, end man forventede i 2021. Rapporten indeholder en række antagelser, som, vi i dag ved, ikke holder. Det handler fx om prissætningen af forskellige ydelser, og hvilke affaldsordninger kommunerne har implementeret. Tilsvarende har fremskrivningerne af emballage- og emballageaffaldsmængder (samt affaldsmængder generelt) vist sig ikke at holde stik.

På den baggrund skal vi spørge ministeriet, hvorvidt det er undersøgt, hvad der er grunden til, at kommunernes forventede omkostninger er steget fra 1,2 mia. kroner til 1,6 mia. kroner? I givet fald vil vi gerne se undersøgelsen. Hvis der ikke er lavet en undersøgelse, bedes ministeriet forklare, hvorfor der ikke er lavet en undersøgelse.

Ingen har os bekendt beskyldt kommunerne for at fastsætte producentgebyrerne på ulovlig vis. Nu står kommunerne i en situation, hvor de under et kan stå og mangle 400-600 mio. kroner om året, som de i god tro havde forventet skulle dækkes via producentgebyrerne. I den sammenhæng er det dybt problematisk, hvis ministeriet ikke som minimum undersøger, hvorvidt stigningen i omkostninger kan forklares.

Valg af benchmark model

Indtil efteråret 2025 har stort set alle været enige om, at der (på et tidspunkt) skal fastlægges et serviceniveau for de kommunale affaldsordninger, der skal danne grundlag for kommunernes fastsættelse af producentgebyrerne. Det såkaldte

forhandlingsudvalg blev enige om et serviceniveau i starten af 2024, der dog blev afvist af Miljøministeriet, da der – ifølge ministeriet - ikke var sikkerhed for, at man kunne nå EU's genanvendelsesmål.

BDO konkluderer i en rapport fra 2024 (Microsoft Word - 240424 FINAL Afrapportering Fase 1.docx) på side 6, at *"det vurderes herudover, at det ikke for nærværende vil være muligt, i alle til fælde, at gennemføre en omkostningsopgørelse på fraktionsniveau med henblik på understøttelse af kommende regler om udvidet producentansvar"*.

JHN Processor udgav i december 2025 en rapport, hvori de vurderer, at modeller baseret på volumendata er mest egnet til at fastsætte et kommunalt basisserviceniveau, fremfor modeller baseret på budgetdata og beregnede omkostninger (benchmark) pr. ton (side 27 i rapporten, der er vedlagt).

Hvad er grunden til, at Miljø- og Ligestillingsministeriet vælger at gå videre med en model, som ifølge BDO ikke er mulig, og hvor JHN Processor vurderer, at andre modeller er mere egnet?

Vi vil gerne se, hvilket fagligt grundlag der ligger til grund for, at Miljøministeriet peger på en benchmark model som den mest anvendelige model.

Et helt afgørende spørgsmål er, hvordan en kommune kan indrette sine affaldsordninger, så den er sikker på at få dækket alle de omkostninger, der relaterer sig til emballageaffald. Dette synes ganske vanskeligt, når der lægges op til, at det maksimale producentgebyr (benchmark) fastlægges på fraktionsniveau.

Vi skal derfor opfordre ministeriet til, at der med lovforslaget følger en beskrivelse af, hvordan kommunerne kan indrette deres affaldsordninger, så alle deres omkostninger til håndtering af emballageaffald dækkes.

Hvis det ikke er muligt for kommunerne at indrette deres ordninger, så de får dækket alle nødvendige omkostningerne til håndtering af emballageaffald, synes der potentielt at være tale om statsstøtte. Vi skal i den anledning spørge ministerieret, om de har gjort sig overvejelser om, hvorvidt den model, der foreslås, er i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte, og om vi i givet fald må få indsigt i overvejelserne?

Ingen økonomiske incitamenter

Miljø- og Ligestillingsministeren vil i fremtiden fastsætte den maksimale størrelse af det producentgebyr (pr. fraktion) som kommunerne kan opkræve hos producenterne. I praksis kan det komme til at betyde, at ingen kommuner vil øge

omkostningerne til deres håndtering af emballageaffald, da de jo ikke kan forvente, at deres omkostninger bliver dækket.

Modellen vil desuden give anledning til suboptimering, da alle kommunernes interesse er at begrænse egne omkostninger – uanset om det medfører, at de samlede omkostninger i systemet eller hos producenterne stiger.

Det vil såvel kunne bremse vedligeholdelsen og udviklingen af affaldsordningerne, og underminerer mulighederne for at nå EU's målsætninger. Hvordan vil lovforslaget imødegå det?

Vil Miljø- og Ligestillingsministeren kunne pålægge kommunerne omkostningerne til håndtering af emballageaffald, der ikke skal dækkes af producenterne?

EU's målsætninger og nødvendige omkostninger

I et høringsnotat fra 4. oktober 2024 - j.nr. 2023-2267 (vedlagt) kan man læse følgende; *"Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkelige data til at fastsætte et serviceniveau, der med sikkerhed lever op til EU's genanvendelsesmål"* (side 12) og længere henne; *"Ministeriet anerkender, at der fremadrettet kan blive behov for at se på, om det er nødvendigt at udsortere emballageaffald fra restaffald for at nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, og hvordan dette i givet fald skal indgå i producentansvaret"* (side 17).

I det lovforslag om udvidet producentansvar, der blev sendt i høring den 1. juli 2024, kan man læse; *"På baggrund af indstillingen fra forhandlingsudvalget, har Miljøstyrelsen vurderet, at der med det indstillede serviceniveau ikke er sikkerhed for, at producenter betaler de nødvendige omkostninger for at opnå EU's genanvendelsesmål, og det vurderes yderligere, at der er behov for et forbedret data grundlag for at kunne fastsætte et serviceniveau, der sikrer dette"* (vedlagt, afsnit 3.1.2.1.5, side 76).

Hvilken viden har Miljø- og Ligestillingsministeriet tilvejebragt siden udgangen af 2024, der gør, at de nu kan vurdere, at en benchmark model sikrer, at vi når EU's genanvendelsesmål, og at producenterne alene betaler kommunerne de nødvendige omkostninger for at nå målene?

Svaret må gerne tage udgangspunkt i, at Miljø- og Ligestillingsministeriet ved udgangen af 2024 ikke havde tilstrækkelig viden og data til at vurdere, hvordan EU's genanvendelsesmål skulle nås med de daværende kendte midler, herunder de ikke mente der var sikkerhed for at producenterne betalte de nødvendige omkostninger.

Afslutning

Brancheforeningen Cirkulær har uddybet sine principielle bemærkninger i vedlagte bilag, hvor I også kan finde vores konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Hvis ministeriet har spørgsmål til foreningens høringssvar, er I velkomne til at kontakte os. Vi stiller også gerne op til et møde, hvis I skulle ønske det.

Venlig hilsen

Niels Remtoft
Specialkonsulent

Brancheforeningen
Cirkulær

17. marts 2026
Journalnummer: NR-11.6.40.3-02

Bilag 1: Yderligere bemærkninger til lov om ændring af lov miljøbeskyttelse

I bilaget uddybes de principielle bemærkninger og der gives konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Principielle bemærkninger til lovforslaget

De principielle bemærkninger tager udgangspunkt i, at ændringsforslaget og regeringens ønsker som er udtrykt i pressemeddelelsen fra den 11. september 2025 (Regeringen vil sikre klarhed for virksomhederne og ro om emballagepriserne - Miljø- og Ligestillingsministeriet) nogle steder synes i uoverensstemmelse med Miljø- og Ligestillingsministeriets tidligere udmeldinger. I nogle tilfælde har vi også svært ved at se sammenhængen med de krav EU stiller til genanvendelsen og et udvidet producentansvar.

De forventede omkostninger til håndtering af emballageaffald

Rapporten som de forventede omkostninger på 1,2 mia. kroner er baseret på, er udgivet i november 2021. Vi vil her pege på en række af de faktorer, der potentielt kan forklare prisstigningen, men som ikke synes undersøgt nærmere i forbindelse med ændringsforslaget.

Noget der påvirker omkostningerne, er prisudviklingen og for affaldsområdet vedrører det fx drivmidler, lønninger, skraldebiler (el-biler vinder udbredelse), indsamlingsmateriel og tømningspriser. Har ministeriet undersøgt, hvordan de priser har udviklet sig?

Har ministeriet undersøgt om fremskrivningen af affalds- og forsyningsmængder holder i dag?

Tabel 5-3 i rapporten fra passer ikke med de fordelingsnøgler kommunerne skal anvende, jf. bilag 8 i emballagebekendtgørelsen.

Ministeriet må allerede nu have tal fra 2024, der kan indikere, hvorvidt de forventede indsamlet mængder i rapportens tabel 5-4 passer.

De fire indsamlingsmodeller, der forudsættes anvendt af kommunerne passer ikke med den virkelighed vi ser i dag. Det kan man forvisse sig om ved at læse JHN Processor rapport fra 8. december 2025. Fx synes model 4 stort set ikke anvendt i dag, hvor COWI-rapporten antager at 40% af kommunerne vil implementere model 4.

Brancheforeningen Cirkulær
Vester Farimagsgade 1, 5. sal
DK-1606 København V

+ 45 72 31 20 70
cirkulaer@cirkulaer.dk
cirkulaer.dk

Miljøstyrelsen var efter det politiske krav om at kommunerne skal indsamle 10 fraktioner meget opsat på, at de 10 fraktioner også skulle hentes på matriklen i sommerhusområder. COWI-rapporten antager at de fleste etablerer centrale affaldsøer i sommerhusområder. Har man undersøgt, hvordan det rent faktisk ser ud i dag?

Det antages at omkostningerne på genbrugspladserne er 102 mio. kroner (4% af totalomkostningerne på genbrugspladserne). Det burde være relativt enkelt at undersøge hvorvidt det tal holder i dag.

De forventede afsætningspriserne i tabel 5-6 burde også være nemme at tjekke.

Der laves ingen følsomhedsanalyse på indsamlingsomkostningerne, der udgør en stor post i kommunernes affaldsregnskaber. Hvis tømningsprisen for en 240 liters beholder stiger fx 2 kroner pr. tømning øges de samlede omkostninger betydeligt – med op mod 100.000 mio. kroner alt efter forudsætningerne.

Det burde også være enkelt at tjekke om forudsætningerne i rapportens bilag 1 stadig holder.

Ministeriet har siden sensommeren 2025 vidst, at de faktisk budgetteret omkostninger hos kommunerne vil blive højere end man forventede i 2021. Der har været masser af tid til at undersøge, hvorvidt der findes en god forklaring på omkostningsstigningen.

Alle de ovenfor nævnte forhold kan medvirke til at forklare stigningen i omkostninger, men det synes ikke at være undersøgt. Hvilket de facto kan betyde at de 1,6 mia. kroner rent faktisk repræsentere kommunernes ”nødvendige omkostninger” til håndtering af emballageaffald. I givet fald synes der at være gået på kompromis med forureneren betaler princippet i relation til det udvidet producentansvar. Men vi ved det ikke, da det – os bekendt - ikke er undersøgt.

Set fra vores stol er det uforståeligt at erhvervsorganisationerne (uden fagligt belæg), kan beskylde noget for at være ”for dyrt”, og ikke samtidig blive bedt om at dokumentere det, når de økonomiske konsekvenserne for kommunerne (reelt for borgernes affaldsgebyr) beløber sig til mellem 400 mio. og 600 mio. kroner.

Hertil kommer at kommuner og affaldsselskaber indirekte beskyldes for ikke at løse deres opgaver ordentligt – uden at der findes nogle form for dokumentation for at det er tilfældet.

Valg af benchmark model

Som nævnt i følgebrevet var der i starten af 2024 i forhandlingsudvalget enighed om et serviceniveau, der dog senere blev afvist af Miljø- og Ligestillingsministeriet. Ministeriet holdt dog fast i, at et serviceniveau skulle fastlægges efter at systemet blev evalueret i 2027. Vi savner som nævnt en fagligt funderet forklaring på, at ministeriet nu mener at en benchmark model er den foretrukne model.

Hertil kommer at en benchmark model, baseret på de enkelte emballagefraktioner og maksimale producentgebyrer, giver anledning til en række problemer.

For det første tager den segmentering af kommuner, der bruges ikke udgangspunkt i forhold, der påvirker indsamlingen af affald. Den tager udgangspunkt i kommunens størrelse og jobtilgængelighed.

Hermed er der ingen sikkerhed for, at kommunerne indenfor samme segment reelt er sammenlignelige, hvilke vil betyde at de "maksimale producentgebyrer" man regner sig frem kan være helt tilfældige i forhold til kommunerne og intet have med konkrete ordningers effektivitet at gøre.

Modellen er vanskelig at gennemskue, da ingen reelt ved, hvordan de "maksimale producentgebyrer" er beregnet, og dermed heller ikke kan vide hvad der skal til for at man kan opnå fuld dækning af sine omkostninger til emballageaffald. Det er grunden til at vi beder ministeriet beskrive, hvordan kommunerne kan indrette deres ordninger, så alle deres omkostninger til håndteringen af emballageaffald dækkes.

Vi bemærker at den model Miljø- og Ligestillingsministeriet peger på ikke synes i overensstemmelse med det udkast til vejledning om hvilke omkostningerne producenterne skal dække, som kommissionen offentliggjorde i september 2018 (vedlagt, se kap. 5; Guidance on Article 8a4(c) on necessary costs, særligt afsnit 5.2).

Fx må gennemsigtigheden i benchmark modellen siges at være begrænset, der tages heller ikke hensyn til lokale demografiske og geografiske forskelle samt lokale prisforskelle (fx tømningspriser og lønninger). Det dokumenteres heller ikke, at EU's genanvendelsesmål kan nås med anvendelse ministeriets benchmark model baseret på "maksimale producentgebyrer" samt hvorvidt det er nok til at dække "de nødvendige omkostninger".

Hvad er grunden til at ministeriet ikke følger kommissionens vejledning? Er ministeriet bekendt med, at kommissionen vil være mere lempelige end det fremgår af udkastet til vejledning i relation til, hvad der er "nødvendige omkostninger"?

Benchmark modellen baserer sig på, at der udregnes et "maksimalt producentgebyr pr. fraktion", som kommunerne kan opkræve i kroner pr. ton. Den metodik tager ikke hensyn til, hvilken kommuner der er billigst samlet set, men alene hvor de specifikke fraktioner håndteres billigst.

Da de enkelte valg af affaldsordninger påvirker omkostninger mellem de enkelte emballagefraktioner, vil der typisk tabes på gyngerne, hvad der vindes på karrusellerne. Det skyldes primært, at det er tømningsfrekvenser, der påvirker omkostningerne mest – ikke vægten af emballageaffaldet. Hermed bliver fx antallet af spande, hvorvidt man putter forskellige typer materiale i samme rum/spand eller ej, størrelsen af spanden og tømningsfrekvensen afgørende for den enkelte fraktions omkostninger i benchmark modellen.

Vi er ikke bekendt med, at en kommune kan indrette sine ordninger, så omkostningerne for de enkelte fraktioner modsvarer det maksimale producentgebyr for hver fraktion. Det er derfor tvivlsomt, hvorvidt nogle kommuner kan få deres samlet omkostninger til håndteringen af emballager dækket uanset, hvordan de indretter deres ordninger.

Da ovenstående scenario alt andet lige er i modstrid med EU-lovgivningen, har vi behov for at ministeriet beskriver, hvordan en kommune kan etablere sine ordninger og samtidigt få dækket alle sine (nødvendige) omkostninger.

Ovenstående problemstilling tydeliggøres af, at to kommunerne kan løse opgaven fuldstændig ens, men med forskellige omkostninger. Det antages at begge kommuner når EU's genanvendelsesmål.

Det vil fx ske hvis de har udbudt indsamlingsopgaven, og fået forskellige tømningspriser. Den kommune med de højeste tømningspriser kan ikke få dækket alle sine omkostninger, selvom der er tungtvejende argumenter for at de højere omkostningerne er nødvendige for at nå EU's genanvendelsesmål.

Har ministeriet taget højde for, at kommunerne i praksis kan stå helt uden muligheder for at få dækket sine nødvendige omkostninger til håndtering af emballageaffald alene som følge af, at omkostningerne til de samme ydelser er højere end i sammenlignelige kommuner?

Vil kommunerne, der kan dokumentere at deres omkostninger er nødvendige få dem dækket, selvom beløbet ligger ud over de "maksimale producentgebyrer"?

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er tale om en benchmark model. Der er i lovforslaget ingen beskrivelse af, hvordan kommunerne skal indrette sig for at opnå fuld omkostningsdækning. Dermed er der reelt intet "benchmark", men alene størrelsen på det beløb man maksimalt kan få udbetalt opgjort i kroner/ton.

De facto synes der nærmere at være tale om en nøgletalsmodel, da kommunerne får udbetalt et fast beløb pr. ton affald uanset, hvordan de indretter sig. Det bekræftes af den emballagebekendtgørelse, der nu er i høring, hvor det reelt er nøgletal – og ikke "benchmarks" – der fremgår af bilag 18.

Vores vurdering kan være forkert, hvorfor vi skal bede ministeriet forklare forskellen på den benchmark model lovforslaget indeholder og en nøgletalsmodel.

Vi bemærker at ministeriet tidligere har afvist en nøgletalsmodel, da den ifølge ministeriet ikke baseres på faktiske omkostninger, og derfor har karakter af en skat/afgift, der alene kan fastsættes ved lov (se vedlagte høringsnotat side 31).

Ingen økonomiske incitamenter

Kommunernes omkostninger til håndteringen af emballager har ikke ændret sig, blot fordi det ikke må koste producenterne mere end 1,2 mia. kroner pr. år at få kommunerne til at stå for indsamlingen af emballageaffald. De samlet budgetteret kommunale omkostninger er fortsat 1,6 mia. kroner om året. Så spørgsmålet er alene, hvem og hvordan omkostningerne skal dækkes. Ifølge regeringen er det borgerne, der via deres affaldsgebyr, skal dække de 400 mio. kroner om året som borgerne ikke får dækket af producenterne.

Til gengæld ved kommunerne nu, at de ikke kan forvente at få dækket alle deres faktiske omkostninger til håndteringen af emballageaffald. Det giver en incitamentsstruktur, der næppe vil gavne systemets samlet funktion eller bestræbelserne på at opfylde EU's målsætninger på genanvendelsesområdet.

Der må forventes at kommunerne vil forsøge at sænke deres omkostninger, uanset om dette går ud over systemets samlet økonomi og/eller gør det vanskeligere at genanvende det indsamlet affald – kort sagt er der incitamenter til at suboptimere.

Kommuner og affaldsselskaber indretter typisk deres system efter den samlet pris, miljø og servicen overfor borgerne – en helhedsvurdering. De hensyn er der principielt set ingen grund til at tage mere for så vidt angår emballageaffaldet – kun hvis det betyder at omkostningerne som minimum ikke stiger.

Kommuner og selskaber, der i dag omlaster og/eller balleterer affaldet til gavn for det samlede system, vil muligvis droppe aktiviteten, da de ikke får dækket (alle) omkostningerne af producenterne.

Kommuner og affaldsselskaber har ingen incitamenter til fx at styrke kommunikationsindsatsen og/eller forbedre indsamlingssystemet for at øge genanvendelsen, da de ikke kan få dækket de ekstra omkostninger.

Det er i det hele taget uklart, hvordan reglerne kan fremme udviklingen og forbedringen af systemet, når den ene part ikke kan forvente af få dækket de omkostninger, det kan medføre. Har ministeriet taget stilling til det?

De kollektive ordninger (producenterne) har med denne model de facto fået carte blanche til at bede kommunerne om hvad som helst – uden at de skal betale noget for det. Det vil være borgerne der kommer til at betale via affaldsgebyret.

De kollektive ordninger henvender sig allerede nu til kommuner og affaldsselskaber i diverse ærinder med fx ønsker om bedre sortering, andre ordninger, mere/bedre kommunikation, regninger for fejlsorteringer og/eller omlastning/balletering.

Har ministeriet planer om at regulere hvad producentorganisationerne må og ikke må i relation til kommuner og affaldsselskaber, når nu der er et loft over de omkostninger kommunerne kan få dækket?

Ovenstående gør sig også gældende i det omfang centraladministrationen og Forsyningstilsynet henvender sig til kommuner og affaldsselskaber. Påtænke ministeriet at tage højde for det?

Reglerne synes heller ikke at tage højde for udefra kommende hændelser, der kan påvirke kommunernes omkostninger.

Det er potentielt nye (EU) piktogrammer på vej, hvilke betyder at kommuner og affaldsselskaber på et tidspunkt skal udskifte deres piktogrammer – inklusive dem der vedrører emballager. Det kan blive en dyr omgang.

Uforudsete prisstigninger fx som følge af energikrisen synes der heller ikke at være taget højde for. Der synes heller ikke taget højde for ændringer i reglerne i almindelighed, der kan påvirke omkostningerne til håndteringen af emballageaffald.

Vil ministeriet i reglerne tage højde for, at kommuner og affaldsselskaber kan få dækket omkostninger der vedrører emballageaffald i tilfælde, hvor stigningen skyldes udefra kommende hændelser?

EU's målsætninger og nødvendige omkostninger

Indtil sommeren 2025 har der efter vores opfattelse været enighed om, at de affaldsordninger kommunerne og affaldsselskaber havde udrullet siden 2022 er nødvendige for at opfylde EU' genanvendelsesmål. Som bekendt er ordningerne etableret på baggrund af en politiske aftale indgået den 16. juni 2020 og efterfølgende ændringer i lovgivningen.

Det såkaldte forhandlingsudvalg anbefalede i deres indstilling et serviceniveau. Som tidligere nævnt blev anbefalingen afvist af Miljøministeriet, da de ikke mente at der var sikkerhed for at producenterne ville betale de nødvendige omkostninger til at nå EU's genanvendelsesmål.

På den baggrund blevet der udformet regler, der sikrede at kommunerne fik dækket deres faktiske omkostninger til håndtering af emballageaffald. Regler der blev lagt op til skulle evalueres i 2027.

For at sikre sig at kommuner og affaldsselskaber fortsat handlede økonomisk ansvarligt blevet følgende skrevet ind i lovens bemærkninger;

"Det bemærkes, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelserne er underlagt et krav om at sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenternes regning, at indsamle, transportere eller behandle emballageaffald efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej".

Lovforslag nr. L 84, Folketinget 2024-25, Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. samt supplerende bestemmelser til batteriforordningen). Se side 91 under bemærkningerne til lovforslagets punkt. 8.

Det er meget vanskeligt at fortolke Miljø- og Ligestillingsministeriet opfattelse under lovbehandlingen anderledes end at hvis EU's målsætninger skal nås, så skal der samles mere affald ind i det kommunale systemer, og det vil koste mere for producenterne, hvis de skal dække de nødvendige omkostninger. Desuden er man trykke ved at kommunerne opfører sig økonomisk ansvarligt.

Nu er det tilsyneladende Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at EU's genanvendelsesmål kan nås uden at der samles mere affald ind, og at det samtidigt

kan gøres billigere for producenterne. På den baggrund skal vi gentage opfordringen fra vores følgebrev, og bede ministeriet forklare hvilken viden der ligger til grund for denne ændring i ministeriets vurdering af hvorvidt EU-målene kan nås og til hvilke omkostninger.

Ministeriet synes nu heller ikke at have tiltro til, at (alle) kommuner overholder den retslige grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Ministeriets lovforslag kan ikke tolkes anderledes end at en række kommunerne vurderes at afholde omkostninger til håndteringen af emballageaffald, der ikke er "nødvendige omkostninger".

Os bekendt er der ingen kommunerne der er interesseret i at afholde omkostninger, der ikke er nødvendige. For at hjælpe de kommuner skal vi bede ministeriet pege på, hvad de betragter som ikke nødvendige omkostninger, herunder hvordan sammenhængen er mellem det system, der skal til for at indsamle de nødvendige mængder affald til genanvendelse og de tilhørende "nødvendige omkostninger".

Omkostninger der ikke er taget højde for

Vi skal bemærke at allerede i dag, er der en række omkostninger i forbindelse med håndteringen af emballageaffald på genbrugspladeserne, som kommunerne ikke får dækket, da man endnu ikke har fundet en brugbar finansieringsmodel.

Vi bemærker også at det er borgerne der skal dække omkostninger for det emballageaffald, der kommer i de forkerte spande. Borgerne skal ligeledes dække omkostninger for de mad- og drikkevarerester der ligger i emballagerne. Producenterne burde som minimum dække halvdelen af disse omkostninger, da de ellers ikke har nogle økonomiske incitamenter til at udforme emballager, der er nemmere at sortere og/eller tømme for mad og drikke.

Ovenstående tiltag vil alt andet lige styrke genanvendelsen, men det system der nu er ved at blive indrettet vil med stor sandsynlighed blokere for, at det sker grundet det politiske ønske om et "maksimalt producentgebyr".

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

Side 3.
Det fremgår tydeligt af den politiske aftale fra den 30. august 2022 (teksten over tabel 1), at der er tale om et skøn over de økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser af løsningen. Kan ministeriet pege på det sted i aftalen, hvor der står at det er en ufravigelig forudsætning for aftalens implementering er, at producenternes omkostninger til kommunerne ikke overstiger 1,2 mia. kroner?

På hvilket fagligt grundlag hviler vurderingen af, at EU's genanvendelsesmål kan opnås med denne model, herunder at producenterne alene dækker de nødvendige omkostninger til at nå målene?

Side 4
Hvordan hænger påstandene om at producenterne får økonomiske incitamenter til at reducere deres materialeforbrug samt udvikle og designe produkter og emballager, der kan genbruges og genanvendes sammen med, at man ønsker at reducere producenternes årlige omkostninger fra 1,6 mia. kroner til 1,2 mia. kroner?

Side 5
Det bør ikke alene fremgå af lovforslaget at hvis forhandlingsudvalget ikke kunne nå til enighed, vil staten fastsætte et serviceniveau. Det bør fremgå at forhandlingsudvalget blev enige, men at deres løsninger blev afvis af ministeriet. Begrundelsen for afvisningen bør naturligvis også fremgå. Det bør aftaleparterne, og dem der skal behandle lovforslaget vide besked om.

Side 7
Det fremgår at det skal være gratis for forbrugerne at returnere emballageaffaldet. Det synes ikke at være tilfældet i den danske regulering, da borgerne via deres affaldsgebyr skal dække de 400 mio. kroner for den kommunale håndtering af emballageaffaldet, som regeringen ikke mener producenterne skal betale.

Hvilke foranstaltninger har ministeriet truffet, der gør det gratis for forbrugerne, at returnere deres emballageaffald?

Side 8
Der er intet nyt i at det producenterne skal betale ikke må overstige, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Den forudsætning kendte ministeriet også da man lavede de regler, der trådte i kraft i 2025, og som nu er ved at blive ændret. Det ville være mere givende, hvis ministeriet forklarede, hvorfor I nu fortolker de bestemmelser anderledes end for et år siden.

Vi opfordrer til, at det af dette afsnit også fremgår, at kommunerne skal leve op til reglerne i affaldsbekendtgørelsen om, hvilket affaldsordninger kommunerne skal etablere og hvordan ordninger skal udformes. Det har jo en direkte indflydelse på ordningernes omkostninger, og dermed også på producentgebyret.

Side 10

Her fremgår det at "det således ikke er lykkedes Miljø- og Ligestillingsministeriet, at udarbejde et forslag til en fyldestgørende model for regler for et nationalt serviceniveau".

Det fremgår af den politiske aftale fra 2022 (side 7) at et forhandlingsudvalg bestående af kollektive ordninger og kommuner aftaler et serviceniveau. Det skete som bekendt, og det blev afvist af ministeriet. Ikke fordi det ikke kunne lade sig gøre, men fordi EU's mål ikke kunne nås og producenterne ikke dækkede de nødvendige omkostninger.

Der er os bekendt ikke tage initiativ til at indkalde forhandlingsudvalget for at se om de kunne blive enige om et nationalt serviceniveau, der kunne accepteres af ministeriet. Kan ministeriet forklare, hvorfor det ikke er sket? Mener ministeriet at det er i overensstemmelse med aftalen ikke at indkalde forhandlingsudvalget og i givet fald med hvilken begrundelse?

Vi bemærker at i JHN Processors rapport fra 8. december 2025 (vedlagt) peger konsulenterne på volumenbaseret modeller (som den forhandlingsudvalget anbefalede) og ikke en model baseret på budgetdata og beregnet omkostninger pr. ton (som er den ministeriet nu anbefaler).

Ministeriet er således – os bekendt – de eneste der peger på en såkaldt "benchmark model" som den mest anvendelige til at fastlægge et "serviceniveau".

Vi skal desuden bede om aktindsigt i det dokumenter, der ligger bag ministeriets arbejde med at udvikle et forslag til en fyldestgørende model for regler for et nationalt serviceniveau, herunder de dokumenter hvor det konkluderes at det ikke kan lade sig gøre.

Side 11
Det bør fremgå at de konsulenter, der lavede rapporten, peger på andre modeller som mere hensigtsmæssige end en model for producentgebyrets maksimale størrelse (side 27 i rapporten). Lovforslaget bør derfor også forklare, hvorfor ministeriet vælger en anden model end konsulenternes foretrukne.

Opdelingen i kommunetyper er ikke baseret på demografiske og geografiske forskelle, der vedrører affaldsindsamlingen. De er baseret på kommunes størrelse og jobtilgængelighed. Det bør naturligvis fremgå af lovforslaget.

Lovforslaget bør også belyse konsekvenserne af, at der arbejdes med en segmentering, da i udgangspunktet intet har med præmisserne for affaldsindsamling at gøre.

Kan ministeriet uddybe, hvorfor de mener at den anbefalede løsningsmodel er i overensstemmelse med emballagedirektivet og affaldsrammedirektivet? Fx synes der ikke at gøres nogle overvejelser om, hvordan modellen sikrer at EU's genanvendelsesmål nås.

Side 12
Hvad vil ministeriet gøre, hvis en kommune kan dokumentere at den ikke kan indsamle emballageaffald nok til at producenterne kan opfylde EU's målsætninger, hvis den alene får dækket omkostninger svarende til det "maksimale gebyr"?

Side 13
Vi skal bede om aktindsigt i de vurderinger og dokumenter, der ligger til grund for ministeriets konklusion om, at kommunernes årlige nødvendige omkostninger til indsamlingen af emballageaffald er 1,2 mia. kroner.

Kommunerne har alene kunne opkræve beløb svarende til 1 mia. kroner i 2026. De resterende 150 mio. kroner skal opkræves over 4 år.

Hvad gør en kommune, hvis en eller flere af de kollektive ordninger, der skal betale kommunen penge tilbage over fire år, går konkurs inden perioden udløber?

De nye regler kan forstås således, at kommunerne fra 2027 kun kan opkræve 1 mia. kroner om året. Er det korrekt? Hvis ikke må det gerne fremgå klart.

Der har tidligere været tale om at etablere en lånepulje for kommunerne set i lyset af, at de skal ud og finde 400 mio. kroner. Er der noget nyt om det?

Side 15-16
Det fremgår at lovforslaget medfører implementeringsomkostninger for kommunerne. Ministeriet foreslår at udgifterne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer.

Kan ministeriet forklare, hvordan omkostningerne der entydigt handler om emballageaffaldet anbefales afholdt af affaldsgebyret? Kan ministeriet forklare hvordan det er i overensstemmelse med forureneren betaler princippet?

Vi bemærker at lovforslaget har store økonomiske konsekvenser for kommunerne – og ikke mindst borgerne. Under et skal kommunerne finde 400 mio. kroner, som de i god tro har forventet blev betalt af producenterne. De skal nu betales af borgerne via affaldsgebyret. Det bør fremgå af lovforslaget.

Side 18
En potentiel sag om statsstøtte handler ikke om afbetalingen af producenternes lån. Den vil handle om, hvorvidt producenterne betaler eller ikke betaler de nødvendige omkostninger til at nå EU's genanvendelsesmål. Vi har i vores følgebrev peget på, at der kan være en risiko, hvis kommunerne i praksis ikke kan indrette deres affaldsordninger, så de får dækket alle deres omkostninger til håndtering af emballager.

Vi anbefaler at eventuelle overvejelser ministeriet har gjort sig i den anledning, fremgår af lovforslaget.

Miljø- og Ligestillingsministeriets departement
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Tak for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende maksimalstørrelse af gebyrer og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage. Høringssvaret peger på fire væsentlige problemstillinger, som bør adresseres før fremsættelse.

Høringssvaret fremhæver fire hovedproblemer:

1) Manglende central og ensartet fastsættelse af markedsrente og lånebetingelser ved periodisering.
2) Økonomiske forudsætninger er forældede og ikke i overensstemmelse med den faktisk implementerede ordning.
3) Manglende redegørelse for, hvorfor Forhandlingsudvalgets model for basisserviceniveau ikke er anvendt.
4) Risiko for bebyrdende tilbagevirkende regulering uden klar hjemmel.

Periodisering

Det er problematisk, at lovforslaget ikke fastsætter en central og ensartet markedsrente eller lånebetingelser for den 4-årige periodisering af midler afsat i 2025–2026 efter emballagebekendtgørelsen § 105, stk. 3–5. Uden fælles rammer opstår der risiko for forskelsbehandling mellem kommuner samt potentiel ulovlig statsstøtte til producenter og kollektivordninger.

Lovforslagets beskrivelse om markedsrente muliggør alene periodisering, men overlader rentesats og vilkår til lokal fastsættelse. Kommuner vil dermed forhandle individuelt med pengeinstitutter, hvilket naturligt giver forskellige renter og afdragsprofiler.

En central reference (fx Nationalbankens diskonto med et sagligt fastsat tillæg) og standard for kvartalsvise afdrag og rentetilskrivning vil skabe ensartede og gennemsigtige vilkår.

Erhverv og Affald

Sønderborg Kommune
Rådhustorvet 10
6400 Sønderborg
T: 88 72 40 83

erhverv-affald@sonderborg.dk
sonderborgkommune.dk

17-03-2026
26/10137
KS: lanl

Konsekvensen af uens vilkår er uforudsigelige producentgebyrer, risiko for tvister om statsstøtte og øget administrativ byrde for både kommuner og kollektivordninger.

Det kan samtidig fordyre finansieringen og udhule kommunernes mulighed for fuld omkostningsdækning.

Jeg foreslår, at lovforslaget fastsætter:
(1) en national formel for markedsrenten (diskonto + tillæg)
(2) kvartalsvise afdrag med løbende rentetilskrivning,
(3) identiske lånebetingelser for alle kommuner og affaldsselskaber, samt
(4) dokumentations- og rapporteringskrav, der understøtter gennemsigtighed og kontrol.

Lovgivning ud fra forkerte forudsætninger

I henhold til emballagedirektivet skal producenterne dække de nødvendige omkostninger ved særskilt indsamling af emballageaffald. Lovforslagets vurdering af et omkostningsniveau på 1,2 mia. kr. (fremskrevet fra 2020) afspejler ikke den faktisk implementerede ordning.

Lovforslagets estimatet udspringer af Miljøministeriets Rapport nr. 27 "Økonomi ved behandling af emballageaffald i 2025 – November 2021", hvis resultater er direkte indført i den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, der blev indgået d. 30. august 2022 og gentaget i Pakken med tiltag fra 11. september 2025.

Implementeringen i emballagebekendtgørelsen har indført ændringer i beregningskrav, beregningsmodeller og præmisser for omkring 380 mio. kr. (prisniveau 2020), som ikke er blevet genberegnet i lovforslagene eller i forbindelse med regeringens pakke fra 2020.

Der er fire hovedafvigelser med væsentlig økonomisk effekt:
(1) indsamling af farligt affald på genbrugspladser er indført (ca. 41 mio. kr., 2020-niveau)
(2) beregningsmetoden for genbrugspladser undervurderer udgifterne og udelader omkostninger svarende til ca. 124 mio. kr.,
(3) ændrede fordelingsnøgler forhøjer producentgebyrer med ca. 41 mio. kr.,
(4) implementeringen har flyttet udgifter fra producenter til kommuner
    a. finansielt ansvar på genbrugspladser ~16 mio. kr.
    b. kommunale omlastningspladser ~100 mio. kr.
    c. forbrændingspris ~58 mio. kr.

Hertil kommer, at beløbene skal fremskrives fra 2020 til 2026, så de ca. 380 mio. kr. (2020 niveau) i forskydninger svarer til ca. 447 mio. kr. i 2026-niveau.

Konsekvensen af at fastholde 1,2 mia. kr. er systematisk underdækning, hvor producenterne ikke betaler de nødvendige omkostninger. Det vil reelt flytte

udgifter til borgernes affaldsgebyrer, skabe ulige vilkår og indebære risiko for indirekte statsstøtte samt mangelfuld overholdelse af EU-kravene.

Jeg foreslår, at lovforslaget fjerner henvisninger til 1,2 mia. kr. og 150 mio. kr. og i stedet forpligter ministeriet til en dokumenteret nyberegning baseret på den implementerede ordning, herunder de nævnte afvigelser, samt en transparent fremskrivningsmetode. Beregningen bør udarbejdes i koordination med affaldsøkonomer i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og offentliggøres sammen med anvendte metoder og datagrundlag.

Farligt affald på genbrugspladser
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsen, at kommunernes udgifter til indsamling af farligt affald på genbrugspladserne skal dækkes forholdsmæssigt (12 procent som emballageaffald). Dette var ikke forudsat i den politiske aftale eller i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

I Sønderborg udgør indsamling af farligt affald ca. en ottendedel af genbrugspladsudgifterne, pga. høje bortskaffelsespriser, specielle mandskabs- og facilitetskrav.

Sønderborgs udgifter til indsamling af farligt emballageaffald udgør 1,5 procent af de samlede genbrugspladsudgifter. I forhold til forudsætningerne i Miljøministeriets Rapport nr. 27 svarer, det til en national forøgelse på 40,5 mio. kr. (prisniveau 2020).

Simpel model for genbrugspladsudgifter
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens §101 stk. 1 jf. bilag 15 et krav om, at kommunernes udgifter til indsamling af emballage affald på genbrugspladserne skal dække kapital- og driftsomkostninger til indsamling, transport og bemanding m.v.

Dette afviger fra Miljøministeriets Rapport nr. 27 (side 20 1. afsnit), hvor udgifterne beregnes som totale genbrugspladsomkostninger /40 × (antal $\text{emballagecontainere}_F$ x $\text{emballagefordelingen}_F$), med det resultat, at emballage udgjorde 4 procent af de samlede genbrugspladsudgifter.

Rapportens simple model tager ikke stilling til, at udgifterne varierer betydeligt mellem fraktioner. For eksempel har pappressere store afskrivninger, vedligeholdelseskrav og personaleudgifter i modsætning til en enkelt container til glasemballage.

I Sønderborg udgør indsamlingsudgifterne for emballageaffald (uden farligt affald), 8,6 procent af de samlede genbrugspladsudgifter og ikke 4 procent. Det er en forøgelse på 124,2 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

Ændrede fordelingsnøgler
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens bilag 8 nye fordelingsnøgler for andelen af emballage i hente- og bringeordninger. Herudover kunne kommunerne finde fordelingen i metal og plast på genbrugspladserne.

De endelige fordelingsnøgler afviger væsentligt fra Miljøministeriets Rapport nr. 27, der tog udgangspunkt i FRIDA fremskrivninger for 2025.

	Emballagebek.	Rapport nr. 27
Papir	2%	1%
Pap	88%	96%
Plast	51%	61%
MDK	54%	100%
Glas	97%	81%
Metal	33%	10%
Træ	16%	4%

For Sønderborg Kommune viser beregninger, at de opkrævede producentgebyrerne i 2025 og 2026 for henteordninger og genbrugspladser er henholdsvis 5,25 og 5,05 procent højere end de ville være med fordelingsnøgler i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Det vil svare til en forøgelse for henteordninger og genbrugspladser på henholdsvis 35.5 og 5.4 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

Ingen finansielt ansvar i modellen
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens § 44 finansielt ansvar for kommunernes indsamling af plast-, metal- og træaffald på genbrugspladserne. § 49–50 indfører overgangsordninger, hvis kommuner har kontrakter efter 1. oktober 2025 eller dispensationer for visse fraktioner.

Miljøministeriets Rapport nr. 27 (side 20 1. afsnit), forudsatte fuldt objektivt ansvar, hvor producenterne dækker alle behandlingsudgifter.

I Sønderborg udgør emballageaffaldsbehandlingsudgifterne for træ, metal og plast, 0,6 procent af de totale genbrugspladsudgifter. Det er en forøgelse på 16.2 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

I kommuner med dispensationer efter emballagebekendtgørelsens § 50 for behandling af plast, samt mad- og drikkevarekartoner vil denne andel være betydelig.

Implementering af forbrændingsprisen

Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsen finansielt ansvar for kommunernes håndtering af emballageaffald i restaffaldet.
Miljøministeriets Rapport nr. 27 indregner 52 mio. kr. til forbrænding af husholdningsaffald, baseret på 431 kr./ton (prisniveau 2020) fremskrevet fra BEATE-opgørelsen 2017.

I den politiske emballageaftale fra 2022 blev kun indsamlingsomkostningerne (1.040 mio. kr.) medtaget. De 52 mio. kr. til forbrænding blev ikke modregnet til kommunernes fordel, selv om de fremgår af Miljøministeriets Rapport nr. 27 (tabeller 6.1 og 6.4).

Derudover er forudsætningen om ab værk priser problematisk:
- BEATE 2021 angiver gennemsnit 482 kr./ton i 2020 – altså højere end 431 kr./ton → de 52 mio. kr. burde allerede da have været ca. 58 mio. kr. (prisniveau 2020)
- Transport og omlastning til forbrænding er ikke indregnet for kommuner uden lokalt anlæg.
- Priserne er påvirket af selskabsgørelse, ny udbudsvejledning, kapacitetsreduktion, klimaplan og CO_2 afgift siden 2022.

Forbrændingsforudsætningerne er forældede og undervurderer de reelle udgifter.

Kommunale omlastningspladser
Miljøministeriet indførte i Emballagebekendtgørelsen bestemmelser om at kommunerne skal stå for omlastningspladser, hvor kollektivordningerne skal hente det indsamlede affald.

Disse udgifter er ikke forudsat i den politiske aftale eller inkluderet i Miljøministeriets Rapport nr. 27. Det var tydeligt ved implementeringen i høringsudkastet af 29. juni 2023, hvor kommunerne skulle aflevere det indsamlede affald på Kollektivordningernes pladser og kollektivordningerne skulle afholde udgifterne til omlastning og transport.

Implementeringsvalget har direkte økonomisk betydning, som ikke indgår i det oprindelige estimat. Ændringen flytter ca. 100 kr./ton – svarende til ca. 100 mio. kr. årligt – fra kollektivordningerne til kommunerne.

Manglende fremskrivning
Det er problematisk, når Miljøministeriets i lovarbejdet ikke tager hensyn til de almindelige økonomiske principper for fremskrivning.

Lovgiver tog i perioden mellem den bagvedliggende rapport, den politiske aftale i 2022 og de to lovforslag i 2023 og 2024 ikke højde for rente- og prisudviklingen i form af diskontoen og forbrugerprisindekset. Det svækker de økonomiske forudsætninger i loven.

Den politiske aftales samlede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 1,56 mia. kr. genbruges i miljøbeskyttelseslovens høringsudkast af 29. juni 2023 og 1. juli 2024. Dette på trods af, at de to lovforslag implementerede producentansvarsordningen i to vidt forskellige systemer og trods markant inflation efter Ukrainekrigens start i 2022.

De juridiske eksperter i Miljøministeriet kan på sin vis undskyldes. Miljøministeriets Rapport nr. 27 indekserede kun en mindre fremskrivning til 2030, da diskontoen havde været nul procent i perioden 2012-2021.

Men Miljøministeriet burde i hele udmøntningsperioden have udført en faglig koordinering med affaldsøkonomerne i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, som er ressortministerium for økonomiske forhold på affaldsområdet.

Lovforslagets anslåede 1,2 mia. kr. synes at svare til de 1,04 mia. kr. til husholdningsindsamling (tabel 6-4 i Rapport nr. 27) fremskrevet med forbrugerprisindekset for 2020–2026.

De ca. 380 mio. kr. i (2020 niveau), som dette høringsbrev har redegjort mangler på grund af ændrede beregnings- og implementeringsforudsætninger, skal ligeledes fremskrives til 447 mio. kr.

Oversigt

	Rapport nr. 27	Politisk aftale	Høring 2023	Høring 2024	Imple-men-tering	Noter
Affaldshåndterings-omkostninger for emballage i alt	2.348	2.348				
-Heraf erhvervsemballage-affald (EØK, 2021-baseline)	852	846	846	846	~813 ~33	Indsamlet af erhverv Indsamlet af kommuner
- Heraf husholdnings-emballageaffald	1.497	**1.504**	1.5 mia.	1.5 mia.		
Heraf udgifter til indsamling hos husstande (tabel 6-4)	1.044	(1.044) .			1.044 ~124 ~41 ~41	Forudsat i rapport nr. 27 Beregning genbrugsplads Farligt affald Ændrede fordelingsnøgler
Heraf udgifter til sortering og salg husholdningsaffald (tabel 6-1)	404	(404)			244 ~16 ~100	Dækket af producenter Kom. finansielt ansvar Kom. Omlastning

Heraf udgifter til Forbrænding husholdningsaffald (tabel 6-1)	52	(52)			0 ~58	Dækket af producenter Dækket af kommuner

Fastsættelse af basisserviceniveau

Baggrunden for lovforslaget er, at ministeren finder det svært at fastsætte et basisserviceniveau, selv om Forhandlingsudvalget afgav en enstemmig indstilling den 2. februar 2024. Det skaber usikkerhed om beregningsgrundlag, gebyrfastsættelse og kravopfyldelse.

De udgifter Miljøministeriet ønsker at minimere er udgifter for driften af de henteordninger for indsamling af genanvendeligt affald hos de danske husholdninger som kommunerne har indført i overensstemmelse med Miljøministeriets Handlingsplan for Cirkulær Økonomi og Miljøministeriets indsamlingsvejledning fra 2020.

Det er problematisk, at lovforslaget – ved at låse de nødvendige udgifter til 1,2 mia. kr. med reference til Miljøministeriets Rapport nr. 27 – de facto forudsætter bestemte indsamlingsmodeller og tømningsfrekvenser.

Konsekvensen er, at økonomirammen og serviceniveauet ikke er koblet, hvilket øger risikoen for,

- at EU's indsamlingsmål ikke nås
- at kommunerne kun kan tømme beholdere til metal og glas affald få gange om året
- at kontrakter skal ændres med ekstraomkostninger
- at gebyrberegninger bliver uensartede på tværs af kommuner.

Jeg foreslår, at Miljøministeriet undlader at fastsætte maksimale gebyrniveauer og i stedet fastsætter et basisserviceniveau med tilhørende beregningsmetoder til ensretning af kommunale gebyrprocesser. Enten ved at lægge Forhandlingsudvalgets indstilling af 2. februar 2024 til grund eller ved at fastsætte et dokumenteret serviceniveau, der både sikrer EU-målene og kan anvendes af kommunerne som beregningsgrundlag.

Ministeriet bedes samtidig bekræfte, at EU's mål kan opfyldes med de modeller, der implicit forudsættes i Rapport nr. 27 – eller justere forudsætningerne, hvis ikke.

Fastlæggelse af serviceniveauer efter Miljøministeriets Rapport nr. 27

Lovforslaget angiver, at fastsættelse af et basisserviceniveau efter lovens § 9, stk. 4, 4. pkt. er vanskelig. Samtidig fastlåser lovforslaget kommunernes nødvendige udgifter til 1,2 mia. kr. i henhold til den politisk aftale af 30. august 2022 jf. Miljøministeriets Rapport 27.

Dermed fastsætter Miljøministeriet implicit et basisserviceniveau. Da den økonomiske forudsætning for de 1.2 mia. kr. er beregninger af de fire modeller i Miljøministeriets Rapport 27 (punkt 5.3.1 og bilag 1). Disse beregninger forudsætter årlige tømningsfrekvenser af emballagebeholderne for parcelhuse på 13-19 og 6-18 i sommerhusområder.

Mange kommuner opfylder netop genanvendelsesmålene ved 26 årlige tømninger i parcelhusområder. Hvis disse intervaller lægges til grund, vil tømningsomkostningerne være 37–100 procent højere end forudsat i beregninger fra Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Fritidsboliger/sommerhuse anvendes ofte hele året (jf. planlovens regler, udlejningsønsker, pensionisters mulighed for helårsbeboelse m.v. I områder med helårsudnyttelse af fritidsboliger vil 6 årlige tømninger ikke være realistisk og 26 tømninger vil medføre tømningsomkostninger, der er 44–333 procent højere end forudsat i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Hvis serviceniveau og økonomi reelt forudsættes af rapportens modeller (beholderinddeling, volumen, tømningsfrekvenser), må Miljøministeriet forvente, at EU's indsamlingsmål opnås netop ved disse modeller. Ellers mangler koblingen mellem økonomiramme og kravopfyldelse.

Ministeriet bedes bekræfte at implementeringen af maksimale omkostningsniveauer på samlet 1.2 mia. kr. ud fra indsamlingsmodellerne i Miljøministeriets Rapport 27 lever op til den politiske aftale fra 2022. Herunder klarlægge om udmøntningen af fastlagte maksimale omkostningsniveauer ikke kommer til at stride mod kravet om at:

"Serviceniveauet skal fastlægges, så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder. Det vil f.eks. ikke være nok at aftale et serviceniveau, hvor der kun hentes affald ved husstandene få gange om året." - Den politiske aftale fra 2022.

Ministeriet bedes bekræfte, at kommunerne vil kunne indsamle emballageaffald med tilstrækkelig frekvens under de foreslåede maksimale gebyrer pr. fraktion.

Lovgivning med tilbagevirkende kraft

Lovforslaget bemyndiger ministeren til at fastsætte maksimale producentgebyrer for 2025–2026 uden klar hjemmel, idet der ikke er grundlag for maksimale gebyrer i den gældende regulering og der ikke er fastsat et basisserviceniveau som forudsat i emballagebekendtgørelsens § 105, stk. 4.

Lovforslaget indebærer bebyrdende tilbagevirkende regulering, der vil flytte betydelige beløb fra producentgebyrer til borgernes affaldsgebyrer (anslået omkring 300 mio. kr. årligt), hvilket kan have ekspropriationslignende karakter i forhold til kommuners og selskabers retskrav. Efter Justitsministeriets

Vejledning om lovkvalitet, november 2023, giver bebyrdende love med tilbagevirkende kraft væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Konsekvensen er øget retlig usikkerhed, risiko for tvister og krav om efterfølgende kompensation, samt en forringelse af forudsigeligheden for både kommuner, virksomheder og borgere.

Jeg foreslår, at retroaktiv fastsættelse af maksimale gebyrer udgår. Først fastsættes et basisserviceniveau og beregningsmetoder; dernæst kan eventuelle lofter vurderes med udtrykkelig lovhjemmel, fuld konsekvensvurdering og en model for kompensation, hvis tilbagevirkende elementer opretholdes.

Har I spørgsmål til dette høringssvar, er I velkomne til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Martin Frank Mogensen
Telefon 27 90 66 81
mfmo@sonderborg.dk

17. marts 2026

Til: Miljøministeriet
Sendt til: mim@mim.dk
Kopi til: makom@mim.dk

Emne: Høringssvar fra Bryggeriforeningen til udkast til lovforslag om maksimal størrelse på gebyr og periodisering - J.nr. 2026-679

1. Indledning
Bryggeriforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til lovforslag om maksimal størrelse på producentgebyrer og periodisering af kommunale omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

Bryggerier og tapperier har været hårdt ramt af de markant højere end forventede gebyrer siden producentansvaret trådte i kraft den 1. oktober 2025. Vores medlemsvirksomheder har derfor en klar interesse i, at det foreslåede gebyrloft og reglerne om periodisering udformes på en måde, der sikrer større forudsigelighed, gennemsigtighed og rimelige omkostninger.

Lovudkastet er et vigtigt skridt i den retning, og Bryggeriforeningen støtter intentionen bag forslaget.

Bryggeriforeningen bemærker, at en væsentlig del af drikkevareemballagen i Danmark indgår i det nationale pant- og retursystem, som leverer meget høje retur- og genanvendelsesgrader.

Det er i den forbindelse vigtigt, at udmøntningen af producentansvaret og de tilhørende gebyrmodeller ikke utilsigtet svækker eller undergraver det velfungerende pant- og retursystem. Reguleringen bør derfor tilrettelægges, så den understøtter et fortsat effektivt samspil mellem producentansvaret og det danske pant- og retursystem.

2. Behov for regulering
Da producentansvaret trådte i kraft den 1. oktober 2025, viste kommunernes opgørelser af omkostninger til indsamling og håndtering af emballageaffald sig at ligge betydeligt højere end forudsat i den politiske aftale. Hvor aftalen pegede mod et samlet omkostningsniveau på omkring 1,2 mia. kr., opgjorde kommunerne deres omkostninger til omkring 1,6 mia. kr. på landsplan.

Denne udvikling har haft tre konkrete konsekvenser for vores medlemmer:
- Store uforudsete ekstraudgifter, især for virksomheder med store mængder sekundæremballage.
- Manglende gennemsigtighed i omkostningsopgørelser, hvor det i praksis er vanskeligt at se, hvordan gebyrerne er beregnet.
- Betydelige forskelle mellem kommuner, uden at virksomhederne har reel indflydelse på serviceniveauet.

Det ligger derfor i naturlig forlængelse af den politiske aftale, at der nu indføres et loft over gebyrerne og en mere ensartet styring af kommunernes opkrævning.

17. marts 2026

3. Bemærkninger til gebyrloftet (benchmarkmodellen)
Bryggeriforeningen støtter indførelsen af et nationalt gebyrloft baseret på omkostningseffektive kommuner.

Et gebyrloft vil forventeligt:
- sikre, at producenter ikke betaler mere end de nødvendige omkostninger, som EU-retten forudsætter,
- skabe større ensartethed på tværs af landet,
- reducere risikoen for store udsving i gebyrerne fra år til år, og
- styrke forudsigeligheden for virksomhederne.

Det er afgørende, at benchmarkmodellen udvikles på et robust og gennemsigtigt datagrundlag. Hvis beregningsmodellen ikke i tilstrækkelig grad afspejler de faktiske driftsforhold, risikerer loftet fortsat at tillade unødigt høje gebyrer.

Bryggeriforeningen anbefaler derfor:
- at datagrundlaget offentliggøres, som minimum i aggregeret form
- at modellen opdateres løbende, så den fortsat afspejler effektiv drift.

Lovforslaget giver fortsat kommunerne mulighed for at vælge et højere serviceniveau. Det er i den forbindelse vigtigt, at merudgifter til et sådant serviceniveau ikke kan videreføres til producenterne.

Bryggeriforeningen anbefaler derfor, at ministeriet sikrer en klar afgrænsning mellem nødvendige udgifter og ekstra service, at kommunerne ikke kan indregne komfortydelser eller serviceniveauer, som producenterne ikke efterspørger, og at dokumentationskravene til kommunernes omkostninger skærpes.

4. Bemærkninger til periodisering
Bryggeriforeningen anbefaler klare krav til dokumentation af hvilke omkostninger der periodiseres, en tydelig opdeling mellem nødvendige og ikke-nødvendige omkostninger, samt at kommunerne offentliggør grundlaget for periodiseringen.

5. Virksomhederne skal kunne forstå modellerne
Producentansvaret er allerede administrativt komplekst for mange virksomheder. Et gebyrloft og en periodiseringsmodel vil kun fungere efter hensigten, hvis reglerne:
- er gennemskuelige og lette at forstå,
- understøttes af praktiske vejledninger, og
- administreres ensartet på tværs af kommuner.

Bryggeriforeningen står gerne til rådighed for videre dialog.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN
Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, klima og bæredygtighedschef

EMBALLAGERETUR

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.

Fremsendt til mim@mim.dk og cc til makom@mim.dk

Emne: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Høje Taastrup, den 17. marts 2026

Høringssvar – Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Emballageretur har med interesse læst lovudkastet og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, der varetager producentansvaret for emballage på vegne af vores medlemsvirksomheder. Vi er en del af Retur-familien, Danmarks største samling af kollektive ordninger som består af non-profit kollektive ordninger, der håndterer producentansvaret for elektronik, batterier, emballage, engangsplast, fiskeredskaber og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv.

Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, så flest mulige dyrebare ressourcer bliver reddet fra affaldsstrømmen og sendt tilbage i kredsløbet.

Retur repræsenterer mere end 3.400 virksomheder og har siden 2005, gennem Elretur, hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur har tæt på 20 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer, som inkluderer producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt batterier.

Emballageretur bygger sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Overordnet bakker Emballageretur op om intentionen om at skabe større ensartethed og omkostningseffektivitet i producentgebyrerne. Vi finder det positivt, at der arbejdes hen imod et niveau på ca. 1,2 mia. kr. årligt, som også fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Vi har dog en række væsentlige bemærkninger og anbefalinger til lovforslaget.

1. Fastsættelse af maksimal størrelse af producentgebyrer

Emballageretur bakker op om en ensretning af producentgebyrerne gennem et gebyrloft.

Det er imidlertid vigtigt at anerkende, at der allerede i de første ca. 9 måneder siden producentansvarets ikrafttræden den 1. oktober 2025 har været betydelige skævheder i de kommunale gebyrfastsættelser.

Lovforslaget adresserer ikke i tilstrækkelig grad disse allerede opståede skævheder.

Baggrunden for gebyrloftet er at fastsætte en samlet maksimal udgift for producenterne på ca. 1,2 mia. kr. årligt. De nuværende opkrævninger på ca. 1 mia. kr. årligt samt en efteropkrævning på ca. 150 mio. kr. skal bringe systemet i balance.

Det er dog tydeligt, at kommunerne har opgjort deres omkostninger meget forskelligt. Lovforslaget fastholder, at kommunerne kan opkræve gebyrer svarende til "nødvendige omkostninger", men uden en klar definition af dette begreb.

Dette indebærer en risiko for fortsat skævvridning, hvor:

- nogle kommuner opkræver for lidt (fx ved ikke at opkræve for visse ordninger),
- mens andre kommuner opkræver mere end deres nødvendige omkostninger.

Hvis det samlede niveau på ca. 1 mia. kr. skal balancere, må dette nødvendigvis indebære, at der forekommer overopkrævning i visse kommuner.

Anbefaling:
Der bør indføres en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om bagudrettede korrektioner af producentgebyrer for perioden 1. oktober 2025 – 30. juni 2026, hvis det konstateres, at en kommune har opkrævet gebyrer over niveauet for nødvendige omkostninger.

En sådan korrektion bør baseres på analyser, fx sammenholdt med de kommende benchmark-baserede gebyrer.

Supplerende bemærkning vedr. producentgebyrer for bringeordninger.
Der er fortsat betydelig usikkerhed og variation i kommunernes opgørelse af producentgebyrer for bringeordninger.

Det skyldes, at der ikke er fastsat konkrete og ensartede retningslinjer for, hvordan omkostningerne til bringeordninger skal opgøres og fordeles på producenterne. I praksis opleves der derfor meget store forskelle mellem kommunerne – både i forhold til, hvilke omkostninger der medtages, og hvordan de beregnes.

Dette bidrager yderligere til den skævvridning i producentgebyrerne, som allerede er konstateret i de første måneder af ordningen.

Anbefaling:
Der bør fastsættes klare og bindende retningslinjer for opgørelse af producentgebyrer for bringeordninger, herunder hvilke omkostningselementer der kan indgå, og hvordan de skal fordeles. Alternativt bør disse gebyrer konsekvensrettes som led i den samlede regulering af producentgebyrerne.

2. Udligning af producenters betaling til kommunerne
Det fremgår af lovforslaget, at de ca. 150 mio. kr., som kommunerne skal efteropkræve, forventes fordelt ligeligt mellem kommunerne på baggrund af de allerede opkrævede gebyrer.

Dette finder Emballageretur problematisk. Da de eksisterende gebyrer allerede er skæve, vil en sådan fordelingsnøgle blot forstærke eksisterende skævheder.

Anbefaling:
Efteropkrævningen bør i stedet fordeles forholdsmæssigt til de kommuner, der har opkrævet under niveauet for nødvendige omkostninger

Dette vil bidrage til en reel udligning og tage højde for, at visse kommuner – muligvis grundet manglende ressourcer – har underopkrævet.

3. Udnyttelse af gebyrloftet
Lovforslaget lægger op til, at gebyrloftet er et maksimum, og at kommuner fortsat kan opkræve lavere gebyrer, hvis deres omkostninger er lavere.

Det er uklart, hvordan dette vil påvirke systemet i praksis.

Der er en risiko for, at dette kan føre til fortsatte forskelle i omkostningsniveauer mellem kommuner og dermed også mellem kollektive ordninger på baggrund af den tildelingen.

Anbefaling:
Det bør præciseres, hvordan gebyrloftet anvendes i praksis, og hvordan man vil sikre, at det ikke medfører vedvarende skævvridning mellem kommuner og ordninger.

Supplerende bemærkning:
Det fremgår ikke af lovforslaget, om gebyrloftet vil blive fremskrevet, eller hvor ofte det forventes revideret. Dette skaber usikkerhed om, hvorvidt gebyrloftet løbende vil afspejle udviklingen i de faktiske omkostninger.

Anbefaling:
Det bør præciseres, hvordan og hvor hyppigt gebyrloftet reguleres, herunder om det fx indeksreguleres eller justeres på baggrund af opdaterede omkostningsdata, så der sikres et retvisende og tidssvarende niveau.

4. Gebyrloft for erhvervsemballage
Lovforslaget vedrører fastsættelse af et gebyrloft for den del af producentgebyrerne, der knytter sig til kommunernes indsamling af husholdningsaffald.

Der er imidlertid ikke tilsvarende mekanismer for de omkostninger, der vedrører erhvervsemballage.

Dette medfører, at producenterne alene opnår økonomisk forudsigelighed for en del af deres samlede forpligtelser under producentansvaret, mens der fortsat er betydelig usikkerhed for den resterende del.

Det er uhensigtsmæssigt, da producentansvaret bør ses som en samlet ordning, hvor virksomhederne har behov for:

- gennemsigtighed i de samlede omkostninger,
- stabilitet i gebyrniveauet,
- samt mulighed for at planlægge og budgettere på tværs af hele ordningen.

Anbefaling:
Der bør ligeledes indføres et gebyrloft for erhvervsemballage, så producenterne opnår økonomisk sikkerhed for alle udgifter forbundet med producentansvaret for emballage – og ikke kun for den del, der vedrører kommunernes husholdningsindsamling.

5. Sammenlignehed på tværs af kommuner
Lovforslaget lægger op til en benchmark model baseret på gennemsnitspriser i forskellige kommunetyper.

Emballageretur er bekymret for, om kommunerne reelt er sammenlignelige.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet tidligere har opgivet at sammenligne affaldsgebyrer på tværs af kommuner netop på grund af manglende sammenlignelighed.

Forskelle i indsamlingsordninger (fx håndtering af EPS) kan give et misvisende billede af effektivitet.

Anbefaling:
Der bør fastsættes meget klare og ensartede definitioner af "nødvendige omkostninger" og af, hvilke ydelser der indgår i benchmark modellen.

6. Periodisering og statsstøtte
Lovforslaget indeholder mulighed for periodisering af kommunale ubalancer over op til fire år.

Dette er problematisk og i direkte strid med producentansvarets tildelingsmekanisme, hvor tildeling sker hvert andet år.

Konsekvensen kan være, at:
- én kollektiv ordning bærer et tab som følge af fejlagtige opkrævninger,
- mens en anden kollektiv ordning modtager gevinsten ved senere modregninger.

Dette vil føre til konkurrenceforvridning mellem kollektive ordninger, når én kollektiv ordning bærer et tab baseret på fejlagtige opkrævninger det ene år – hvorefter en anden kollektiv ordning modtager modregningen de kommende fire år og opnår en økonomisk fordel på bekostning af konkurrenten.

Mere generelt må det konstateres, at tildelingsmekanismen i sin nuværende form i praksis fungerer som et lotteri for de kollektive ordninger. Det indebærer en betydelig risiko for økonomiske forskelle, hvor enkelte ordninger kan blive stillet systematisk dårligere eller bedre – uden sammenhæng med deres effektivitet eller indsats. I den forbindelse kan der indirekte opstå situationer, som kan have karakter af statsstøtte, idet økonomiske fordele tilfalder enkelte aktører uden et objektivt og gennemsigtigt grundlag.

Det er derfor afgørende, at der skabes mulighed for at korrigere de skævheder, der allerede er opstået.

Emballageretur har på baggrund af egne analyser og beregninger af producentgebyrer og tildelinger på tværs af emballagekategorier konstateret betydelige variationer mellem de kollektive ordninger. Analyserne viser, at der i praksis kan være markante afvigelser mellem de gennemsnitlige omkostningsniveauer og de faktiske producentgebyrer, som de enkelte kollektive ordninger bliver pålagt.

Disse forskelle kan ikke alene forklares ved variationer i effektivitet eller driftsforhold, men synes i væsentlig grad at være en konsekvens af den nuværende tildelingsmekanisme og de underliggende forskelle i kommunale gebyrer.

Som eksempel viser analysen for papir, at afvigelserne fra den gennemsnitlige pris spænder fra ca. +141 % til -50 %. Det illustrerer, at der er tale om meget betydelige forskelle i de økonomiske vilkår mellem kollektive ordninger – selv inden for samme materialegruppe.

Det indebærer, at nogle kollektive ordninger systematisk kan blive stillet økonomisk bedre eller dårligere end andre – uafhængigt af deres egen performance. Dette understøtter bekymringen om, at ordningen kan medføre utilsigtede økonomiske fordele og dermed potentielt konkurrenceforvridning.

Emballageretur har som beskrevet udarbejdet underliggende analyser og beregninger, som belyser de beskrevne forskelle og skævheder i ordningen. Af hensyn til høringssvarets omfang er analyserne ikke gengivet i deres fulde form her, men vi stiller dem gerne til rådighed for ministeriet som grundlag for en nærmere drøftelse af de identificerede problemstillinger.

Konsekvens:
De konstaterede forskelle understreger behovet for:

- større ensartethed i grundlaget for producentgebyrer,
- mulighed for korrektion af skævheder,
- samt etablering af mekanismer, der kan sikre en mere retvisende og balanceret fordeling af omkostninger mellem kollektive ordninger.

Anbefaling:

- Der bør indføres mulighed for bagudrettet regulering i miljøbeskyttelsesloven, så de eksisterende uligheder i producentgebyrer kan korrigeres.
- Det er i den forbindelse helt centralt, at Forsyningstilsynet sættes i stand til at gennemføre tilbagebetaling til de virksomheder, som har betalt for meget. Hvis dette ikke sker, vil skævhederne blive videreført ind i næste tildelingsperiode.
- Eventuelle reguleringer bør gennemføres inden næste tildelingsperiode fastsættes, så der sikres et retvisende og fair udgangspunkt for alle kollektive ordninger.

For at sikre en mere langsigtet og robust løsning, vil Emballageretur – som vi tidligere har anbefalet – pege på etableringen af et finansielt clearing house.

Et sådant clearing house vil kunne:

- sikre løbende udligning af forskelle mellem kommuner og ordninger,
- håndtere efterreguleringer systematisk og transparent,
- reducere risikoen for konkurrenceforvridning og vilkårlige økonomiske udsving,
- samt understøtte overholdelse af statsstøttereglerne.

En sådan model vil efter vores vurdering i væsentlig grad kunne afhjælpe de uhensigtsmæssigheder og urimeligheder, som den nuværende konstruktion giver anledning til.

7. Momsmæssig behandling af producentgebyrer

Der er fortsat en uafklaret momsproblematik i relation til producentgebyrerne, som skaber betydelig usikkerhed for både kommuner, kollektive ordninger og producenter.

Det er uklart:

- om producentgebyrerne skal anses som momspligtige ydelser eller som myndighedsudøvelse uden moms,
- hvordan moms i givet fald skal håndteres i forholdet mellem kommuner, kollektive ordninger og producenter,
- samt hvilke konsekvenser det har for fradragsret og den samlede økonomi i ordningen.

Manglende afklaring kan medføre:

- forskellig praksis på tværs af kommuner,
- risiko for efteropkrævninger eller tilbagebetalinger,
- samt uigennemsigtighed i de faktiske omkostninger for producenterne.

Anbefaling:
Det er afgørende, at der hurtigst muligt sker en klar og entydig afklaring af den momsmæssige behandling af producentgebyrer – herunder gennem vejledning eller bindende praksis fra relevante myndigheder – så der sikres ensartet håndtering og forudsigelighed for alle aktører i ordningen.

8. Erhvervskompensationer og påvirkning af producenternes betaling til de kollektive ordninger

Emballageretur har en række væsentlige bemærkninger til håndteringen af erhvervskompensationer i producentansvaret for emballage.

Selvom erhvervskompensationer ikke direkte reguleres i nærværende lovforslag, har de væsentlig betydning for de samlede omkostninger i ordningen og dermed for fastsættelsen af de samlede betalinger, som producenterne opkræves af de kollektive ordninger. En forenkling af kompensationssystemet er et vigtigt og relevant mål. Det er imidlertid afgørende, at en sådan forenkling adresserer de grundlæggende årsager til den nuværende kompleksitet.

I dag skyldes mange af udfordringerne ikke de tekniske krav til anmodningerne, men selve tildelingsmodellen. Ligesom for husholdningsaffald tildeles erhvervsaffaldet de kollektive ordninger efter deres medlemmers mængder i de enkelte materialekategorier. Det betyder i praksis, at en virksomhed – eller en indsamlingsaktør, der søger på vegne af virksomheden – ofte skal indgive anmodninger til flere forskellige kollektive ordninger, hvis affaldet består af flere fraktioner.

Det er netop her, virksomhederne oplever størst kompleksitet, administrative byrder og usikkerhed.

En reel forenkling bør derfor i højere grad fokusere på, om den nuværende tildelingsmodel er hensigtsmæssig, og om der kan findes løsninger, der gør processen mere sammenhængende og intuitiv for virksomhederne.

Samtidig er det afgørende, at en forenkling ikke sker på bekostning af sporbarhed, datakvalitet og retssikkerhed. Krav om entydig identifikation, dokumentation og klare procedurer er nødvendige for at sikre, at kompensationsmidler udbetales korrekt og for at forebygge fejl, dobbeltindsendelser og risiko for misbrug.

Det er i den forbindelse væsentligt, at:

- virksomheder, der ansøger om erhvervskompensation, verificeres entydigt (fx via NemID/MitID),
- ansøgninger ikke kan indsendes på vegne af virksomheder uden tilstrækkelig verifikation,
- de kollektive ordninger modtager fuld dokumentation, herunder fakturaer med det faktiske opkrævningsgrundlag,
- samt at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for momsforhold og de samlede beløb.

Det er i den forbindelse væsentligt at fremhæve en konkret problemstilling, som allerede er observeret i praksis. Emballageretur har flere eksempler fra vores medlemmer, hvor virksomheder selv har ansøgt om erhvervskompensation, men efterfølgende oplever, at indsamlingsaktører anser sig for at have overtaget retten til at ansøge om kompensation for de samme mængder. Dette skaber uklarhed om rettighedsforholdene og indebærer en reel risiko for dobbeltansøgninger og fejlagtige udbetalinger. Problemstillingen understreger nødvendigheden af, at virksomheder entydigt kan identificeres og verificeres i ansøgningsprocessen. Det bør stå klart, at retten til at modtage erhvervskompensation tilkommer den virksomhed, der er omfattet af producentansvaret – og ikke indsamlingsvirksomheder, medmindre der foreligger en tydelig og dokumenteret fuldmagt.

Det er afgørende, at systemet indrettes, så det understøtter dette formål, og at der ikke opstår tvivl om, hvem der er berettiget til kompensationen.

En model, hvor der alene fremsendes et fakturanummer med efterfølgende stikprøvekontrol, vurderes ikke at være tilstrækkelig til at sikre korrekt udbetaling, tilstrækkelig dokumentation eller virksomhedernes retssikkerhed. Der bør være et dokumentationsniveau, der er i overensstemmelse med kravene i bogføringsloven, herunder at økonomiske dispositioner dokumenteres ved tilstrækkeligt og egnet bilagsmateriale, som muliggør kontrol og revision.

Manglende dokumentation vil desuden medføre øgede sagsbehandlingstider, da de kollektive ordninger vil være nødt til at indhente supplerende materiale – ofte over flere omgange – hvilket er til ulempe for virksomhederne.

Derudover bør der tages højde for særlige situationer, hvor entydig identifikation af virksomheder er vanskelig, fx ved byggepladser, hvor et P-nummer ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt. Her er GPS-lokation alene ikke tilstrækkelig dokumentation, og der bør fastsættes klare krav til, hvordan mængder og antal beholdere dokumenteres for at undgå fejl og misbrug.

Endelig bemærkes det, at de kollektive ordninger allerede har foretaget betydelige investeringer i it-systemer, der understøtter en korrekt og retfærdig håndtering af erhvervskompensationer. Ændringer, der sænker dokumentationskravene, vil ikke alene øge risikoen for fejl og uretmæssige udbetalinger, men også medføre behov for yderligere systemtilpasninger (øgede omkostninger til virksomheder) uden tilsvarende gevinst.

Anbefaling:
Det bør sikres, at en forenkling af erhvervskompensationssystemet:
- adresserer den underliggende tildelingsmodel,
- opretholder et højt niveau af dokumentation og kontrol jf. almindelige bogførings- og revisionsprincipper
- sikrer entydig identifikation af ansøgere,
- samt understøtter en ensartet og transparent praksis, der bidrager til et retvisende grundlag for de betalinger, som producenterne opkræves af de kollektive ordninger.

Emballageretur stiller sig gerne til rådighed for dialog om den videre udmøntning og bidrager gerne med praktiske erfaringer fra driften af kollektive producentansvarsordninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur

Morten Harboe-Jepsen
CEO

Høringssvar til ændring af lov om miljøbeskyttelse – kommunalbestyrelsens omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Høringssvaret er udarbejdet af virksomheder, der bredt repræsenterer importør, distributør og forhandlere af vin og spiritus i Danmark. Alle virksomheder fremgår på sidste side i dette høringssvar. På vegne af alle virksomhederne takker vi for muligheden for at afgive høringssvar.

I forhold til de repræsenterede virksomheder, så støtter vi op om formålet med udvidet producentansvar, som er at sikre mere forsvarligt og miljørigtigt forbrug af emballage. Implementeringen i Danmark har dog skabt unødig store udgifter for producenterne, derfor hilser vi de foreslåede ændringer velkommen.

Der hvor vi særligt er udfordret er i forhold til den meget høje pris på glasemballage. Det er dokumenteret, at glasemballage i høj grad kan genanvendes og bruges flere gange. Hvis vi derfor ser på det fra et miljømæssigt perspektiv, så er glas, til sammenligning med flere andre materialetyper, bedre i forhold til at udnytte ressourcerne igen efter brug.

I forhold til afrapporteringen fra COWI om *Udvidet producentansvar – Nabotjek*[1], er det helt tydeligt, at gebyret for glas ligger betydeligt højere end for de øvrige materialetyper. For tre ud af de fire lande, der sammenlignes med, er gebyret under halvt så højt, selv i forhold til den billigste danske kollektivordning, der er medtaget. Det viser med al tydelighed, at noget kan og skal optimeres.

Et relativt højt gebyrniveau for glasemballage kan samtidig skabe utilsigtede incitamenter til materialeskift mod lettere emballagetyper, der ikke nødvendigvis har en bedre samlet miljø- eller genanvendelsesprofil. Det er derfor vigtigt, at gebyrstrukturen afspejler materialernes faktiske miljøegenskaber.

Vi støtter derfor op om de foreslåede ændringer i lovforslaget. Gebyret for det udvidet producentansvar skal reduceres, særligt i forhold til glasemballage. Ændringer i lovforslaget er dog alene en bemyndigelse til miljøministeren. Vi ser derfor frem til den endelige implementering og forventer en markant reduktion i gebyret, som minimum de 30 procent som Miljøstyrelsen selv har påpeget.

I forhold til rapporten fra COWI er det uvist, om sammenligningen er sket efter prisregulering i forhold til bekendtgørelsesændringen i september i Danmark. Data til rapporten er indsamlet i oktober. Ændringerne i bekendtgørelsen betød, at kommuner allerede dengang blev begrænset i forhold til, hvor meget de må opkræve fra producenterne/de kollektive ordninger. Det er nu den begrænsning, der forventes at gøres permanent med lovforslaget. Hvis rapporten allerede har medtaget ændringerne fra bekendtgørelsen, vil ændringer i lovforslaget ikke ændre på, at gebyret for glasemballage i Danmark generelt er højere end i de lande der er

[1] MOF Almdel Bilag 265 COWI Afrapportering nabotjekpdf

sammenlignet med. Hvis det er tilfældet, så opfordrer vi til, at der fortsat bliver set på at reducere gebyret for glasemballage.

Lovforslaget vil have betydning for prisfastsættelsen af emballage til husholdninger. De foreslåede ændringer vil forventeligt ikke have betydning for emballage til erhverv. I rapporten fra COWI står der *"De danske priser for erhvervsemballage ligger markant højere end i de øvrige undersøgte lande"*. Vi opfordrer derfor til, at der ligeledes bliver set på prisen for erhvervsemballage, så vi også her bliver sammenlignelige med de øvrige lande.

Til opsummering er vores budskaberne som følgende:

- Gebyrniveauet for glasemballage skal reduceres, vi forventer lovforslaget medføre dette, hvis ikke skal der forsat arbejdes for en reduktion
- Gebyrstrukturen skal løbende benchmarkes mod sammenlignelige EU-lande
- Der skal ses nærmere på omkostningsniveauet for erhvervsemballage

Skulle der være spørgsmål står vi selvfølgelig til rådighed.

Alle underskrivere fremgår af næste side. Ved spørgsmål er I velkommen til at kontakte følgende.

Marianne Ladekarl Thygesen,
Miljøpolitisk chef ved Wine Group
mlt@hjhansen@dk

Ruth Christensen

Palle Nielsen
Logistikchef

Mads Stensgaard
Adm. dir / CEO

Casper Næss-Schmidt
Adm. dir. / CEO

Marco Andreis
Director / Partner

Jens Christian Milo
Adm. dir. / CEO

Tobias Silverstein Hinchely
CEO, Founder & Partner

Stefan Kjems Hansen
Indehaver

Mads Jensen
Adm. dir. / CEO

Miljøministeriet
Att. Marie Konsted Møller og Tania Charlton Christensen
J. nr. 2026-679

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

KL's høringssvar på lovforslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven (maksimal størrelse af gebyr og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

KL har modtaget høring af udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse for så vidt angår maksimal størrelse af gebyr og kommunal bestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage i høring.

Overordnede bemærkninger
Implementering af det udvidede producentansvar har været kompliceret og de mange ændringer undervejs har givet udfordringer for kommuner og virksomheder. KL opfordrer derfor til, at der nu er ro om producentansvaret frem til evalueringen i 2027.

KL noterer, at Miljøministeriet har valgt at gå videre med en benchmark-model, som tager udgangspunkt i at producentgebyret skal reduceres til et samlet beløb på 1,2 mia. kr. Modellen tager udgangspunkt i de billigste priser indenfor tre kommunegrupper uanset serviceniveau, således at omkostninger til indsamling af emballage, der ligger over benchmarket, regnes for unødvendige og skal afholdes over affaldsgebyret.

KL gør opmærksom på, at formålet med det udvidede producentansvar på emballage er at sikre mindre emballage og emballager, der bedre kan genanvendes. Ved at 1/4 af prisen for indsamlingen af emballage lægges på affaldsgebyret i stedet for hos producenterne svækkes det økonomisk incitament til at udvikle bedre emballager. Ligeledes svækkes kommunernes incitament for at forbedre indsamlingen, hvis de allerede er over benchmarket.

KL er positive over for, at kommunerne også fremadrettet får mulighed for fortsat selv at vælge de affaldsløsninger, der passer til den enkelte kommune, og har bakket op om, at der skulle etableres et basisserviceniveau med rammer for kommunernes omkostninger til indsamling af emballageaffald.

KL mener dog ikke, at den valgte benchmark-model er et reelt basisserviceniveau, da den udelukkende ser på pris og ikke på effektiviteten eller service i affaldsløsningerne. Det er uhensigtsmæssigt, at modellen ikke kan anvendes som et pejlemærke for kommunerne til,

hvordan de reelt kan sikre, at de når i mål både omkostningsmæssigt og ift. de nationale genanvendelsesmål.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

KL havde gerne set en model, der tog udgangspunkt i de faktiske affaldsløsninger i kommunerne. Den valgte model tager ikke højde for strukturelle forskelle indenfor kommunekategorierne eller forholder sig stigende priser eller nye udefrakommende krav til indsamlingen, der øger omkostningerne. I så fald vil alle omkostninger over benchmarket blive overvæltet på borgerne. kan man risikere at omkostningerne bliver overvæltet på borgerne

Bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget

Formål med det udvidede producentansvar
Formålet med det udvidede producentansvar på emballage er at skabe et økonomisk incitament hos producenterne til at reducere deres materialeforbrug og til at designe produkter og emballage, der kan genbruges og genanvendes.

Lovforslaget lægger op til en benchmark-model for betaling af indsamling af emballager af kommunerne. Modellen er kommet i stand efter at regeringen besluttede at regningen til producenterne skulle reduceres med 4-600 mio. kr. Baseret på producentgebyret for 4. kvartal, der var på 1,6 mia. kr. er Miljøministeriet kommet frem til, at de nødvendige omkostninger for indsamling af emballageaffald udgør 1,2 mia. kr.

Skal der reelt skabes mere og bedre genbrug og genanvendelse, kræver det, at de rette incitamenter tænkes ind allerede i designfasen. Når borgerne skal betale ¼ af producenternes omkostninger, svækkes producenternes incitament til at omstille deres emballager helt naturligt tilsvarende.

Fastsættelse af de nødvendige omkostninger
Miljøministeriet skriver som nævnt ovenfor, , at de har vurderet, at kommunalbestyrelsens samlede årlige omkostninger i benchmark-modellen er 1,2 mia. kr. Samtidigt fremgår det af EU-lovgivningen, at medlemsstaterne skal sikre, at producenterne ikke betaler mere end, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv møde.

Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvordan Miljøministeriet kan vide, at det kun er 1,2 mia. kr., der er nødvendigt for at dække indsamlingsomkostningerne for emballage på en omkostningseffektiv måde.

I lovforslaget står endvidere, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om økonomisk forsvarlig forvaltning, og at det bl.a. indebærer at kommunerne skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelse af deres opgaver.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Set i det lys savner KL, at der peges på, hvor kommunernes indsamling ikke er omkostningseffektiv i dag. Kommunerne arbejder løbende på at ordningsoptimere og sikre en omkostningseffektiv indsamling, således de lever op til grundsætning om økonomisk forsvarlig forvaltning. Fx bliver langt det meste af den kommunale affaldsindsamling løbende konkurrenceudsat. Derfor kunne det være interessant at få Miljøministeriets vurdering af, hvor der kan spares ca. ¼ af indsamlingsomkostningerne, og hvilke omkostninger, de anser for unødvendige.

Sammenhæng med EU-lovgivningen
I emballageforordningen står, at det skal være gratis for borgere at komme af med emballageaffald. KL savner en forklaring i lovforslaget på, hvordan der er taget højde for dette i forslaget, da de fleste kommuner vil have en eller flere fraktioner, hvor borgerne betaler for håndtering af emballagen over affaldsgebyret. Ligeledes fremgår det af affaldsdirektivet, at omkostningerne for at levere affaldshåndteringstjenester skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører (artikel 8a(4)(c)). I kraft af, at det ikke fremgår i lovforslaget, hvordan Miljøministeriet er kommet frem til, hvordan en omkostningseffektiv indsamling svarer til 1,2 mia. kr. uden et egentligt serviceniveau fremstår benchmark-modellen ikke særlig gennemsigtig.

Fastsættelse af et basisserviceniveau
Der henvises i den politiske aftale om det udvidede producentansvar for emballage fra 2022 til, at der skal etableres et serviceniveau for kommunernes indsamling. I lovforslaget er det fremhævet, at hvis der ikke kan nås til enighed om et serviceniveau i det nedsatte Forhandlingsudvalg skal staten fastlægge et serviceniveau i en såkaldt fall-back løsning (lovforslaget s. 5).

KL gør opmærksom på, at der blev opnået enighed i Forhandlingsudvalget mellem kommuner og producentansvarsorganisationerne om et serviceniveau. Serviceniveauet var baseret på et ”normspænd”, som dækkede normal-niveauet hvad angik tømningsfrekvens, beholderstørrelse, udbudskrav, etc. I L 84 (2024-2025) fremgår det, at Miljøstyrelsen udskød modellen med henvisning til, at der ikke var sikkerhed for, at ”producenterne betaler de nødvendige omkostninger til at nå EU’s genanvendelsesmål” (L 84, s. 76). Det fremgår endvidere i L 84, at det fortsat er hensigten at arbejde videre med modellen, og at modellen skal danne udgangspunkt for serviceniveauet for kommunernes indsamling af husholdningsemballageaffald.

KL havde anset det som naturligt, at Miljøministeriet i stedet for at introducere en ny benchmark-model arbejdede videre med det serviceniveau, der var opnået enighed blandt aktørerne. Så havde kommuner og producenter et fagligt grundlag for indsamlingen og kompensationen, der sikrede, at Danmark levede op til genanvendelsesmålene på en omkostningseffektiv måde. Der savnes i lovforslaget således en uddybning af, hvorfor Miljøministeriet ikke arbejdede videre med Forhandlingsudvalgets serviceniveau, men i stedet valgte en fall-back-løsning.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Der savnes i den forbindelse også en uddybning af, hvordan benchmark modellen sikrer, at Danmark overholder EU's genanvendelsesmålsætninger.

Forbundne kar mellem indsamling og genanvendelse
Et generelt opmærksomhedspunkt med benchmark-modellen er sammenhængen mellem indsamling og genanvendelse. Hvis man gør indsamlingen billigere ved at indsamle flere fraktioner sammen i kombineret indsamling, gør man den efterfølgende behandling dyrere. Hidtil har kommunerne foretaget en opvejning af forskellige hensyn både pris, miljø og service for borgerne ved indsamling og behandling, når de designede det samlede affaldshåndteringssystem Når kommunerne fremover kun måles på indsamlingsprisen kan der opstå uhensigtsmæssigheder ift. de samlet set bedste løsninger for hele værdikæden.

Allerede nu ses det, at producentansvarsorganisationerne efterspørger indsamlingsmetoder, som vil fordyre indsamlingen, men øge kvaliteten af genanvendelsen. Kommunerne vil derfor kunne stå i et dilemma ift. om de skal forbedre kvaliteten af genanvendelsen, så producenterne får en højere afsætningspris samtidigt med, at de selv kommer over benchmarket, og dermed må overvælte flere omkostninger fra indsamlingen på borgerne.

Den samme problemstilling gælder ift. tiltag overfor borgerne for at øge genanvendelsen. Kommunerne vil have mindre incitament til at iværksætte nye initiativer for at øge indsamlingen, som vil betyde, at de kommer over (eller endnu mere over) benchmarket uden, at de kan viderefakturere en del af omkostningerne for den ekstra indsats til producenterne.
KL forventer, at disse problemstillinger vil træde tydeligere frem de kommende år, og forventer at de vil indgå i evalueringen af producentansvaret i 2027. Evalueringen skal vurdere om producentansvaret efterlever de grønne ambitioner om mere genbrug og reduktion, samt analysere potentialet for yderligere genbrug og reduktion (s. 4 i den politiske aftale om udvidet producentansvar på emballage).

Konkrete udfordringer med valgte model
Med benchmark-modellen bliver kommuner inddelt i tre kategorier - by-, provins og ø- og landkommuner for at tage højde for strukturelle forskelle kommunerne imellem. Det kan dog ikke undgås, at der fortsat er store strukturelle forskelle ift. affaldsindsamlingen indenfor en kommune kategori. Det har den konsekvens, at nogle kommuner, uanset hvor omkostningseffektivt, de driver deres affaldsindsamling aldrig vil kunne få dækket deres omkostninger af producentgebyret. Fx koster det mere at indsamle affald på øer end i de landkommuner, som øerne er i kategori med, da affaldet skal sejles til fastlandet. Det afspejles i, at ø-kommunerne ligger signifikant højere i indsamlingsomkostninger end andre kommuner. Med benchmark-modellen kompenseres ø-kommuner ud fra et gennemsnit af de billigste landkommuner, hvilket betyder at øerne ikke kan få dækket deres omkostninger til indsamling af emballage

af producentgebyret, men skal overvælte en større del af deres omkostninger på borgerne.

Ligeledes ses af bekendtgørelsen, at fx Dragør og Frederiksberg begge anses at være by-kommuner, selvom indsamlingsløsningerne er væsentligt forskellige i de to kommuner, hvor den ene har overvægt af en-families huse, mens den anden næsten udelukkende har etageboliger. Der kan sættes spørgsmålstegn ved, om det er relevant at fastlægge et benchmark, der skal gælde begge kommuner.

Ligeledes kan benchmark-modellens fokus på den billigste pris frem for affaldsløsninger betyde, at to kommuner kan løse opgaven fuldstændig ens, men fordi kommunerne har fået forskellige priser fra de private renovatører, som har budt på opgaven, så kan den ene kommunes omkostninger være dækket af producentgebyret, mens i den anden må en andel dækkes af borgerne over affaldsgebyret.

På den baggrund havde det, som nævnt tidligere været mere hensigtsmæssigt, at modellen var knyttet til den konkrete opgaveløsning. Så kommunerne kunne forholde sig til, at hvis man indsamler på denne måde med de spande og kuber i enfamilies- og etageboligområder, så er det omkostningseffektivt og bidrager i tilstrækkelig grad til de nationale genanvendelsesmål, og så kan alle omkostninger vedrørende indsamlingen af emballageaffaldet dækkes af producenterne,.

Benchmark-modellen kan også give udfordringer ift. udefrakommende krav eller tiltag, der vil øge indsamlingsomkostningerne. Det gælder fx udrulningen af nye EU-piktogrammer, som vil give anledning til meromkostninger. For alle fraktioner hvor kommunerne ligger over benchmarket vil det, som lovforslaget ser ud nu, betyde at alle omkostningerne skal lægges over på borgerne. Ligeledes vil mange renovatører formentlig henvende sig til kommunerne ligesom man så under starten på Ukraine-krigen, når deres brændstofpriser begynder at stige som følge af konflikten i Iran. Med benchmark-modellens loft vil det alene være kommunerne og deres borgere, der kommer til at stå med regningen.

Periodisering
Lovforslaget lægger også op til en periodisering af de beløb, som producentansvarsorganisationerne skylder kommunerne for 2026-indsamlingen efter benchmark-modellen er implementeret. Beløbet skal opkræves hos den producentansvarsorganisation, som kommune har pengene til gode hos med markedsrente over en 4 årig periode. KL påpeger, at denne øvelse er administrativ tung og at kommunerne allerede har afholdt omkostningerne på vegne af producenterne. KL foreslår derfor, at opkrævningen foretages på én gang, så kommunerne ikke skal have et tilgodehavende hos producentansvarsorganisationerne strækkende sig over fire år og i visse tilfælde hos producentorganisationer, som ikke længere håndterer affald fra kommunen.

Hvis dette ikke ønskes, bør Miljøministeriet udarbejde en grundig vejledning, så det sikres, at beregningerne foretages ensartet

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

kommunerne imellem, og der ikke opstår splid mellem kommunen og producentansvarsorganisationen om beløbet. Det gælder bl.a. fastsættelse af markedsrenten, periodiseringen af denne, etc.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser
I lovforslaget står, at udmøntning af lovforslaget bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelserne, og at disse omkostninger kan overholdes over henh. affaldsgebyrer og producentgebyr. Det er uklart, hvorfor omkostningerne skal afholdes over affaldsgebyret, da der alene er tale om omkostninger, der skyldes det udvidede producentansvar.

Der gøres desuden opmærksom på at de tiltag, der fremgår af lovforslaget, bl.a. periodisering men også hele beregningen af producentgebyret, er relativt store administrative opgaver ude i kommunerne. KL håber derfor, at hele indsatsen med det udvidede producentansvar på emballage snart vil afspejle sig i faldende emballagemængder og øget genanvendelse af emballagerne, som er hele formålet med producentansvaret.

KL står naturligvis til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist, specialkonsulent

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Klima og Byudvikling
Klima-, Miljø- og Teknikforvaltningen

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven - j.nr. 2026-679

17-03-2026

Sagsnummer I F2
2026 - 4119

Dokumentnummer i F2
244483

Sagsnummer eDoc
2026-0075844

Københavns Kommunes Klima-, Miljø- og Teknikforvaltning vil indledende kvittere for modtagelse af høringsmaterialet og takke for muligheden for at deltage i høringen. Forvaltningen har gennemgået høringsmaterialet og har følgende bemærkninger til udkastet til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage).

Københavns Kommune bemærker indledningsvist, at det er positivt at modellen i lovforslaget giver kommunen fleksibilitet til at vælge de affaldsløsninger, der passer i København.

Vedrørende emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b
Københavns Kommunes bemærker, at kommunen også har afgivet høringssvar den 13. februar 2026 til Miljøministeriets høring af udkast til lov om miljøbeskyttelse (supplerende bestemmelser til emballageforordningen (2025/40/EU)). Kommunen bemærkede i sit høringssvar, at kommunen forstår, at det fra 12. august 2026 ikke vil være muligt ifølge emballageforordningen at finansiere indsamling af emballageaffald gennem det borgerbetalte affaldsgebyr, fordi det fremgår af emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b, at det skal være gratis for forbrugere at få returneret og affaldshåndteret emballageaffald. Københavns Kommune fastholder denne fortolkning af emballageforordningens § 47, stk. 3, litra b efter læsningen af dette lovforslag.

Emballageforordningens artikel 47, stk. 3 litra b, henviser til emballageforordningens artikel 48, stk. 1 og 5. Ifølge disse bestemmelser skal medlemsstaterne sikre at der etableres systemer og infrastruktur for returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald fra slutbrugere for at sikre, at det behandles i overensstemmelse med bl.a. affaldshierarkiet. Ifølge artikel 48, stk. 5, litra b skal denne infrastruktur have en

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

tilstrækkelig kapacitet og dække alt emballageaffald fra alle typer emballage og aktiviteter.

Det fremgår desuden af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a

> *"at affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar dækker omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering."*

Ifølge ovenstående bestemmelser skal medlemsstaterne fastsætte systemer og foranstaltninger til at sikre, at producentgebyret er tilstrækkeligt til at dække omkostningerne forbundet med håndtering af emballageaffaldet, herunder indsamlingen. Artikel § 47, stk. 3, litra b præciserer at dette skal være gratis for borgerne. Københavns Kommune mener derfor ikke at det vil være muligt efter emballageforordningen, hvis kommunen skal finansiere de omkostninger, der ligger over de maksimale gebyrer, med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Københavns Kommune mener desuden ikke, at emballageforordningen giver mulighed for at indføre en benchmark-model uden, at det godtgøres fra ministeriets side, at den samlede model kan sikre opfyldelsen af EU's genanvendelsesmål for emballage. Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan benchmark-modellen er i overensstemmelse med emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra d, hvis den indebærer, at kommuner skal finansiere en del af indsamlingen af emballageaffaldet med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Københavns Kommune skal i denne sammenhæng bemærke, at kommunen er enig i, at tiltag, som ligger ud over, hvad der kræves af emballageforordningen, ikke skal finansieres af emballageproducenterne, men med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Bemærkninger vedrørende plastemballageafgift til EU own ressources

Danmark betaler hvert år en afgift til EU own ressources for hvert kilo plastemballage som markedsføres, men ikke genanvendes som led i EU's Plastik Strategi.

Ifølge EU's budget betalte Danmark i 2024 135,7 mio. euro. Dette blev finansieret af staten, og dermed af de danske borgere. Emballageproducenterne betaler derfor ikke de fulde omkostninger forbundet med deres emballageaffald.

Når emballageproducenterne heller ikke fremadrettet skal finansiere de fulde udgifter forbundet med den kommunale indsamling af emballageaffaldet grundet benchmark-modellen, kan der være en risiko for, at emballageforordningen ikke kommer til at have den tiltænkte effekt i forhold til at give emballageproducenterne incitament til at skære ned i emballagen og/eller producere bedre emballage.

Generel bemærkning om benchmark-modellen
Københavns Kommune bemærker at benchmark-modellen og fastsættelsen af et maksimalt gebyr ikke tilbyder fleksibilitet i tilfælde af f.eks. nye krav til den kommunale indsamling, tilføjelse af emballagekategorier (tekstil, kork og keramikemballager) eller samfundsmæssige prisændringer.

Københavns Kommune bemærker at stigningen fra 1,2 mia. kr. årligt til 1,6 mia. kr. årligt, skyldes flere forhold, herunder stigninger i prisniveauet, antallet af fraktioner, der lå til grund for 2022-estimatet, samt vejledning til gebyrberegning. De 1,6 mia. kr. er kommunernes beregning af reelle omkostninger ud fra den gældende bekendtgørelse i 2025. Forskellen kan altså ikke ses som et udtryk for, at kommunerne har skruet op for serviceniveauet på emballageproducenternes regning.

Københavns Kommune finder det positivt, at det i benchmark-modellen anerkendes, at der er forskel på kommuners strukturelle forhold, der kan have indflydelse på affaldsøkonomien. Det bemærkes dog, at en opdeling af kommunerne i kun tre vil medføre skæve sammenligningsgrundlag. En bykommune er i modellen defineret ved befolkningstæthed og antallet af etageboliger, hvilket antages at holde indsamlingsomkostningerne nede. I Københavns Kommune er kompleksiteten af boligtyper, herunder mange etageboliger, med til at holde omkostningerne oppe. Københavns Kommune kan derfor ikke sammenlignes strukturelt med 26 andre danske kommuner.

Københavns Kommune gør opmærksom på, at når beregningen, der ligger til grund for benchmark-modellen, tager udgangspunkt i få kommuners gebyrberegning, bør det sikres, at disse gebyrer er korrekt beregnet.

"Nødvendigt", "omkostningseffektivt" og "forordningens genanvendelsesmål"
Det fremgår af lovforslaget på side 4, at

> *"Med lovforslaget foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse med henblik på at sikre, at dette gebyr ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene."*

Københavns Kommune skal hertil bemærke, at kommunen er enig i, at emballagegebyret skal dække de nødvendige omkostninger forbundet med den kommunale indsamling på en omkostningseffektiv måde, så emballageproducenterne kan opfylde genanvendelsesmålene i emballageforordningen. Københavns Kommune bemærker dog, at de maksimale gebyrer bør fastsættes ud fra en reel vurdering af, hvad der udgør nødvendige omkostninger, for at emballageforordningens genanvendelsesmål kan opfyldes. Gebyrerne bør ikke fastsættes ud fra et mål om, at omkostningerne ikke må overstige de 1,2 mia. kr., som blev vurderet i den politiske aftale af 30. august 2022, før kommunerne havde beregnet de reelle omkostninger forbundet med emballageindsamlingen.

Kommunen har følgende bemærkninger til begreberne "nødvendigt", "omkostningseffektiv" og " under hensyn til genanvendelsesmålene" som fremgår på lovforslagets side 24:

Fortolkning af "nødvendigt"
Københavns Kommune bemærker, at "nødvendige omkostninger" bør fortolkes i overensstemmelse med, hvad der kræves efter emballageforordningen. Hertil henvises bl.a. til ovenstående bemærkninger vedrørende kravene i emballageforordningens artikel 48, stk. 1 og 5 om fastsættelse af systemer og infrastruktur med en tilstrækkelig kapacitet.

Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan Miljøministeriet har vurderet, hvad der udgør de nødvendige omkostninger forbundet med den kommunale indsamling, i forbindelse med udviklingen af benchmark-modellen.

Bemærkning vedrørende genanvendelsesmålene
Københavns Kommune bemærker desuden, at opfyldelsen af emballageforordningens genanvendelsesmål, jf. artikel 52, bør være centralt i vurderingen af, hvad der udgør nødvendige omkostninger til den kommunale indsamling. Effektiviteten af indsamlingen er helt central for, at emballageproducenterne kan opfylde genanvendelsesmålene. De maksimale gebyrer bør derfor ikke fastsættes ud fra de kommuner, som tilbyder den billigste indsamling, men i stedet fastsættes ud fra kommuner, hvor der indsamles efter en standard, der gør det muligt at opnå emballageforordningens genanvendelsesmål.

Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan Miljøministeriet har taget højde for opfyldelsen af genanvendelsesmålene i benchmarkmodellen.

Fortolkning af "omkostningseffektiv"
Af lovforslagets side 11 fremgår:

> *"Det foreslås i rapporten, at den maksimale størrelse af producentgebyret (dvs. benchmarket) fastsættes som gennemsnittet af en vis andel af de billigste kommuner per affaldsfraktion.*

> *Grundantagelsen i modellen er, at omkostningerne i disse kommuner udgør et repræsentativt billede af en omkostningseffektiv indsamling."*

Københavns Kommune bemærker hertil, at der er forskel på "billig" og "omkostningseffektiv", og såfremt modellen bygger på priser fra de billigste kommuner, vil modellen finansiere den billigste indsamling af emballage og ikke nødvendigvis en indsamling, som er egnet til at opfylde kravene i emballageforordningen. I fortolkningen af "omkostningseffektiv" bør ligge, at der er tale om den billigste indsamling, som samtidig er tilstrækkelig til at opfylde emballageforordningens krav.

Forsvarlig økonomisk forvaltning
På lovforslagets side 22 fremgår en henvisning til L 84, hvoraf det fremgår at,

> *"kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelser skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenternes regning, at foranstalte indsamling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej."*

Københavns Kommune bemærker hertil, at prisforskelle i indsamlingen mellem kommunerne ikke betyder, at dyrere kommuner ikke varetager forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning. Prisen for indsamlingen i kommunerne kan variere på grund af mange faktorer, fx lange afstande mellem husstande, besværlige adgangsforhold til gårde, manglende tilbudsgivere ved udbud af indsamlingsopgaven m.v.

Københavns Kommune bemærker, at kommunen i forvejen indsamler efter forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning. Det bemærkes, at grundantagelsen bag benchmark-modellen ikke kan være, at det er nødvendigt at fastsætte et maksimalt gebyr for at sikre sig, at kommunerne overholder forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Sammenhæng mellem benchmark og piktogrammer
Københavns Kommune bemærker, at kommunen også har afgivet høringssvar den 11. marts 2026 til Miljøministeriets høring vedrørende ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.

Det fremgår af § 102, stk. 8 i Miljøstyrelsens høringsudkast til en ny emballagebekendtgørelse, med høringsfrist den 16. april 2026, at kommunalbestyrelsens gebyrer, fastsat efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 15, ikke må overstige de maksimale gebyrer fastsat efter bilag 18. Ifølge

Miljøministeriets høringsudkast til en ny miljøbeskyttelseslov med høringsfrist den 13. februar fremgår det, at kommunernes hjemmel til at fastsætte gebyrerne forbundet med udskiftningen af piktogrammer på beholdere indsættes i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15, nr. 6. Københavns Kommune forstår det således, at de kommunale udgifter forbundet med udskiftningen til EU-piktogrammer med de fremsatte høringer vil skulle dækkes inden for det maksimale producentgebyr (benchmark), som fastsættes nationalt.

Finansiering udover benchmark

Københavns Kommune bemærkede i høringssvaret af 13. februar 2026, at udgifterne forbundet med udskiftningen af piktogrammerne bør tages i betragtning i forbindelse med fastlæggelsen af et basisserviceniveau (nu benchmark). Kommunen bemærkede desuden, at de udgifter, der kan henføres til emballagefraktioner, bør finansieres med et producentgebyr, der ligger udover benchmarken, for at overholde forordningens krav om, at emballageomkostninger ikke må overvæltes på borgerne, og så kommunernes indsamling ikke begrænses. Kommunen fastholder, at disse udgifter bør finansieres udover benchmarken.

Finansiering inden for benchmark

Københavns Kommune foreslår, at hvis det besluttes, at udgifterne skal dækkes under benchmarken, så bør tidspunktet for og til dels også omfanget af udskiftningen til EU-piktogrammerne reguleres nationalt, så kommunerne afholder sammenlignelige udgifter på samme tidspunkt. Dette bør gøres, så de udgifter, som ligger til grund for beregningen af benchmarken, er sammenlignelige og kommer til at afspejle de forhøjede udgifter, som udskiftningen vil medføre i kommunerne. Hvis dette ikke gøres samtidig på tværs af kommuner, kan det få konsekvenser for benchmarken og skævvride, hvad der udgør de nødvendige omkostninger forbundet med kommunernes indsamling. Den nationale implementering bør indeholde en overgangsperiode med gradvis udskiftning af piktogrammerne frem mod forordningens implementeringsfrist.

National tilrettelæggelse og vejledning

Ifølge emballageforordningens artikel 13, stk. 1 skal de nye harmoniserede EU-piktogrammer indføres senest den 12. august 2028 eller 30 måneder fra vedtagelsen af EU-piktogrammerne. Omkostningerne forbundet med udskiftningen bør tages i betragtning i forbindelse med udregningerne af de maksimale gebyrer. Det bemærkes også, at finansieringen bør fordeles mellem emballageproducenter og kommuner efter emballageforordningens fordelingsnøgler, fordi fraktionerne indeholder både emballage og ikke emballage. Københavns Kommune anbefaler Miljøministeriet (eller Miljøstyrelsen) at udarbejde en vejledning som supplement til emballagebekendtgørelsen vedrørende tilrettelæggelsen, omfanget og finansieringen af udskiftningen til de harmoniserede EU-piktogrammer.

Økonomiske konsekvenser af benchmark-modellen for Københavns Kommunes affaldsgebyr
I 2025 beregnede Københavns Kommune, at implementeringen af det udvidede producentansvar på emballage ville medføre en årlig besparelse på 554 kr. pr. husstand i det borgerbetalte affaldsgebyr.

Et foreløbigt skøn, med udgangspunkt i de maksimale gebyrer angivet i udkast til emballagebekendtgørelsen med høringsfrist den 16. april 2026, bilag 18, stk. 2, viser, at benchmark-modellen i Københavns Kommune betyder, at 58,5 mio. kr. forbundet med håndteringen af emballageaffald bliver flyttet fra emballageproducenterne over på det borgerbetalte affaldsgebyr. Det svarer til en stigning i borgernes affaldsgebyr på 176 kr. pr. husstand om året, hvilket i alt betyder, at implementeringen af det udvidede producentansvar på emballage medfører et fald i borgernes affaldsgebyr på 368 kr. i stedet for de 554 kr. årligt pr. husstand. Københavns Kommune bemærker, at der i Miljøministeriets offentliggørelse af aftalegrundlaget om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter blev beregnet en gebyrreduktion på omkring 600 kr. pr. husstand, når aftalen var fuldt implementeret.

Københavns Kommune beder Miljøministeriet redegøre for, hvordan den foreslåede benchmark-model lever op til den lovede effekt for borgerne.

Beregningerne bag benchmarkmodellen
Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan de maksimale gebyrer fremadrettet skal opdateres og om det fremadrettet kun er de kommuner, som ligger under benchmarken, der skal beregne emballagegebyret?

Bemærkninger vedrørende periodisering af omkostninger
På side 13 i lovforslaget fremgår, at kommunerne siden den 1. oktober 2025 kun har opkrævet producentgebyrer, der svarer til 1,0 mia. kr. årligt, selvom de samlede omkostninger var forventet til 1,2 mia. kr. Med andre ord har kommunerne 0,2 mia. kr. til gode hos emballageproducenterne. Med lovforslaget foreslås det, at Miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om periodiseringen af udgifter, så fx de penge, som kommunerne nu har til gode hos emballageproducenterne, skal opkræves over en 4-årig periode, dog tillagt markedsrenter. Kommunen bemærker, at denne løsning kan betyde, at kommuner kan være nødsaget til at lade omkostningerne indgå i affaldsgebyrerne for at undgå økonomiske underskud, hvormed borgerne agerer bank for private virksomheder.

Københavns Kommune forelsår, at Miljøministeriet eller Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning til brug for beregning af markedsrenterne og fastlæggelse af perioden, der skal opkræves renter for, så dette gøres ens på tværs at kommunerne.

Bemærkninger vedrørende implementeringsomkostninger
På side 15 og 16 i lovforslaget fremgår at,

> *"Den nærmere udmøntning af lovforslagets bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelserne. Det er ikke muligt at skønne omfanget. Implementeringsomkostningerne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer"*

Indledningsvist bemærkes det, at Københavns Kommune er enige i, at lovforslaget vil medføre implementeringsomkostninger i kommunerne, og kommunen er positive over at lovforslaget adresserer disse omkostninger. Kommunen bemærker, at alle implementeringsomkostningerne forbundet med lovforslaget bør afholdes af emballageproducenterne, fordi lovforslaget omhandler det udvidede producentansvar på emballage.

Københavns Kommune bemærker, at lovforslaget kan give øgede omkostninger til beregning af affaldsgebyrer, da det er uklart, hvilke omkostninger emballageproducenterne dækker, og hvornår de dækker dem.

Kommunen bemærker desuden, at lovforslaget kan medføre en stigning i henvendelser fra borgere som følge af, at det lovede fald i affaldsgebyrerne ved det udvidede producentansvar på emballage ikke kan indfries (der henvises her til afsnittet om økonomiske konsekvenser af benchmark-modellen for Københavns Kommunes affaldsgebyr).

Venlig hilsen
Susanne Lindeneg
Fg. enhedschef

Miljø- og ligestillingsministeriet
Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen
Fremsendt til mim@mim.dk, kopi: makom@mim.dk

Journal nr. 2026-679

Den 17. marts 2026

Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

VANA takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og fremfører nedenfor vores bemærkninger.

Lovforslaget fastsætter maksimale producentgebyrer med henblik på at sikre, at gebyrerne ikke overstiger nødvendige og omkostningseffektive udgifter til indsamling og håndtering af emballageaffald. VANA støtter intentionen om en model, der fremmer omkostningseffektiv drift og bidrager til større ensartethed i kommunernes omkostningsniveauer.

VANA har på den baggrund følgende bemærkninger, som uddybes nedenfor:

- Centralisering og rettidig offentliggørelse af producentgebyrer.
- Lovforslagets lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger.
- Klarhed om fordeling af en efterperiodisering.
- Mere retvisende vilkår for tildeling.

Centralisering og rettidig offentliggørelse af producentgebyrer

Indledningsvist bemærkes det, at producentgebyrer i dag offentliggøres decentralt på de enkelte kommuners hjemmeside. Dette har medført, at både kollektive ordninger og Miljøstyrelsen bruger uforholdsmæssigt mange ressourcer på at fremsøge og sammenholde oplysninger på tværs af kommunernes hjemmesider. Derudover oplevede VANA at flere kommuner overskred fristen for offentliggørelse samt ændrede producentgebyret efter offentliggørelse.

VANA henstiller derfor til en mere ensartet offentliggørelse af producentgebyrer, fx ved centralisering hos Miljøstyrelsen eller Forsyningstilsynet.

VANA har forståelse for den situation, kommunerne har stået i, i forbindelse med fastsættelsen af producentgebyrerne, herunder de betydelige usikkerheder som lovgivningen har medført. Dette ændrer imidlertid ikke ved, at de kollektive ordningers priser er helt afhængige af producentgebyrerne. Det er derfor afgørende, at fristen for offentliggørelse overholdes, så der sikres et tilstrækkeligt grundlag for rettidig fastsættelse af priser og dermed forudsigelighed for virksomhederne.

Samtidig bør kommunerne forpligtes til at orientere, varsle og begrunde ændringer i producentgebyret, ligesom der bør der være en tydelig konsekvens af manglende/forsinket offentliggørelse.

Lovforslagets lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger

Regeringen formulerede i efteråret 2025 en række tiltag for at skabe klarhed for virksomhederne og stabilitet om emballagepriserne. VANA støtter derfor op om en benchmarkmodel for kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, da de første beregninger af producentgebyret har vist betydelige og store variationer.

På baggrund af regeringens udmelding, herunder forventningerne om et basisserviceniveau (benchmarkmodel) på maksimalt 1,2 mia. kr. - fastsatte VANA sine priser for 2026. Fastsættelsen skete under forudsætning af, at de politiske intentioner blev til realitet i lovgivningen.

Af lovforslaget fremgår det, at kommunernes opkrævning skal reduceres til ca. 1,2 mia. årligt, hvilket afviger fra regeringens udmelding, hvor beløbet blev angivet som et maksimum. Derudover fremgår det, at de samlede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre 400 mio. kr. årligt fra medio 2026.

I praksis vil lovforslaget imidlertid medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 200-250 mio. kr. årligt, og dermed væsentlige stigninger i producenternes omkostninger.

Årsagen til stigningerne er, at regeringen allerede har implementeret en reduktion i de kollektiv ordningers omkostninger i 2025/26 på 600 mio. kr. Med dette lovforslag begrænses denne reduktion til 400 mio. kr. Det betyder, at de kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning fra kommunerne, hvilket må forventes at få en konsekvens priserne.

Fra 2027 vil lovforslaget betyde, at omkostningerne til kommunerne samlet set vil stige med op mod 250 mio. kr. om året, da der også skal ske en tilbagebetaling af allerede implementerede lettelser (tilbagebetalingen fordeles ifølge lovforslaget over fire år og tillægges en markedsrente).

VANA opfordrer ministeriet til ikke at kommunikere, at omkostningerne i producentansvaret falder som følge af lovforslaget, da det skaber unødig forvirring og skuffelse hos virksomhederne, da de i praksis bliver mødt med stigninger.

Efterbetaling (periodisering)

Lovforslaget indeholder en mulighed for periodisering således, at kommunerne kan efteropkræve omkostninger afholdt i perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026.

Ifølge ministeriet vurdering, er denne omkostning beregnet til ca. 150 mio. kr.

Det fremstår uklart, hvordan efterbetalingen konkret skal fordeles, herunder om det er med udgangspunkt i de producenter, der har været registreret i perioden Q4 2025, Q1 og Q2 2026, eller i de producenter, og dermed kollektive ordninger, der har tildelingen i den periode hvor efteropkrævningen gennemføres.

VANA anmoder derfor ministeriet om at bekræfte, at det er korrekt forstået, at opkrævningen sker hos den til enhver tid tildelte kollektiv ordning i den periode hvor opkrævningen sker.

For virksomheder er forudsigelige og stabile emballagepriser helt afgørende og usikkerhed om det endelige omkostningsniveau har derfor stor betydning for virksomhedernes mulighed for at fastlægge budgetter.

Tildeling, inkl. nye mængder og skift mellem kollektive ordninger

Dansk Producentansvars tildeling skaber væsentlige udfordringer, både for praktikken og kollektive ordningers konkurrenceevne. Den nuværende fragmenterede tildeling af husholdningsaffald kræver omfattende koordinering, flere kontrakter og øger risikoen for fejl og forsinkelser.

VANA opfordrer derfor til, at Ministeriet i udformning af bekendtgørelsen sikrer, at

- Dansk Producentansvars tildeling, fremover sker efter en metode, der i langt højere grad tager højde for hensyn vedr. samling af kommuner samt kombinerede og fælles indsamlingsområder,
- Tildelingerne tager højde for mængder, der flytter fra en kollektiv ordning til en anden og indberettede mængder mellem tildelinger, der har væsentlige konsekvenser.

En mere effektiv tildelingsmetode vil kunne reducere administrative byrder, understøtte mere effektive indsamlingsløsninger og bidrage til større stabilitet og mindre risiko for udsving i de kollektive ordningers priser.

VANA står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen
Marianne Roed Jakobsen,
Adm. Direktør, VANA

17. marts 2026

Miljøministeriet

Att. Tania Charlton Christensen og Marie Kongsted Møller
J.nr. 2026-679

Dansk Gartneris høringssvar om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage, j.nr. 2026-679

Dansk Gartneri takker for muligheden for at kommentere på høringen om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage.

Det foreslås i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at fastsætte et loft over de kommunale gebyrer for emballage. Producentansvaret har siden det trådte i kraft medført uforudsigelige og meget høje omkostninger for de omfattede virksomheder. Samtidig er der betydelige forskelle i gebyrniveauerne både mellem kommuner og mellem kollektive ordninger, hvilket skaber ulige konkurrencevilkår og uforudsigelighed for virksomhederne.

Dansk Gartneri ser derfor positivt på, at regeringen foreslår at indføre et loft over gebyrerne. En benchmarkmodel baseret på de mest omkostningseffektive kommuner kan være et vigtigt skridt mod mere rimelige, gennemsigtige og ensartede gebyrer. Det er imidlertid meget utilfredsstillende, at loftet i forslaget fastsættes til 1,2 mia. og dermed over niveauet på 1 mia., som gebyrerne midlertidigt blev sænket til i efteråret. Det betyder, at virksomhederne fremadrettet vil blive mødt af højere gebyrer end hidtil.

Samtidig foreslås det i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning af de omkostninger, som endnu ikke er opkrævet hos producenterne siden producentansvarets ikrafttrædelse. Restbeløbet skal efter forslaget opkræves over de næste fire år. Dermed pålægges virksomhederne også en efteropkrævning for den periode, hvor gebyrerne har været midlertidigt lavere.

Samlet set betyder forslaget, at virksomhederne rammes af to omkostningsstigninger: Dels hæves gebyrniveauet fremadrettet, dels skal der ske efteropkrævning af tidligere ikke-opkrævede omkostninger. Forslaget vil derfor i praksis ikke føre til økonomiske lettelser – men tværtimod til øgede udgifter for virksomhederne. Det er stærkt problematisk. Der er fortsat akut behov for at sikre en mærkbar reduktion i omkostningerne for de hårdt pressede virksomheder, som ud over de høje gebyrer også rammes af et omfattende lag af ekstra administration.

Dansk Gartneri opfordrer derfor til, at benchmarket strammes, så loftet over de kommunale gebyrer fastholdes på det midlertidige niveau på 1 mia. Samtidig opfordrer Dansk Gartneri til, at der arbejdes målrettet med yderligere tiltag, der kan nedbringe de samlede udgifter forbundet med producentansvaret. Et vigtigt skridt vil være, at staten dækker omkostningerne forbundet med free riders, så regningen ikke sendes til de virksomheder, der overholder reglerne.

Med venlig hilsen

Sandra Hjort, politisk konsulent, Dansk Gartneri
E sahj@danskgartneri.dk, M +45 2991 4660

Høringssvar: Journalnummer 2026-679

Nyborg, 17. marts 2026

Høringssvar vedrørende lovforslag om maksimal størrelse af gebyr og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

J.nr. 2026-679

ERP Denmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende maksimal størrelse af producentgebyrer og kommunal periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage.

Lovforslaget indebærer overordnet tre væsentlige ændringer:

1. At miljøministeren får hjemmel til at fastsætte et nationalt loft (benchmarkmodel) for, hvor høje kommunernes producentgebyrer må være.
2. At kommunerne kan periodisere underopkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 – 1. juli 2026 over en fireårig periode tillagt markedsrente.
3. At det strukturelle niveau for kommunale producentgebyrer fremover forventes at ligge omkring ca. 1,2 mia. kr. årligt.

Lovforslaget kan få betydning for producentansvarsorganisationers samlede omkostningsniveau, forudsigelighed i prisfastsættelsen, håndtering af efteropkrævninger samt samarbejdet mellem producenter, kollektive ordninger og kommuner.

På den baggrund fremsættes nedenstående bemærkninger.

Nationalt loft over producentgebyrer (benchmarkmodel)

Det fremgår af lovforslaget, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse, således at gebyret ikke overstiger kommunernes nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Formålet er bl.a. at sikre, at producenternes finansielle bidrag ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8a.

ERP Denmark ApS
Lindholm Havnevej 31
DK-5800 Nyborg

Phone: +45 6333 0028
www.erp-recycling.org

VAT: DK33153155

Bank: Jyske Bank
Account: 5060-0001076792
IBAN: DK3450 60000 1076 792
SWIFT: JYBADKKK

ERP Denmark anerkender intentionen om at skabe større omkostningseffektivitet og reducere producenternes samlede udgifter. Samtidig giver benchmarkmodellen anledning til en række spørgsmål.

Fastlæggelse af benchmarkniveau

Det fremgår, at de samlede nødvendige omkostninger vurderes til ca. 1,2 mia. kr. årligt, baseret på en model med gennemsnittet af de mest effektive kommuner inden for forskellige kommunetyper.

Det fremgår imidlertid ikke tydeligt:

- hvilket datagrundlag beregningen baserer sig på
- hvilken andel af kommunerne der indgår i benchmarket
- hvordan forskelle i affaldssystemer, kontraktstruktur og geografi håndteres

Der er derfor behov for større transparens omkring metode og beregningsgrundlag.

Dynamik i modellen

Det fremgår ikke, hvor længe niveauet på ca. 1,2 mia. kr. forventes at være gældende, eller hvordan benchmarket justeres over tid.

Det bør derfor præciseres:

- om og hvor ofte benchmarket genberegnes
- hvordan inflation, ændrede affaldsmængder og nye krav indregnes
- hvordan modellen håndterer teknologisk udvikling og effektiviseringer.

Incitament til effektivisering

Et fast nationalt omkostningsniveau kan potentielt reducere incitamentet til løbende effektiviseringer, hvis benchmarket ikke opdateres regelmæssigt.

Det bør derfor overvejes, hvordan modellen kan understøtte innovation og effektivisering i affaldssystemet, samt hvordan kommuner fortsat motiveres til at reducere omkostninger fx gennem et årligt effektiviseringskrav på 3 %.

Periodisering af underopkrævede omkostninger

Lovforslaget indebærer, at kommunernes underopkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 kan opkræves over en periode på fire år tillagt markedsrente.

Baggrunden er, at kommunerne i overgangsperioden alene måtte opkræve ca. 62,5 % af de forventede omkostninger, svarende til omkring 1 mia. kr. årligt, mens de nødvendige omkostninger efterfølgende vurderes at udgøre ca. 1,2 mia. kr. årligt.

Dette giver anledning til en principiel problemstilling. Den reducerede opkrævning i overgangsperioden var resultatet af en politisk beslutning om midlertidigt at begrænse gebyrniveauet, mens der blev

arbejdet med en model for fastsættelse af et nationalt omkostningsniveau. Underopkrævningen kan derfor ikke alene tilskrives forhold hos producenterne eller producentansvarsorganisationerne.

Det bør derfor nærmere begrundes, hvorfor producenterne efterfølgende skal bære den fulde finansielle konsekvens af denne overgangsordning.

Det bør samtidig afklares, om den foreslåede efteropkrævning er i overensstemmelse med affaldsdirektivets princip om, at producenternes finansielle bidrag skal dække nødvendige omkostninger, men ikke overstige disse.

Det kan i den forbindelse overvejes, om en del af ubalancen fra overgangsperioden bør håndteres via de almindelige affaldsgebyrer eller på anden vis, så overgangsrisikoen ikke ensidigt placeres hos producenterne.

Behov for klarhed om fordeling af historiske omkostninger ved ændringer i tildeling

Forslaget rejser samtidig spørgsmål om samspillet med kommende tildelingsrunder i producentansvarsordningen.

Fra 1. januar 2027 forventes nye tildelinger af kommuner til producentansvarsorganisationerne. Hvis en kommune skifter producentansvarsorganisation ved en sådan tildeling, er det uklart, hvem der skal bære de historiske omkostninger fra overgangsperioden.

Lovforslaget afklarer ikke dette forhold nærmere. Det bør derfor tydeliggøres, hvordan periodiserede omkostninger håndteres ved ændringer i tildelinger, herunder hvem der bærer risikoen, hvis en kommune tildeles en anden producentansvarsorganisation ved en senere tildelingsrunde.

Uden en sådan afklaring kan der opstå usikkerhed i tildelingssystemet, og i værste fald kan en producentansvarsorganisation blive pålagt at betale for omkostninger, der er opstået før den pågældende organisation, fik kommunen tildelt.

Der er derfor behov for større klarhed om håndteringen af historiske omkostninger ved ændringer i fordelingen af kommuner mellem producentansvarsorganisationerne. Det kan klart anbefales, at der ikke forekommer overlap mellem tildelingerne.

Markedsrente ved periodisering

Lovforslaget forudsætter, at periodiserede omkostninger tillægges markedsrente med henblik på at undgå, at producenter opnår en økonomisk fordel og dermed modtager statsstøtte.

ERP Denmark har forståelse for hensynet til statsstøttereglerne, men den foreslåede model rejser en række spørgsmål, som bør afklares for at sikre transparens og forudsigelighed i ordningen.

Det fremgår ikke af lovforslaget:

- hvilken reference der anvendes ved fastsættelsen af markedsrenten
- hvem der fastsætter renten
- om renten fastsættes administrativt eller følger en nærmere defineret markedsindikator.

Disse forhold er centrale for at sikre forudsigelighed og proportionalitet i ordningen.

Derudover bør det overvejes, om ordningen indebærer en asymmetrisk risikofordeling. Hvis producenter pålægges rente i forbindelse med underopkrævning, bør det tilsvarende afklares, hvordan situationer med overopkrævning håndteres.

En sådan symmetri kan bidrage til at sikre en mere balanceret risikofordeling mellem kommuner og producenter.

Afsluttende bemærkninger

ERP Denmark anerkender intentionen om at skabe større omkostningskontrol og gennemsigtighed i producentansvarsordningen for emballage.

Samtidig er det afgørende, at de kommende regler sikrer:

- transparens i beregningsgrundlaget
- stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauer
- klar fordeling af historiske omkostninger
- fortsatte incitamenter til effektivisering i affaldssystemet.

ERP Denmark ser frem til den videre dialog om udmøntningen af reglerne.

Med venlig hilsen
Torben Frahm
ERP Denmark ApS

TÅRNBY KOMMUNE
BY, MILJØ OG KLIMA

Att.: Miljø- og Ligestillingsministeriet

17. marts 2026
Vores ref.: 07.00.00-K04-26-617395
Tårnby Kommune

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Økonomiske justeringer der varsles samme år som kommunerne skal implementere disse i renovationsbudgettet, stemmer ikke overens med den kommunale praksis.
Affaldsgebyret udregnes og vedtages herefter politisk året forinden det publiceres som kommunens gældende affaldsgebyr.

Når Miljøministeren kan foranledige ændringer der påvirker grundlaget for kommunernes udregning af affaldsgebyrer, vil det skabe øget tidsforbrug til administration i forbindelse med udarbejdelse af gebyrerne.

Tårnby Kommune

FORBRUGERRÅDET tænk

Miljø- og ligestillingsministeriet (mim@mim.dk)
Marie Kongsted Møller (makom@mim.dk)
Tania Charlton Christensen (tachc@mim.dk)

Dok. 331143
17. marts 2026

Høring om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Forbrugerrådet Tænk bakker op om indførelsen af udvidet producentansvar for emballager i Danmark, idet det både kan være et redskab til at sikre det grundlæggende princip om, at det er forureneren, der betaler, og et redskab, der kan skabe et økonomisk incitament til at sikre bedre emballager på markedet.

Forbrugerne har i praksis meget begrænset mulighed for selv at påvirke, hvilken emballage der er på hylderne og det er derfor afgørende for forbrugerne, at reguleringen indrettes sådan, at producenterne møder klare økonomiske incitamenter til, at der kommer bedre emballager på hylderne – bl.a. ved at skabe incitamenter til at udvikle mindre miljøbelastende emballager og til at reducere mængderne, hvor det er muligt. Dette incitament skabes dels ved at producenterne betaler regningen for emballagernes fulde livscyklus og dels ved at sikre, at gebyrerne miljøgradueres, så de skaber et reelt incitament.

Vi anser ligeledes ordningen som et vigtigt redskab til at sikre forureneren-betaler-princippet, og det er derfor også vigtigt for forbrugerne, at ordningen ikke i praksis fører til, at en del af omkostningerne fortsat bæres af borgerne gennem de kommunale affaldsgebyrer. I så fald risikerer vi, at forbrugerne i realiteten kommer til at betale regningen to gange – både gennem priserne på varer og gennem affaldsgebyrerne.

Forbrugerrådet Tænk finder det som udgangspunkt positivt, at der med lovforslaget lægges op til at der kan fastsættes regler om en benchmarkmodel for kommunernes omkostninger til indsamling af emballageaffald, idet forbrugerne har en klar interesse i, at ordningen ikke bliver dyrere end nødvendigt. Fødevarepriserne er steget markant de senere år, og mange husholdninger oplever i forvejen et betydeligt pres på privatøkonomien. Det er derfor vigtigt, at implementeringen af producentansvaret sker så omkostningseffektivt som muligt. En model med maksimale gebyrer kan dermed være et relevant redskab til at understøtte omkostningseffektivitet i ordningen.

Samtidig er det imidlertid også afgørende, at en benchmarkmodel ikke udformes så snævert, at den i praksis bliver et loft, der presser kvaliteten af affaldsindsamlingen ned. Hvis de maksimale gebyrer fastsættes for lavt i forhold til de reelle omkostninger ved en velfungerende indsamlingsordning, er der risiko for, at kommunerne ikke kan etablere eller opretholde ordninger, der sikrer høj kvalitet i indsamlingen og som dermed kan bidrage til at nå Danmarks genanvendelsesmål.

Det er således afgørende for forbrugeren, at den rette balance mellem pris og kvalitet sikres, når der arbejdes med en kommende benchmarkmodel. Dette følger også af emballageforordningens Artikel 47[1], hvor det fremgår, at implementeringen af ordningen skal være *gratis for forbrugerne* under hensyntagen til de øvrige regler i forordningen.

Forbrugerrådet Tænk ser frem til den videre udmøntning af reglerne. I vores øjne bliver det centralt at sikre, at ordningen understøtter en cirkulær økonomi, herunder forureneren-betaler-princippet, de rette incitamentsstrukturer for bl.a. design og markedsføring samt omkostningseffektivitet og velfungerende indsamlings- og behandlingsordninger, så producentansvaret i praksis kan levere på sine formål. Alternativt risikerer vi at lade forbrugerne bære en større del af regningen end tiltænkt samt at svække incitamenterne til bedre emballage med risiko for at misse vores EU-fastsatte forpligtelser på emballageområdet til følge.

Venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk Chef

Nikola Kiørboe
Seniorrådgiver

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (EØS-relevant tekst)

Til: mim@mim.dk (MIM - Miljøministeriets Departement)
Fra: Inger Schroll-Fleischer (isf@nikotinbranchen.dk)
Titel: Spm. til omkostningsanalyse
Sendt: 17-03-2026 12:06
Bilag: image001.png;

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Miljøministeriet

I forbindelse med den tekniske gennemgang i Miljø- og Fødevareudvalget 20. januar 2026 (MOF alm. Del – bilag 217) fremgår det af materialet, at Miljøstyrelsen har igangsat en analyse af kommunernes omkostninger til renhold med henblik på at kunne beregne de omkostninger, som producenter potentielt vil skulle dække ved indførelse af et eventuelt producentansvar for nikotinposer.
Jeg vil derfor høre, om ministeriet kan uddybe processen nærmere.
Da jeg skriver til ministeriets hovedpostkasse, vil jeg være taknemmelig, hvis henvendelsen kan videresendes til den relevante enhed i ministeriet – eventuelt kontoret for cirkulær økonomi – hvis den ikke allerede ligger der.
Mere konkret vil jeg sætte pris på en afklaring af følgende:
1. Kan ministeriet uddybe formålet med den igangsatte analyse, herunder hvordan den forventes at indgå i ministeriets videre overvejelser om et eventuelt producentansvar for nikotinposer?
2. Kan ministeriet beskrive, hvilket datagrundlag analysen forventes at basere sig på, og hvordan man metodisk forventer at kunne identificere eller estimere de renholdelsesomkostninger, der specifikt kan henføres til nikotinposer, set i forhold til øvrigt henkastet affald?
3. Kan ministeriet oplyse den forventede tidsplan for analysen, herunder hvornår den forventes afsluttet, og hvilke næste skridt ministeriet ser for sig i forlængelse heraf? I den forbindelse vil det også være relevant at vide, om interessenter vil blive inddraget yderligere i processen, eller om der planlægges en offentliggørelse eller høring af analysens resultater?

På forhånd tak for hjælpen.

Med venlig hilsen

Inger Schroll-Fleischer
Direktør

Nikotinbranchen
+45 22650919
isf@nikotinbranchen.dk
www.nikotinbranchen.dk

DANSK ERHVERV
Børsgade 4
1217 København K

www.danskerhverv.dk
info@danskerhverv.dk
T. + 45 3374 6000

Miljøministeriet
Att.: mim@mim.dk; makom@mim.dk

Den 6. marts 2026

Høringssvar til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget om maksimal størrelse på producentgebyrer og periodisering af kommunale omkostninger under producentansvaret for emballage.

Overordnet bemærkning

Dansk Erhverv støtter formålet med lovforslaget om at sikre, at de finansielle bidrag fra producenterne ikke overstiger de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering, jf. affaldsdirektivets artikel 8a og den kommende emballageforordning. Det er et vigtigt skridt at skabe en klar hjemmel til at fastsætte maksimale gebyrer for kommunernes indsamling af emballageaffald.
Implementeringen af producentansvaret har vist, at de kommunale omkostninger udviklede sig væsentligt højere og mere uforudsigeligt end forudsat i den politiske aftale fra 2022. Lovforslaget bidrager til at skabe større proportionalitet og forudsigelighed i systemet.
Dansk Erhverv finder det derfor positivt, at regeringen med lovforslaget søger at begrænse producenternes betaling til de nødvendige og omkostningseffektive omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at lovforslaget kun adresserer en del af de udfordringer, som virksomhederne oplever med producentansvaret. Der er fortsat behov for væsentlige forenklinger af systemet.

Maksimal størrelse af producentgebyret

Dansk Erhverv støtter intentionen om at indføre en benchmarkmodel for producentgebyrerne. En model baseret på de mest omkostningseffektive kommuner kan være et relevant redskab til at sikre, at producenternes betaling ikke overstiger nødvendige omkostninger. Det er imidlertid afgørende, at den kommende benchmarkmodel udformes med høj grad af gennemsigtighed.

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at:

- Datagrundlag og metode bag benchmarkmodellen offentliggøres fuldt ud
- Kriterierne for udvælgelsen af de mest omkostningseffektive kommuner fremgår tydeligt
- Modellen opdateres på en måde, der sikrer stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauet.

Derudover bør det sikres, at benchmarkmodellen ikke blot afspejler gennemsnitlige omkostninger, men også skaber incitamenter til fortsat effektivisering i kommunernes affaldshåndtering.

Periodisering af kommunale omkostninger
Dansk Erhverv anerkender behovet for at håndtere forskellen mellem de midlertidigt nedsatte gebyrer og det forventede fremtidige niveau. Lovforslaget lægger op til, at kommunernes ikke-opkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 kan opkræves over en periode på fire år med tillæg af en markedsrente.

Det er positivt, at meropkrævningen periodiseres for at undgå en pludselig likviditetsbelastning for virksomhederne. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at denne mekanisme i praksis vil føre til øgede omkostninger for producenterne i de kommende år. Lovforslaget angiver, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil være positive og udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Dette giver imidlertid et misvisende billede af den faktiske udvikling i producenternes omkostninger. Regeringen har allerede gennem midlertidige tiltag reduceret de kollektive ordningers betalinger til kommunerne med ca. 600 mio. kr. i 2025/2026. Med lovforslaget reduceres denne lettelse til 400 mio. kr.

Det betyder i praksis, at:
- Kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning fra kommunerne
- Priserne til producenterne derfor forventes at stige allerede i 2026
- Omkostningerne fra 2027 kan stige med op mod 200-250 mio. kr. årligt, blandt andet som følge af tilbagebetaling af tidligere lettelser.

Dansk Erhverv vil derfor opfordre ministeriet til at være tydelig i kommunikationen om lovforslagets økonomiske konsekvenser. At fremstille lovforslaget som en samlet økonomisk lettelse for erhvervslivet kan skabe unødig forvirring og forventninger, som ikke stemmer overens med den faktiske udvikling i virksomhedernes omkostninger.

Administrative byrder
Lovforslaget vurderer, at der ikke er administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Dansk Erhverv bemærker, at lovforslaget isoleret set ikke ændrer virksomhedernes administrative opgaver. Men den samlede implementering af producentansvaret indebærer fortsat betydelige administrative byrder for virksomhederne.

Virksomheder oplever blandt andet
- Uklare producentdefinitioner
- Komplekse krav til dataindberetning
- Omfattende dokumentationskrav
- Forskellig praksis mellem myndigheder og kollektive ordninger.

Dansk Erhverv henviser i den forbindelse til anbefalingerne fra Virksomhedsforum for Producentansvar, som peger på konkrete muligheder for at reducere de administrative byrder.

Afsluttende bemærkninger
Dansk Erhverv støtter lovforslagets retning og anerkender regeringens arbejde med at sikre, at producenternes betaling begrænses til nødvendige og omkostningseffektive omkostninger. Lovforslaget er et vigtigt skridt mod et mere proportionalt system.

Det er dog afgørende, at:

- Benchmarkmodellen udformes med høj grad af transparens og stabilitet
- Kommunikationen om lovforslagets økonomiske konsekvenser er retvisende
- Arbejdet med at reducere de administrative byrder fortsætter.

Producentansvaret er et centralt redskab i den grønne omstilling. Men det forudsætter, at systemet er økonomisk rimeligt, gennemsigtigt og administrativt håndterbart for virksomhederne.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Fagchef

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Billund Vand & Energi A/S
Grindsted Landevej 40 | 7200 Grindsted
Tlf.: 7650 2700 | Dir/Mobil.: 7650 2754
Mail: djk@billundvand.dk | www.billundvand.dk

Dato: 16. marts 2026

Høringssvar vedr. Miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Billund Vand & Energis høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om miljø-beskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Billund Vand & Energi mener at lovforslaget vil indføre endnu flere administrative opgaver i forbindelse med udregning og opkrævning af gebyret for producentansvar.

Affaldsområdet har tidligere været underlagt hvile i sig selv og forureneren betaler princippet, hvor budgettet for affaldsområdet var baseret på tidligere års regnskaber.
Med indførelsen af periodisering af omkostninger, skal kommuner og kommunale affaldsselskab optage lån, på grund af manglende dækning fra emballageproducenterne til udgifter for indsamling af emballage.
Med dækning via periodiseringen, slipper nuværende emballageproducenter billigere og fremtidige emballageproducenter kommer til at skulle dække gælden.
Billund Vand & Energi mener ikke dette overholder forureneren betaler princippet, som også er et krav der fremgår af emballageforordningen.

Billund Vand & Energi mener, at lovforslaget mangler at forholde sig til behandlingspriserne for affaldet, så det ikke kun er prisen på indsamling, men den totale pris for håndtering af affaldet der indgår i fastsættelsen af gebyrets maksimale størrelse.
Som eksempel indsamler 6 ud af top 10 kommuner med laveste producentansvarsgebyr metal sammen med plast og mad- & drikkekartonaffald.
Men behandlingsprisen for metal indsamlet sammen med plast og mad- & drikkekartonaffald er væsentlig dyrere end behandlingsprisen for metal indsamlet sammen med glas, henholdsvis 2.704 kr./ton og 520 kr./ton. (priserne er for 2025, da kommunerne stadig ikke har modtaget behandlingspriserne for 2026 fra de kollektive ordninger)

Med venlig hilsen
Daniel Jakobsgaard Kvist

Dansk Industri

17. marts 2026
SGHP
MIM-
2026 - 679

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Sendt som mail til: mim@mim.dk
Kopi til: makom@mim.dk

Høring om udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til Miljø- og Ligestillingsministeriet udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Vi bakker fuldt op om intentionen i forslaget med fastsættelse af maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage. Det er positivt, at der nu endelig kommer faste og transparente rammer for kommunernes gebyrer, som overvæltes til erhvervslivet under producentansvaret for emballage. Det er afgørende, at modellen uanset udfald af det igangværende Folketingsvalg lever op til målet i affaldsdirektiv og emballageforordning, så gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.

Udmeldingen fra regeringen i september 2025 gav kun en midlertidig løsning herpå. Derfor er vi glade for, at der med forslaget her leveres mere langsigtede løsninger som et af flere greb, der skal til for at gøre systemet bag producentansvaret mere transparent og forudsigeligt. Samtidig leverer forslaget på den politiske aftale om udmøntningen af udvidet producentansvar for emballageaffald som indgået 30. august 2022 mellem et bredt flertal af partier i Folketinget. Som pointeret i lovbemærkningerne vurderes lovforslaget ikke at have hverken miljø-, klimamæssige eller naturmæssige konsekvenser, da omkostningsniveauet er fastsat under hensyn til de fastlagte genanvendelsesmål, ligesom der ikke er påvist sammenhæng mellem kommunernes omkostningsniveau og genanvendelsesrater.

Det er dog ærgerligt, at det ikke er lykkedes at finde en model, der lever fuldt op til den politiske ambition fra regeringens udmelding i september 2025 om at nå en samlet regning på 1 mia. kr. årligt, sekundært fastholde det udmeldte maksimum på 1,2 mia. kr. årligt, som nu står som et cirkatal. Der må derfor forventes en prisstigning som følge af forslaget her gældende fra sidste kvartal

H. C. Andersens Boulevard 18
1553 København V
Danmark

(+45) 3377 3377
di@di.dk
di.dk

CVR-nr.: 16077593

af 2026, når de midlertidigt fastsatte gebyrstørrelser afløses af den foreslåede benchmark model. I den sammenhæng er det afgørende, at der er fundet en løsning for periodisering af de ekstra omkostninger over fire år. Samtidig er det vigtigt, at regeringen kommunikerer klart, at den fremlagte model øger - og ikke reducerer - erhvervslivets omkostninger til kommunale gebyrer i forhold til det nuværende prisniveau i markedet.

Til effektivisering af kollektivordningernes prissætning bør den nuværende decentrale model for offentliggørelse af producentgebyrer på kommunale hjemmesider ensrettes og helst centraliseres hos eksempelvis Forsyningstilsynet eller Miljøstyrelsen. Det vil bl.a. bidrage til, at kollektivordningerne hurtigere kan udmelde priser, som efterspurgt af virksomhederne i virksomhedsforummet.

Det leder os til at henvise til de netop afleverede anbefalingerne fra Virksomhedsforum for emballage under Miljøstyrelsen, som vi stærkt vil opfordre Miljøstyrelsen til hurtigt at konvertere til handling i form af ændret vejledning og hvor nødvendigt ændringer i lov og bekendtgørelse. I tillæg hertil vil vi opfordre til, at den kommende bekendtgørelsesændring sikrer, at Dansk Producentansvars tildeling fremover sker efter en mere effektiv og transparent metode for kollektivordningerne (fremover producentansvarsorganisationerne). Vi henviser her til høringssvaret fra VANA A/S.

Afslutningsvis vil DI gentage opfordringen til, at regeringen arbejder tæt sammen med erhvervslivet om i god tid at udøve praksisnær vejledning, således at de administrative byrder, som generelt følger for erhvervslivet i arbejdet med at opfylde emballageforordningens krav, minimeres. Det bør ske på en effektiv og proportional måde.

Vi står gerne til rådighed for uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Sven Pedersen
Miljøpolitik og Cirkulær Økonomi, DI

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Sendt til: mim@mim.dk, med kopi til makom@mim.dk

17. marts 2026

Høring over forslag til lov om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Hermed VSOD's (Vin og Spiritus Organisationen i Danmark) høringssvar over de foreslåede ændringer.

Bemærkninger til benchmarkmodel for kommunernes udgifter
VSOD bakker op om formålet med lovforslaget, der sigter på at sænke virksomhedernes udgifter til kommunernes andel af gebyrerne i forbindelse med producentansvaret for emballage. De hidtil kendte priser har været langt over niveauet forudsat i den politiske vedtagelse fra 2022. Nabotjek, foretaget af COWI, har demonstreret at gebyrniveauet på glas ligger signifikant over sammenlignelige europæiske lande, der også har indført producentansvaret for emballage i forskellige grader[1].

Med det udmeldte loft over kommunernes gebyrer reduceres producenternes betaling til de nødvendige og omkostningseffektive omkostninger til indsamling af emballageaffald. Erhvervslivet står stadig med en dyr ordning internationalt set. Men det er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

VSOD ønsker i den sammenhæng at bakke op om Dansk Erhvervs bemærkninger vedr. benchmarkmodellen, dvs. følgende anbefalinger:

- Datagrundlag og metode bag benchmarkmodellen bør offentliggøres fuldt ud
- Kriterierne for udvælgelsen af de mest omkostningseffektive kommuner fremgår tydeligt
- Modellen opdateres på en måde, der sikrer stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauet.

Det er væsentligt, at modellen adresserer den enorme usikkerhed i markedet, som producentansvaret har forårsaget. Det skyldes at gebyrniveauerne fra ikrafttrædelsen og indtil nu har været exceptionelt svære at forudsige og indregne i værdikædens transaktioner.

[1] AFRAPPORTERING – UDVIDET PRODUCENTANSVAR, NABOTJEK, COWI 2025

MLV

Producentgebyrerne, især på glasfraktionen, udgør alt andet lige et stort prischok i et meget konkurrencepræget marked. Når der er stor tvivl om grundlæggende forudsætninger for priserne så skaber det kaos i markedet og mellem leverandører og kunder, eftersom beregning af gebyrer på tværs af brede sortimenter er både kompleks og tidskrævende. Det er derfor centralt, at den kommende model bringer mere forudsigelighed ind i beregningen af gebyrerne.

Dette gælder også på tværs af de kollektive ordninger, hvor der indtil nu har været store udsving i priserne, afhængig af hvilke kommuner den pågældende ordning har fået tildelt. De kollektive ordninger bør konkurrere på serviceniveau og administrationsomkostninger – ikke hvilke kommuner de har fået tildelt.

VSOD finder det derfor væsentligt, at gebyrstrukturen indrettes, så sådanne forskelle ikke slår igennem i priserne. Kommunernes omkostninger bør i højere grad håndteres samlet og fordeles på en måde, der sikrer et ensartet udgangspunkt for alle ordninger. Dermed understøttes en reel konkurrence, hvor fokus er på effektiv drift og serviceniveau frem for arbitrære forskelle i tildelingen af kommuner.

Samtidig er det vigtigt, at modellen ikke åbner for strategisk prissætning fra nye aktører, som midlertidigt kan operere med lave satser uden fuld omkostningsdækning. En sådan udvikling kan skabe skævvridning i markedet og i sidste ende føre til, at omkostninger forskydes til de øvrige ordninger og deres medlemmer.

Endelig bør der fastlægges stabile rammer for regulering af gebyrerne. VSOD anbefaler, at justeringer som udgangspunkt alene sker én gang årligt, og at gebyrniveauet for det kommende år meldes ud senest ved udgangen af tredje kvartal. Det er en forudsætning for, at virksomhederne kan planlægge og indarbejde omkostningerne i deres forretningsmæssige dispositioner på et oplyst grundlag.

Periodisering af kommunale omkostninger

VSOD finder, at lovforslagets beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet giver et misvisende indtryk af den faktiske udvikling i producenternes omkostninger.

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at erhvervslivet samlet set vil opleve en økonomisk lettelse på omkring 400 mio. kr. årligt. Denne vurdering bør imidlertid ses i lyset af, at regeringen allerede gennem midlertidige tiltag har reduceret de kollektive ordningers betalinger til kommunerne med ca. 600 mio. kr. i 2025/2026. Med lovforslaget reduceres denne midlertidige lettelse reelt til 400 mio. kr.

Den praktiske konsekvens er, at en del af de tidligere udsatte betalinger nu vil blive opkrævet over de kommende år. Det betyder blandt andet, at producenterne kan blive mødt af højere priser fra de kollektive ordninger allerede i år.

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at opkræve ikke-opkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 over en fireårig periode med tillæg af markedsrente. Det er efter VSOD's opfattelse positivt, at opkrævningen kan fordeles over flere år, da det mindsker risikoen for en pludselig likviditetsbelastning for virksomhederne.

Det ændrer dog ikke ved, at lovforslaget i praksis indebærer højere producentomkostninger i de kommende år. VSOD anbefaler derfor, at ministeriet i den videre kommunikation tydeliggør denne udvikling, så lovforslaget ikke fremstår som en samlet økonomisk lettelse for erhvervslivet. Især fordi mange virksomheder har haft meget svært ved at sætte sig ind i hvordan gebyrstrukturen reelt er sat sammen.

Administrative byrder og uklare regler
Nærværende lovforslag beskæftiger sig alene med gebyrstørrelserne i producentansvaret. Det er i den sammenhæng vigtigt at understrege, at der fortsat er et stort behov for at simplificere reglerne, så det administrativt ikke skal være så stor en byrde som det er lagt op til i dag. Bl.a. vil det være centralt, at anbefalingerne for Virksomhedsforum for Producentansvar tages med videre i arbejdet.

VSOD vil kraftigt anbefale, at den kommende proces omkring producentansvaret vil have fokus på dette perspektiv, så vi så vidt muligt kan undgå situationer hvor danske virksomheder stilles markant dårligere end udenlandske, alene fordi de hører hjemme i Danmark.

VSOD står til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Matthias Korth Vesterdal
Sekretariatschef

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet

17.03.2026

Dansk Retursystems høringssvar til miljøbeskyttelsesloven jr.nr. 2026-679

Dansk Retursystem (DRS) takker ministeriet for høringsudkastet, som vi har nedenstående bemærkninger til.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at størrelsen af de maksimale gebyrer skal være udtryk for et omkostningsniveau til indsamlingen, der er omkostningseffektivt, hvilket Dansk Retursystem kan støtte op om. I det danske pant- og retursystem afspejler emballagegebyrerne de faktiske omkostninger til administration, indsamling, sortering og klargøring af glas, plast og metal til genanvendelse i closed loop fratrukket indtægter fra salg til genanvendelse. Gebyrerne godkendes af myndighederne, og siden 2017 er de i gennemsnit reduceret med hele 92% takket være løbende driftseffektiviseringer og cirkulære emballagedesign.

Forskellen mellem de forskellige kommuners indsamling af emballageaffald og Dansk Retursystems indsamling af tomme engangsdrikkevareemballager med pant er, at Dansk Retursystem med sin eneret driver det landsdækkende pant- og retursystem i henhold til pantbekendtgørelsen. Dermed yder vi et ensartet serviceniveau i hele landet. Dansk Retursystem er derfor enig i, at lovforslaget ikke vedrører eller omhandler drikkevareemballager omfattet af pant- og retursystemet. Dette udgangspunkt bør fastholdes fremover, så pant- og retursystemets kan fortsætte indsatsen med en gebyrstruktur, der understøtter effektivitet og det velfungerende cirkulær økonomiske materialekredsløb.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

MLDK

Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Miljø- og ligestillingsministeriet
Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen

Sendt til mim@mim.dk, med kopi til: makom@mim.dk
Journal nr. 2026-679

Høringssvar: Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Det udvidede producentansvar for emballager har stor betydning for MLDK Mærkevareleverandørernes medlemmer, og som medstifter af kollektivordningen VANA hilser vi muligheden for at afgive høringssvar velkommen.

MLDK og medlemsvirksomhederne bakker op om intentionerne i det udvidede producentansvar fremme genbrug og reducere emballageaffald.

Generelle bemærkninger

Dette lovforslag har til formål at sikre at producentansvarsordningen sker i overensstemmelse med den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage indgået 30. august 2022. Lovforslaget har to hovedpunkter: 1) maksimal størrelse af producentgebyrer opnået gennem fastlæggelse af et loft over kommunernes serviceydelser og 2) Periodisering af efteropkrævninger af omkostninger for perioden 1 oktober 2025 til 1 juli 2026.

Vi kommenterer på ovenstående to punkter, samt to yderligere punkter omkring offentliggørelse af kommunernes producentgebyrer og tildelingsproblematikker i tråd med VANAs høringssvar, som vi kan henvise til og bakker op omkring.

Opkrævning fra Kommuner bør reduceres til ca. 1 mia. kr. og maksimalt 1,2 mia. kr.

Regeringens udmelding i efteråret 2026 var at der skulle opkræves 1 mia. kr. fra kommunerne, svarende til 62,5% af 1,6 mia. kr. og at dette beløb maksimalt måtte blive 1,2 mia. kr.

I lovforslagets bemærkninger er det mere løst beskrevet at opkrævninger fra kommunerne må reduceres til ca. 1,2 mia. kr. I MLDK finder vi det afgørende at regeringens udmelding står følges

MLDK
Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

og at opkrævninger bør reduceres til 1 mia. kr. i tråd med den politiske aftale og ikke må overstige et maksimum på 1,2 mia. kr.

Som udgangspunkt har oplægget til en benchmarkmodel en række fordele. Dog vil vi også påpege, at modellen har den effekt, at hvis kommunerne bredt set hæver serviceniveauet, vil det opkrævede producentgebyr ligeledes stige. Dermed kan et serviceniveau, som ikke har noget at gøre med varens genanvendelighed, skulle finansieres af varen.

Lovforslagets bemærkninger angiver at den maksimale størrelse af producentgebyret medfører en gevinst for erhvervslivet på 400 mio. kr. Reelt er priser i kollektivordninger sat ud fra den politiske aftale på 1 mia. kr. da regeringen i efteråret reducerede producentgebyret med 600 mio. kr. Denne reduktion er så med dette lovforslag mindsket til 400 mio. kr. Dermed er der en negativ effekt og en forventet stigning i kollektivordningernes omkostningsniveau på ca. 200 mio. kr.

Så det er centralt at der ikke kommunikeres en stor besparelse til erhvervslivet samtidig med at erhvervslivet vil blive mødt af prisstigninger svarende til 200 mio. kr.

Uklarhed om periodisering af efterbetalingers fordeling

Der kan efteropkræves producentgebyrer for perioderne Q4 2025, Q1 2026 og Q2 2026. Dette vurderes at kunne udgøre en ekstra omkostning på 150 mio. kr.

Det fremstår uklart hvorvidt disse efteropkrævninger fordeles efter de producenter, som har været registreret i perioderne Q4 2025, Q1 2026 og Q2 2026 eller til den kollektivordning, som på opkrævningstidspunktet for efteropkrævningen har en konkret tildeling. Dette børe præciseres.

Offentliggørelse af kommunernes producentgebyrer

MLDK opfordrer endvidere til at kommunernes producentgebyrer offentliggøres ét sted centralt (eksempelvis Miljøstyrelsens hjemmeside) frem for på de enkelte kommuners hjemmesider.

Der er en række administrative byrder forbundet ved at frembringe de producentgebyrer, som er så centrale for de kollektive ordningers prissætning, som vil kunne spares.

MLDK
Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Derudover vil det kunne fordre en skærpelse af kommunernes offentliggørelsesfrist, gerne kombineret med en konsekvens for at overskride fristen. En forpligtelse til at varsle og begrunde eventuelle stigninger i producentgebyrer bør også være et krav.

Tildelingsproblematikker

MLDK vil gerne fremhæve to problematikker omkring Dansk Producentansvars tildelinger, som skaber udfordringer for de kollektive ordninger og skader omkostningseffektiviteten og den lige konkurrence.

1. Tildeling bør sikre at kommuner med fælles eller kombinerede indsamlingsområder samles i tildeling, så de ikke skal betjenes af flere kollektivordninger
2. Tildeling bør tage højde for mængder der flyttes mellem kollektivordninger når producenter skifter fra én kollektivordning til en anden.

Dette bør adresseres i emballagebekendtgørelsen, således at der kan skabes mere effektive indsamlingsløsninger og mere stabilitet og færre udsving i de kollektive ordningers priser.

MLDK står naturligvis til rådighed for uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Leif Nielsen
CEO
MLDK Mærkevareleverandørerne

Om MLDK
MLDK Mærkevareleverandørerne er et kommercielt interesse-fællesskab for leverandører til den danske detailhandel og Away From Home. MLDK repræsenterer over 120 virksomheder på tværs af branchen, fra internationale koncerner til små og mellemstore virksomheder. MLDK arbejder for at synliggøre mærkevarens værdi for både forbrugerne, samfundet og markedet. Det gør vi, fordi mærkevaren spiller en vigtig rolle i værdiskabende innovation og bæredygtige løsninger[1].

[1] https://mldk.org/om/

Miljø og ligestillingsministeriet
Frederiksholm Kanal 26,
1220 København K

Mail: mim@mim.dk
Cc: makom@mim.dk

1. maj 2025

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

HORESTA takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovudkastet.

HORESTA byder lovforslagets formål om at sikre overensstemmelse med den politiske aftale om det udvidede producentansvar for emballage velkommen. Det er afgørende for virksomhederne, at udmøntningen af ordningen sker på en gennemsigtig og stabil måde, så gebyrerne ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for en omkostningseffektiv kommunal indsamling af emballageaffald, som forudsat i den politiske aftale. En klar og forudsigelig regulering er med til at sikre, at virksomhederne kan koncentrere sig om den egentlige intention med producentansvaret - nemlig at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige emballager.

Det fremgår af udkastet til lovforslag, at det udvidede producentansvar betyder, at omkostningerne til håndtering af emballageaffald flyttes fra borgerne til producenterne. Selvom dette er korrekt, viser det, at der konsekvent er en del af værdikæden der bliver glemt når vi diskuterer udvidet producentansvar. HORESTA understreger at producentansvaret ikke kun flytter omkostningerne fra borgerne til producenterne, men også fra de affaldsproducerende virksomheder til emballageproducenterne.

Maksimal størrelse af producentgebyr
HORESTA støtter, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler for en maksimal størrelse af producentgebyret (et benchmarket producentgebyr), så gebyrerne afspejler de nødvendige omkostninger ved en omkostningseffektiv indsamling.

HORESTA ser positivt på, at der nu defineres en øvre grænse for producentansvarsgebyrerne. Det øger gennemsigtigheden og skaber bedre forudsætninger for, at branchens virksomheder kan arbejde målrettet med at reducere miljøpåvirkningen af deres emballage - i tråd med intentionerne bag det udvidede producentansvar.

Vi stiller os gerne til rådighed for dialog.

Marius Rønne Christensen
Miljøkonsulent

17. marts 2026

Miljø- og ligestillingsministeriet

Høringssvar på udkast til lov om ændringer af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar)

Høringssvar vedr. høring af j.nr. 2026-679

Introduktion

GRAKOM - Kommunikationsindustrien

GRAKOM repræsenterer den grafiske branche, herunder både emballageproducenter og trykkerier, som leverer emballageløsninger til en bred række sektorer. Branchen er omfattet af det udvidet Producentansvar og bærer dermed en betydeligt økonomisk del af finansieringen af affaldsindsatsen.

Herudover rådgiver og arbejder GRAKOM hands-on med medlemsvirksomheder vedrørende klimaregnskaber, miljømærkninger, ledelsessystemer, rapportering mv., hvilket blandt andet er med til at sikre prioritering af de mest væsentlige ESG-områder, samt øget transparens og sammenlignelighed i markedet.

Det er positivt at der nu foreslås en lovændring, som giver mulighed for at sikre mere gennemsigtighed og proportionalitet i de gebyrer, kommunerne kan opkræve fra de kollektiveordninger.

GRAKOM støtter at Miljøministeren får bemyndigelse til at fastsætte maksimale gebyrer med udgangspunkt i en benchmark model. Det er afgørende for at sikre, at producentgebyrerne ikke overstiger de nødvendige omkostninger ved indsamling af affald.

GRAKOM bemærker, at der er behov for åbenhed omkring data og metode for benchmark-modellen og at den skal gøres fuldt offentlig. Der skal være en mulighed for at evaluere årligt med erhvervet og det er nødvendigt at kommunernes data valideres af en uafhængig part.

Nødvendige omkostninger er et centralt begreb i lovforslaget, og det er afgørende med en klar og snæver definition af begrebet for at kunne sikre hvad producenterne opkræves for indsamlingen af affald i kommunerne.

GRAKOM bemærker at der er mulighed for at kommunerne kan hæve serviceniveauet og at omkostningerne skal placeres ved borgerne. Det er særligt her afgørende at alle ekstraudgifter pålægges borgerne og ikke producenterne. Der skal føres tilsyn med at kommunernes omkostningsfordeling er korrekt og gennemsigtig.

Gebyrfastsættelsen bør tage højde for de forskellige indsamlingsstrømme der er for hhv. transport- og slagsemballage. Ved at fastsætte et samlet gebyr, kan der være producenter der betaler for indsamlingsomkostninger, de reelt ikke giver anledning til.

En stor del af den transportemballage, der er underlagt producentansvaret, ender ikke som husholdningsaffald, men gebyrfastsættes efter kommunernes husholdningsindsamling.

GRAKOM støtter ønsket om at udjævne efterregningen fra kommunerne over 4 år, men det bemærkes at rentepålægningen hæver branchens samlede udgifter. Det skal sikres at den fastsatte rente er rimelig og gennemsigtig.

GRAKOM anerkender lovforslagets intention om at skabe et mere retfærdigt og omkostningseffektivt system for det udvidet Producentansvar. Det bør her bemærkes at producenterne betaler gebyr til DPA, Miljøstyrelsen og til den valgte kollektive ordning. Det er afgørende med en gennemsigtighed, så producenterne ved hvad de betaler for.

GRAKOM er en del af virksomhedsforum for det udvidet producentansvar og bakker fuldt op omkring de 5 anbefalinger der er videregivet til ministeren samt den bruttoliste af initiativer der er videregivet.

GRAKOM står gerne til rådighed for dialog og bidrag i det fortsatte arbejde med bekendtgørelserne.

Venlig hilsen

Søren Stemann Beck
Adm. Direktør

Mark Williams
Chef for ESG og bæredygtig udvikling

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
Mail: mim@mim.dk
CC : makom@mim.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage), Jr. nr. 2026-679.

Miljøministeriet har den 13. februar 2026 udsendt udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage) i høring med høringsfrist den 17. marts 2026.

Fødevareemballager udgør over halvdelen af de samlede emballagemængder i husholdningerne i Danmark. Det er derfor meget væsentligt for fødevareerhvervet at sikre regler, som kan imødekomme en korrekt miljømæssig håndtering af emballagerne på den økonomiske og bæredygtige mest effektive måde.

Stigende omkostninger for producenter
Landbrug & Fødevarer advarede allerede i forbindelse med høringen af lovforslaget vedr. producentansvar for emballage i 2024 om, at reglerne ville medføre væsentlige stigninger i omkostningerne, fordi der ikke blev indført et politisk vedtaget krav om effektivitet i kommunernes opgaveløsning (det såkaldte basisserviceniveau). Det har efterfølgende medført, at kommunernes gebyrer til producenterne for afhentning af emballager hos borgerne steg langt ud over den 1. mia. kr., som var forudsat i det daværende lovforslag. Det var derfor glædeligt, at regeringen i efteråret 2025 besluttede at sænke de kommunale gebyrer til 1 mia. kr., men med risiko for at lande på maksimalt 1,2 mia. kr.

Det er dog skuffende, at man med dette lovforslag desværre kun nedbringer omkostningerne til 1,2 mia. kr. om året. Da regeringen via bekendtgørelse nr. 1146 reducerede omkostningerne til 1 mia. kr. i forbindelse med regeringens aftale i 2025, vil dette lovforslag i praksis medføre, at producenterne vil blive ramt af øgede omkostninger på 200 mio. kr. om året.

Krav til kommunal effektivitet
Lovforslaget indfører et benchmarket producentgebyr, hvor de kommunale gebyrer skal afspejle priserne i de 20 procent mest effektive kommuner. Landbrug & Fødevarer kan støtte op om indførelsen af et benchmarket producentgebyr, fordi det kan være med til at sikre, at producenterne kun betaler for en effektiv opgaveløsning, som er EU-kravet.

For at sikre, at man når den oprindelige målsætning om kommunale gebyrer på 1 mia. kr., bør lovforslaget reducere det benchmarkede producentgebyr yderligere.

Alternativt kan reduktionen i omkostningerne findes af andre veje. Det kan fx være en statslig finansiering af free-riders, så regningen for håndtering af deres emballage ikke sendes videre til lovlydige virksomheder. Denne finansiering anser Landbrug & Fødevarer for at være hensigtsmæssig,

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevare- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

da det er staten, der udfører tilsynet. Staten vil dermed få et økonomisk incitament til at sikre en effektiv løsning af tilsynsopgaven, da det vil reducere statens omkostningerne til free-riders.

Det bør samtidig undersøges, om en løsning af udfordringer med "indeklemt moms" kan bidrage til en reduktion af omkostningerne.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at man arbejder videre med det benchmarkede producentgebyr med henblik på at sikre løbende effektiviseringer.

Lovforslaget lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger
Det fremgår af lovforslaget, at de samlede *positive* økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre 400 mio. kr. årligt fra medio 2026.

I praksis vil lovforslaget imidlertid medføre *negative* økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 200-250 mio. kr. årligt i forhold til det, der var fastsat i bekendtgørelse nr. 1146, og dermed betyde væsentlige stigninger i producenternes forventede omkostninger.

Årsagen til stigningerne er, at regeringen med bekendtgørelse 1146 allerede har implementeret en reduktion i de kollektiv ordningers omkostninger i 2025/26 på 600 mio. kr. Med dette lovforslag begrænses denne reduktion til 400 mio. kr. Det betyder, at de kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning til kommunerne, og at de dermed må forventes at hæve deres priser i 2026. Fra 2027 vil lovforslaget betyde, at omkostningerne til kommunerne samlet set vil stige med op mod 250 mio. kr. om året, da der også skal ske en tilbagebetaling af allerede implementerede lettelser (tilbagebetalingen fordeles ifølge lovforslaget over fire år og tillægges en markedsrente).

Landbrug & Fødevarer skal opfordre ministeriet til ikke at kommunikere, at omkostningerne i producentansvaret falder som følge af lovforslaget, da det skaber unødig forvirring og skuffelse hos virksomhederne, når de i praksis bliver mødt med stigninger.

Administrative omkostninger og gennemsigtighed i producentansvaret
Producentansvarets implementering har tillige vist sig voldsomt administrativt byrdefuldt for virksomhederne, fx i form af væsentlige dokumentationskrav, og der er derfor et meget markant behov for ændringer, som kan lette de administrative byrder.

Landbrug & Fødevarer skal derfor på det kraftigste opfordre til, at anbefalingerne fra Virksomhedsudvalget implementeres hurtigst muligt. Det vil betyde, at danske virksomheder får frigjort ressourcer, som kan anvendes til innovation og udvikling af deres forretning og deres bæredygtige løsninger frem for unødvendigt papirarbejde, som ikke giver mere miljø for pengene.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Anette Christiansen
Miljøchef

M 27 24 57 65
E anc@lf.dk

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

M 30 70 31 19
E hbk@lf.dk

Notat

Høringssvar vedr. størrelse af gebyrer og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

12. marts 2026

PLAST INDUSTRIEN
Brancheforening for danske plastvirksomheder

Indledning

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere på høring om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage).

Dette høringssvar er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen og genanvendelsen i Danmark.

Betaling mellem kommuner og producenter

Det er indlejret i producentansvaret, som man har valgt at organisere det i mange af de europæiske lande, at der vil være en kamp om regningen mellem det offentlige og det private. Det er et skisma, som har eksisteret allerede ved implementering af WEEE-direktivet og producentansvaret på batterier og som desværre er båret videre i implementering af producentansvar på emballager. Det giver naturligvis økonomiske uoverensstemmelser, når den part, der afholder omkostningen, har metodefrihed og blot kan sende regningen videre til en betalende part. Denne strukturelle fejl burde der have været taget hånd om allerede fra starten af implementeringen. Som erfaret ved implementeringen af de tidligere producentansvar i Danmark, er det konfliktoptrappende og unødvendigt at lade stå til. I Plastindustrien støtter vi derfor op om, at der fastsættes et serviceniveau, som skal baseres på en middelpris samt en vurdering af effektiviteten ved ordningen. En tydelig ansvarsfordeling ifht. hvor regningen skal placeres i ad hoc situationer bør også besluttes.

Producentansvaret skal være materiale neutral

Det mest essentielle ved valg af emballage til et produkt er, at der vælges det materiale, som bedst passer på produktets egenskaber, så de bevares længst muligt. Det kan eksemplificeres med en kotelet, som har behov for at blive pakket ind i et materiale, så den ikke når at blive til madspild, inden den spises. Når virksomheder vælger emballagemateriale, bør det ske ud fra en samlet vurdering af hensynet til fødevaresikkerhed, forbrugersikkerhed, funktionalitet og miljøhensyn. I Plastindustrien mener vi derfor, at producentansvaret bør være materialeneutralt og ikke tilskynde til bestemte materialevalg gennem en nedsættelse af gebyrer på nogle materialetyper frem for andre. Reglerne skal i stedet give virksomhederne incitament til at vælge de bedst designede emballager, hvor miljøgradueringen tilskyder dette.

Vesterbrogade 1E, 3., 1620 København V | CVR 11488277 | **+45 3330 8630** | **kontakt@plast.dk** | **plast.dk**

Plastindustrien bemærker, at lovforslaget kan rumme en politisk prioritering om, at gebyret for visse materialevalg fremmes. Det eksemplificeres med glasemballage i Miljøministeriets egen pressemeddelelse, hvilket undrer os. En særskilt begunstigelse af ét materiale risikerer at forrykke balancen i emballagemarkedet og skabe utilsigtede effekter, som ikke nødvendigvis gavner miljøet eller genanvendelsespotentialet. I Plastindustrien mener vi, at rammerne for producentansvaret bør understøtte lige konkurrencevilkår for danske emballageproducenter og sikre, at materialevalget træffes på et fagligt og miljømæssigt grundlag. Ikke som følge af politisk bestemte prisforskelle og præferencer.

Se evt. Miljøministeriets egen pressemeddelelse her:
https://mim.dk/nyheder/pressemeddelelser/2026/februar/nyt-lovforslag-skal-skaere-op-til-30-procent-af-gebyr-paa-glasemballage

Afrunding

Vi ser frem til, at producentansvaret kommer til at fungere i praksis, hvor hovedformålet om at gøre emballagerne mere cirkulære, styrke mængden og kvaliteten af det genanvendte materiale og ændre designet, så det kan bruges cirkulært, bliver bærende.

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk
Miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien
cb@plast.dk – 3330 8630

Til: mim@mim.dk
Cc: makom@mim.dk
Fra: Vagn Gaarde Pedersen (Vagn.Pedersen@rev-log.com)
Titel: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j. nr. 2026-679.
Sendt: 13-03-2026 13:38
Bilag: image001.png; image002.png; image003.png; image004.png;

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Høringssvar til udkast til lovforslag – J.nr. 2026-679

Vedrørende maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Til
Miljø- og Ligestillingsministeriet

RLG RENE GmbH takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet vedrørende regler om maksimal størrelse af gebyr samt kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

1. Behovet for fastsættelse af et nationalt serviceniveau

Det fremgår af høringsudkastet, "at det ikke er lykkedes Miljø- og Ligestillingsministeriet at udarbejde et forslag til en fyldestgørende model for regler om et nationalt serviceniveau for kommunernes håndtering af emballageaffald".

RLG RENE GmbH finder det væsentligt at understrege, at fastsættelsen af et nationalt serviceniveau er et helt centralt element i implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage. Et nationalt serviceniveau er efter vores vurdering en grundlæggende forudsætning for at sikre, at emballageproducenterne alene pålægges de omkostninger, som er direkte relateret til håndteringen af den emballage, de bringer på markedet.

Uden et klart defineret nationalt serviceniveau vil der være en betydelig risiko for variationer i kommunernes serviceniveau og omkostningsstruktur. Dette kan i praksis medføre, at emballageproducenterne kommer til at finansiere udgifter, som ikke er forårsaget af deres produkter, men som udspringer af lokale prioriteringer eller et højere kommunalt serviceniveau.

På denne baggrund vurderer RLG RENE GmbH, at det ikke er tilstrækkeligt alene at fastsætte regler om den maksimale størrelse af de gebyrer, som producenterne skal betale. Et loft over gebyrerne kan ikke i sig selv sikre en rimelig og gennemsigtig sammenhæng mellem de faktiske omkostninger og producenternes betalingsforpligtelser.

Vi finder det derfor afgørende, at ministeriet fortsætter arbejdet med at udvikle en egnet model for fastsættelse af et nationalt serviceniveau. En sådan model bør efter vores opfattelse indarbejdes i forbindelse med den kommende revision af miljølovgivningen, herunder i forbindelse med en kommende ændring af Miljøbeskyttelsesloven.

2. Lovforslagets konsekvenser for erhvervslivet

I lovforslagets bemærkninger, punkt 5, fremgår det, at lovforslaget ikke i sig selv forventes at have hverken positive eller negative konsekvenser for erhvervslivet.

RLG RENE GmbH er ikke enig i denne vurdering.

Efter vores opfattelse er der en betydelig risiko for, at lovforslaget i praksis vil have væsentlige negative økonomiske konsekvenser for emballageproducenterne. Dette hænger blandt andet sammen med, at fraværet af et nationalt serviceniveau øger usikkerheden omkring de omkostninger, producenterne kan blive pålagt at finansiere.

Hvis kommunernes udgiftsniveau og serviceniveau varierer betydeligt, kan producenterne i praksis komme til at betale for udgifter, der ligger ud over det niveau, som kan anses for nødvendigt for at opfylde kravene til indsamling og behandling af emballageaffald. Dette kan medføre en uforudsigelig og potentielt stigende økonomisk byrde for producenterne.

Vi finder derfor, at lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser bør revurderes, og at usikkerheden om omkostningsniveauet bør indgå tydeligere i konsekvensvurderingen.

3. Afsluttende bemærkninger

Sammenfattende finder RLG RENE GmbH:

- * at fastsættelsen af et nationalt serviceniveau er afgørende for en retfærdig og gennemsigtig implementering af producentansvaret for emballage,
- * at regler om maksimale gebyrstørrelser ikke i sig selv kan sikre, at producenterne alene betaler for de relevante omkostninger, og
- * at lovforslaget efter vores vurdering kan få væsentlige negative konsekvenser for emballageproducenterne.

Vi opfordrer derfor til, at arbejdet med en model for et nationalt serviceniveau videreføres med henblik på implementering i forbindelse med en kommende revision af miljølovgivningen.

RLG RENE GmbH står naturligvis til rådighed for yderligere dialog om de rejste problemstillinger.

Vagn Pedersen | RLG Nordics
+4540330160 • vagn.pedersen@rev-log.com

RLG by Reconomy

+49 89 49049 100 **rev-log.com**
RLG Systems AG, Karl-Hammerschmidt-Str. 36, D-85609 Dornach (Germany)

RLG Systems AG. Geschäftsführer: Patrick Wiedemann. Aufsichtsratsvorsitzender: Dirk Boxhammer.
Amtsgericht München HRB 122 392 • UST ID: DE 197627696

EMAIL AND CYBER SECURITY DISCLAIMER: This email transmission is strictly confidential and intended solely for the person or organisation to whom it is addressed. It may contain privileged and confidential information and if you are not the intended recipient, you must not copy, distribute or take any action in reliance upon it. If you have received this email in error, please notify us as soon as possible and delete it. You will not receive emails from us advising of a change in our bank account details. If you receive any such email, please telephone us immediately as we will not accept responsibility if you transfer funds into an incorrect bank account. Reverse Logistics owns copyright in this email and attachments. Although this email has been scanned for all known viruses, we accept no responsibility for any viruses which may be inadvertently transmitted with this email or attachments.

Please consider the environment before printing this email

Til: mim@mim.dk (MIM - Miljøministeriets Departement)
Cc: tachc@mim.dk, makom@mim.dk (Marie Kongsted Møller)
Fra: Bente Villumsen (BVI@regioner.dk)
Titel: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679
Sendt: 13-03-2026 12:45
Bilag: image001.jpg;

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet

Tak for høring af lovforslaget.
Danske Regioner har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bente Villumsen
Leder af Videncenter for Miljø og Ressourcer
M 2399 2372 | **E** bvi@regioner.dk
DANSKE REGIONER
Danske Regioner | Dampfærgevej 22 | 2100 København Ø
regioner@regioner.dk

Fra: Marie Kongsted Møller <makom@mim.dk>
Sendt: 17. februar 2026 17:10
Cc: Tania Charlton Christensen <tachc@mim.dk>
Emne: Ekstern høring af udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Du får ikke ofte mails fra makom@mim.dk. Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt

Kære alle

Se venligst vedhæftede høringsmateriale om udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Høringen kan også findes på høringsportalen ved at følge dette link: Høringsdetaljer - Høringsportalen

Frist for høringssvar er tirsdag d. 17. marts 2026.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tachc@mim.dk og makom@mim.dk og med følgende angivet i emnefeltet: "*Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026 -679*".

Eventuelle spørgsmål til udkastet til lovforslag kan rettes til Tania Charlton Christensen tachc@mim.dk, tlf. 2015 2522 og til Marie Kongsted Møller makom@mim.dk, tlf. 2148 0479

De modtagne høringssvar vil blive offentliggjort på Høringsportalen og oversendes samtidig til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg. Ved afgivelse af høringssvar gives der samtykke til offentliggørelse af høringssvaret, herunder afsenders navn og mailadresse.

Venlig hilsen

Marie Kongsted Møller
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 | +45 21 48 04 79 | makom@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
Facebook | Twitter | Instagram | LinkedIn | Youtube | Privatlivspolitik

Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

dato

13. Marts 2026

Til: **Miljø og Ligestillingsministeriet**
j.nr. 2026-679

Vejle Kommune takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget.

Kommunen anerkender behovet for omkostningseffektiv drift og gennemsigtighed i producentansvarsordningen. Det er imidlertid afgørende, at en national regulering ikke indebærer retlige eller økonomiske forskydninger, der underminerer producentansvarets grundprincip eller det kommunale selvstyre.

Lovforslaget rejser efter kommunens vurdering en række væsentlige retlige betænkeligheder.

1. Maksimal størrelse af producentgebyret

Efter affaldsdirektivets artikel 8a skal producenterne dække de nødvendige omkostninger ved indsamling, transport og behandling af affald omfattet af producentansvar.

Begrebet "nødvendige omkostninger" er ikke politisk fastsat, men skal afspejle de faktiske, sagligt begrundede omkostninger ved opfyldelse af de fastsatte genanvendelsesmål.

Lovforslaget introducerer en bemyndigelse til at fastsætte et maksimalt producentgebyr baseret på benchmark. Dermed introduceres et potentielt normativt loft over, hvad der anses for nødvendige omkostninger.

Dette rejser et grundlæggende spørgsmål:

Kan staten gennem administrativ fastsatte regler begrænse producenternes betalingsforpligtelse under EU-retten?

Hvis benchmarkloftet fastsættes under de faktiske, dokumenterede og sagligt begrundede omkostninger, vil producenterne ikke dække de nødvendige omkostninger i direktivets forstand.

Vejle Kommune
Ressourcer & Genbrug

Voervej 12 · 7100 Vejle

Det vil indebære en risiko for mangelfuld implementering af affaldsdirektivets artikel 8a.

Affaldsområdet er underlagt hvile i sig selv-princippet. Kommunen må hverken generere overskud eller underskud. Hvis producentbetalingen fastsættes under de nødvendige omkostninger, opstår en differens.

Den differens kan alene:

- Overvæltes på husholdningsgebyrer
- Dækkes via servicereduktion

Begge scenarier indebærer en forskydning af den økonomiske byrde fra producenter til borgere eller kommune. Det strider mod producentansvarets formål.

Lovforslaget indeholder ikke:

- En eksplicit garanti for fuld omkostningsdækning
- En individuel afvigelsesadgang
- En kompensationsmekanisme ved underfinansiering

Det indebærer en reel risiko for systemisk underfinansiering.

Det bemærkes i den forbindelse, at Miljøministeriets eget nabotjek, udarbejdet af COWI, viser, at det danske producentansvar for husholdningsemballager generelt ligger i den lave ende sammenlignet med lande med tilsvarende miljøkrav og serviceniveau, herunder Sverige og Belgien. Rapporten indikerer således ikke, at Danmark generelt opererer med et omkostningsniveau, der væsentligt overstiger sammenlignelige landes.

På den baggrund fremstår behovet for et generelt loft over producentgebyret ikke som tilstrækkeligt dokumenteret. Hvis omkostningsniveauet allerede er på niveau med eller under sammenlignelige lande med tilsvarende ambitionsniveau, bør det præciseres, hvilket konkret effektiviseringspotentiale benchmarkmodellen skal realisere, og på hvilket fagligt grundlag dette er fastlagt.

Vejle Kommunes anbefaling: det bør udtrykkeligt fremgå af loven, at benchmarkloftet ikke kan anvendes, hvis kommunen dokumenterer, at dens omkostninger er nødvendige og sagligt begrundede. Alternativt skal der etableres en ordning, som sikrer, at kommunerne fuldt ud kompenseres for dokumenterede nødvendige meromkostninger, således at benchmarkloftet ikke medfører økonomisk underdækning.

2. Kategorisering af kommuner – utilstrækkelig differentiering

Lovforslaget angiver, at der vil blive opereret med tre kommunekategorier.

Dette er et skridt i retning af differentiering, men det løser ikke den grundlæggende problemstilling.

Selv inden for samme kategori kan der være væsentlige forskelle i:

- Kontraktbindinger
- Boligstruktur
- Infrastruktur
- Affaldsmængder og sammensætning
- Serviceniveau

En benchmarkmodel baseret på gennemsnit inden for brede kategorier indebærer nødvendigvis, at nogle kommuner vil ligge over benchmark.

Det er Vejle Kommunes vurdering, at spørgsmålet ikke er, om de ligger over gennemsnittet. Spørgsmålet er, om deres omkostninger er nødvendige. Hvis svaret er ja, kan et rigidt loft være i strid med EU-retten.

En model, der ikke tillader konkret vurdering af individuelle forhold, kan rejse proportionalitetsmæssige betænkeligheder.

Der skal være en rimelig sammenhæng mellem mål og middel. Hvis målet er omkostningseffektivitet, men midlet indebærer generel underkompensation af sagligt begrundede omkostninger, er indgrebet ikke proportionelt. En generel loftsmodel uden individuel vurderingsadgang risikerer at gå videre end nødvendigt for at opnå formålet om omkostningseffektivitet.

Vejle Kommune anbefaler, at der bør indføres en individuel dokumentationsadgang, hvorefter en kommune kan få anerkendt nødvendige faktiske omkostninger, selv om disse overstiger benchmark.

3. Kontraktbindinger og retssikkerhed

Kommunerne har indgået flerårige kontrakter i henhold til udbudsreglerne. Disse kontrakter er retligt bindende og kan ikke ensidigt ændres uden erstatningsretlige konsekvenser.

Lovforslaget forholder sig ikke til, hvordan allerede indgåede kontrakter skal håndteres, hvis benchmarkloftet ligger under kontraktens omkostningsniveau.

Hvis kommunerne pålægges en økonomisk differens som følge af statsligt fastsat loft, uden mulighed for kontrakttilpasning, indebærer det:

- Indirekte indgreb i eksisterende kontraktforhold
- Økonomisk byrdeforskydning
- Retssikkerhedsmæssig usikkerhed

Det er ikke tilstrækkeligt belyst i lovforslaget.

Vejle Kommune anbefaler, at såfremt der indføres et benchmarkloft, bør der fastsættes en eksplicit overgangsordning, hvor eksisterende kontraktlige forpligtelser anerkendes som nødvendige omkostninger i en overgangsperiode.

4. Periodisering af omkostninger

Lovforslaget giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om periodisering de af omkostninger, som kommunerne opkræver hos producenterne.

Det fremgår af høringsmaterialet, at bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om, at kommunernes udgifter til indsamling af emballageaffald siden 1. oktober 2025 kan afvikles over en periode på op til fire år.

En sådan ordning indebærer, at kommunerne i praksis kan komme til at afholde udgifter til affaldshåndteringen i en længere periode, før de tilsvarende producentbetalinger modtages.

Dette kan have væsentlig betydning for kommunernes budgetlægning og likviditet.

Kommunernes økonomiske dispositioner er underlagt de kommunalretlige regler om budgetlægning og økonomistyring, herunder budgetlovens rammer og de principper, der følger af den kommunale budgetvejledning. En ordning, hvor

staten fastsætter regler om periodisering af betalinger i producentansvarsordningen, kan derfor indebære et indgreb i kommunernes budgetautonomi og en form for statslig styring af kommunernes kassebeholdning.

I praksis indebærer en sådan model, at kommunerne kan komme til at fungere som midlertidig kreditgiver for producenterne, hvis betalingerne forskydes i forhold til de faktiske omkostninger ved affaldshåndteringen.

Det er uklart hvordan en sådan ordning vil blive udmøntet i praksis, herunder:

- Om periodisering er frivillig
- Om der vil blive fastsat regler om kompensation likviditetsforskydninger
- Hvordan ordningen skal harmonere med de kommunale regler om budgetlægning og økonomistyring.

Der er således risiko for, at økonomisk risiko overføres til kommunerne uden tilsvarende hjemmel til finansiering.

Vejle Kommune anbefaler, at det udtrykkeligt bør fremgå, at periodisering ikke må påføre kommunerne likviditetsmæssig risiko, og at eventuel forskydning skal være økonomisk neutral, eksempelvis gennem en rentegodtgørelse.

5. Markedsvilkår og udbud

Kommunernes indsamling af emballageaffald gennemføres i vidt omfang via konkurrenceudsatte udbud i overensstemmelse med udbudsreglerne. De priser, der opnås, afspejler de faktiske markedsvilkår på tidspunktet for udbuddet og er resultatet af konkurrence mellem private aktører.

En benchmarkmodel, der fastsætter et maksimalt producentgebyr under de priser, som kommunen lovligt har opnået gennem udbud, kan ikke uden videre begrundes i ineffektivitet, men vil reelt tilsidesætte dokumenterede markedspriser. Dette indebærer en risiko for, at kommunen pålægges en økonomisk differens som følge af forhold, der ligger uden for kommunens kontrol.

En sådan konstruktion vil i praksis kunne føre til underfinansiering af lovpligtige opgaver og forskydning af producentansvarets økonomiske byrde.

Vejle Kommune anbefaler, at det udtrykkeligt fastsættes, at dokumenterede markedspriser opnået gennem lovligt gennemførte udbud anerkendes som nødvendige omkostninger i producentansvarsordningens forstand, og at benchmarkmodellen ikke kan anvendes til at fastsætte et loft under sådanne dokumenterede omkostninger.

6. Producentansvarets økonomiske incitament og formål

Det udvidede producentansvar er etableret med henblik på at skabe økonomiske incitamenter for producenterne til at reducere emballagemængder, forbedre design med henblik på genbrug og genanvendelse samt minimere miljøbelastningen.

En regulering, der reducerer producenternes økonomiske eksponering gennem et loft over gebyret, risikerer at svække dette incitament. Hvis producenternes betalingsforpligtelse ikke afspejler de faktiske nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling, mindskes sammenhængen mellem produktdesign og økonomisk ansvar.

Dette kan indebære, at producentansvarets styringsmæssige og miljømæssige effekt reduceres.

Vejle Kommune anbefaler, at det i den videre udmøntning af reglerne sikres, at producenternes betalingsforpligtelse fortsat afspejler de nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling, således at producentansvarets incitamentsstruktur opretholdes og ikke udhules gennem et generelt loft, hvor der gives rabat til producenterne og overflyttes omkostninger til borgerne.

7. Genanvendelsesmål og proportionalitet

Lovforslaget angiver, at de maksimale gebyrer fastsættes under hensyn til genanvendelsesmål i emballagedirektivet og emballageforordningen. Det fremgår imidlertid ikke, hvordan benchmarkmodellen konkret sikrer, at kommunerne reelt kan nå disse mål, hvis producentbetalingen begrænses.

Såfremt de maksimale gebyrer fastsættes under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde de indsamlingstiltag og kvalitetskrav, der understøtter målopfyldelsen, kan der opstå en uoverensstemmelse mellem målsætning og finansiering. Dette rejser spørgsmål om proportionalitet og sammenhæng mellem reguleringens formål og dens økonomiske ramme.

Vejle Kommune anbefaler, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvordan benchmarkmodellen konkret sikrer, at kommunerne har et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at bidrage til opfyldelse af de EU-retlige genanvendelsesmål, og at modellen udformes således, at der er reel sammenhæng mellem mål og finansiering.

8. Forholdet til EU-retten

Affaldsdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar indebærer, at producenterne skal dække de nødvendige omkostninger ved affaldshåndtering.

Det må sikres, at den foreslåede hjemmel ikke anvendes på en måde, der indebærer mangelfuld implementering af affaldsdirektivets artikel 8a.

Lovforslaget indeholder i den forbindelse en bred bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse. Det fremgår imidlertid ikke af lovteksten, hvilke materielle kriterier der skal lægges til grund ved fastsættelsen af benchmark, herunder hvordan begrebet "nødvendige omkostninger" efter affaldsdirektivets artikel 8a konkret skal indgå i vurderingen.

Lovforslaget indeholder heller ikke nærmere retlige rammer for, hvornår benchmark kan fraviges, eller hvilke retsgarantier der gælder for kommuner, hvis dokumenterede nødvendige omkostninger overstiger benchmarkniveauet.

Efter Vejle Kommunes opfattelse bør sådanne centrale materielle afgrænsninger fremgå af selve loven og ikke alene overlades til administrativ udmøntning i bekendtgørelser. Dette gælder særligt i en ordning, hvor reguleringen har direkte betydning for fordelingen af betydelige økonomiske byrder mellem producenter og kommuner.

Uden sådanne lovfastsatte kriterier indebærer bemyndigelsen en betydelig retlig usikkerhed om rækkevidden af ministerens reguleringskompetence og om kommunernes mulighed for at få anerkendt nødvendige omkostninger i producentansvarsordningen.

En så vidtgående begrænsning af producenternes betalingsforpligtelse bør have klar og præcis lovhjemmel, herunder materielle rammer for bemyndigelsens udøvelse.

Vejle Kommune anbefaler, at det i den videre udmøntning af reglerne sikres og dokumenteres, at benchmarkmodellen er forenelig med EU-rettens krav om fuld dækning af nødvendige omkostninger, og at dette tydeligt fremgår af lovbemærkningerne.

9. Afsluttende bemærkninger

Lovforslaget bevæger producentansvarsordningen fra en omkostningsbaseret model til en politisk fastsat ramme.

Det indebærer en forskydning af økonomisk risiko fra producenter til kommuner.

Uden klare garantier for fuld omkostningsdækning og individuel vurdering indebærer modellen en risiko for:

- Underfinansiering
- Brud på hvile i sig selv-princippet
- Potentiel mangelfuld implementering af affaldsdirektivet
- Indirekte indgreb i kommunalt selvstyre

Vejle Kommune finder derfor, at lovforslaget i sin nuværende form ikke i tilstrækkelig grad sikrer retlig og økonomisk balance i producentansvarsordningen. Den foreslåede loftsmodel rejser endvidere væsentlig tvivl om foreneligheden med EU-rettens krav om, at producenterne skal dække de nødvendige omkostninger ved affaldshåndteringen, jf. affaldsdirektivets artikel 8a, idet modellen indebærer en reel risiko for, at Danmark ikke sikrer fuld opfyldelse af kravet om producenternes dækning af nødvendige omkostninger efter affaldsdirektivets artikel 8a.

Med venlig hilsen
Lana Ata Abdulla
Vejle Kommune,
Ressourcer & Genbrug

Til: mim@mim.dk (Miljø- og ligestillingsministeriet)
Cc: tachc@mim.dk, makom@mim.dk
Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen (cbn@dsk.dk)
Titel: Please purchase Mail.dll license at https://www.limilabs.com/mail
Sendt: 12-03-2026 10:48
Bilag: image003.png; image004.png; image005.png;

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

De Samvirkende Købmænd (DSK) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Vi har kun tre helt generelle bemærkninger og henviser til Dansk Erhverv for et mere uddybende høringssvar.

- * Lovforslaget er overordnet positivt, idet det har til formål at forhindre, at producenter betaler uforholdsmæssigt høje gebyrer for kommunal indsamling og administration.
- * Der indføres ingen nye direkte forpligtelser for virksomhederne med dette lovforslag, men de økonomiske konsekvenser kan blive betydelige afhængigt af den administrative udmøntning.
- * Hvis benchmarkmodellen ikke afspejler reelt omkostningseffektiv drift, kan der fortsat ske overbetaling – blot inden for et nyt loft.

Med venlig hilsen

CLAUS BØGELUND NIELSEN
Vicedirektør
+45 23 45 30 59
cbn@dsk.dk

De Samvirkende Købmænd
Islands Brygge 26
2300 København S
T. +45 39 62 16 16

WWW.DSK.DK

Fra: Marie Kongsted Møller <makom@mim.dk>
Sendt: 17. februar 2026 17:10
Cc: Tania Charlton Christensen <tachc@mim.dk>
Emne: Ekstern høring af udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Du får ikke ofte mails fra makom@mim.dk. Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt

Kære alle

Se venligst vedhæftede høringsmateriale om udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger

under udvidet producentansvar for emballage)

Høringen kan også findes på høringsportalen ved at følge dette link: Høringsdetaljer - Høringsportalen

Frist for høringssvar er tirsdag d. 17. marts 2026.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tachc@mim.dk og makom@mim.dk og med følgende angivet i emnefeltet: "*Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026 -679*".

Eventuelle spørgsmål til udkastet til lovforslag kan rettes til Tania Charlton Christensen tachc@mim.dk, tlf. 2015 2522 og til Marie Kongsted Møller makom@mim.dk, tlf. 2148 0479

De modtagne høringssvar vil blive offentliggjort på Høringsportalen og oversendes samtidig til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg. Ved afgivelse af høringssvar gives der samtykke til offentliggørelse af høringssvaret, herunder afsenders navn og mailadresse.

Venlig hilsen

Marie Kongsted Møller
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 | +45 21 48 04 79 | makom@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
Facebook | Twitter | Instagram | LinkedIn | Youtube | Privatlivspolitik

-alt med affald

Notat

11. marts 2026
Sagsnr. 26/100
Dok. nr. -
Initialer OHLN

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679 (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet (mim@mim.dk; cc. makom@mim.dk)
Kopi til Brancheforeningen Cirkulær

Høring
Miljø- og Ligestillingsministeriet har i høringsbrev dateret den 13. februar 2026 og offentliggjort på høringsportalen den 17. februar 2026 sendt udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage) i offentlig høring med frist for svar den 17. marts 2026.

1. Indledning og overordnede bemærkninger
ARC kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag, som har til formål at fastsætte rammer for maksimale producentgebyrer samt periodisering af kommunernes omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

ARC anerkender, at lovforslaget sigter mod at skabe forudsigelighed for producenterne og sikre en mere ensartet økonomisk ramme. ARC er positiv over for, at forslaget uændret indebærer mulighed for, at kommunerne tilrettelægger affaldsindsamlingen og selvstændigt fastsætter serviceniveauet.

Omvendt finder ARC det afgørende, at reguleringen skal understøtte opfyldelsen af EU's genanvendelsesmål og respektere princippet om, at producenterne skal afholde de nødvendige omkostninger ved håndtering af emballageaffald. ARC finder det ikke sandsynliggjort, at de mest omkostningseffektive kommuner faktisk lever op til genanvendelsesmålene.

2. Maksimal gebyrstørrelse og begrebet "nødvendige omkostninger"
Lovforslaget bemyndiger miljøministeren til at fastsætte maksimale producentgebyrer med udgangspunkt i et benchmark baseret på de mest omkostningseffektive kommuner inden for tre segmenter (by-, oplands- samt land- og ø-kommuner).

Det bemærkes, at:

- Det oprindelige økonomiske grundlag for den politiske aftale om udvidet producentansvar (1,5 mia. kr.) bygger på en COWI-analyse fra 2021, som også var udgangspunkt for aftalen i 2022.
- Det senere benchmark, der ligger til grund for et niveau på ca. 1,2 mia. kr., ikke dokumenterer en reduktion i de samlede nødvendige omkostninger, men derimod indebærer en omfordeling mellem kommuner og producenter.

På den baggrund finder ARC det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at det foreslåede loft over producentgebyrerne reelt afspejler de omkostninger, der er nødvendige for at:

- opretholde et tilstrækkeligt serviceniveau, og
- sikre opfyldelse af EU's genanvendelsesmål for emballageaffald.

3. Forholdet til EU-mål og forurener betaler-princippet

Efter affaldsdirektivet og emballagedirektivet skal producenterne finansiere de nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling af emballageaffald, således at ordningen både er effektiv og gratis for borgerne. Sidstnævnte understreges af den vedtagne forordning, hvor tilpasninger af emballagebekendtgørelsen parallelt er under gennemførelse.

ARC finder det problematisk, at det ikke er dokumenteret, hvordan et fastsat maksimalt gebyr – baseret på et relativt omkostningsbenchmark – sikrer, at:

- genanvendelsesmålene kan nås inden for de økonomiske rammer, og
- eventuelle meromkostninger ved opfyldelse af målene ikke reelt overvæltes på kommunerne.

Såfremt kommunerne må hæve serviceniveauet for egen regning for at sikre målopfyldelse, vil dette være vanskeligt foreneligt med forurener betaler-princippet.

4. Segmentering af kommuner

Lovforslaget og den forventede bekendtgørelse opererer med en fast segmentering i by-, oplands- samt land- og ø-kommuner.

ARC savner:

- en klar faglig og empirisk begrundelse for netop denne segmentering på nærværende område, samt
- en vurdering af de langsigtede konsekvenser, herunder risikoen for fastlåsning af strukturelle forskelle via pristalsregulering.

Segmenteringen kan medføre betydelige og varige forskelle i kommunernes finansieringsmuligheder, uden at disse nødvendigvis afspejler lokale forhold, affaldssammensætning eller indsamlingslogistik.

5. Sorteringsanlæg til restaffald

ARC etablerer p.t. et sorteringsanlæg til restaffald. Anlægget, der ventes at stå klar til drift i 2. halvår 2026, skal udsortere genanvendeligt affald fra restaffald for flere af selskabets ejerkommuner. Indsatsen sker for at opfylde målsætningerne for genanvendelse. Det udsorterede affald inkluderer emballageaffald, herunder affald, der ikke er korrekt sorteret som restaffald. ARC finder, at ansvaret for det udsorterede emballageaffald vedrører producenterne i henhold til forureneren betaler-princippet.

ARC bemærker i den sammenhæng,

- at Miljø- og Ligestillingsministeriet i høringsnotat pr. 4. oktober 2024, J.nr. 2023 – 2267, anerkendte, "at der fremadrettet kan blive behov for at se på, om det er nødvendigt at udsortere

> emballageaffald fra restaffald for at nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, og hvordan dette i givet fald skal indgå i producentansvaret."

Idet lovforslaget ikke indeholder nogen vurdering af, hvorvidt Danmark med det fremlagte lovforslag vil nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, foreslås det, at det sikres, at finansieringen af den fornødne håndtering af emballageaffald inkl. affald, der ikke er korrekt sorteret som sådan, påhviler producenterne. I tråd med ministeriets bemærkning i høringsnotatet kan det ske ved at forpligte producenterne til at afsætte udsorteret genanvendeligt materiale fra restsortering og finansiere håndteringen af alt emballageaffald både i forhold til sorteringsomkostninger og afsætning m.v.

ARC står gerne til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Venlig hilsen

Nils Thor Rosted
Kommunikationschef

Brancheforeningen
Cirkulær

17. marts 2026
Journalnr.: NR-11.6.40.3-01

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholm Kanal 26
1220 København K

Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballager) – j. nr. 2026-679

Miljø- og Ligestillingsministeriet har den 13. februar 2026 sendt ovenstående ændringsforslag i høring.

Ændringsforslaget har til hensigt at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte maksimale størrelser af producentgebyret under hensyn til genanvendelsesmålene samt regler for kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger.

Ændringsforslaget udspringer af regeringens ønske om, at producenterne ikke må betale mere end 1,0-1,2 mia. kroner om året i producentgebyr til kommunerne i stedet for de 1,6 mia. Kroner, som kommunerne har budgetteret omkostningerne til at være.

Principielle bemærkninger

Ændringsforslaget giver Brancheforeningen Cirkulær anledning til bekymring, da det blandt andet kan betyde, at kommunerne ikke kan få dækket deres nødvendige omkostninger, og formålet med producentansvaret undermineres. Det kan potentielt betyde, at der gives statsstøtte til producenterne.

Ændringsforslaget synes ikke at undersøge, hvilke grunde der kan være til, at **de forventede omkostninger** på 1,2 mia. kroner i praksis viste sig at være 1,6 mia. kroner ved udgangen af 2025. Kan det fx skyldes prisudviklingen, ændret forudsætninger og/eller mangelfulde data?

Der introduceres en **benchmark model**, hvilket ikke synes at være i overensstemmelse med fagfolks anbefalinger. Modellen er indrettet på en måde, der synes at

Brancheforeningen Cirkulær
Vester Farimagsgade 1, 5. sal
DK-1606 København V

+ 45 72 31 20 70
cirkulaer@cirkulaer.dk
cirkulaer.dk

gøre det umuligt for en kommune at indrette sine affaldsordninger, så alle omkostninger til emballageaffald kan dækkes.

Kommuner og affaldsselskaber har ingen incitamenter til at iværksætte tiltag, der øger indsamlingen af emballageaffald, så længe det øger deres omkostninger, da de ikke kan få dem dækket af producenterne. Modellen vil sandsynligvis fremme suboptimering hos såvel kommuner som producenter.

Det synes ikke undersøgt, hvorvidt benchmark modellen vil sikre, at vi opfylder **EU's genanvendelsesmål,** for så vidt angår emballageaffald. På den baggrund kan man heller ikke vurdere, hvad der er de **"nødvendige omkostninger"** i forhold til at nå målene.

De forventede omkostninger til håndteringen af emballageaffald

De forventede omkostninger på 1,2 mia. kroner om året er baseret på en rapport fra 2021 (Rapport). I praksis viste kommunernes (budgetterede) omkostninger sig som bekendt at være 1,6 mia. kroner om året. Der kan være mange gode grunde til, at omkostningsniveauet har ændret sig i løbet af 5-6 år.

Prisudviklingen og priser generelt (fx på drivmidler, skraldebiler og indsamlingsmateriel) kan have været anderledes, end man forventede i 2021. Rapporten indeholder en række antagelser, som, vi i dag ved, ikke holder. Det handler fx om prissætningen af forskellige ydelser, og hvilke affaldsordninger kommunerne har implementeret. Tilsvarende har fremskrivningerne af emballage- og emballageaffaldsmængder (samt affaldsmængder generelt) vist sig ikke at holde stik.

På den baggrund skal vi spørge ministeriet, hvorvidt det er undersøgt, hvad der er grunden til, at kommunernes forventede omkostninger er steget fra 1,2 mia. kroner til 1,6 mia. kroner? I givet fald vil vi gerne se undersøgelsen. Hvis der ikke er lavet en undersøgelse, bedes ministeriet forklare, hvorfor der ikke er lavet en undersøgelse.

Ingen har os bekendt beskyldt kommunerne for at fastsætte producentgebyrerne på ulovlig vis. Nu står kommunerne i en situation, hvor de under et kan stå og mangle 400-600 mio. kroner om året, som de i god tro havde forventet skulle dækkes via producentgebyrerne. I den sammenhæng er det dybt problematisk, hvis ministeriet ikke som minimum undersøger, hvorvidt stigningen i omkostninger kan forklares.

Valg af benchmark model

Indtil efteråret 2025 har stort set alle været enige om, at der (på et tidspunkt) skal fastlægges et serviceniveau for de kommunale affaldsordninger, der skal danne grundlag for kommunernes fastsættelse af producentgebyrerne. Det såkaldte

forhandlingsudvalg blev enige om et serviceniveau i starten af 2024, der dog blev afvist af Miljøministeriet, da der – ifølge ministeriet - ikke var sikkerhed for, at man kunne nå EU's genanvendelsesmål.

BDO konkluderer i en rapport fra 2024 (Microsoft Word - 240424 FINAL Afrapportering Fase 1.docx) på side 6, at *"det vurderes herudover, at det ikke for nærværende vil være muligt, i alle til fælde, at gennemføre en omkostningsopgørelse på fraktionsniveau med henblik på understøttelse af kommende regler om udvidet producentansvar"*.

JHN Processor udgav i december 2025 en rapport, hvori de vurderer, at modeller baseret på volumendata er mest egnet til at fastsætte et kommunalt basisserviceniveau, fremfor modeller baseret på budgetdata og beregnede omkostninger (benchmark) pr. ton (side 27 i rapporten, der er vedlagt).

Hvad er grunden til, at Miljø- og Ligestillingsministeriet vælger at gå videre med en model, som ifølge BDO ikke er mulig, og hvor JHN Processor vurderer, at andre modeller er mere egnet?

Vi vil gerne se, hvilket fagligt grundlag der ligger til grund for, at Miljøministeriet peger på en benchmark model som den mest anvendelige model.

Et helt afgørende spørgsmål er, hvordan en kommune kan indrette sine affaldsordninger, så den er sikker på at få dækket alle de omkostninger, der relaterer sig til emballageaffald. Dette synes ganske vanskeligt, når der lægges op til, at det maksimale producentgebyr (benchmark) fastlægges på fraktionsniveau.

Vi skal derfor opfordre ministeriet til, at der med lovforslaget følger en beskrivelse af, hvordan kommunerne kan indrette deres affaldsordninger, så alle deres omkostninger til håndtering af emballageaffald dækkes.

Hvis det ikke er muligt for kommunerne at indrette deres ordninger, så de får dækket alle nødvendige omkostningerne til håndtering af emballageaffald, synes der potentielt at være tale om statsstøtte. Vi skal i den anledning spørge ministerieret, om de har gjort sig overvejelser om, hvorvidt den model, der foreslås, er i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte, og om vi i givet fald må få indsigt i overvejelserne?

Ingen økonomiske incitamenter

Miljø- og Ligestillingsministeren vil i fremtiden fastsætte den maksimale størrelse af det producentgebyr (pr. fraktion) som kommunerne kan opkræve hos producenterne. I praksis kan det komme til at betyde, at ingen kommuner vil øge

omkostningerne til deres håndtering af emballageaffald, da de jo ikke kan forvente, at deres omkostninger bliver dækket.

Modellen vil desuden give anledning til suboptimering, da alle kommunernes interesse er at begrænse egne omkostninger – uanset om det medfører, at de samlede omkostninger i systemet eller hos producenterne stiger.

Det vil såvel kunne bremse vedligeholdelsen og udviklingen af affaldsordningerne, og underminerer mulighederne for at nå EU's målsætninger. Hvordan vil lovforslaget imødegå det?

Vil Miljø- og Ligestillingsministeren kunne pålægge kommunerne omkostningerne til håndtering af emballageaffald, der ikke skal dækkes af producenterne?

EU's målsætninger og nødvendige omkostninger

I et høringsnotat fra 4. oktober 2024 - j.nr. 2023-2267 (vedlagt) kan man læse følgende; *"Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkelige data til at fastsætte et serviceniveau, der med sikkerhed lever op til EU's genanvendelsesmål"* (side 12) og længere henne; *"Ministeriet anerkender, at der fremadrettet kan blive behov for at se på, om det er nødvendigt at udsortere emballageaffald fra restaffald for at nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, og hvordan dette i givet fald skal indgå i producentansvaret"* (side 17).

I det lovforslag om udvidet producentansvar, der blev sendt i høring den 1. juli 2024, kan man læse; *"På baggrund af indstillingen fra forhandlingsudvalget, har Miljøstyrelsen vurderet, at der med det indstillede serviceniveau ikke er sikkerhed for, at producenter betaler de nødvendige omkostninger for at opnå EU's genanvendelsesmål, og det vurderes yderligere, at der er behov for et forbedret data grundlag for at kunne fastsætte et serviceniveau, der sikrer dette"* (vedlagt, afsnit 3.1.2.1.5, side 76).

Hvilken viden har Miljø- og Ligestillingsministeriet tilvejebragt siden udgangen af 2024, der gør, at de nu kan vurdere, at en benchmark model sikrer, at vi når EU's genanvendelsesmål, og at producenterne alene betaler kommunerne de nødvendige omkostninger for at nå målene?

Svaret må gerne tage udgangspunkt i, at Miljø- og Ligestillingsministeriet ved udgangen af 2024 ikke havde tilstrækkelig viden og data til at vurdere, hvordan EU's genanvendelsesmål skulle nås med de daværende kendte midler, herunder de ikke mente der var sikkerhed for at producenterne betalte de nødvendige omkostninger.

Afslutning

Brancheforeningen Cirkulær har uddybet sine principielle bemærkninger i vedlagte bilag, hvor I også kan finde vores konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Hvis ministeriet har spørgsmål til foreningens høringssvar, er I velkomne til at kontakte os. Vi stiller også gerne op til et møde, hvis I skulle ønske det.

Venlig hilsen

Niels Remtoft
Specialkonsulent

Brancheforeningen
Cirkulær

17. marts 2026
Journalnummer: NR-11.6.40.3-02

Bilag 1: Yderligere bemærkninger til lov om ændring af lov miljøbeskyttelse

I bilaget uddybes de principielle bemærkninger og der gives konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Principielle bemærkninger til lovforslaget

De principielle bemærkninger tager udgangspunkt i, at ændringsforslaget og regeringens ønsker som er udtrykt i pressemeddelelsen fra den 11. september 2025 (Regeringen vil sikre klarhed for virksomhederne og ro om emballagepriserne - Miljø- og Ligestillingsministeriet) nogle steder synes i uoverensstemmelse med Miljø- og Ligestillingsministeriets tidligere udmeldinger. I nogle tilfælde har vi også svært ved at se sammenhængen med de krav EU stiller til genanvendelsen og et udvidet producentansvar.

De forventede omkostninger til håndtering af emballageaffald

Rapporten som de forventede omkostninger på 1,2 mia. kroner er baseret på, er udgivet i november 2021. Vi vil her pege på en række af de faktorer, der potentielt kan forklare prisstigningen, men som ikke synes undersøgt nærmere i forbindelse med ændringsforslaget.

Noget der påvirker omkostningerne, er prisudviklingen og for affaldsområdet vedrører det fx drivmidler, lønninger, skraldebiler (el-biler vinder udbredelse), indsamlingsmateriel og tømningspriser. Har ministeriet undersøgt, hvordan de priser har udviklet sig?

Har ministeriet undersøgt om fremskrivningen af affalds- og forsyningsmængder holder i dag?

Tabel 5-3 i rapporten fra passer ikke med de fordelingsnøgler kommunerne skal anvende, jf. bilag 8 i emballagebekendtgørelsen.

Ministeriet må allerede nu have tal fra 2024, der kan indikere, hvorvidt de forventede indsamlet mængder i rapportens tabel 5-4 passer.

De fire indsamlingsmodeller, der forudsættes anvendt af kommunerne passer ikke med den virkelighed vi ser i dag. Det kan man forvisse sig om ved at læse JHN Processor rapport fra 8. december 2025. Fx synes model 4 stort set ikke anvendt i dag, hvor COWI-rapporten antager at 40% af kommunerne vil implementere model 4.

Brancheforeningen Cirkulær
Vester Farimagsgade 1, 5. sal
DK-1606 København V

+ 45 72 31 20 70
cirkulaer@cirkulaer.dk
cirkulaer.dk

Miljøstyrelsen var efter det politiske krav om at kommunerne skal indsamle 10 fraktioner meget opsat på, at de 10 fraktioner også skulle hentes på matriklen i sommerhusområder. COWI-rapporten antager at de fleste etablerer centrale affaldsøer i sommerhusområder. Har man undersøgt, hvordan det rent faktisk ser ud i dag?

Det antages at omkostningerne på genbrugspladserne er 102 mio. kroner (4% af totalomkostningerne på genbrugspladserne). Det burde være relativt enkelt at undersøge hvorvidt det tal holder i dag.

De forventede afsætningspriserne i tabel 5-6 burde også være nemme at tjekke.

Der laves ingen følsomhedsanalyse på indsamlingsomkostningerne, der udgør en stor post i kommunernes affaldsregnskaber. Hvis tømningsprisen for en 240 liters beholder stiger fx 2 kroner pr. tømning øges de samlede omkostninger betydeligt – med op mod 100.000 mio. kroner alt efter forudsætningerne.

Det burde også være enkelt at tjekke om forudsætningerne i rapportens bilag 1 stadig holder.

Ministeriet har siden sensommeren 2025 vidst, at de faktisk budgetteret omkostninger hos kommunerne vil blive højere end man forventede i 2021. Der har været masser af tid til at undersøge, hvorvidt der findes en god forklaring på omkostningsstigningen.

Alle de ovenfor nævnte forhold kan medvirke til at forklare stigningen i omkostninger, men det synes ikke at være undersøgt. Hvilket de facto kan betyde at de 1,6 mia. kroner rent faktisk repræsentere kommunernes ”nødvendige omkostninger” til håndtering af emballageaffald. I givet fald synes der at være gået på kompromis med forureneren betaler princippet i relation til det udvidet producentansvar. Men vi ved det ikke, da det – os bekendt - ikke er undersøgt.

Set fra vores stol er det uforståeligt at erhvervsorganisationerne (uden fagligt belæg), kan beskylde noget for at være ”for dyrt”, og ikke samtidig blive bedt om at dokumentere det, når de økonomiske konsekvenserne for kommunerne (reelt for borgernes affaldsgebyr) beløber sig til mellem 400 mio. og 600 mio. kroner.

Hertil kommer at kommuner og affaldsselskaber indirekte beskyldes for ikke at løse deres opgaver ordentligt – uden at der findes nogle form for dokumentation for at det er tilfældet.

Valg af benchmark model

Som nævnt i følgebrevet var der i starten af 2024 i forhandlingsudvalget enighed om et serviceniveau, der dog senere blev afvist af Miljø- og Ligestillingsministeriet. Ministeriet holdt dog fast i, at et serviceniveau skulle fastlægges efter at systemet blev evalueret i 2027. Vi savner som nævnt en fagligt funderet forklaring på, at ministeriet nu mener at en benchmark model er den foretrukne model.

Hertil kommer at en benchmark model, baseret på de enkelte emballagefraktioner og maksimale producentgebyrer, giver anledning til en række problemer.

For det første tager den segmentering af kommuner, der bruges ikke udgangspunkt i forhold, der påvirker indsamlingen af affald. Den tager udgangspunkt i kommunens størrelse og jobtilgængelighed.

Hermed er der ingen sikkerhed for, at kommunerne indenfor samme segment reelt er sammenlignelige, hvilke vil betyde at de "maksimale producentgebyrer" man regner sig frem kan være helt tilfældige i forhold til kommunerne og intet have med konkrete ordningers effektivitet at gøre.

Modellen er vanskelig at gennemskue, da ingen reelt ved, hvordan de "maksimale producentgebyrer" er beregnet, og dermed heller ikke kan vide hvad der skal til for at man kan opnå fuld dækning af sine omkostninger til emballageaffald. Det er grunden til at vi beder ministeriet beskrive, hvordan kommunerne kan indrette deres ordninger, så alle deres omkostninger til håndteringen af emballageaffald dækkes.

Vi bemærker at den model Miljø- og Ligestillingsministeriet peger på ikke synes i overensstemmelse med det udkast til vejledning om hvilke omkostningerne producenterne skal dække, som kommissionen offentliggjorde i september 2018 (vedlagt, se kap. 5; Guidance on Article 8a4(c) on necessary costs, særligt afsnit 5.2).

Fx må gennemsigtigheden i benchmark modellen siges at være begrænset, der tages heller ikke hensyn til lokale demografiske og geografiske forskelle samt lokale prisforskelle (fx tømningspriser og lønninger). Det dokumenteres heller ikke, at EU's genanvendelsesmål kan nås med anvendelse ministeriets benchmark model baseret på "maksimale producentgebyrer" samt hvorvidt det er nok til at dække "de nødvendige omkostninger".

Hvad er grunden til at ministeriet ikke følger kommissionens vejledning? Er ministeriet bekendt med, at kommissionen vil være mere lempelige end det fremgår af udkastet til vejledning i relation til, hvad der er "nødvendige omkostninger"?

Benchmark modellen baserer sig på, at der udregnes et "maksimalt producentgebyr pr. fraktion", som kommunerne kan opkræve i kroner pr. ton. Den metodik tager ikke hensyn til, hvilken kommuner der er billigst samlet set, men alene hvor de specifikke fraktioner håndteres billigst.

Da de enkelte valg af affaldsordninger påvirker omkostninger mellem de enkelte emballagefraktioner, vil der typisk tabes på gyngerne, hvad der vindes på karrusellerne. Det skyldes primært, at det er tømningsfrekvenser, der påvirker omkostningerne mest – ikke vægten af emballageaffaldet. Hermed bliver fx antallet af spande, hvorvidt man putter forskellige typer materiale i samme rum/spand eller ej, størrelsen af spanden og tømningsfrekvensen afgørende for den enkelte fraktions omkostninger i benchmark modellen.

Vi er ikke bekendt med, at en kommune kan indrette sine ordninger, så omkostningerne for de enkelte fraktioner modsvarer det maksimale producentgebyr for hver fraktion. Det er derfor tvivlsomt, hvorvidt nogle kommuner kan få deres samlet omkostninger til håndteringen af emballager dækket uanset, hvordan de indretter deres ordninger.

Da ovenstående scenario alt andet lige er i modstrid med EU-lovgivningen, har vi behov for at ministeriet beskriver, hvordan en kommune kan etablere sine ordninger og samtidigt få dækket alle sine (nødvendige) omkostninger.

Ovenstående problemstilling tydeliggøres af, at to kommunerne kan løse opgaven fuldstændig ens, men med forskellige omkostninger. Det antages at begge kommuner når EU's genanvendelsesmål.

Det vil fx ske hvis de har udbudt indsamlingsopgaven, og fået forskellige tømningspriser. Den kommune med de højeste tømningspriser kan ikke få dækket alle sine omkostninger, selvom der er tungtvejende argumenter for at de højere omkostningerne er nødvendige for at nå EU's genanvendelsesmål.

Har ministeriet taget højde for, at kommunerne i praksis kan stå helt uden muligheder for at få dækket sine nødvendige omkostninger til håndtering af emballageaffald alene som følge af, at omkostningerne til de samme ydelser er højere end i sammenlignelige kommuner?

Vil kommunerne, der kan dokumentere at deres omkostninger er nødvendige få dem dækket, selvom beløbet ligger ud over de "maksimale producentgebyrer"?

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er tale om en benchmark model. Der er i lovforslaget ingen beskrivelse af, hvordan kommunerne skal indrette sig for at opnå fuld omkostningsdækning. Dermed er der reelt intet "benchmark", men alene størrelsen på det beløb man maksimalt kan få udbetalt opgjort i kroner/ton.

De facto synes der nærmere at være tale om en nøgletalsmodel, da kommunerne får udbetalt et fast beløb pr. ton affald uanset, hvordan de indretter sig. Det bekræftes af den emballagebekendtgørelse, der nu er i høring, hvor det reelt er nøgletal – og ikke "benchmarks" – der fremgår af bilag 18.

Vores vurdering kan være forkert, hvorfor vi skal bede ministeriet forklare forskellen på den benchmark model lovforslaget indeholder og en nøgletalsmodel.

Vi bemærker at ministeriet tidligere har afvist en nøgletalsmodel, da den ifølge ministeriet ikke baseres på faktiske omkostninger, og derfor har karakter af en skat/afgift, der alene kan fastsættes ved lov (se vedlagte høringsnotat side 31).

Ingen økonomiske incitamenter

Kommunernes omkostninger til håndteringen af emballager har ikke ændret sig, blot fordi det ikke må koste producenterne mere end 1,2 mia. kroner pr. år at få kommunerne til at stå for indsamlingen af emballageaffald. De samlet budgetteret kommunale omkostninger er fortsat 1,6 mia. kroner om året. Så spørgsmålet er alene, hvem og hvordan omkostningerne skal dækkes. Ifølge regeringen er det borgerne, der via deres affaldsgebyr, skal dække de 400 mio. kroner om året som borgerne ikke får dækket af producenterne.

Til gengæld ved kommunerne nu, at de ikke kan forvente at få dækket alle deres faktiske omkostninger til håndteringen af emballageaffald. Det giver en incitamentsstruktur, der næppe vil gavne systemets samlet funktion eller bestræbelserne på at opfylde EU's målsætninger på genanvendelsesområdet.

Der må forventes at kommunerne vil forsøge at sænke deres omkostninger, uanset om dette går ud over systemets samlet økonomi og/eller gør det vanskeligere at genanvende det indsamlet affald – kort sagt er der incitamenter til at suboptimere.

Kommuner og affaldsselskaber indretter typisk deres system efter den samlet pris, miljø og servicen overfor borgerne – en helhedsvurdering. De hensyn er der principielt set ingen grund til at tage mere for så vidt angår emballageaffaldet – kun hvis det betyder at omkostningerne som minimum ikke stiger.

Kommuner og selskaber, der i dag omlaster og/eller balleterer affaldet til gavn for det samlede system, vil muligvis droppe aktiviteten, da de ikke får dækket (alle) omkostningerne af producenterne.

Kommuner og affaldsselskaber har ingen incitamenter til fx at styrke kommunikationsindsatsen og/eller forbedre indsamlingssystemet for at øge genanvendelsen, da de ikke kan få dækket de ekstra omkostninger.

Det er i det hele taget uklart, hvordan reglerne kan fremme udviklingen og forbedringen af systemet, når den ene part ikke kan forvente af få dækket de omkostninger, det kan medføre. Har ministeriet taget stilling til det?

De kollektive ordninger (producenterne) har med denne model de facto fået carte blanche til at bede kommunerne om hvad som helst – uden at de skal betale noget for det. Det vil være borgerne der kommer til at betale via affaldsgebyret.

De kollektive ordninger henvender sig allerede nu til kommuner og affaldsselskaber i diverse ærinder med fx ønsker om bedre sortering, andre ordninger, mere/bedre kommunikation, regninger for fejlsorteringer og/eller omlastning/balletering.

Har ministeriet planer om at regulere hvad producentorganisationerne må og ikke må i relation til kommuner og affaldsselskaber, når nu der er et loft over de omkostninger kommunerne kan få dækket?

Ovenstående gør sig også gældende i det omfang centraladministrationen og Forsyningstilsynet henvender sig til kommuner og affaldsselskaber. Påtænke ministeriet at tage højde for det?

Reglerne synes heller ikke at tage højde for udefra kommende hændelser, der kan påvirke kommunernes omkostninger.

Det er potentielt nye (EU) piktogrammer på vej, hvilke betyder at kommuner og affaldsselskaber på et tidspunkt skal udskifte deres piktogrammer – inklusive dem der vedrører emballager. Det kan blive en dyr omgang.

Uforudsete prisstigninger fx som følge af energikrisen synes der heller ikke at være taget højde for. Der synes heller ikke taget højde for ændringer i reglerne i almindelighed, der kan påvirke omkostningerne til håndteringen af emballageaffald.

Vil ministeriet i reglerne tage højde for, at kommuner og affaldsselskaber kan få dækket omkostninger der vedrører emballageaffald i tilfælde, hvor stigningen skyldes udefra kommende hændelser?

EU's målsætninger og nødvendige omkostninger

Indtil sommeren 2025 har der efter vores opfattelse været enighed om, at de affaldsordninger kommunerne og affaldsselskaber havde udrullet siden 2022 er nødvendige for at opfylde EU' genanvendelsesmål. Som bekendt er ordningerne etableret på baggrund af en politiske aftale indgået den 16. juni 2020 og efterfølgende ændringer i lovgivningen.

Det såkaldte forhandlingsudvalg anbefalede i deres indstilling et serviceniveau. Som tidligere nævnt blev anbefalingen afvist af Miljøministeriet, da de ikke mente at der var sikkerhed for at producenterne ville betale de nødvendige omkostninger til at nå EU's genanvendelsesmål.

På den baggrund blevet der udformet regler, der sikrede at kommunerne fik dækket deres faktiske omkostninger til håndtering af emballageaffald. Regler der blev lagt op til skulle evalueres i 2027.

For at sikre sig at kommuner og affaldsselskaber fortsat handlede økonomisk ansvarligt blevet følgende skrevet ind i lovens bemærkninger;

"Det bemærkes, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelserne er underlagt et krav om at sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenternes regning, at indsamle, transportere eller behandle emballageaffald efter regler fastsat i medfør af § 9 p, stk. 2, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 6, og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej".

Lovforslag nr. L 84, Folketinget 2024-25, Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. samt supplerende bestemmelser til batteriforordningen). Se side 91 under bemærkningerne til lovforslagets punkt. 8.

Det er meget vanskeligt at fortolke Miljø- og Ligestillingsministeriet opfattelse under lovbehandlingen anderledes end at hvis EU's målsætninger skal nås, så skal der samles mere affald ind i det kommunale systemer, og det vil koste mere for producenterne, hvis de skal dække de nødvendige omkostninger. Desuden er man trykke ved at kommunerne opfører sig økonomisk ansvarligt.

Nu er det tilsyneladende Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at EU's genanvendelsesmål kan nås uden at der samles mere affald ind, og at det samtidigt

kan gøres billigere for producenterne. På den baggrund skal vi gentage opfordringen fra vores følgebrev, og bede ministeriet forklare hvilken viden der ligger til grund for denne ændring i ministeriets vurdering af hvorvidt EU-målene kan nås og til hvilke omkostninger.

Ministeriet synes nu heller ikke at have tiltro til, at (alle) kommuner overholder den retslige grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Ministeriets lovforslag kan ikke tolkes anderledes end at en række kommunerne vurderes at afholde omkostninger til håndteringen af emballageaffald, der ikke er "nødvendige omkostninger".

Os bekendt er der ingen kommunerne der er interesseret i at afholde omkostninger, der ikke er nødvendige. For at hjælpe de kommuner skal vi bede ministeriet pege på, hvad de betragter som ikke nødvendige omkostninger, herunder hvordan sammenhængen er mellem det system, der skal til for at indsamle de nødvendige mængder affald til genanvendelse og de tilhørende "nødvendige omkostninger".

Omkostninger der ikke er taget højde for

Vi skal bemærke at allerede i dag, er der en række omkostninger i forbindelse med håndteringen af emballageaffald på genbrugspladeserne, som kommunerne ikke får dækket, da man endnu ikke har fundet en brugbar finansieringsmodel.

Vi bemærker også at det er borgerne der skal dække omkostninger for det emballageaffald, der kommer i de forkerte spande. Borgerne skal ligeledes dække omkostninger for de mad- og drikkevarerester der ligger i emballagerne. Producenterne burde som minimum dække halvdelen af disse omkostninger, da de ellers ikke har nogle økonomiske incitamenter til at udforme emballager, der er nemmere at sortere og/eller tømme for mad og drikke.

Ovenstående tiltag vil alt andet lige styrke genanvendelsen, men det system der nu er ved at blive indrettet vil med stor sandsynlighed blokere for, at det sker grundet det politiske ønske om et "maksimalt producentgebyr".

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

Side 3.
Det fremgår tydeligt af den politiske aftale fra den 30. august 2022 (teksten over tabel 1), at der er tale om et skøn over de økonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser af løsningen. Kan ministeriet pege på det sted i aftalen, hvor der står at det er en ufravigelig forudsætning for aftalens implementering er, at producenternes omkostninger til kommunerne ikke overstiger 1,2 mia. kroner?

På hvilket fagligt grundlag hviler vurderingen af, at EU's genanvendelsesmål kan opnås med denne model, herunder at producenterne alene dækker de nødvendige omkostninger til at nå målene?

Side 4
Hvordan hænger påstandene om at producenterne får økonomiske incitamenter til at reducere deres materialeforbrug samt udvikle og designe produkter og emballager, der kan genbruges og genanvendes sammen med, at man ønsker at reducere producenternes årlige omkostninger fra 1,6 mia. kroner til 1,2 mia. kroner?

Side 5
Det bør ikke alene fremgå af lovforslaget at hvis forhandlingsudvalget ikke kunne nå til enighed, vil staten fastsætte et serviceniveau. Det bør fremgå at forhandlingsudvalget blev enige, men at deres løsninger blev afvis af ministeriet. Begrundelsen for afvisningen bør naturligvis også fremgå. Det bør aftaleparterne, og dem der skal behandle lovforslaget vide besked om.

Side 7
Det fremgår at det skal være gratis for forbrugerne at returnere emballageaffaldet. Det synes ikke at være tilfældet i den danske regulering, da borgerne via deres affaldsgebyr skal dække de 400 mio. kroner for den kommunale håndtering af emballageaffaldet, som regeringen ikke mener producenterne skal betale.

Hvilke foranstaltninger har ministeriet truffet, der gør det gratis for forbrugerne, at returnere deres emballageaffald?

Side 8
Der er intet nyt i at det producenterne skal betale ikke må overstige, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde. Den forudsætning kendte ministeriet også da man lavede de regler, der trådte i kraft i 2025, og som nu er ved at blive ændret. Det ville være mere givende, hvis ministeriet forklarede, hvorfor I nu fortolker de bestemmelser anderledes end for et år siden.

Vi opfordrer til, at det af dette afsnit også fremgår, at kommunerne skal leve op til reglerne i affaldsbekendtgørelsen om, hvilket affaldsordninger kommunerne skal etablere og hvordan ordninger skal udformes. Det har jo en direkte indflydelse på ordningernes omkostninger, og dermed også på producentgebyret.

Side 10

Her fremgår det at "det således ikke er lykkedes Miljø- og Ligestillingsministeriet, at udarbejde et forslag til en fyldestgørende model for regler for et nationalt serviceniveau".

Det fremgår af den politiske aftale fra 2022 (side 7) at et forhandlingsudvalg bestående af kollektive ordninger og kommuner aftaler et serviceniveau. Det skete som bekendt, og det blev afvist af ministeriet. Ikke fordi det ikke kunne lade sig gøre, men fordi EU's mål ikke kunne nås og producenterne ikke dækkede de nødvendige omkostninger.

Der er os bekendt ikke tage initiativ til at indkalde forhandlingsudvalget for at se om de kunne blive enige om et nationalt serviceniveau, der kunne accepteres af ministeriet. Kan ministeriet forklare, hvorfor det ikke er sket? Mener ministeriet at det er i overensstemmelse med aftalen ikke at indkalde forhandlingsudvalget og i givet fald med hvilken begrundelse?

Vi bemærker at i JHN Processors rapport fra 8. december 2025 (vedlagt) peger konsulenterne på volumenbaseret modeller (som den forhandlingsudvalget anbefalede) og ikke en model baseret på budgetdata og beregnet omkostninger pr. ton (som er den ministeriet nu anbefaler).

Ministeriet er således – os bekendt – de eneste der peger på en såkaldt "benchmark model" som den mest anvendelige til at fastlægge et "serviceniveau".

Vi skal desuden bede om aktindsigt i det dokumenter, der ligger bag ministeriets arbejde med at udvikle et forslag til en fyldestgørende model for regler for et nationalt serviceniveau, herunder de dokumenter hvor det konkluderes at det ikke kan lade sig gøre.

Side 11
Det bør fremgå at de konsulenter, der lavede rapporten, peger på andre modeller som mere hensigtsmæssige end en model for producentgebyrets maksimale størrelse (side 27 i rapporten). Lovforslaget bør derfor også forklare, hvorfor ministeriet vælger en anden model end konsulenternes foretrukne.

Opdelingen i kommunetyper er ikke baseret på demografiske og geografiske forskelle, der vedrører affaldsindsamlingen. De er baseret på kommunes størrelse og jobtilgængelighed. Det bør naturligvis fremgå af lovforslaget.

Lovforslaget bør også belyse konsekvenserne af, at der arbejdes med en segmentering, da i udgangspunktet intet har med præmisserne for affaldsindsamling at gøre.

Kan ministeriet uddybe, hvorfor de mener at den anbefalede løsningsmodel er i overensstemmelse med emballagedirektivet og affaldsrammedirektivet? Fx synes der ikke at gøres nogle overvejelser om, hvordan modellen sikrer at EU's genanvendelsesmål nås.

Side 12
Hvad vil ministeriet gøre, hvis en kommune kan dokumentere at den ikke kan indsamle emballageaffald nok til at producenterne kan opfylde EU's målsætninger, hvis den alene får dækket omkostninger svarende til det "maksimale gebyr"?

Side 13
Vi skal bede om aktindsigt i de vurderinger og dokumenter, der ligger til grund for ministeriets konklusion om, at kommunernes årlige nødvendige omkostninger til indsamlingen af emballageaffald er 1,2 mia. kroner.

Kommunerne har alene kunne opkræve beløb svarende til 1 mia. kroner i 2026. De resterende 150 mio. kroner skal opkræves over 4 år.

Hvad gør en kommune, hvis en eller flere af de kollektive ordninger, der skal betale kommunen penge tilbage over fire år, går konkurs inden perioden udløber?

De nye regler kan forstås således, at kommunerne fra 2027 kun kan opkræve 1 mia. kroner om året. Er det korrekt? Hvis ikke må det gerne fremgå klart.

Der har tidligere været tale om at etablere en lånepulje for kommunerne set i lyset af, at de skal ud og finde 400 mio. kroner. Er der noget nyt om det?

Side 15-16
Det fremgår at lovforslaget medfører implementeringsomkostninger for kommunerne. Ministeriet foreslår at udgifterne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer.

Kan ministeriet forklare, hvordan omkostningerne der entydigt handler om emballageaffaldet anbefales afholdt af affaldsgebyret? Kan ministeriet forklare hvordan det er i overensstemmelse med forureneren betaler princippet?

Vi bemærker at lovforslaget har store økonomiske konsekvenser for kommunerne – og ikke mindst borgerne. Under et skal kommunerne finde 400 mio. kroner, som de i god tro har forventet blev betalt af producenterne. De skal nu betales af borgerne via affaldsgebyret. Det bør fremgå af lovforslaget.

Side 18
En potentiel sag om statsstøtte handler ikke om afbetalingen af producenternes lån. Den vil handle om, hvorvidt producenterne betaler eller ikke betaler de nødvendige omkostninger til at nå EU's genanvendelsesmål. Vi har i vores følgebrev peget på, at der kan være en risiko, hvis kommunerne i praksis ikke kan indrette deres affaldsordninger, så de får dækket alle deres omkostninger til håndtering af emballager.

Vi anbefaler at eventuelle overvejelser ministeriet har gjort sig i den anledning, fremgår af lovforslaget.

Miljø- og Ligestillingsministeriets departement
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Tak for muligheden for at afgive høringssvar til forslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende maksimalstørrelse af gebyrer og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage. Høringssvaret peger på fire væsentlige problemstillinger, som bør adresseres før fremsættelse.

Høringssvaret fremhæver fire hovedproblemer:

1) Manglende central og ensartet fastsættelse af markedsrente og lånebetingelser ved periodisering.
2) Økonomiske forudsætninger er forældede og ikke i overensstemmelse med den faktisk implementerede ordning.
3) Manglende redegørelse for, hvorfor Forhandlingsudvalgets model for basisserviceniveau ikke er anvendt.
4) Risiko for bebyrdende tilbagevirkende regulering uden klar hjemmel.

Periodisering

Det er problematisk, at lovforslaget ikke fastsætter en central og ensartet markedsrente eller lånebetingelser for den 4-årige periodisering af midler afsat i 2025–2026 efter emballagebekendtgørelsen § 105, stk. 3–5. Uden fælles rammer opstår der risiko for forskelsbehandling mellem kommuner samt potentiel ulovlig statsstøtte til producenter og kollektivordninger.

Lovforslagets beskrivelse om markedsrente muliggør alene periodisering, men overlader rentesats og vilkår til lokal fastsættelse. Kommuner vil dermed forhandle individuelt med pengeinstitutter, hvilket naturligt giver forskellige renter og afdragsprofiler.

En central reference (fx Nationalbankens diskonto med et sagligt fastsat tillæg) og standard for kvartalsvise afdrag og rentetilskrivning vil skabe ensartede og gennemsigtige vilkår.

Erhverv og Affald

Sønderborg Kommune
Rådhustorvet 10
6400 Sønderborg
T: 88 72 40 83

erhverv-affald@sonderborg.dk
sonderborgkommune.dk

17-03-2026
26/10137
KS: lanl

Konsekvensen af uens vilkår er uforudsigelige producentgebyrer, risiko for tvister om statsstøtte og øget administrativ byrde for både kommuner og kollektivordninger.

Det kan samtidig fordyre finansieringen og udhule kommunernes mulighed for fuld omkostningsdækning.

Jeg foreslår, at lovforslaget fastsætter:
(1) en national formel for markedsrenten (diskonto + tillæg)
(2) kvartalsvise afdrag med løbende rentetilskrivning,
(3) identiske lånebetingelser for alle kommuner og affaldsselskaber, samt
(4) dokumentations- og rapporteringskrav, der understøtter gennemsigtighed og kontrol.

Lovgivning ud fra forkerte forudsætninger

I henhold til emballagedirektivet skal producenterne dække de nødvendige omkostninger ved særskilt indsamling af emballageaffald. Lovforslagets vurdering af et omkostningsniveau på 1,2 mia. kr. (fremskrevet fra 2020) afspejler ikke den faktisk implementerede ordning.

Lovforslagets estimatet udspringer af Miljøministeriets Rapport nr. 27 "Økonomi ved behandling af emballageaffald i 2025 – November 2021", hvis resultater er direkte indført i den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, der blev indgået d. 30. august 2022 og gentaget i Pakken med tiltag fra 11. september 2025.

Implementeringen i emballagebekendtgørelsen har indført ændringer i beregningskrav, beregningsmodeller og præmisser for omkring 380 mio. kr. (prisniveau 2020), som ikke er blevet genberegnet i lovforslagene eller i forbindelse med regeringens pakke fra 2020.

Der er fire hovedafvigelser med væsentlig økonomisk effekt:
(1) indsamling af farligt affald på genbrugspladser er indført (ca. 41 mio. kr., 2020-niveau)
(2) beregningsmetoden for genbrugspladser undervurderer udgifterne og udelader omkostninger svarende til ca. 124 mio. kr.,
(3) ændrede fordelingsnøgler forhøjer producentgebyrer med ca. 41 mio. kr.,
(4) implementeringen har flyttet udgifter fra producenter til kommuner
    a. finansielt ansvar på genbrugspladser ~16 mio. kr.
    b. kommunale omlastningspladser ~100 mio. kr.
    c. forbrændingspris ~58 mio. kr.

Hertil kommer, at beløbene skal fremskrives fra 2020 til 2026, så de ca. 380 mio. kr. (2020 niveau) i forskydninger svarer til ca. 447 mio. kr. i 2026-niveau.

Konsekvensen af at fastholde 1,2 mia. kr. er systematisk underdækning, hvor producenterne ikke betaler de nødvendige omkostninger. Det vil reelt flytte

udgifter til borgernes affaldsgebyrer, skabe ulige vilkår og indebære risiko for indirekte statsstøtte samt mangelfuld overholdelse af EU-kravene.

Jeg foreslår, at lovforslaget fjerner henvisninger til 1,2 mia. kr. og 150 mio. kr. og i stedet forpligter ministeriet til en dokumenteret nyberegning baseret på den implementerede ordning, herunder de nævnte afvigelser, samt en transparent fremskrivningsmetode. Beregningen bør udarbejdes i koordination med affaldsøkonomer i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og offentliggøres sammen med anvendte metoder og datagrundlag.

Farligt affald på genbrugspladser
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsen, at kommunernes udgifter til indsamling af farligt affald på genbrugspladserne skal dækkes forholdsmæssigt (12 procent som emballageaffald). Dette var ikke forudsat i den politiske aftale eller i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

I Sønderborg udgør indsamling af farligt affald ca. en ottendedel af genbrugspladsudgifterne, pga. høje bortskaffelsespriser, specielle mandskabs- og facilitetskrav.

Sønderborgs udgifter til indsamling af farligt emballageaffald udgør 1,5 procent af de samlede genbrugspladsudgifter. I forhold til forudsætningerne i Miljøministeriets Rapport nr. 27 svarer, det til en national forøgelse på 40,5 mio. kr. (prisniveau 2020).

Simpel model for genbrugspladsudgifter
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens §101 stk. 1 jf. bilag 15 et krav om, at kommunernes udgifter til indsamling af emballage affald på genbrugspladserne skal dække kapital- og driftsomkostninger til indsamling, transport og bemanding m.v.

Dette afviger fra Miljøministeriets Rapport nr. 27 (side 20 1. afsnit), hvor udgifterne beregnes som totale genbrugspladsomkostninger /40 × (antal $\text{emballagecontainere}_F$ x $\text{emballagefordelingen}_F$), med det resultat, at emballage udgjorde 4 procent af de samlede genbrugspladsudgifter.

Rapportens simple model tager ikke stilling til, at udgifterne varierer betydeligt mellem fraktioner. For eksempel har pappressere store afskrivninger, vedligeholdelseskrav og personaleudgifter i modsætning til en enkelt container til glasemballage.

I Sønderborg udgør indsamlingsudgifterne for emballageaffald (uden farligt affald), 8,6 procent af de samlede genbrugspladsudgifter og ikke 4 procent. Det er en forøgelse på 124,2 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

Ændrede fordelingsnøgler
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens bilag 8 nye fordelingsnøgler for andelen af emballage i hente- og bringeordninger. Herudover kunne kommunerne finde fordelingen i metal og plast på genbrugspladserne.

De endelige fordelingsnøgler afviger væsentligt fra Miljøministeriets Rapport nr. 27, der tog udgangspunkt i FRIDA fremskrivninger for 2025.

	Emballagebek.	Rapport nr. 27
Papir	2%	1%
Pap	88%	96%
Plast	51%	61%
MDK	54%	100%
Glas	97%	81%
Metal	33%	10%
Træ	16%	4%

For Sønderborg Kommune viser beregninger, at de opkrævede producentgebyrerne i 2025 og 2026 for henteordninger og genbrugspladser er henholdsvis 5,25 og 5,05 procent højere end de ville være med fordelingsnøgler i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Det vil svare til en forøgelse for henteordninger og genbrugspladser på henholdsvis 35.5 og 5.4 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

Ingen finansielt ansvar i modellen
Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsens § 44 finansielt ansvar for kommunernes indsamling af plast-, metal- og træaffald på genbrugspladserne. § 49–50 indfører overgangsordninger, hvis kommuner har kontrakter efter 1. oktober 2025 eller dispensationer for visse fraktioner.

Miljøministeriets Rapport nr. 27 (side 20 1. afsnit), forudsatte fuldt objektivt ansvar, hvor producenterne dækker alle behandlingsudgifter.

I Sønderborg udgør emballageaffaldsbehandlingsudgifterne for træ, metal og plast, 0,6 procent af de totale genbrugspladsudgifter. Det er en forøgelse på 16.2 mio. kr. (prisniveau 2020) i forhold til forudsætningerne bag emballageaftalen fra 2022.

I kommuner med dispensationer efter emballagebekendtgørelsens § 50 for behandling af plast, samt mad- og drikkevarekartoner vil denne andel være betydelig.

Implementering af forbrændingsprisen

Miljøministeriet indførte i emballagebekendtgørelsen finansielt ansvar for kommunernes håndtering af emballageaffald i restaffaldet.
Miljøministeriets Rapport nr. 27 indregner 52 mio. kr. til forbrænding af husholdningsaffald, baseret på 431 kr./ton (prisniveau 2020) fremskrevet fra BEATE-opgørelsen 2017.

I den politiske emballageaftale fra 2022 blev kun indsamlingsomkostningerne (1.040 mio. kr.) medtaget. De 52 mio. kr. til forbrænding blev ikke modregnet til kommunernes fordel, selv om de fremgår af Miljøministeriets Rapport nr. 27 (tabeller 6.1 og 6.4).

Derudover er forudsætningen om ab værk priser problematisk:
- BEATE 2021 angiver gennemsnit 482 kr./ton i 2020 – altså højere end 431 kr./ton → de 52 mio. kr. burde allerede da have været ca. 58 mio. kr. (prisniveau 2020)
- Transport og omlastning til forbrænding er ikke indregnet for kommuner uden lokalt anlæg.
- Priserne er påvirket af selskabsgørelse, ny udbudsvejledning, kapacitetsreduktion, klimaplan og CO_2 afgift siden 2022.

Forbrændingsforudsætningerne er forældede og undervurderer de reelle udgifter.

Kommunale omlastningspladser
Miljøministeriet indførte i Emballagebekendtgørelsen bestemmelser om at kommunerne skal stå for omlastningspladser, hvor kollektivordningerne skal hente det indsamlede affald.

Disse udgifter er ikke forudsat i den politiske aftale eller inkluderet i Miljøministeriets Rapport nr. 27. Det var tydeligt ved implementeringen i høringsudkastet af 29. juni 2023, hvor kommunerne skulle aflevere det indsamlede affald på Kollektivordningernes pladser og kollektivordningerne skulle afholde udgifterne til omlastning og transport.

Implementeringsvalget har direkte økonomisk betydning, som ikke indgår i det oprindelige estimat. Ændringen flytter ca. 100 kr./ton – svarende til ca. 100 mio. kr. årligt – fra kollektivordningerne til kommunerne.

Manglende fremskrivning
Det er problematisk, når Miljøministeriets i lovarbejdet ikke tager hensyn til de almindelige økonomiske principper for fremskrivning.

Lovgiver tog i perioden mellem den bagvedliggende rapport, den politiske aftale i 2022 og de to lovforslag i 2023 og 2024 ikke højde for rente- og prisudviklingen i form af diskontoen og forbrugerprisindekset. Det svækker de økonomiske forudsætninger i loven.

Den politiske aftales samlede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 1,56 mia. kr. genbruges i miljøbeskyttelseslovens høringsudkast af 29. juni 2023 og 1. juli 2024. Dette på trods af, at de to lovforslag implementerede producentansvarsordningen i to vidt forskellige systemer og trods markant inflation efter Ukrainekrigens start i 2022.

De juridiske eksperter i Miljøministeriet kan på sin vis undskyldes. Miljøministeriets Rapport nr. 27 indekserede kun en mindre fremskrivning til 2030, da diskontoen havde været nul procent i perioden 2012-2021.

Men Miljøministeriet burde i hele udmøntningsperioden have udført en faglig koordinering med affaldsøkonomerne i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, som er ressortministerium for økonomiske forhold på affaldsområdet.

Lovforslagets anslåede 1,2 mia. kr. synes at svare til de 1,04 mia. kr. til husholdningsindsamling (tabel 6-4 i Rapport nr. 27) fremskrevet med forbrugerprisindekset for 2020–2026.

De ca. 380 mio. kr. i (2020 niveau), som dette høringsbrev har redegjort mangler på grund af ændrede beregnings- og implementeringsforudsætninger, skal ligeledes fremskrives til 447 mio. kr.

Oversigt

	Rapport nr. 27	Politisk aftale	Høring 2023	Høring 2024	Imple-men-tering	Noter
Affaldshåndterings-omkostninger for emballage i alt	2.348	2.348				
-Heraf erhvervsemballage-affald (EØK, 2021-baseline)	852	846	846	846	~813 ~33	Indsamlet af erhverv Indsamlet af kommuner
- Heraf husholdnings-emballageaffald	1.497	**1.504**	1.5 mia.	1.5 mia.		
Heraf udgifter til indsamling hos husstande (tabel 6-4)	1.044	(1.044) .			1.044 ~124 ~41 ~41	Forudsat i rapport nr. 27 Beregning genbrugsplads Farligt affald Ændrede fordelingsnøgler
Heraf udgifter til sortering og salg husholdningsaffald (tabel 6-1)	404	(404)			244 ~16 ~100	Dækket af producenter Kom. finansielt ansvar Kom. Omlastning

Heraf udgifter til Forbrænding husholdningsaffald (tabel 6-1)	52	(52)			0 ~58	Dækket af producenter Dækket af kommuner

Fastsættelse af basisserviceniveau

Baggrunden for lovforslaget er, at ministeren finder det svært at fastsætte et basisserviceniveau, selv om Forhandlingsudvalget afgav en enstemmig indstilling den 2. februar 2024. Det skaber usikkerhed om beregningsgrundlag, gebyrfastsættelse og kravopfyldelse.

De udgifter Miljøministeriet ønsker at minimere er udgifter for driften af de henteordninger for indsamling af genanvendeligt affald hos de danske husholdninger som kommunerne har indført i overensstemmelse med Miljøministeriets Handlingsplan for Cirkulær Økonomi og Miljøministeriets indsamlingsvejledning fra 2020.

Det er problematisk, at lovforslaget – ved at låse de nødvendige udgifter til 1,2 mia. kr. med reference til Miljøministeriets Rapport nr. 27 – de facto forudsætter bestemte indsamlingsmodeller og tømningsfrekvenser.

Konsekvensen er, at økonomirammen og serviceniveauet ikke er koblet, hvilket øger risikoen for,

- at EU's indsamlingsmål ikke nås
- at kommunerne kun kan tømme beholdere til metal og glas affald få gange om året
- at kontrakter skal ændres med ekstraomkostninger
- at gebyrberegninger bliver uensartede på tværs af kommuner.

Jeg foreslår, at Miljøministeriet undlader at fastsætte maksimale gebyrniveauer og i stedet fastsætter et basisserviceniveau med tilhørende beregningsmetoder til ensretning af kommunale gebyrprocesser. Enten ved at lægge Forhandlingsudvalgets indstilling af 2. februar 2024 til grund eller ved at fastsætte et dokumenteret serviceniveau, der både sikrer EU-målene og kan anvendes af kommunerne som beregningsgrundlag.

Ministeriet bedes samtidig bekræfte, at EU's mål kan opfyldes med de modeller, der implicit forudsættes i Rapport nr. 27 – eller justere forudsætningerne, hvis ikke.

Fastlæggelse af serviceniveauer efter Miljøministeriets Rapport nr. 27

Lovforslaget angiver, at fastsættelse af et basisserviceniveau efter lovens § 9, stk. 4, 4. pkt. er vanskelig. Samtidig fastlåser lovforslaget kommunernes nødvendige udgifter til 1,2 mia. kr. i henhold til den politisk aftale af 30. august 2022 jf. Miljøministeriets Rapport 27.

Dermed fastsætter Miljøministeriet implicit et basisserviceniveau. Da den økonomiske forudsætning for de 1.2 mia. kr. er beregninger af de fire modeller i Miljøministeriets Rapport 27 (punkt 5.3.1 og bilag 1). Disse beregninger forudsætter årlige tømningsfrekvenser af emballagebeholderne for parcelhuse på 13-19 og 6-18 i sommerhusområder.

Mange kommuner opfylder netop genanvendelsesmålene ved 26 årlige tømninger i parcelhusområder. Hvis disse intervaller lægges til grund, vil tømningsomkostningerne være 37–100 procent højere end forudsat i beregninger fra Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Fritidsboliger/sommerhuse anvendes ofte hele året (jf. planlovens regler, udlejningsønsker, pensionisters mulighed for helårsbeboelse m.v. I områder med helårsudnyttelse af fritidsboliger vil 6 årlige tømninger ikke være realistisk og 26 tømninger vil medføre tømningsomkostninger, der er 44–333 procent højere end forudsat i Miljøministeriets Rapport nr. 27.

Hvis serviceniveau og økonomi reelt forudsættes af rapportens modeller (beholderinddeling, volumen, tømningsfrekvenser), må Miljøministeriet forvente, at EU's indsamlingsmål opnås netop ved disse modeller. Ellers mangler koblingen mellem økonomiramme og kravopfyldelse.

Ministeriet bedes bekræfte at implementeringen af maksimale omkostningsniveauer på samlet 1.2 mia. kr. ud fra indsamlingsmodellerne i Miljøministeriets Rapport 27 lever op til den politiske aftale fra 2022. Herunder klarlægge om udmøntningen af fastlagte maksimale omkostningsniveauer ikke kommer til at stride mod kravet om at:

"Serviceniveauet skal fastlægges, så det ikke påvirker borgernes hverdag eller medfører forskelle mellem land- og byområder. Det vil f.eks. ikke være nok at aftale et serviceniveau, hvor der kun hentes affald ved husstandene få gange om året." - Den politiske aftale fra 2022.

Ministeriet bedes bekræfte, at kommunerne vil kunne indsamle emballageaffald med tilstrækkelig frekvens under de foreslåede maksimale gebyrer pr. fraktion.

Lovgivning med tilbagevirkende kraft

Lovforslaget bemyndiger ministeren til at fastsætte maksimale producentgebyrer for 2025–2026 uden klar hjemmel, idet der ikke er grundlag for maksimale gebyrer i den gældende regulering og der ikke er fastsat et basisserviceniveau som forudsat i emballagebekendtgørelsens § 105, stk. 4.

Lovforslaget indebærer bebyrdende tilbagevirkende regulering, der vil flytte betydelige beløb fra producentgebyrer til borgernes affaldsgebyrer (anslået omkring 300 mio. kr. årligt), hvilket kan have ekspropriationslignende karakter i forhold til kommuners og selskabers retskrav. Efter Justitsministeriets

Vejledning om lovkvalitet, november 2023, giver bebyrdende love med tilbagevirkende kraft væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder.

Konsekvensen er øget retlig usikkerhed, risiko for tvister og krav om efterfølgende kompensation, samt en forringelse af forudsigeligheden for både kommuner, virksomheder og borgere.

Jeg foreslår, at retroaktiv fastsættelse af maksimale gebyrer udgår. Først fastsættes et basisserviceniveau og beregningsmetoder; dernæst kan eventuelle lofter vurderes med udtrykkelig lovhjemmel, fuld konsekvensvurdering og en model for kompensation, hvis tilbagevirkende elementer opretholdes.

Har I spørgsmål til dette høringssvar, er I velkomne til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Martin Frank Mogensen
Telefon 27 90 66 81
mfmo@sonderborg.dk

17. marts 2026

Til: Miljøministeriet
Sendt til: mim@mim.dk
Kopi til: makom@mim.dk

Emne: Høringssvar fra Bryggeriforeningen til udkast til lovforslag om maksimal størrelse på gebyr og periodisering - J.nr. 2026-679

1. Indledning
Bryggeriforeningen takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet til lovforslag om maksimal størrelse på producentgebyrer og periodisering af kommunale omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

Bryggerier og tapperier har været hårdt ramt af de markant højere end forventede gebyrer siden producentansvaret trådte i kraft den 1. oktober 2025. Vores medlemsvirksomheder har derfor en klar interesse i, at det foreslåede gebyrloft og reglerne om periodisering udformes på en måde, der sikrer større forudsigelighed, gennemsigtighed og rimelige omkostninger.

Lovudkastet er et vigtigt skridt i den retning, og Bryggeriforeningen støtter intentionen bag forslaget.

Bryggeriforeningen bemærker, at en væsentlig del af drikkevareemballagen i Danmark indgår i det nationale pant- og retursystem, som leverer meget høje retur- og genanvendelsesgrader.

Det er i den forbindelse vigtigt, at udmøntningen af producentansvaret og de tilhørende gebyrmodeller ikke utilsigtet svækker eller undergraver det velfungerende pant- og retursystem. Reguleringen bør derfor tilrettelægges, så den understøtter et fortsat effektivt samspil mellem producentansvaret og det danske pant- og retursystem.

2. Behov for regulering
Da producentansvaret trådte i kraft den 1. oktober 2025, viste kommunernes opgørelser af omkostninger til indsamling og håndtering af emballageaffald sig at ligge betydeligt højere end forudsat i den politiske aftale. Hvor aftalen pegede mod et samlet omkostningsniveau på omkring 1,2 mia. kr., opgjorde kommunerne deres omkostninger til omkring 1,6 mia. kr. på landsplan.

Denne udvikling har haft tre konkrete konsekvenser for vores medlemmer:
- Store uforudsete ekstraudgifter, især for virksomheder med store mængder sekundæremballage.
- Manglende gennemsigtighed i omkostningsopgørelser, hvor det i praksis er vanskeligt at se, hvordan gebyrerne er beregnet.
- Betydelige forskelle mellem kommuner, uden at virksomhederne har reel indflydelse på serviceniveauet.

Det ligger derfor i naturlig forlængelse af den politiske aftale, at der nu indføres et loft over gebyrerne og en mere ensartet styring af kommunernes opkrævning.

17. marts 2026

3. Bemærkninger til gebyrloftet (benchmarkmodellen)
Bryggeriforeningen støtter indførelsen af et nationalt gebyrloft baseret på omkostningseffektive kommuner.

Et gebyrloft vil forventeligt:
- sikre, at producenter ikke betaler mere end de nødvendige omkostninger, som EU-retten forudsætter,
- skabe større ensartethed på tværs af landet,
- reducere risikoen for store udsving i gebyrerne fra år til år, og
- styrke forudsigeligheden for virksomhederne.

Det er afgørende, at benchmarkmodellen udvikles på et robust og gennemsigtigt datagrundlag. Hvis beregningsmodellen ikke i tilstrækkelig grad afspejler de faktiske driftsforhold, risikerer loftet fortsat at tillade unødigt høje gebyrer.

Bryggeriforeningen anbefaler derfor:
- at datagrundlaget offentliggøres, som minimum i aggregeret form
- at modellen opdateres løbende, så den fortsat afspejler effektiv drift.

Lovforslaget giver fortsat kommunerne mulighed for at vælge et højere serviceniveau. Det er i den forbindelse vigtigt, at merudgifter til et sådant serviceniveau ikke kan videreføres til producenterne.

Bryggeriforeningen anbefaler derfor, at ministeriet sikrer en klar afgrænsning mellem nødvendige udgifter og ekstra service, at kommunerne ikke kan indregne komfortydelser eller serviceniveauer, som producenterne ikke efterspørger, og at dokumentationskravene til kommunernes omkostninger skærpes.

4. Bemærkninger til periodisering
Bryggeriforeningen anbefaler klare krav til dokumentation af hvilke omkostninger der periodiseres, en tydelig opdeling mellem nødvendige og ikke-nødvendige omkostninger, samt at kommunerne offentliggør grundlaget for periodiseringen.

5. Virksomhederne skal kunne forstå modellerne
Producentansvaret er allerede administrativt komplekst for mange virksomheder. Et gebyrloft og en periodiseringsmodel vil kun fungere efter hensigten, hvis reglerne:
- er gennemskuelige og lette at forstå,
- understøttes af praktiske vejledninger, og
- administreres ensartet på tværs af kommuner.

Bryggeriforeningen står gerne til rådighed for videre dialog.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN
Lea Kholghi Frederiksen
Miljø-, klima og bæredygtighedschef

EMBALLAGERETUR

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K.

Fremsendt til mim@mim.dk og cc til makom@mim.dk

Emne: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Høje Taastrup, den 17. marts 2026

Høringssvar – Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Emballageretur har med interesse læst lovudkastet og takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, der varetager producentansvaret for emballage på vegne af vores medlemsvirksomheder. Vi er en del af Retur-familien, Danmarks største samling af kollektive ordninger som består af non-profit kollektive ordninger, der håndterer producentansvaret for elektronik, batterier, emballage, engangsplast, fiskeredskaber og tekstilprodukter for dansk erhvervsliv.

Sammen arbejder vi for at øge genbrug og genanvendelse, så flest mulige dyrebare ressourcer bliver reddet fra affaldsstrømmen og sendt tilbage i kredsløbet.

Retur repræsenterer mere end 3.400 virksomheder og har siden 2005, gennem Elretur, hjulpet danske virksomheder med at håndtere deres producentansvar. Elretur har tæt på 20 års erfaring med at forvalte producentansvar for vores medlemmer, som inkluderer producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr samt batterier.

Emballageretur bygger sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Overordnet bakker Emballageretur op om intentionen om at skabe større ensartethed og omkostningseffektivitet i producentgebyrerne. Vi finder det positivt, at der arbejdes hen imod et niveau på ca. 1,2 mia. kr. årligt, som også fremgår af lovforslagets bemærkninger.

Vi har dog en række væsentlige bemærkninger og anbefalinger til lovforslaget.

1. Fastsættelse af maksimal størrelse af producentgebyrer

Emballageretur bakker op om en ensretning af producentgebyrerne gennem et gebyrloft.

Det er imidlertid vigtigt at anerkende, at der allerede i de første ca. 9 måneder siden producentansvarets ikrafttræden den 1. oktober 2025 har været betydelige skævheder i de kommunale gebyrfastsættelser.

Lovforslaget adresserer ikke i tilstrækkelig grad disse allerede opståede skævheder.

Baggrunden for gebyrloftet er at fastsætte en samlet maksimal udgift for producenterne på ca. 1,2 mia. kr. årligt. De nuværende opkrævninger på ca. 1 mia. kr. årligt samt en efteropkrævning på ca. 150 mio. kr. skal bringe systemet i balance.

Det er dog tydeligt, at kommunerne har opgjort deres omkostninger meget forskelligt. Lovforslaget fastholder, at kommunerne kan opkræve gebyrer svarende til "nødvendige omkostninger", men uden en klar definition af dette begreb.

Dette indebærer en risiko for fortsat skævvridning, hvor:

- nogle kommuner opkræver for lidt (fx ved ikke at opkræve for visse ordninger),
- mens andre kommuner opkræver mere end deres nødvendige omkostninger.

Hvis det samlede niveau på ca. 1 mia. kr. skal balancere, må dette nødvendigvis indebære, at der forekommer overopkrævning i visse kommuner.

Anbefaling:
Der bør indføres en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om bagudrettede korrektioner af producentgebyrer for perioden 1. oktober 2025 – 30. juni 2026, hvis det konstateres, at en kommune har opkrævet gebyrer over niveauet for nødvendige omkostninger.

En sådan korrektion bør baseres på analyser, fx sammenholdt med de kommende benchmark-baserede gebyrer.

Supplerende bemærkning vedr. producentgebyrer for bringeordninger.
Der er fortsat betydelig usikkerhed og variation i kommunernes opgørelse af producentgebyrer for bringeordninger.

Det skyldes, at der ikke er fastsat konkrete og ensartede retningslinjer for, hvordan omkostningerne til bringeordninger skal opgøres og fordeles på producenterne. I praksis opleves der derfor meget store forskelle mellem kommunerne – både i forhold til, hvilke omkostninger der medtages, og hvordan de beregnes.

Dette bidrager yderligere til den skævvridning i producentgebyrerne, som allerede er konstateret i de første måneder af ordningen.

Anbefaling:
Der bør fastsættes klare og bindende retningslinjer for opgørelse af producentgebyrer for bringeordninger, herunder hvilke omkostningselementer der kan indgå, og hvordan de skal fordeles. Alternativt bør disse gebyrer konsekvensrettes som led i den samlede regulering af producentgebyrerne.

2. Udligning af producenters betaling til kommunerne
Det fremgår af lovforslaget, at de ca. 150 mio. kr., som kommunerne skal efteropkræve, forventes fordelt ligeligt mellem kommunerne på baggrund af de allerede opkrævede gebyrer.

Dette finder Emballageretur problematisk. Da de eksisterende gebyrer allerede er skæve, vil en sådan fordelingsnøgle blot forstærke eksisterende skævheder.

Anbefaling:
Efteropkrævningen bør i stedet fordeles forholdsmæssigt til de kommuner, der har opkrævet under niveauet for nødvendige omkostninger

Dette vil bidrage til en reel udligning og tage højde for, at visse kommuner – muligvis grundet manglende ressourcer – har underopkrævet.

3. Udnyttelse af gebyrloftet
Lovforslaget lægger op til, at gebyrloftet er et maksimum, og at kommuner fortsat kan opkræve lavere gebyrer, hvis deres omkostninger er lavere.

Det er uklart, hvordan dette vil påvirke systemet i praksis.

Der er en risiko for, at dette kan føre til fortsatte forskelle i omkostningsniveauer mellem kommuner og dermed også mellem kollektive ordninger på baggrund af den tildelingen.

Anbefaling:
Det bør præciseres, hvordan gebyrloftet anvendes i praksis, og hvordan man vil sikre, at det ikke medfører vedvarende skævvridning mellem kommuner og ordninger.

Supplerende bemærkning:
Det fremgår ikke af lovforslaget, om gebyrloftet vil blive fremskrevet, eller hvor ofte det forventes revideret. Dette skaber usikkerhed om, hvorvidt gebyrloftet løbende vil afspejle udviklingen i de faktiske omkostninger.

Anbefaling:
Det bør præciseres, hvordan og hvor hyppigt gebyrloftet reguleres, herunder om det fx indeksreguleres eller justeres på baggrund af opdaterede omkostningsdata, så der sikres et retvisende og tidssvarende niveau.

4. Gebyrloft for erhvervsemballage
Lovforslaget vedrører fastsættelse af et gebyrloft for den del af producentgebyrerne, der knytter sig til kommunernes indsamling af husholdningsaffald.

Der er imidlertid ikke tilsvarende mekanismer for de omkostninger, der vedrører erhvervsemballage.

Dette medfører, at producenterne alene opnår økonomisk forudsigelighed for en del af deres samlede forpligtelser under producentansvaret, mens der fortsat er betydelig usikkerhed for den resterende del.

Det er uhensigtsmæssigt, da producentansvaret bør ses som en samlet ordning, hvor virksomhederne har behov for:

- gennemsigtighed i de samlede omkostninger,
- stabilitet i gebyrniveauet,
- samt mulighed for at planlægge og budgettere på tværs af hele ordningen.

Anbefaling:
Der bør ligeledes indføres et gebyrloft for erhvervsemballage, så producenterne opnår økonomisk sikkerhed for alle udgifter forbundet med producentansvaret for emballage – og ikke kun for den del, der vedrører kommunernes husholdningsindsamling.

5. Sammenlignehed på tværs af kommuner
Lovforslaget lægger op til en benchmark model baseret på gennemsnitspriser i forskellige kommunetyper.

Emballageretur er bekymret for, om kommunerne reelt er sammenlignelige.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet tidligere har opgivet at sammenligne affaldsgebyrer på tværs af kommuner netop på grund af manglende sammenlignelighed.

Forskelle i indsamlingsordninger (fx håndtering af EPS) kan give et misvisende billede af effektivitet.

Anbefaling:
Der bør fastsættes meget klare og ensartede definitioner af "nødvendige omkostninger" og af, hvilke ydelser der indgår i benchmark modellen.

6. Periodisering og statsstøtte
Lovforslaget indeholder mulighed for periodisering af kommunale ubalancer over op til fire år.

Dette er problematisk og i direkte strid med producentansvarets tildelingsmekanisme, hvor tildeling sker hvert andet år.

Konsekvensen kan være, at:
- én kollektiv ordning bærer et tab som følge af fejlagtige opkrævninger,
- mens en anden kollektiv ordning modtager gevinsten ved senere modregninger.

Dette vil føre til konkurrenceforvridning mellem kollektive ordninger, når én kollektiv ordning bærer et tab baseret på fejlagtige opkrævninger det ene år – hvorefter en anden kollektiv ordning modtager modregningen de kommende fire år og opnår en økonomisk fordel på bekostning af konkurrenten.

Mere generelt må det konstateres, at tildelingsmekanismen i sin nuværende form i praksis fungerer som et lotteri for de kollektive ordninger. Det indebærer en betydelig risiko for økonomiske forskelle, hvor enkelte ordninger kan blive stillet systematisk dårligere eller bedre – uden sammenhæng med deres effektivitet eller indsats. I den forbindelse kan der indirekte opstå situationer, som kan have karakter af statsstøtte, idet økonomiske fordele tilfalder enkelte aktører uden et objektivt og gennemsigtigt grundlag.

Det er derfor afgørende, at der skabes mulighed for at korrigere de skævheder, der allerede er opstået.

Emballageretur har på baggrund af egne analyser og beregninger af producentgebyrer og tildelinger på tværs af emballagekategorier konstateret betydelige variationer mellem de kollektive ordninger. Analyserne viser, at der i praksis kan være markante afvigelser mellem de gennemsnitlige omkostningsniveauer og de faktiske producentgebyrer, som de enkelte kollektive ordninger bliver pålagt.

Disse forskelle kan ikke alene forklares ved variationer i effektivitet eller driftsforhold, men synes i væsentlig grad at være en konsekvens af den nuværende tildelingsmekanisme og de underliggende forskelle i kommunale gebyrer.

Som eksempel viser analysen for papir, at afvigelserne fra den gennemsnitlige pris spænder fra ca. +141 % til -50 %. Det illustrerer, at der er tale om meget betydelige forskelle i de økonomiske vilkår mellem kollektive ordninger – selv inden for samme materialegruppe.

Det indebærer, at nogle kollektive ordninger systematisk kan blive stillet økonomisk bedre eller dårligere end andre – uafhængigt af deres egen performance. Dette understøtter bekymringen om, at ordningen kan medføre utilsigtede økonomiske fordele og dermed potentielt konkurrenceforvridning.

Emballageretur har som beskrevet udarbejdet underliggende analyser og beregninger, som belyser de beskrevne forskelle og skævheder i ordningen. Af hensyn til høringssvarets omfang er analyserne ikke gengivet i deres fulde form her, men vi stiller dem gerne til rådighed for ministeriet som grundlag for en nærmere drøftelse af de identificerede problemstillinger.

Konsekvens:
De konstaterede forskelle understreger behovet for:

- større ensartethed i grundlaget for producentgebyrer,
- mulighed for korrektion af skævheder,
- samt etablering af mekanismer, der kan sikre en mere retvisende og balanceret fordeling af omkostninger mellem kollektive ordninger.

Anbefaling:

- Der bør indføres mulighed for bagudrettet regulering i miljøbeskyttelsesloven, så de eksisterende uligheder i producentgebyrer kan korrigeres.
- Det er i den forbindelse helt centralt, at Forsyningstilsynet sættes i stand til at gennemføre tilbagebetaling til de virksomheder, som har betalt for meget. Hvis dette ikke sker, vil skævhederne blive videreført ind i næste tildelingsperiode.
- Eventuelle reguleringer bør gennemføres inden næste tildelingsperiode fastsættes, så der sikres et retvisende og fair udgangspunkt for alle kollektive ordninger.

For at sikre en mere langsigtet og robust løsning, vil Emballageretur – som vi tidligere har anbefalet – pege på etableringen af et finansielt clearing house.

Et sådant clearing house vil kunne:

- sikre løbende udligning af forskelle mellem kommuner og ordninger,
- håndtere efterreguleringer systematisk og transparent,
- reducere risikoen for konkurrenceforvridning og vilkårlige økonomiske udsving,
- samt understøtte overholdelse af statsstøttereglerne.

En sådan model vil efter vores vurdering i væsentlig grad kunne afhjælpe de uhensigtsmæssigheder og urimeligheder, som den nuværende konstruktion giver anledning til.

7. Momsmæssig behandling af producentgebyrer

Der er fortsat en uafklaret momsproblematik i relation til producentgebyrerne, som skaber betydelig usikkerhed for både kommuner, kollektive ordninger og producenter.

Det er uklart:

- om producentgebyrerne skal anses som momspligtige ydelser eller som myndighedsudøvelse uden moms,
- hvordan moms i givet fald skal håndteres i forholdet mellem kommuner, kollektive ordninger og producenter,
- samt hvilke konsekvenser det har for fradragsret og den samlede økonomi i ordningen.

Manglende afklaring kan medføre:

- forskellig praksis på tværs af kommuner,
- risiko for efteropkrævninger eller tilbagebetalinger,
- samt uigennemsigtighed i de faktiske omkostninger for producenterne.

Anbefaling:
Det er afgørende, at der hurtigst muligt sker en klar og entydig afklaring af den momsmæssige behandling af producentgebyrer – herunder gennem vejledning eller bindende praksis fra relevante myndigheder – så der sikres ensartet håndtering og forudsigelighed for alle aktører i ordningen.

8. Erhvervskompensationer og påvirkning af producenternes betaling til de kollektive ordninger

Emballageretur har en række væsentlige bemærkninger til håndteringen af erhvervskompensationer i producentansvaret for emballage.

Selvom erhvervskompensationer ikke direkte reguleres i nærværende lovforslag, har de væsentlig betydning for de samlede omkostninger i ordningen og dermed for fastsættelsen af de samlede betalinger, som producenterne opkræves af de kollektive ordninger. En forenkling af kompensationssystemet er et vigtigt og relevant mål. Det er imidlertid afgørende, at en sådan forenkling adresserer de grundlæggende årsager til den nuværende kompleksitet.

I dag skyldes mange af udfordringerne ikke de tekniske krav til anmodningerne, men selve tildelingsmodellen. Ligesom for husholdningsaffald tildeles erhvervsaffaldet de kollektive ordninger efter deres medlemmers mængder i de enkelte materialekategorier. Det betyder i praksis, at en virksomhed – eller en indsamlingsaktør, der søger på vegne af virksomheden – ofte skal indgive anmodninger til flere forskellige kollektive ordninger, hvis affaldet består af flere fraktioner.

Det er netop her, virksomhederne oplever størst kompleksitet, administrative byrder og usikkerhed.

En reel forenkling bør derfor i højere grad fokusere på, om den nuværende tildelingsmodel er hensigtsmæssig, og om der kan findes løsninger, der gør processen mere sammenhængende og intuitiv for virksomhederne.

Samtidig er det afgørende, at en forenkling ikke sker på bekostning af sporbarhed, datakvalitet og retssikkerhed. Krav om entydig identifikation, dokumentation og klare procedurer er nødvendige for at sikre, at kompensationsmidler udbetales korrekt og for at forebygge fejl, dobbeltindsendelser og risiko for misbrug.

Det er i den forbindelse væsentligt, at:

- virksomheder, der ansøger om erhvervskompensation, verificeres entydigt (fx via NemID/MitID),
- ansøgninger ikke kan indsendes på vegne af virksomheder uden tilstrækkelig verifikation,
- de kollektive ordninger modtager fuld dokumentation, herunder fakturaer med det faktiske opkrævningsgrundlag,
- samt at der foreligger tilstrækkelig dokumentation for momsforhold og de samlede beløb.

Det er i den forbindelse væsentligt at fremhæve en konkret problemstilling, som allerede er observeret i praksis. Emballageretur har flere eksempler fra vores medlemmer, hvor virksomheder selv har ansøgt om erhvervskompensation, men efterfølgende oplever, at indsamlingsaktører anser sig for at have overtaget retten til at ansøge om kompensation for de samme mængder. Dette skaber uklarhed om rettighedsforholdene og indebærer en reel risiko for dobbeltansøgninger og fejlagtige udbetalinger. Problemstillingen understreger nødvendigheden af, at virksomheder entydigt kan identificeres og verificeres i ansøgningsprocessen. Det bør stå klart, at retten til at modtage erhvervskompensation tilkommer den virksomhed, der er omfattet af producentansvaret – og ikke indsamlingsvirksomheder, medmindre der foreligger en tydelig og dokumenteret fuldmagt.

Det er afgørende, at systemet indrettes, så det understøtter dette formål, og at der ikke opstår tvivl om, hvem der er berettiget til kompensationen.

En model, hvor der alene fremsendes et fakturanummer med efterfølgende stikprøvekontrol, vurderes ikke at være tilstrækkelig til at sikre korrekt udbetaling, tilstrækkelig dokumentation eller virksomhedernes retssikkerhed. Der bør være et dokumentationsniveau, der er i overensstemmelse med kravene i bogføringsloven, herunder at økonomiske dispositioner dokumenteres ved tilstrækkeligt og egnet bilagsmateriale, som muliggør kontrol og revision.

Manglende dokumentation vil desuden medføre øgede sagsbehandlingstider, da de kollektive ordninger vil være nødt til at indhente supplerende materiale – ofte over flere omgange – hvilket er til ulempe for virksomhederne.

Derudover bør der tages højde for særlige situationer, hvor entydig identifikation af virksomheder er vanskelig, fx ved byggepladser, hvor et P-nummer ikke nødvendigvis er tilstrækkeligt. Her er GPS-lokation alene ikke tilstrækkelig dokumentation, og der bør fastsættes klare krav til, hvordan mængder og antal beholdere dokumenteres for at undgå fejl og misbrug.

Endelig bemærkes det, at de kollektive ordninger allerede har foretaget betydelige investeringer i it-systemer, der understøtter en korrekt og retfærdig håndtering af erhvervskompensationer. Ændringer, der sænker dokumentationskravene, vil ikke alene øge risikoen for fejl og uretmæssige udbetalinger, men også medføre behov for yderligere systemtilpasninger (øgede omkostninger til virksomheder) uden tilsvarende gevinst.

Anbefaling:
Det bør sikres, at en forenkling af erhvervskompensationssystemet:
- adresserer den underliggende tildelingsmodel,
- opretholder et højt niveau af dokumentation og kontrol jf. almindelige bogførings- og revisionsprincipper
- sikrer entydig identifikation af ansøgere,
- samt understøtter en ensartet og transparent praksis, der bidrager til et retvisende grundlag for de betalinger, som producenterne opkræves af de kollektive ordninger.

Emballageretur stiller sig gerne til rådighed for dialog om den videre udmøntning og bidrager gerne med praktiske erfaringer fra driften af kollektive producentansvarsordninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur

Morten Harboe-Jepsen
CEO

Høringssvar til ændring af lov om miljøbeskyttelse – kommunalbestyrelsens omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Høringssvaret er udarbejdet af virksomheder, der bredt repræsenterer importør, distributør og forhandlere af vin og spiritus i Danmark. Alle virksomheder fremgår på sidste side i dette høringssvar. På vegne af alle virksomhederne takker vi for muligheden for at afgive høringssvar.

I forhold til de repræsenterede virksomheder, så støtter vi op om formålet med udvidet producentansvar, som er at sikre mere forsvarligt og miljørigtigt forbrug af emballage. Implementeringen i Danmark har dog skabt unødig store udgifter for producenterne, derfor hilser vi de foreslåede ændringer velkommen.

Der hvor vi særligt er udfordret er i forhold til den meget høje pris på glasemballage. Det er dokumenteret, at glasemballage i høj grad kan genanvendes og bruges flere gange. Hvis vi derfor ser på det fra et miljømæssigt perspektiv, så er glas, til sammenligning med flere andre materialetyper, bedre i forhold til at udnytte ressourcerne igen efter brug.

I forhold til afrapporteringen fra COWI om *Udvidet producentansvar – Nabotjek*[1], er det helt tydeligt, at gebyret for glas ligger betydeligt højere end for de øvrige materialetyper. For tre ud af de fire lande, der sammenlignes med, er gebyret under halvt så højt, selv i forhold til den billigste danske kollektivordning, der er medtaget. Det viser med al tydelighed, at noget kan og skal optimeres.

Et relativt højt gebyrniveau for glasemballage kan samtidig skabe utilsigtede incitamenter til materialeskift mod lettere emballagetyper, der ikke nødvendigvis har en bedre samlet miljø- eller genanvendelsesprofil. Det er derfor vigtigt, at gebyrstrukturen afspejler materialernes faktiske miljøegenskaber.

Vi støtter derfor op om de foreslåede ændringer i lovforslaget. Gebyret for det udvidet producentansvar skal reduceres, særligt i forhold til glasemballage. Ændringer i lovforslaget er dog alene en bemyndigelse til miljøministeren. Vi ser derfor frem til den endelige implementering og forventer en markant reduktion i gebyret, som minimum de 30 procent som Miljøstyrelsen selv har påpeget.

I forhold til rapporten fra COWI er det uvist, om sammenligningen er sket efter prisregulering i forhold til bekendtgørelsesændringen i september i Danmark. Data til rapporten er indsamlet i oktober. Ændringerne i bekendtgørelsen betød, at kommuner allerede dengang blev begrænset i forhold til, hvor meget de må opkræve fra producenterne/de kollektive ordninger. Det er nu den begrænsning, der forventes at gøres permanent med lovforslaget. Hvis rapporten allerede har medtaget ændringerne fra bekendtgørelsen, vil ændringer i lovforslaget ikke ændre på, at gebyret for glasemballage i Danmark generelt er højere end i de lande der er

[1] MOF Almdel Bilag 265 COWI Afrapportering nabotjekpdf

sammenlignet med. Hvis det er tilfældet, så opfordrer vi til, at der fortsat bliver set på at reducere gebyret for glasemballage.

Lovforslaget vil have betydning for prisfastsættelsen af emballage til husholdninger. De foreslåede ændringer vil forventeligt ikke have betydning for emballage til erhverv. I rapporten fra COWI står der *"De danske priser for erhvervsemballage ligger markant højere end i de øvrige undersøgte lande"*. Vi opfordrer derfor til, at der ligeledes bliver set på prisen for erhvervsemballage, så vi også her bliver sammenlignelige med de øvrige lande.

Til opsummering er vores budskaberne som følgende:

- Gebyrniveauet for glasemballage skal reduceres, vi forventer lovforslaget medføre dette, hvis ikke skal der forsat arbejdes for en reduktion
- Gebyrstrukturen skal løbende benchmarkes mod sammenlignelige EU-lande
- Der skal ses nærmere på omkostningsniveauet for erhvervsemballage

Skulle der være spørgsmål står vi selvfølgelig til rådighed.

Alle underskrivere fremgår af næste side. Ved spørgsmål er I velkommen til at kontakte følgende.

Marianne Ladekarl Thygesen,
Miljøpolitisk chef ved Wine Group
mlt@hjhansen@dk

Ruth Christensen

Palle Nielsen
Logistikchef

Mads Stensgaard
Adm. dir / CEO

Casper Næss-Schmidt
Adm. dir. / CEO

Marco Andreis
Director / Partner

Jens Christian Milo
Adm. dir. / CEO

Tobias Silverstein Hinchely
CEO, Founder & Partner

Stefan Kjems Hansen
Indehaver

Mads Jensen
Adm. dir. / CEO

Miljøministeriet
Att. Marie Konsted Møller og Tania Charlton Christensen
J. nr. 2026-679

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

KL's høringssvar på lovforslaget om ændring af miljøbeskyttelsesloven (maksimal størrelse af gebyr og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

KL har modtaget høring af udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse for så vidt angår maksimal størrelse af gebyr og kommunal bestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage i høring.

Overordnede bemærkninger
Implementering af det udvidede producentansvar har været kompliceret og de mange ændringer undervejs har givet udfordringer for kommuner og virksomheder. KL opfordrer derfor til, at der nu er ro om producentansvaret frem til evalueringen i 2027.

KL noterer, at Miljøministeriet har valgt at gå videre med en benchmark-model, som tager udgangspunkt i at producentgebyret skal reduceres til et samlet beløb på 1,2 mia. kr. Modellen tager udgangspunkt i de billigste priser indenfor tre kommunegrupper uanset serviceniveau, således at omkostninger til indsamling af emballage, der ligger over benchmarket, regnes for unødvendige og skal afholdes over affaldsgebyret.

KL gør opmærksom på, at formålet med det udvidede producentansvar på emballage er at sikre mindre emballage og emballager, der bedre kan genanvendes. Ved at 1/4 af prisen for indsamlingen af emballage lægges på affaldsgebyret i stedet for hos producenterne svækkes det økonomisk incitament til at udvikle bedre emballager. Ligeledes svækkes kommunernes incitament for at forbedre indsamlingen, hvis de allerede er over benchmarket.

KL er positive over for, at kommunerne også fremadrettet får mulighed for fortsat selv at vælge de affaldsløsninger, der passer til den enkelte kommune, og har bakket op om, at der skulle etableres et basisserviceniveau med rammer for kommunernes omkostninger til indsamling af emballageaffald.

KL mener dog ikke, at den valgte benchmark-model er et reelt basisserviceniveau, da den udelukkende ser på pris og ikke på effektiviteten eller service i affaldsløsningerne. Det er uhensigtsmæssigt, at modellen ikke kan anvendes som et pejlemærke for kommunerne til,

hvordan de reelt kan sikre, at de når i mål både omkostningsmæssigt og ift. de nationale genanvendelsesmål.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

KL havde gerne set en model, der tog udgangspunkt i de faktiske affaldsløsninger i kommunerne. Den valgte model tager ikke højde for strukturelle forskelle indenfor kommunekategorierne eller forholder sig stigende priser eller nye udefrakommende krav til indsamlingen, der øger omkostningerne. I så fald vil alle omkostninger over benchmarket blive overvæltet på borgerne. kan man risikere at omkostningerne bliver overvæltet på borgerne

Bemærkninger til de enkelte elementer i lovforslaget

Formål med det udvidede producentansvar
Formålet med det udvidede producentansvar på emballage er at skabe et økonomisk incitament hos producenterne til at reducere deres materialeforbrug og til at designe produkter og emballage, der kan genbruges og genanvendes.

Lovforslaget lægger op til en benchmark-model for betaling af indsamling af emballager af kommunerne. Modellen er kommet i stand efter at regeringen besluttede at regningen til producenterne skulle reduceres med 4-600 mio. kr. Baseret på producentgebyret for 4. kvartal, der var på 1,6 mia. kr. er Miljøministeriet kommet frem til, at de nødvendige omkostninger for indsamling af emballageaffald udgør 1,2 mia. kr.

Skal der reelt skabes mere og bedre genbrug og genanvendelse, kræver det, at de rette incitamenter tænkes ind allerede i designfasen. Når borgerne skal betale ¼ af producenternes omkostninger, svækkes producenternes incitament til at omstille deres emballager helt naturligt tilsvarende.

Fastsættelse af de nødvendige omkostninger
Miljøministeriet skriver som nævnt ovenfor, , at de har vurderet, at kommunalbestyrelsens samlede årlige omkostninger i benchmark-modellen er 1,2 mia. kr. Samtidigt fremgår det af EU-lovgivningen, at medlemsstaterne skal sikre, at producenterne ikke betaler mere end, hvad der er nødvendigt for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv møde.

Det fremgår imidlertid ikke af lovforslaget, hvordan Miljøministeriet kan vide, at det kun er 1,2 mia. kr., der er nødvendigt for at dække indsamlingsomkostningerne for emballage på en omkostningseffektiv måde.

I lovforslaget står endvidere, at kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om økonomisk forsvarlig forvaltning, og at det bl.a. indebærer at kommunerne skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelse af deres opgaver.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Set i det lys savner KL, at der peges på, hvor kommunernes indsamling ikke er omkostningseffektiv i dag. Kommunerne arbejder løbende på at ordningsoptimere og sikre en omkostningseffektiv indsamling, således de lever op til grundsætning om økonomisk forsvarlig forvaltning. Fx bliver langt det meste af den kommunale affaldsindsamling løbende konkurrenceudsat. Derfor kunne det være interessant at få Miljøministeriets vurdering af, hvor der kan spares ca. ¼ af indsamlingsomkostningerne, og hvilke omkostninger, de anser for unødvendige.

Sammenhæng med EU-lovgivningen
I emballageforordningen står, at det skal være gratis for borgere at komme af med emballageaffald. KL savner en forklaring i lovforslaget på, hvordan der er taget højde for dette i forslaget, da de fleste kommuner vil have en eller flere fraktioner, hvor borgerne betaler for håndtering af emballagen over affaldsgebyret. Ligeledes fremgår det af affaldsdirektivet, at omkostningerne for at levere affaldshåndteringstjenester skal fastsættes på en gennemsigtig måde af de berørte aktører (artikel 8a(4)(c)). I kraft af, at det ikke fremgår i lovforslaget, hvordan Miljøministeriet er kommet frem til, hvordan en omkostningseffektiv indsamling svarer til 1,2 mia. kr. uden et egentligt serviceniveau fremstår benchmark-modellen ikke særlig gennemsigtig.

Fastsættelse af et basisserviceniveau
Der henvises i den politiske aftale om det udvidede producentansvar for emballage fra 2022 til, at der skal etableres et serviceniveau for kommunernes indsamling. I lovforslaget er det fremhævet, at hvis der ikke kan nås til enighed om et serviceniveau i det nedsatte Forhandlingsudvalg skal staten fastlægge et serviceniveau i en såkaldt fall-back løsning (lovforslaget s. 5).

KL gør opmærksom på, at der blev opnået enighed i Forhandlingsudvalget mellem kommuner og producentansvarsorganisationerne om et serviceniveau. Serviceniveauet var baseret på et ”normspænd”, som dækkede normal-niveauet hvad angik tømningsfrekvens, beholderstørrelse, udbudskrav, etc. I L 84 (2024-2025) fremgår det, at Miljøstyrelsen udskød modellen med henvisning til, at der ikke var sikkerhed for, at ”producenterne betaler de nødvendige omkostninger til at nå EU’s genanvendelsesmål” (L 84, s. 76). Det fremgår endvidere i L 84, at det fortsat er hensigten at arbejde videre med modellen, og at modellen skal danne udgangspunkt for serviceniveauet for kommunernes indsamling af husholdningsemballageaffald.

KL havde anset det som naturligt, at Miljøministeriet i stedet for at introducere en ny benchmark-model arbejdede videre med det serviceniveau, der var opnået enighed blandt aktørerne. Så havde kommuner og producenter et fagligt grundlag for indsamlingen og kompensationen, der sikrede, at Danmark levede op til genanvendelsesmålene på en omkostningseffektiv måde. Der savnes i lovforslaget således en uddybning af, hvorfor Miljøministeriet ikke arbejdede videre med Forhandlingsudvalgets serviceniveau, men i stedet valgte en fall-back-løsning.

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Der savnes i den forbindelse også en uddybning af, hvordan benchmark modellen sikrer, at Danmark overholder EU's genanvendelsesmålsætninger.

Forbundne kar mellem indsamling og genanvendelse
Et generelt opmærksomhedspunkt med benchmark-modellen er sammenhængen mellem indsamling og genanvendelse. Hvis man gør indsamlingen billigere ved at indsamle flere fraktioner sammen i kombineret indsamling, gør man den efterfølgende behandling dyrere. Hidtil har kommunerne foretaget en opvejning af forskellige hensyn både pris, miljø og service for borgerne ved indsamling og behandling, når de designede det samlede affaldshåndteringssystem Når kommunerne fremover kun måles på indsamlingsprisen kan der opstå uhensigtsmæssigheder ift. de samlet set bedste løsninger for hele værdikæden.

Allerede nu ses det, at producentansvarsorganisationerne efterspørger indsamlingsmetoder, som vil fordyre indsamlingen, men øge kvaliteten af genanvendelsen. Kommunerne vil derfor kunne stå i et dilemma ift. om de skal forbedre kvaliteten af genanvendelsen, så producenterne får en højere afsætningspris samtidigt med, at de selv kommer over benchmarket, og dermed må overvælte flere omkostninger fra indsamlingen på borgerne.

Den samme problemstilling gælder ift. tiltag overfor borgerne for at øge genanvendelsen. Kommunerne vil have mindre incitament til at iværksætte nye initiativer for at øge indsamlingen, som vil betyde, at de kommer over (eller endnu mere over) benchmarket uden, at de kan viderefakturere en del af omkostningerne for den ekstra indsats til producenterne.
KL forventer, at disse problemstillinger vil træde tydeligere frem de kommende år, og forventer at de vil indgå i evalueringen af producentansvaret i 2027. Evalueringen skal vurdere om producentansvaret efterlever de grønne ambitioner om mere genbrug og reduktion, samt analysere potentialet for yderligere genbrug og reduktion (s. 4 i den politiske aftale om udvidet producentansvar på emballage).

Konkrete udfordringer med valgte model
Med benchmark-modellen bliver kommuner inddelt i tre kategorier - by-, provins og ø- og landkommuner for at tage højde for strukturelle forskelle kommunerne imellem. Det kan dog ikke undgås, at der fortsat er store strukturelle forskelle ift. affaldsindsamlingen indenfor en kommune kategori. Det har den konsekvens, at nogle kommuner, uanset hvor omkostningseffektivt, de driver deres affaldsindsamling aldrig vil kunne få dækket deres omkostninger af producentgebyret. Fx koster det mere at indsamle affald på øer end i de landkommuner, som øerne er i kategori med, da affaldet skal sejles til fastlandet. Det afspejles i, at ø-kommunerne ligger signifikant højere i indsamlingsomkostninger end andre kommuner. Med benchmark-modellen kompenseres ø-kommuner ud fra et gennemsnit af de billigste landkommuner, hvilket betyder at øerne ikke kan få dækket deres omkostninger til indsamling af emballage

af producentgebyret, men skal overvælte en større del af deres omkostninger på borgerne.

Ligeledes ses af bekendtgørelsen, at fx Dragør og Frederiksberg begge anses at være by-kommuner, selvom indsamlingsløsningerne er væsentligt forskellige i de to kommuner, hvor den ene har overvægt af en-families huse, mens den anden næsten udelukkende har etageboliger. Der kan sættes spørgsmålstegn ved, om det er relevant at fastlægge et benchmark, der skal gælde begge kommuner.

Ligeledes kan benchmark-modellens fokus på den billigste pris frem for affaldsløsninger betyde, at to kommuner kan løse opgaven fuldstændig ens, men fordi kommunerne har fået forskellige priser fra de private renovatører, som har budt på opgaven, så kan den ene kommunes omkostninger være dækket af producentgebyret, mens i den anden må en andel dækkes af borgerne over affaldsgebyret.

På den baggrund havde det, som nævnt tidligere været mere hensigtsmæssigt, at modellen var knyttet til den konkrete opgaveløsning. Så kommunerne kunne forholde sig til, at hvis man indsamler på denne måde med de spande og kuber i enfamilies- og etageboligområder, så er det omkostningseffektivt og bidrager i tilstrækkelig grad til de nationale genanvendelsesmål, og så kan alle omkostninger vedrørende indsamlingen af emballageaffaldet dækkes af producenterne,.

Benchmark-modellen kan også give udfordringer ift. udefrakommende krav eller tiltag, der vil øge indsamlingsomkostningerne. Det gælder fx udrulningen af nye EU-piktogrammer, som vil give anledning til meromkostninger. For alle fraktioner hvor kommunerne ligger over benchmarket vil det, som lovforslaget ser ud nu, betyde at alle omkostningerne skal lægges over på borgerne. Ligeledes vil mange renovatører formentlig henvende sig til kommunerne ligesom man så under starten på Ukraine-krigen, når deres brændstofpriser begynder at stige som følge af konflikten i Iran. Med benchmark-modellens loft vil det alene være kommunerne og deres borgere, der kommer til at stå med regningen.

Periodisering
Lovforslaget lægger også op til en periodisering af de beløb, som producentansvarsorganisationerne skylder kommunerne for 2026-indsamlingen efter benchmark-modellen er implementeret. Beløbet skal opkræves hos den producentansvarsorganisation, som kommune har pengene til gode hos med markedsrente over en 4 årig periode. KL påpeger, at denne øvelse er administrativ tung og at kommunerne allerede har afholdt omkostningerne på vegne af producenterne. KL foreslår derfor, at opkrævningen foretages på én gang, så kommunerne ikke skal have et tilgodehavende hos producentansvarsorganisationerne strækkende sig over fire år og i visse tilfælde hos producentorganisationer, som ikke længere håndterer affald fra kommunen.

Hvis dette ikke ønskes, bør Miljøministeriet udarbejde en grundig vejledning, så det sikres, at beregningerne foretages ensartet

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

kommunerne imellem, og der ikke opstår splid mellem kommunen og producentansvarsorganisationen om beløbet. Det gælder bl.a. fastsættelse af markedsrenten, periodiseringen af denne, etc.

Lovforslagets økonomiske konsekvenser
I lovforslaget står, at udmøntning af lovforslaget bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelserne, og at disse omkostninger kan overholdes over henh. affaldsgebyrer og producentgebyr. Det er uklart, hvorfor omkostningerne skal afholdes over affaldsgebyret, da der alene er tale om omkostninger, der skyldes det udvidede producentansvar.

Der gøres desuden opmærksom på at de tiltag, der fremgår af lovforslaget, bl.a. periodisering men også hele beregningen af producentgebyret, er relativt store administrative opgaver ude i kommunerne. KL håber derfor, at hele indsatsen med det udvidede producentansvar på emballage snart vil afspejle sig i faldende emballagemængder og øget genanvendelse af emballagerne, som er hele formålet med producentansvaret.

KL står naturligvis til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Julie B. Appelqvist, specialkonsulent

Dato: 2. marts 2026

Sags ID: SAG-2026-00889
Dok. ID: 3676537

E-mail: JBAP@kl.dk
Direkte: 3370 3294

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk

Klima og Byudvikling
Klima-, Miljø- og Teknikforvaltningen

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven - j.nr. 2026-679

17-03-2026

Sagsnummer I F2
2026 - 4119

Dokumentnummer i F2
244483

Sagsnummer eDoc
2026-0075844

Københavns Kommunes Klima-, Miljø- og Teknikforvaltning vil indledende kvittere for modtagelse af høringsmaterialet og takke for muligheden for at deltage i høringen. Forvaltningen har gennemgået høringsmaterialet og har følgende bemærkninger til udkastet til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage).

Københavns Kommune bemærker indledningsvist, at det er positivt at modellen i lovforslaget giver kommunen fleksibilitet til at vælge de affaldsløsninger, der passer i København.

Vedrørende emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b
Københavns Kommunes bemærker, at kommunen også har afgivet høringssvar den 13. februar 2026 til Miljøministeriets høring af udkast til lov om miljøbeskyttelse (supplerende bestemmelser til emballageforordningen (2025/40/EU)). Kommunen bemærkede i sit høringssvar, at kommunen forstår, at det fra 12. august 2026 ikke vil være muligt ifølge emballageforordningen at finansiere indsamling af emballageaffald gennem det borgerbetalte affaldsgebyr, fordi det fremgår af emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra b, at det skal være gratis for forbrugere at få returneret og affaldshåndteret emballageaffald. Københavns Kommune fastholder denne fortolkning af emballageforordningens § 47, stk. 3, litra b efter læsningen af dette lovforslag.

Emballageforordningens artikel 47, stk. 3 litra b, henviser til emballageforordningens artikel 48, stk. 1 og 5. Ifølge disse bestemmelser skal medlemsstaterne sikre at der etableres systemer og infrastruktur for returnering og særskilt indsamling af alt emballageaffald fra slutbrugere for at sikre, at det behandles i overensstemmelse med bl.a. affaldshierarkiet. Ifølge artikel 48, stk. 5, litra b skal denne infrastruktur have en

Klima og Byudvikling
Njalsgade 13
2300 København S

EAN-nummer
5798009809452

tilstrækkelig kapacitet og dække alt emballageaffald fra alle typer emballage og aktiviteter.

Det fremgår desuden af affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a

> *"at affaldsdirektivets artikel 8a, stk. 4, litra a, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de finansielle bidrag, som producenten af produktet betaler for at opfylde sine forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar dækker omkostninger for de produkter, som producenten markedsfører i den pågældende medlemsstat ved særskilt indsamling af affald og efterfølgende transport og behandling heraf, herunder behandling, der er nødvendig for at opfylde EU-målene for affaldshåndtering."*

Ifølge ovenstående bestemmelser skal medlemsstaterne fastsætte systemer og foranstaltninger til at sikre, at producentgebyret er tilstrækkeligt til at dække omkostningerne forbundet med håndtering af emballageaffaldet, herunder indsamlingen. Artikel § 47, stk. 3, litra b præciserer at dette skal være gratis for borgerne. Københavns Kommune mener derfor ikke at det vil være muligt efter emballageforordningen, hvis kommunen skal finansiere de omkostninger, der ligger over de maksimale gebyrer, med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Københavns Kommune mener desuden ikke, at emballageforordningen giver mulighed for at indføre en benchmark-model uden, at det godtgøres fra ministeriets side, at den samlede model kan sikre opfyldelsen af EU's genanvendelsesmål for emballage. Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan benchmark-modellen er i overensstemmelse med emballageforordningens artikel 47, stk. 3, litra d, hvis den indebærer, at kommuner skal finansiere en del af indsamlingen af emballageaffaldet med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Københavns Kommune skal i denne sammenhæng bemærke, at kommunen er enig i, at tiltag, som ligger ud over, hvad der kræves af emballageforordningen, ikke skal finansieres af emballageproducenterne, men med det borgerbetalte affaldsgebyr.

Bemærkninger vedrørende plastemballageafgift til EU own ressources

Danmark betaler hvert år en afgift til EU own ressources for hvert kilo plastemballage som markedsføres, men ikke genanvendes som led i EU's Plastik Strategi.

Ifølge EU's budget betalte Danmark i 2024 135,7 mio. euro. Dette blev finansieret af staten, og dermed af de danske borgere. Emballageproducenterne betaler derfor ikke de fulde omkostninger forbundet med deres emballageaffald.

Når emballageproducenterne heller ikke fremadrettet skal finansiere de fulde udgifter forbundet med den kommunale indsamling af emballageaffaldet grundet benchmark-modellen, kan der være en risiko for, at emballageforordningen ikke kommer til at have den tiltænkte effekt i forhold til at give emballageproducenterne incitament til at skære ned i emballagen og/eller producere bedre emballage.

Generel bemærkning om benchmark-modellen
Københavns Kommune bemærker at benchmark-modellen og fastsættelsen af et maksimalt gebyr ikke tilbyder fleksibilitet i tilfælde af f.eks. nye krav til den kommunale indsamling, tilføjelse af emballagekategorier (tekstil, kork og keramikemballager) eller samfundsmæssige prisændringer.

Københavns Kommune bemærker at stigningen fra 1,2 mia. kr. årligt til 1,6 mia. kr. årligt, skyldes flere forhold, herunder stigninger i prisniveauet, antallet af fraktioner, der lå til grund for 2022-estimatet, samt vejledning til gebyrberegning. De 1,6 mia. kr. er kommunernes beregning af reelle omkostninger ud fra den gældende bekendtgørelse i 2025. Forskellen kan altså ikke ses som et udtryk for, at kommunerne har skruet op for serviceniveauet på emballageproducenternes regning.

Københavns Kommune finder det positivt, at det i benchmark-modellen anerkendes, at der er forskel på kommuners strukturelle forhold, der kan have indflydelse på affaldsøkonomien. Det bemærkes dog, at en opdeling af kommunerne i kun tre vil medføre skæve sammenligningsgrundlag. En bykommune er i modellen defineret ved befolkningstæthed og antallet af etageboliger, hvilket antages at holde indsamlingsomkostningerne nede. I Københavns Kommune er kompleksiteten af boligtyper, herunder mange etageboliger, med til at holde omkostningerne oppe. Københavns Kommune kan derfor ikke sammenlignes strukturelt med 26 andre danske kommuner.

Københavns Kommune gør opmærksom på, at når beregningen, der ligger til grund for benchmark-modellen, tager udgangspunkt i få kommuners gebyrberegning, bør det sikres, at disse gebyrer er korrekt beregnet.

"Nødvendigt", "omkostningseffektivt" og "forordningens genanvendelsesmål"
Det fremgår af lovforslaget på side 4, at

> *"Med lovforslaget foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse med henblik på at sikre, at dette gebyr ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for kommunalbestyrelsens indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene."*

Københavns Kommune skal hertil bemærke, at kommunen er enig i, at emballagegebyret skal dække de nødvendige omkostninger forbundet med den kommunale indsamling på en omkostningseffektiv måde, så emballageproducenterne kan opfylde genanvendelsesmålene i emballageforordningen. Københavns Kommune bemærker dog, at de maksimale gebyrer bør fastsættes ud fra en reel vurdering af, hvad der udgør nødvendige omkostninger, for at emballageforordningens genanvendelsesmål kan opfyldes. Gebyrerne bør ikke fastsættes ud fra et mål om, at omkostningerne ikke må overstige de 1,2 mia. kr., som blev vurderet i den politiske aftale af 30. august 2022, før kommunerne havde beregnet de reelle omkostninger forbundet med emballageindsamlingen.

Kommunen har følgende bemærkninger til begreberne "nødvendigt", "omkostningseffektiv" og " under hensyn til genanvendelsesmålene" som fremgår på lovforslagets side 24:

Fortolkning af "nødvendigt"
Københavns Kommune bemærker, at "nødvendige omkostninger" bør fortolkes i overensstemmelse med, hvad der kræves efter emballageforordningen. Hertil henvises bl.a. til ovenstående bemærkninger vedrørende kravene i emballageforordningens artikel 48, stk. 1 og 5 om fastsættelse af systemer og infrastruktur med en tilstrækkelig kapacitet.

Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan Miljøministeriet har vurderet, hvad der udgør de nødvendige omkostninger forbundet med den kommunale indsamling, i forbindelse med udviklingen af benchmark-modellen.

Bemærkning vedrørende genanvendelsesmålene
Københavns Kommune bemærker desuden, at opfyldelsen af emballageforordningens genanvendelsesmål, jf. artikel 52, bør være centralt i vurderingen af, hvad der udgør nødvendige omkostninger til den kommunale indsamling. Effektiviteten af indsamlingen er helt central for, at emballageproducenterne kan opfylde genanvendelsesmålene. De maksimale gebyrer bør derfor ikke fastsættes ud fra de kommuner, som tilbyder den billigste indsamling, men i stedet fastsættes ud fra kommuner, hvor der indsamles efter en standard, der gør det muligt at opnå emballageforordningens genanvendelsesmål.

Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan Miljøministeriet har taget højde for opfyldelsen af genanvendelsesmålene i benchmarkmodellen.

Fortolkning af "omkostningseffektiv"
Af lovforslagets side 11 fremgår:

> *"Det foreslås i rapporten, at den maksimale størrelse af producentgebyret (dvs. benchmarket) fastsættes som gennemsnittet af en vis andel af de billigste kommuner per affaldsfraktion.*

> *Grundantagelsen i modellen er, at omkostningerne i disse kommuner udgør et repræsentativt billede af en omkostningseffektiv indsamling."*

Københavns Kommune bemærker hertil, at der er forskel på "billig" og "omkostningseffektiv", og såfremt modellen bygger på priser fra de billigste kommuner, vil modellen finansiere den billigste indsamling af emballage og ikke nødvendigvis en indsamling, som er egnet til at opfylde kravene i emballageforordningen. I fortolkningen af "omkostningseffektiv" bør ligge, at der er tale om den billigste indsamling, som samtidig er tilstrækkelig til at opfylde emballageforordningens krav.

Forsvarlig økonomisk forvaltning
På lovforslagets side 22 fremgår en henvisning til L 84, hvoraf det fremgår at,

> *"kommunalbestyrelser, ligesom andre offentlige myndigheder, er underlagt en retslig grundsætning om forsvarlig økonomisk forvaltning. Dette indebærer blandt andet, at kommunalbestyrelser skal sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil også gælde i forbindelse med udøvelse af en forpligtelse til, for producenternes regning, at foranstalte indsamling af emballageaffald efter regler fastsat i medfør af lovens § 9 p, stk. 2, 1. pkt., og uanset, om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingsopgaven eller ej."*

Københavns Kommune bemærker hertil, at prisforskelle i indsamlingen mellem kommunerne ikke betyder, at dyrere kommuner ikke varetager forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning. Prisen for indsamlingen i kommunerne kan variere på grund af mange faktorer, fx lange afstande mellem husstande, besværlige adgangsforhold til gårde, manglende tilbudsgivere ved udbud af indsamlingsopgaven m.v.

Københavns Kommune bemærker, at kommunen i forvejen indsamler efter forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning. Det bemærkes, at grundantagelsen bag benchmark-modellen ikke kan være, at det er nødvendigt at fastsætte et maksimalt gebyr for at sikre sig, at kommunerne overholder forpligtelsen om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Sammenhæng mellem benchmark og piktogrammer
Københavns Kommune bemærker, at kommunen også har afgivet høringssvar den 11. marts 2026 til Miljøministeriets høring vedrørende ny emballagebekendtgørelse og ny pantbekendtgørelse.

Det fremgår af § 102, stk. 8 i Miljøstyrelsens høringsudkast til en ny emballagebekendtgørelse, med høringsfrist den 16. april 2026, at kommunalbestyrelsens gebyrer, fastsat efter miljøbeskyttelseslovens § 9, stk. 15, ikke må overstige de maksimale gebyrer fastsat efter bilag 18. Ifølge

Miljøministeriets høringsudkast til en ny miljøbeskyttelseslov med høringsfrist den 13. februar fremgår det, at kommunernes hjemmel til at fastsætte gebyrerne forbundet med udskiftningen af piktogrammer på beholdere indsættes i miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 15, nr. 6. Københavns Kommune forstår det således, at de kommunale udgifter forbundet med udskiftningen til EU-piktogrammer med de fremsatte høringer vil skulle dækkes inden for det maksimale producentgebyr (benchmark), som fastsættes nationalt.

Finansiering udover benchmark

Københavns Kommune bemærkede i høringssvaret af 13. februar 2026, at udgifterne forbundet med udskiftningen af piktogrammerne bør tages i betragtning i forbindelse med fastlæggelsen af et basisserviceniveau (nu benchmark). Kommunen bemærkede desuden, at de udgifter, der kan henføres til emballagefraktioner, bør finansieres med et producentgebyr, der ligger udover benchmarken, for at overholde forordningens krav om, at emballageomkostninger ikke må overvæltes på borgerne, og så kommunernes indsamling ikke begrænses. Kommunen fastholder, at disse udgifter bør finansieres udover benchmarken.

Finansiering inden for benchmark

Københavns Kommune foreslår, at hvis det besluttes, at udgifterne skal dækkes under benchmarken, så bør tidspunktet for og til dels også omfanget af udskiftningen til EU-piktogrammerne reguleres nationalt, så kommunerne afholder sammenlignelige udgifter på samme tidspunkt. Dette bør gøres, så de udgifter, som ligger til grund for beregningen af benchmarken, er sammenlignelige og kommer til at afspejle de forhøjede udgifter, som udskiftningen vil medføre i kommunerne. Hvis dette ikke gøres samtidig på tværs af kommuner, kan det få konsekvenser for benchmarken og skævvride, hvad der udgør de nødvendige omkostninger forbundet med kommunernes indsamling. Den nationale implementering bør indeholde en overgangsperiode med gradvis udskiftning af piktogrammerne frem mod forordningens implementeringsfrist.

National tilrettelæggelse og vejledning

Ifølge emballageforordningens artikel 13, stk. 1 skal de nye harmoniserede EU-piktogrammer indføres senest den 12. august 2028 eller 30 måneder fra vedtagelsen af EU-piktogrammerne. Omkostningerne forbundet med udskiftningen bør tages i betragtning i forbindelse med udregningerne af de maksimale gebyrer. Det bemærkes også, at finansieringen bør fordeles mellem emballageproducenter og kommuner efter emballageforordningens fordelingsnøgler, fordi fraktionerne indeholder både emballage og ikke emballage. Københavns Kommune anbefaler Miljøministeriet (eller Miljøstyrelsen) at udarbejde en vejledning som supplement til emballagebekendtgørelsen vedrørende tilrettelæggelsen, omfanget og finansieringen af udskiftningen til de harmoniserede EU-piktogrammer.

Økonomiske konsekvenser af benchmark-modellen for Københavns Kommunes affaldsgebyr
I 2025 beregnede Københavns Kommune, at implementeringen af det udvidede producentansvar på emballage ville medføre en årlig besparelse på 554 kr. pr. husstand i det borgerbetalte affaldsgebyr.

Et foreløbigt skøn, med udgangspunkt i de maksimale gebyrer angivet i udkast til emballagebekendtgørelsen med høringsfrist den 16. april 2026, bilag 18, stk. 2, viser, at benchmark-modellen i Københavns Kommune betyder, at 58,5 mio. kr. forbundet med håndteringen af emballageaffald bliver flyttet fra emballageproducenterne over på det borgerbetalte affaldsgebyr. Det svarer til en stigning i borgernes affaldsgebyr på 176 kr. pr. husstand om året, hvilket i alt betyder, at implementeringen af det udvidede producentansvar på emballage medfører et fald i borgernes affaldsgebyr på 368 kr. i stedet for de 554 kr. årligt pr. husstand. Københavns Kommune bemærker, at der i Miljøministeriets offentliggørelse af aftalegrundlaget om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter blev beregnet en gebyrreduktion på omkring 600 kr. pr. husstand, når aftalen var fuldt implementeret.

Københavns Kommune beder Miljøministeriet redegøre for, hvordan den foreslåede benchmark-model lever op til den lovede effekt for borgerne.

Beregningerne bag benchmarkmodellen
Københavns Kommune ønsker en afklaring af, hvordan de maksimale gebyrer fremadrettet skal opdateres og om det fremadrettet kun er de kommuner, som ligger under benchmarken, der skal beregne emballagegebyret?

Bemærkninger vedrørende periodisering af omkostninger
På side 13 i lovforslaget fremgår, at kommunerne siden den 1. oktober 2025 kun har opkrævet producentgebyrer, der svarer til 1,0 mia. kr. årligt, selvom de samlede omkostninger var forventet til 1,2 mia. kr. Med andre ord har kommunerne 0,2 mia. kr. til gode hos emballageproducenterne. Med lovforslaget foreslås det, at Miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om periodiseringen af udgifter, så fx de penge, som kommunerne nu har til gode hos emballageproducenterne, skal opkræves over en 4-årig periode, dog tillagt markedsrenter. Kommunen bemærker, at denne løsning kan betyde, at kommuner kan være nødsaget til at lade omkostningerne indgå i affaldsgebyrerne for at undgå økonomiske underskud, hvormed borgerne agerer bank for private virksomheder.

Københavns Kommune forelsår, at Miljøministeriet eller Miljøstyrelsen udarbejder en vejledning til brug for beregning af markedsrenterne og fastlæggelse af perioden, der skal opkræves renter for, så dette gøres ens på tværs at kommunerne.

Bemærkninger vedrørende implementeringsomkostninger
På side 15 og 16 i lovforslaget fremgår at,

> *"Den nærmere udmøntning af lovforslagets bestemmelser vil medføre implementeringsomkostninger for kommunalbestyrelserne. Det er ikke muligt at skønne omfanget. Implementeringsomkostningerne kan afholdes over hhv. affaldsgebyrer og producentgebyrer"*

Indledningsvist bemærkes det, at Københavns Kommune er enige i, at lovforslaget vil medføre implementeringsomkostninger i kommunerne, og kommunen er positive over at lovforslaget adresserer disse omkostninger. Kommunen bemærker, at alle implementeringsomkostningerne forbundet med lovforslaget bør afholdes af emballageproducenterne, fordi lovforslaget omhandler det udvidede producentansvar på emballage.

Københavns Kommune bemærker, at lovforslaget kan give øgede omkostninger til beregning af affaldsgebyrer, da det er uklart, hvilke omkostninger emballageproducenterne dækker, og hvornår de dækker dem.

Kommunen bemærker desuden, at lovforslaget kan medføre en stigning i henvendelser fra borgere som følge af, at det lovede fald i affaldsgebyrerne ved det udvidede producentansvar på emballage ikke kan indfries (der henvises her til afsnittet om økonomiske konsekvenser af benchmark-modellen for Københavns Kommunes affaldsgebyr).

Venlig hilsen
Susanne Lindeneg
Fg. enhedschef

Miljø- og ligestillingsministeriet
Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen
Fremsendt til mim@mim.dk, kopi: makom@mim.dk

Journal nr. 2026-679

Den 17. marts 2026

Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

VANA takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og fremfører nedenfor vores bemærkninger.

Lovforslaget fastsætter maksimale producentgebyrer med henblik på at sikre, at gebyrerne ikke overstiger nødvendige og omkostningseffektive udgifter til indsamling og håndtering af emballageaffald. VANA støtter intentionen om en model, der fremmer omkostningseffektiv drift og bidrager til større ensartethed i kommunernes omkostningsniveauer.

VANA har på den baggrund følgende bemærkninger, som uddybes nedenfor:

- Centralisering og rettidig offentliggørelse af producentgebyrer.
- Lovforslagets lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger.
- Klarhed om fordeling af en efterperiodisering.
- Mere retvisende vilkår for tildeling.

Centralisering og rettidig offentliggørelse af producentgebyrer

Indledningsvist bemærkes det, at producentgebyrer i dag offentliggøres decentralt på de enkelte kommuners hjemmeside. Dette har medført, at både kollektive ordninger og Miljøstyrelsen bruger uforholdsmæssigt mange ressourcer på at fremsøge og sammenholde oplysninger på tværs af kommunernes hjemmesider. Derudover oplevede VANA at flere kommuner overskred fristen for offentliggørelse samt ændrede producentgebyret efter offentliggørelse.

VANA henstiller derfor til en mere ensartet offentliggørelse af producentgebyrer, fx ved centralisering hos Miljøstyrelsen eller Forsyningstilsynet.

VANA har forståelse for den situation, kommunerne har stået i, i forbindelse med fastsættelsen af producentgebyrerne, herunder de betydelige usikkerheder som lovgivningen har medført. Dette ændrer imidlertid ikke ved, at de kollektive ordningers priser er helt afhængige af producentgebyrerne. Det er derfor afgørende, at fristen for offentliggørelse overholdes, så der sikres et tilstrækkeligt grundlag for rettidig fastsættelse af priser og dermed forudsigelighed for virksomhederne.

Samtidig bør kommunerne forpligtes til at orientere, varsle og begrunde ændringer i producentgebyret, ligesom der bør der være en tydelig konsekvens af manglende/forsinket offentliggørelse.

Lovforslagets lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger

Regeringen formulerede i efteråret 2025 en række tiltag for at skabe klarhed for virksomhederne og stabilitet om emballagepriserne. VANA støtter derfor op om en benchmarkmodel for kommunalbestyrelsens omkostninger til indsamling, da de første beregninger af producentgebyret har vist betydelige og store variationer.

På baggrund af regeringens udmelding, herunder forventningerne om et basisserviceniveau (benchmarkmodel) på maksimalt 1,2 mia. kr. - fastsatte VANA sine priser for 2026. Fastsættelsen skete under forudsætning af, at de politiske intentioner blev til realitet i lovgivningen.

Af lovforslaget fremgår det, at kommunernes opkrævning skal reduceres til ca. 1,2 mia. årligt, hvilket afviger fra regeringens udmelding, hvor beløbet blev angivet som et maksimum. Derudover fremgår det, at de samlede positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre 400 mio. kr. årligt fra medio 2026.

I praksis vil lovforslaget imidlertid medføre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 200-250 mio. kr. årligt, og dermed væsentlige stigninger i producenternes omkostninger.

Årsagen til stigningerne er, at regeringen allerede har implementeret en reduktion i de kollektiv ordningers omkostninger i 2025/26 på 600 mio. kr. Med dette lovforslag begrænses denne reduktion til 400 mio. kr. Det betyder, at de kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning fra kommunerne, hvilket må forventes at få en konsekvens priserne.

Fra 2027 vil lovforslaget betyde, at omkostningerne til kommunerne samlet set vil stige med op mod 250 mio. kr. om året, da der også skal ske en tilbagebetaling af allerede implementerede lettelser (tilbagebetalingen fordeles ifølge lovforslaget over fire år og tillægges en markedsrente).

VANA opfordrer ministeriet til ikke at kommunikere, at omkostningerne i producentansvaret falder som følge af lovforslaget, da det skaber unødig forvirring og skuffelse hos virksomhederne, da de i praksis bliver mødt med stigninger.

Efterbetaling (periodisering)

Lovforslaget indeholder en mulighed for periodisering således, at kommunerne kan efteropkræve omkostninger afholdt i perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026.

Ifølge ministeriet vurdering, er denne omkostning beregnet til ca. 150 mio. kr.

Det fremstår uklart, hvordan efterbetalingen konkret skal fordeles, herunder om det er med udgangspunkt i de producenter, der har været registreret i perioden Q4 2025, Q1 og Q2 2026, eller i de producenter, og dermed kollektive ordninger, der har tildelingen i den periode hvor efteropkrævningen gennemføres.

VANA anmoder derfor ministeriet om at bekræfte, at det er korrekt forstået, at opkrævningen sker hos den til enhver tid tildelte kollektiv ordning i den periode hvor opkrævningen sker.

For virksomheder er forudsigelige og stabile emballagepriser helt afgørende og usikkerhed om det endelige omkostningsniveau har derfor stor betydning for virksomhedernes mulighed for at fastlægge budgetter.

Tildeling, inkl. nye mængder og skift mellem kollektive ordninger

Dansk Producentansvars tildeling skaber væsentlige udfordringer, både for praktikken og kollektive ordningers konkurrenceevne. Den nuværende fragmenterede tildeling af husholdningsaffald kræver omfattende koordinering, flere kontrakter og øger risikoen for fejl og forsinkelser.

VANA opfordrer derfor til, at Ministeriet i udformning af bekendtgørelsen sikrer, at

- Dansk Producentansvars tildeling, fremover sker efter en metode, der i langt højere grad tager højde for hensyn vedr. samling af kommuner samt kombinerede og fælles indsamlingsområder,
- Tildelingerne tager højde for mængder, der flytter fra en kollektiv ordning til en anden og indberettede mængder mellem tildelinger, der har væsentlige konsekvenser.

En mere effektiv tildelingsmetode vil kunne reducere administrative byrder, understøtte mere effektive indsamlingsløsninger og bidrage til større stabilitet og mindre risiko for udsving i de kollektive ordningers priser.

VANA står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen
Marianne Roed Jakobsen,
Adm. Direktør, VANA

17. marts 2026

Miljøministeriet

Att. Tania Charlton Christensen og Marie Kongsted Møller
J.nr. 2026-679

Dansk Gartneris høringssvar om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage, j.nr. 2026-679

Dansk Gartneri takker for muligheden for at kommentere på høringen om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage.

Det foreslås i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at fastsætte et loft over de kommunale gebyrer for emballage. Producentansvaret har siden det trådte i kraft medført uforudsigelige og meget høje omkostninger for de omfattede virksomheder. Samtidig er der betydelige forskelle i gebyrniveauerne både mellem kommuner og mellem kollektive ordninger, hvilket skaber ulige konkurrencevilkår og uforudsigelighed for virksomhederne.

Dansk Gartneri ser derfor positivt på, at regeringen foreslår at indføre et loft over gebyrerne. En benchmarkmodel baseret på de mest omkostningseffektive kommuner kan være et vigtigt skridt mod mere rimelige, gennemsigtige og ensartede gebyrer. Det er imidlertid meget utilfredsstillende, at loftet i forslaget fastsættes til 1,2 mia. og dermed over niveauet på 1 mia., som gebyrerne midlertidigt blev sænket til i efteråret. Det betyder, at virksomhederne fremadrettet vil blive mødt af højere gebyrer end hidtil.

Samtidig foreslås det i lovforslaget, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om opkrævning af de omkostninger, som endnu ikke er opkrævet hos producenterne siden producentansvarets ikrafttrædelse. Restbeløbet skal efter forslaget opkræves over de næste fire år. Dermed pålægges virksomhederne også en efteropkrævning for den periode, hvor gebyrerne har været midlertidigt lavere.

Samlet set betyder forslaget, at virksomhederne rammes af to omkostningsstigninger: Dels hæves gebyrniveauet fremadrettet, dels skal der ske efteropkrævning af tidligere ikke-opkrævede omkostninger. Forslaget vil derfor i praksis ikke føre til økonomiske lettelser – men tværtimod til øgede udgifter for virksomhederne. Det er stærkt problematisk. Der er fortsat akut behov for at sikre en mærkbar reduktion i omkostningerne for de hårdt pressede virksomheder, som ud over de høje gebyrer også rammes af et omfattende lag af ekstra administration.

Dansk Gartneri opfordrer derfor til, at benchmarket strammes, så loftet over de kommunale gebyrer fastholdes på det midlertidige niveau på 1 mia. Samtidig opfordrer Dansk Gartneri til, at der arbejdes målrettet med yderligere tiltag, der kan nedbringe de samlede udgifter forbundet med producentansvaret. Et vigtigt skridt vil være, at staten dækker omkostningerne forbundet med free riders, så regningen ikke sendes til de virksomheder, der overholder reglerne.

Med venlig hilsen

Sandra Hjort, politisk konsulent, Dansk Gartneri
E sahj@danskgartneri.dk, M +45 2991 4660

Høringssvar: Journalnummer 2026-679

Nyborg, 17. marts 2026

Høringssvar vedrørende lovforslag om maksimal størrelse af gebyr og periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

J.nr. 2026-679

ERP Denmark takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til lov om ændring af miljøbeskyttelsesloven vedrørende maksimal størrelse af producentgebyrer og kommunal periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage.

Lovforslaget indebærer overordnet tre væsentlige ændringer:

1. At miljøministeren får hjemmel til at fastsætte et nationalt loft (benchmarkmodel) for, hvor høje kommunernes producentgebyrer må være.
2. At kommunerne kan periodisere underopkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 – 1. juli 2026 over en fireårig periode tillagt markedsrente.
3. At det strukturelle niveau for kommunale producentgebyrer fremover forventes at ligge omkring ca. 1,2 mia. kr. årligt.

Lovforslaget kan få betydning for producentansvarsorganisationers samlede omkostningsniveau, forudsigelighed i prisfastsættelsen, håndtering af efteropkrævninger samt samarbejdet mellem producenter, kollektive ordninger og kommuner.

På den baggrund fremsættes nedenstående bemærkninger.

Nationalt loft over producentgebyrer (benchmarkmodel)

Det fremgår af lovforslaget, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse, således at gebyret ikke overstiger kommunernes nødvendige omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Formålet er bl.a. at sikre, at producenternes finansielle bidrag ikke overstiger de omkostninger, der er nødvendige for at levere affaldshåndteringstjenester på en omkostningseffektiv måde, jf. affaldsdirektivets artikel 8a.

ERP Denmark ApS
Lindholm Havnevej 31
DK-5800 Nyborg

Phone: +45 6333 0028
www.erp-recycling.org

VAT: DK33153155

Bank: Jyske Bank
Account: 5060-0001076792
IBAN: DK3450 60000 1076 792
SWIFT: JYBADKKK

ERP Denmark anerkender intentionen om at skabe større omkostningseffektivitet og reducere producenternes samlede udgifter. Samtidig giver benchmarkmodellen anledning til en række spørgsmål.

Fastlæggelse af benchmarkniveau

Det fremgår, at de samlede nødvendige omkostninger vurderes til ca. 1,2 mia. kr. årligt, baseret på en model med gennemsnittet af de mest effektive kommuner inden for forskellige kommunetyper.

Det fremgår imidlertid ikke tydeligt:

- hvilket datagrundlag beregningen baserer sig på
- hvilken andel af kommunerne der indgår i benchmarket
- hvordan forskelle i affaldssystemer, kontraktstruktur og geografi håndteres

Der er derfor behov for større transparens omkring metode og beregningsgrundlag.

Dynamik i modellen

Det fremgår ikke, hvor længe niveauet på ca. 1,2 mia. kr. forventes at være gældende, eller hvordan benchmarket justeres over tid.

Det bør derfor præciseres:

- om og hvor ofte benchmarket genberegnes
- hvordan inflation, ændrede affaldsmængder og nye krav indregnes
- hvordan modellen håndterer teknologisk udvikling og effektiviseringer.

Incitament til effektivisering

Et fast nationalt omkostningsniveau kan potentielt reducere incitamentet til løbende effektiviseringer, hvis benchmarket ikke opdateres regelmæssigt.

Det bør derfor overvejes, hvordan modellen kan understøtte innovation og effektivisering i affaldssystemet, samt hvordan kommuner fortsat motiveres til at reducere omkostninger fx gennem et årligt effektiviseringskrav på 3 %.

Periodisering af underopkrævede omkostninger

Lovforslaget indebærer, at kommunernes underopkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 kan opkræves over en periode på fire år tillagt markedsrente.

Baggrunden er, at kommunerne i overgangsperioden alene måtte opkræve ca. 62,5 % af de forventede omkostninger, svarende til omkring 1 mia. kr. årligt, mens de nødvendige omkostninger efterfølgende vurderes at udgøre ca. 1,2 mia. kr. årligt.

Dette giver anledning til en principiel problemstilling. Den reducerede opkrævning i overgangsperioden var resultatet af en politisk beslutning om midlertidigt at begrænse gebyrniveauet, mens der blev

arbejdet med en model for fastsættelse af et nationalt omkostningsniveau. Underopkrævningen kan derfor ikke alene tilskrives forhold hos producenterne eller producentansvarsorganisationerne.

Det bør derfor nærmere begrundes, hvorfor producenterne efterfølgende skal bære den fulde finansielle konsekvens af denne overgangsordning.

Det bør samtidig afklares, om den foreslåede efteropkrævning er i overensstemmelse med affaldsdirektivets princip om, at producenternes finansielle bidrag skal dække nødvendige omkostninger, men ikke overstige disse.

Det kan i den forbindelse overvejes, om en del af ubalancen fra overgangsperioden bør håndteres via de almindelige affaldsgebyrer eller på anden vis, så overgangsrisikoen ikke ensidigt placeres hos producenterne.

Behov for klarhed om fordeling af historiske omkostninger ved ændringer i tildeling

Forslaget rejser samtidig spørgsmål om samspillet med kommende tildelingsrunder i producentansvarsordningen.

Fra 1. januar 2027 forventes nye tildelinger af kommuner til producentansvarsorganisationerne. Hvis en kommune skifter producentansvarsorganisation ved en sådan tildeling, er det uklart, hvem der skal bære de historiske omkostninger fra overgangsperioden.

Lovforslaget afklarer ikke dette forhold nærmere. Det bør derfor tydeliggøres, hvordan periodiserede omkostninger håndteres ved ændringer i tildelinger, herunder hvem der bærer risikoen, hvis en kommune tildeles en anden producentansvarsorganisation ved en senere tildelingsrunde.

Uden en sådan afklaring kan der opstå usikkerhed i tildelingssystemet, og i værste fald kan en producentansvarsorganisation blive pålagt at betale for omkostninger, der er opstået før den pågældende organisation, fik kommunen tildelt.

Der er derfor behov for større klarhed om håndteringen af historiske omkostninger ved ændringer i fordelingen af kommuner mellem producentansvarsorganisationerne. Det kan klart anbefales, at der ikke forekommer overlap mellem tildelingerne.

Markedsrente ved periodisering

Lovforslaget forudsætter, at periodiserede omkostninger tillægges markedsrente med henblik på at undgå, at producenter opnår en økonomisk fordel og dermed modtager statsstøtte.

ERP Denmark har forståelse for hensynet til statsstøttereglerne, men den foreslåede model rejser en række spørgsmål, som bør afklares for at sikre transparens og forudsigelighed i ordningen.

Det fremgår ikke af lovforslaget:

- hvilken reference der anvendes ved fastsættelsen af markedsrenten
- hvem der fastsætter renten
- om renten fastsættes administrativt eller følger en nærmere defineret markedsindikator.

Disse forhold er centrale for at sikre forudsigelighed og proportionalitet i ordningen.

Derudover bør det overvejes, om ordningen indebærer en asymmetrisk risikofordeling. Hvis producenter pålægges rente i forbindelse med underopkrævning, bør det tilsvarende afklares, hvordan situationer med overopkrævning håndteres.

En sådan symmetri kan bidrage til at sikre en mere balanceret risikofordeling mellem kommuner og producenter.

Afsluttende bemærkninger

ERP Denmark anerkender intentionen om at skabe større omkostningskontrol og gennemsigtighed i producentansvarsordningen for emballage.

Samtidig er det afgørende, at de kommende regler sikrer:

- transparens i beregningsgrundlaget
- stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauer
- klar fordeling af historiske omkostninger
- fortsatte incitamenter til effektivisering i affaldssystemet.

ERP Denmark ser frem til den videre dialog om udmøntningen af reglerne.

Med venlig hilsen
Torben Frahm
ERP Denmark ApS

TÅRNBY KOMMUNE
BY, MILJØ OG KLIMA

Att.: Miljø- og Ligestillingsministeriet

17. marts 2026
Vores ref.: 07.00.00-K04-26-617395
Tårnby Kommune

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Økonomiske justeringer der varsles samme år som kommunerne skal implementere disse i renovationsbudgettet, stemmer ikke overens med den kommunale praksis.
Affaldsgebyret udregnes og vedtages herefter politisk året forinden det publiceres som kommunens gældende affaldsgebyr.

Når Miljøministeren kan foranledige ændringer der påvirker grundlaget for kommunernes udregning af affaldsgebyrer, vil det skabe øget tidsforbrug til administration i forbindelse med udarbejdelse af gebyrerne.

Tårnby Kommune

FORBRUGERRÅDET tænk

Miljø- og ligestillingsministeriet (mim@mim.dk)
Marie Kongsted Møller (makom@mim.dk)
Tania Charlton Christensen (tachc@mim.dk)

Dok. 331143
17. marts 2026

Høring om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Forbrugerrådet Tænk bakker op om indførelsen af udvidet producentansvar for emballager i Danmark, idet det både kan være et redskab til at sikre det grundlæggende princip om, at det er forureneren, der betaler, og et redskab, der kan skabe et økonomisk incitament til at sikre bedre emballager på markedet.

Forbrugerne har i praksis meget begrænset mulighed for selv at påvirke, hvilken emballage der er på hylderne og det er derfor afgørende for forbrugerne, at reguleringen indrettes sådan, at producenterne møder klare økonomiske incitamenter til, at der kommer bedre emballager på hylderne – bl.a. ved at skabe incitamenter til at udvikle mindre miljøbelastende emballager og til at reducere mængderne, hvor det er muligt. Dette incitament skabes dels ved at producenterne betaler regningen for emballagernes fulde livscyklus og dels ved at sikre, at gebyrerne miljøgradueres, så de skaber et reelt incitament.

Vi anser ligeledes ordningen som et vigtigt redskab til at sikre forureneren-betaler-princippet, og det er derfor også vigtigt for forbrugerne, at ordningen ikke i praksis fører til, at en del af omkostningerne fortsat bæres af borgerne gennem de kommunale affaldsgebyrer. I så fald risikerer vi, at forbrugerne i realiteten kommer til at betale regningen to gange – både gennem priserne på varer og gennem affaldsgebyrerne.

Forbrugerrådet Tænk finder det som udgangspunkt positivt, at der med lovforslaget lægges op til at der kan fastsættes regler om en benchmarkmodel for kommunernes omkostninger til indsamling af emballageaffald, idet forbrugerne har en klar interesse i, at ordningen ikke bliver dyrere end nødvendigt. Fødevarepriserne er steget markant de senere år, og mange husholdninger oplever i forvejen et betydeligt pres på privatøkonomien. Det er derfor vigtigt, at implementeringen af producentansvaret sker så omkostningseffektivt som muligt. En model med maksimale gebyrer kan dermed være et relevant redskab til at understøtte omkostningseffektivitet i ordningen.

Samtidig er det imidlertid også afgørende, at en benchmarkmodel ikke udformes så snævert, at den i praksis bliver et loft, der presser kvaliteten af affaldsindsamlingen ned. Hvis de maksimale gebyrer fastsættes for lavt i forhold til de reelle omkostninger ved en velfungerende indsamlingsordning, er der risiko for, at kommunerne ikke kan etablere eller opretholde ordninger, der sikrer høj kvalitet i indsamlingen og som dermed kan bidrage til at nå Danmarks genanvendelsesmål.

Det er således afgørende for forbrugeren, at den rette balance mellem pris og kvalitet sikres, når der arbejdes med en kommende benchmarkmodel. Dette følger også af emballageforordningens Artikel 47[1], hvor det fremgår, at implementeringen af ordningen skal være *gratis for forbrugerne* under hensyntagen til de øvrige regler i forordningen.

Forbrugerrådet Tænk ser frem til den videre udmøntning af reglerne. I vores øjne bliver det centralt at sikre, at ordningen understøtter en cirkulær økonomi, herunder forureneren-betaler-princippet, de rette incitamentsstrukturer for bl.a. design og markedsføring samt omkostningseffektivitet og velfungerende indsamlings- og behandlingsordninger, så producentansvaret i praksis kan levere på sine formål. Alternativt risikerer vi at lade forbrugerne bære en større del af regningen end tiltænkt samt at svække incitamenterne til bedre emballage med risiko for at misse vores EU-fastsatte forpligtelser på emballageområdet til følge.

Venlig hilsen

Uffe Rabe Krag
Politisk Chef

Nikola Kiørboe
Seniorrådgiver

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/40 af 19. december 2024 om emballage og emballageaffald, om ændring af forordning (EU) 2019/1020 og direktiv (EU) 2019/904 og om ophævelse af direktiv 94/62/EF (EØS-relevant tekst)

DANSK ERHVERV
Børsgade 4
1217 København K

www.danskerhverv.dk
info@danskerhverv.dk
T. + 45 3374 6000

Miljøministeriet
Att.: mim@mim.dk; makom@mim.dk

Den 6. marts 2026

Høringssvar til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Dansk Erhverv takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget om maksimal størrelse på producentgebyrer og periodisering af kommunale omkostninger under producentansvaret for emballage.

Overordnet bemærkning

Dansk Erhverv støtter formålet med lovforslaget om at sikre, at de finansielle bidrag fra producenterne ikke overstiger de nødvendige omkostninger til affaldshåndtering, jf. affaldsdirektivets artikel 8a og den kommende emballageforordning. Det er et vigtigt skridt at skabe en klar hjemmel til at fastsætte maksimale gebyrer for kommunernes indsamling af emballageaffald.
Implementeringen af producentansvaret har vist, at de kommunale omkostninger udviklede sig væsentligt højere og mere uforudsigeligt end forudsat i den politiske aftale fra 2022. Lovforslaget bidrager til at skabe større proportionalitet og forudsigelighed i systemet.
Dansk Erhverv finder det derfor positivt, at regeringen med lovforslaget søger at begrænse producenternes betaling til de nødvendige og omkostningseffektive omkostninger til indsamling af emballageaffald.

Samtidig er det vigtigt at understrege, at lovforslaget kun adresserer en del af de udfordringer, som virksomhederne oplever med producentansvaret. Der er fortsat behov for væsentlige forenklinger af systemet.

Maksimal størrelse af producentgebyret

Dansk Erhverv støtter intentionen om at indføre en benchmarkmodel for producentgebyrerne. En model baseret på de mest omkostningseffektive kommuner kan være et relevant redskab til at sikre, at producenternes betaling ikke overstiger nødvendige omkostninger. Det er imidlertid afgørende, at den kommende benchmarkmodel udformes med høj grad af gennemsigtighed.

Dansk Erhverv anbefaler derfor, at:

- Datagrundlag og metode bag benchmarkmodellen offentliggøres fuldt ud
- Kriterierne for udvælgelsen af de mest omkostningseffektive kommuner fremgår tydeligt
- Modellen opdateres på en måde, der sikrer stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauet.

Derudover bør det sikres, at benchmarkmodellen ikke blot afspejler gennemsnitlige omkostninger, men også skaber incitamenter til fortsat effektivisering i kommunernes affaldshåndtering.

Periodisering af kommunale omkostninger
Dansk Erhverv anerkender behovet for at håndtere forskellen mellem de midlertidigt nedsatte gebyrer og det forventede fremtidige niveau. Lovforslaget lægger op til, at kommunernes ikke-opkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 kan opkræves over en periode på fire år med tillæg af en markedsrente.

Det er positivt, at meropkrævningen periodiseres for at undgå en pludselig likviditetsbelastning for virksomhederne. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, at denne mekanisme i praksis vil føre til øgede omkostninger for producenterne i de kommende år. Lovforslaget angiver, at de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil være positive og udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Dette giver imidlertid et misvisende billede af den faktiske udvikling i producenternes omkostninger. Regeringen har allerede gennem midlertidige tiltag reduceret de kollektive ordningers betalinger til kommunerne med ca. 600 mio. kr. i 2025/2026. Med lovforslaget reduceres denne lettelse til 400 mio. kr.

Det betyder i praksis, at:
- Kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning fra kommunerne
- Priserne til producenterne derfor forventes at stige allerede i 2026
- Omkostningerne fra 2027 kan stige med op mod 200-250 mio. kr. årligt, blandt andet som følge af tilbagebetaling af tidligere lettelser.

Dansk Erhverv vil derfor opfordre ministeriet til at være tydelig i kommunikationen om lovforslagets økonomiske konsekvenser. At fremstille lovforslaget som en samlet økonomisk lettelse for erhvervslivet kan skabe unødig forvirring og forventninger, som ikke stemmer overens med den faktiske udvikling i virksomhedernes omkostninger.

Administrative byrder
Lovforslaget vurderer, at der ikke er administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Dansk Erhverv bemærker, at lovforslaget isoleret set ikke ændrer virksomhedernes administrative opgaver. Men den samlede implementering af producentansvaret indebærer fortsat betydelige administrative byrder for virksomhederne.

Virksomheder oplever blandt andet
- Uklare producentdefinitioner
- Komplekse krav til dataindberetning
- Omfattende dokumentationskrav
- Forskellig praksis mellem myndigheder og kollektive ordninger.

Dansk Erhverv henviser i den forbindelse til anbefalingerne fra Virksomhedsforum for Producentansvar, som peger på konkrete muligheder for at reducere de administrative byrder.

Afsluttende bemærkninger
Dansk Erhverv støtter lovforslagets retning og anerkender regeringens arbejde med at sikre, at producenternes betaling begrænses til nødvendige og omkostningseffektive omkostninger. Lovforslaget er et vigtigt skridt mod et mere proportionalt system.

Det er dog afgørende, at:

- Benchmarkmodellen udformes med høj grad af transparens og stabilitet
- Kommunikationen om lovforslagets økonomiske konsekvenser er retvisende
- Arbejdet med at reducere de administrative byrder fortsætter.

Producentansvaret er et centralt redskab i den grønne omstilling. Men det forudsætter, at systemet er økonomisk rimeligt, gennemsigtigt og administrativt håndterbart for virksomhederne.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Fagchef

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Billund Vand & Energi A/S
Grindsted Landevej 40 | 7200 Grindsted
Tlf.: 7650 2700 | Dir/Mobil.: 7650 2754
Mail: djk@billundvand.dk | www.billundvand.dk

Dato: 16. marts 2026

Høringssvar vedr. Miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

Billund Vand & Energis høringssvar vedrørende lov om ændring af lov om miljø-beskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Billund Vand & Energi mener at lovforslaget vil indføre endnu flere administrative opgaver i forbindelse med udregning og opkrævning af gebyret for producentansvar.

Affaldsområdet har tidligere været underlagt hvile i sig selv og forureneren betaler princippet, hvor budgettet for affaldsområdet var baseret på tidligere års regnskaber.
Med indførelsen af periodisering af omkostninger, skal kommuner og kommunale affaldsselskab optage lån, på grund af manglende dækning fra emballageproducenterne til udgifter for indsamling af emballage.
Med dækning via periodiseringen, slipper nuværende emballageproducenter billigere og fremtidige emballageproducenter kommer til at skulle dække gælden.
Billund Vand & Energi mener ikke dette overholder forureneren betaler princippet, som også er et krav der fremgår af emballageforordningen.

Billund Vand & Energi mener, at lovforslaget mangler at forholde sig til behandlingspriserne for affaldet, så det ikke kun er prisen på indsamling, men den totale pris for håndtering af affaldet der indgår i fastsættelsen af gebyrets maksimale størrelse.
Som eksempel indsamler 6 ud af top 10 kommuner med laveste producentansvarsgebyr metal sammen med plast og mad- & drikkekartonaffald.
Men behandlingsprisen for metal indsamlet sammen med plast og mad- & drikkekartonaffald er væsentlig dyrere end behandlingsprisen for metal indsamlet sammen med glas, henholdsvis 2.704 kr./ton og 520 kr./ton. (priserne er for 2025, da kommunerne stadig ikke har modtaget behandlingspriserne for 2026 fra de kollektive ordninger)

Med venlig hilsen
Daniel Jakobsgaard Kvist

Dansk Industri

17. marts 2026
SGHP
MIM-
2026 - 679

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Sendt som mail til: mim@mim.dk
Kopi til: makom@mim.dk

Høring om udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

DI takker for muligheden for at afgive bemærkninger til Miljø- og Ligestillingsministeriet udkast til ændring af lov om miljøbeskyttelse.

Vi bakker fuldt op om intentionen i forslaget med fastsættelse af maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage. Det er positivt, at der nu endelig kommer faste og transparente rammer for kommunernes gebyrer, som overvæltes til erhvervslivet under producentansvaret for emballage. Det er afgørende, at modellen uanset udfald af det igangværende Folketingsvalg lever op til målet i affaldsdirektiv og emballageforordning, så gebyret ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for indsamling af emballageaffald fra husholdninger på en omkostningseffektiv måde under hensyn til genanvendelsesmålene.

Udmeldingen fra regeringen i september 2025 gav kun en midlertidig løsning herpå. Derfor er vi glade for, at der med forslaget her leveres mere langsigtede løsninger som et af flere greb, der skal til for at gøre systemet bag producentansvaret mere transparent og forudsigeligt. Samtidig leverer forslaget på den politiske aftale om udmøntningen af udvidet producentansvar for emballageaffald som indgået 30. august 2022 mellem et bredt flertal af partier i Folketinget. Som pointeret i lovbemærkningerne vurderes lovforslaget ikke at have hverken miljø-, klimamæssige eller naturmæssige konsekvenser, da omkostningsniveauet er fastsat under hensyn til de fastlagte genanvendelsesmål, ligesom der ikke er påvist sammenhæng mellem kommunernes omkostningsniveau og genanvendelsesrater.

Det er dog ærgerligt, at det ikke er lykkedes at finde en model, der lever fuldt op til den politiske ambition fra regeringens udmelding i september 2025 om at nå en samlet regning på 1 mia. kr. årligt, sekundært fastholde det udmeldte maksimum på 1,2 mia. kr. årligt, som nu står som et cirkatal. Der må derfor forventes en prisstigning som følge af forslaget her gældende fra sidste kvartal

H. C. Andersens Boulevard 18
1553 København V
Danmark

(+45) 3377 3377
di@di.dk
di.dk

CVR-nr.: 16077593

af 2026, når de midlertidigt fastsatte gebyrstørrelser afløses af den foreslåede benchmark model. I den sammenhæng er det afgørende, at der er fundet en løsning for periodisering af de ekstra omkostninger over fire år. Samtidig er det vigtigt, at regeringen kommunikerer klart, at den fremlagte model øger - og ikke reducerer - erhvervslivets omkostninger til kommunale gebyrer i forhold til det nuværende prisniveau i markedet.

Til effektivisering af kollektivordningernes prissætning bør den nuværende decentrale model for offentliggørelse af producentgebyrer på kommunale hjemmesider ensrettes og helst centraliseres hos eksempelvis Forsyningstilsynet eller Miljøstyrelsen. Det vil bl.a. bidrage til, at kollektivordningerne hurtigere kan udmelde priser, som efterspurgt af virksomhederne i virksomhedsforummet.

Det leder os til at henvise til de netop afleverede anbefalingerne fra Virksomhedsforum for emballage under Miljøstyrelsen, som vi stærkt vil opfordre Miljøstyrelsen til hurtigt at konvertere til handling i form af ændret vejledning og hvor nødvendigt ændringer i lov og bekendtgørelse. I tillæg hertil vil vi opfordre til, at den kommende bekendtgørelsesændring sikrer, at Dansk Producentansvars tildeling fremover sker efter en mere effektiv og transparent metode for kollektivordningerne (fremover producentansvarsorganisationerne). Vi henviser her til høringssvaret fra VANA A/S.

Afslutningsvis vil DI gentage opfordringen til, at regeringen arbejder tæt sammen med erhvervslivet om i god tid at udøve praksisnær vejledning, således at de administrative byrder, som generelt følger for erhvervslivet i arbejdet med at opfylde emballageforordningens krav, minimeres. Det bør ske på en effektiv og proportional måde.

Vi står gerne til rådighed for uddybning af dette høringssvar.

Med venlig hilsen

Sven Pedersen
Miljøpolitik og Cirkulær Økonomi, DI

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Sendt til: mim@mim.dk, med kopi til makom@mim.dk

17. marts 2026

Høring over forslag til lov om maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Hermed VSOD's (Vin og Spiritus Organisationen i Danmark) høringssvar over de foreslåede ændringer.

Bemærkninger til benchmarkmodel for kommunernes udgifter
VSOD bakker op om formålet med lovforslaget, der sigter på at sænke virksomhedernes udgifter til kommunernes andel af gebyrerne i forbindelse med producentansvaret for emballage. De hidtil kendte priser har været langt over niveauet forudsat i den politiske vedtagelse fra 2022. Nabotjek, foretaget af COWI, har demonstreret at gebyrniveauet på glas ligger signifikant over sammenlignelige europæiske lande, der også har indført producentansvaret for emballage i forskellige grader[1].

Med det udmeldte loft over kommunernes gebyrer reduceres producenternes betaling til de nødvendige og omkostningseffektive omkostninger til indsamling af emballageaffald. Erhvervslivet står stadig med en dyr ordning internationalt set. Men det er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

VSOD ønsker i den sammenhæng at bakke op om Dansk Erhvervs bemærkninger vedr. benchmarkmodellen, dvs. følgende anbefalinger:

- Datagrundlag og metode bag benchmarkmodellen bør offentliggøres fuldt ud
- Kriterierne for udvælgelsen af de mest omkostningseffektive kommuner fremgår tydeligt
- Modellen opdateres på en måde, der sikrer stabilitet og forudsigelighed i gebyrniveauet.

Det er væsentligt, at modellen adresserer den enorme usikkerhed i markedet, som producentansvaret har forårsaget. Det skyldes at gebyrniveauerne fra ikrafttrædelsen og indtil nu har været exceptionelt svære at forudsige og indregne i værdikædens transaktioner.

[1] AFRAPPORTERING – UDVIDET PRODUCENTANSVAR, NABOTJEK, COWI 2025

MLV

Producentgebyrerne, især på glasfraktionen, udgør alt andet lige et stort prischok i et meget konkurrencepræget marked. Når der er stor tvivl om grundlæggende forudsætninger for priserne så skaber det kaos i markedet og mellem leverandører og kunder, eftersom beregning af gebyrer på tværs af brede sortimenter er både kompleks og tidskrævende. Det er derfor centralt, at den kommende model bringer mere forudsigelighed ind i beregningen af gebyrerne.

Dette gælder også på tværs af de kollektive ordninger, hvor der indtil nu har været store udsving i priserne, afhængig af hvilke kommuner den pågældende ordning har fået tildelt. De kollektive ordninger bør konkurrere på serviceniveau og administrationsomkostninger – ikke hvilke kommuner de har fået tildelt.

VSOD finder det derfor væsentligt, at gebyrstrukturen indrettes, så sådanne forskelle ikke slår igennem i priserne. Kommunernes omkostninger bør i højere grad håndteres samlet og fordeles på en måde, der sikrer et ensartet udgangspunkt for alle ordninger. Dermed understøttes en reel konkurrence, hvor fokus er på effektiv drift og serviceniveau frem for arbitrære forskelle i tildelingen af kommuner.

Samtidig er det vigtigt, at modellen ikke åbner for strategisk prissætning fra nye aktører, som midlertidigt kan operere med lave satser uden fuld omkostningsdækning. En sådan udvikling kan skabe skævvridning i markedet og i sidste ende føre til, at omkostninger forskydes til de øvrige ordninger og deres medlemmer.

Endelig bør der fastlægges stabile rammer for regulering af gebyrerne. VSOD anbefaler, at justeringer som udgangspunkt alene sker én gang årligt, og at gebyrniveauet for det kommende år meldes ud senest ved udgangen af tredje kvartal. Det er en forudsætning for, at virksomhederne kan planlægge og indarbejde omkostningerne i deres forretningsmæssige dispositioner på et oplyst grundlag.

Periodisering af kommunale omkostninger

VSOD finder, at lovforslagets beskrivelse af de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet giver et misvisende indtryk af den faktiske udvikling i producenternes omkostninger.

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at erhvervslivet samlet set vil opleve en økonomisk lettelse på omkring 400 mio. kr. årligt. Denne vurdering bør imidlertid ses i lyset af, at regeringen allerede gennem midlertidige tiltag har reduceret de kollektive ordningers betalinger til kommunerne med ca. 600 mio. kr. i 2025/2026. Med lovforslaget reduceres denne midlertidige lettelse reelt til 400 mio. kr.

Den praktiske konsekvens er, at en del af de tidligere udsatte betalinger nu vil blive opkrævet over de kommende år. Det betyder blandt andet, at producenterne kan blive mødt af højere priser fra de kollektive ordninger allerede i år.

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at opkræve ikke-opkrævede omkostninger fra perioden 1. oktober 2025 til 1. juli 2026 over en fireårig periode med tillæg af markedsrente. Det er efter VSOD's opfattelse positivt, at opkrævningen kan fordeles over flere år, da det mindsker risikoen for en pludselig likviditetsbelastning for virksomhederne.

Det ændrer dog ikke ved, at lovforslaget i praksis indebærer højere producentomkostninger i de kommende år. VSOD anbefaler derfor, at ministeriet i den videre kommunikation tydeliggør denne udvikling, så lovforslaget ikke fremstår som en samlet økonomisk lettelse for erhvervslivet. Især fordi mange virksomheder har haft meget svært ved at sætte sig ind i hvordan gebyrstrukturen reelt er sat sammen.

Administrative byrder og uklare regler
Nærværende lovforslag beskæftiger sig alene med gebyrstørrelserne i producentansvaret. Det er i den sammenhæng vigtigt at understrege, at der fortsat er et stort behov for at simplificere reglerne, så det administrativt ikke skal være så stor en byrde som det er lagt op til i dag. Bl.a. vil det være centralt, at anbefalingerne for Virksomhedsforum for Producentansvar tages med videre i arbejdet.

VSOD vil kraftigt anbefale, at den kommende proces omkring producentansvaret vil have fokus på dette perspektiv, så vi så vidt muligt kan undgå situationer hvor danske virksomheder stilles markant dårligere end udenlandske, alene fordi de hører hjemme i Danmark.

VSOD står til rådighed for uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Matthias Korth Vesterdal
Sekretariatschef

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet

17.03.2026

Dansk Retursystems høringssvar til miljøbeskyttelsesloven jr.nr. 2026-679

Dansk Retursystem (DRS) takker ministeriet for høringsudkastet, som vi har nedenstående bemærkninger til.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at størrelsen af de maksimale gebyrer skal være udtryk for et omkostningsniveau til indsamlingen, der er omkostningseffektivt, hvilket Dansk Retursystem kan støtte op om. I det danske pant- og retursystem afspejler emballagegebyrerne de faktiske omkostninger til administration, indsamling, sortering og klargøring af glas, plast og metal til genanvendelse i closed loop fratrukket indtægter fra salg til genanvendelse. Gebyrerne godkendes af myndighederne, og siden 2017 er de i gennemsnit reduceret med hele 92% takket være løbende driftseffektiviseringer og cirkulære emballagedesign.

Forskellen mellem de forskellige kommuners indsamling af emballageaffald og Dansk Retursystems indsamling af tomme engangsdrikkevareemballager med pant er, at Dansk Retursystem med sin eneret driver det landsdækkende pant- og retursystem i henhold til pantbekendtgørelsen. Dermed yder vi et ensartet serviceniveau i hele landet. Dansk Retursystem er derfor enig i, at lovforslaget ikke vedrører eller omhandler drikkevareemballager omfattet af pant- og retursystemet. Dette udgangspunkt bør fastholdes fremover, så pant- og retursystemets kan fortsætte indsatsen med en gebyrstruktur, der understøtter effektivitet og det velfungerende cirkulær økonomiske materialekredsløb.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

MLDK

Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Miljø- og ligestillingsministeriet
Att.: Marie Kongsted Møller og Tania Charlton Christensen

Sendt til mim@mim.dk, med kopi til: makom@mim.dk
Journal nr. 2026-679

Høringssvar: Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Det udvidede producentansvar for emballager har stor betydning for MLDK Mærkevareleverandørernes medlemmer, og som medstifter af kollektivordningen VANA hilser vi muligheden for at afgive høringssvar velkommen.

MLDK og medlemsvirksomhederne bakker op om intentionerne i det udvidede producentansvar fremme genbrug og reducere emballageaffald.

Generelle bemærkninger

Dette lovforslag har til formål at sikre at producentansvarsordningen sker i overensstemmelse med den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage indgået 30. august 2022. Lovforslaget har to hovedpunkter: 1) maksimal størrelse af producentgebyrer opnået gennem fastlæggelse af et loft over kommunernes serviceydelser og 2) Periodisering af efteropkrævninger af omkostninger for perioden 1 oktober 2025 til 1 juli 2026.

Vi kommenterer på ovenstående to punkter, samt to yderligere punkter omkring offentliggørelse af kommunernes producentgebyrer og tildelingsproblematikker i tråd med VANAs høringssvar, som vi kan henvise til og bakker op omkring.

Opkrævning fra Kommuner bør reduceres til ca. 1 mia. kr. og maksimalt 1,2 mia. kr.

Regeringens udmelding i efteråret 2026 var at der skulle opkræves 1 mia. kr. fra kommunerne, svarende til 62,5% af 1,6 mia. kr. og at dette beløb maksimalt måtte blive 1,2 mia. kr.

I lovforslagets bemærkninger er det mere løst beskrevet at opkrævninger fra kommunerne må reduceres til ca. 1,2 mia. kr. I MLDK finder vi det afgørende at regeringens udmelding står følges

MLDK
Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

og at opkrævninger bør reduceres til 1 mia. kr. i tråd med den politiske aftale og ikke må overstige et maksimum på 1,2 mia. kr.

Som udgangspunkt har oplægget til en benchmarkmodel en række fordele. Dog vil vi også påpege, at modellen har den effekt, at hvis kommunerne bredt set hæver serviceniveauet, vil det opkrævede producentgebyr ligeledes stige. Dermed kan et serviceniveau, som ikke har noget at gøre med varens genanvendelighed, skulle finansieres af varen.

Lovforslagets bemærkninger angiver at den maksimale størrelse af producentgebyret medfører en gevinst for erhvervslivet på 400 mio. kr. Reelt er priser i kollektivordninger sat ud fra den politiske aftale på 1 mia. kr. da regeringen i efteråret reducerede producentgebyret med 600 mio. kr. Denne reduktion er så med dette lovforslag mindsket til 400 mio. kr. Dermed er der en negativ effekt og en forventet stigning i kollektivordningernes omkostningsniveau på ca. 200 mio. kr.

Så det er centralt at der ikke kommunikeres en stor besparelse til erhvervslivet samtidig med at erhvervslivet vil blive mødt af prisstigninger svarende til 200 mio. kr.

Uklarhed om periodisering af efterbetalingers fordeling

Der kan efteropkræves producentgebyrer for perioderne Q4 2025, Q1 2026 og Q2 2026. Dette vurderes at kunne udgøre en ekstra omkostning på 150 mio. kr.

Det fremstår uklart hvorvidt disse efteropkrævninger fordeles efter de producenter, som har været registreret i perioderne Q4 2025, Q1 2026 og Q2 2026 eller til den kollektivordning, som på opkrævningstidspunktet for efteropkrævningen har en konkret tildeling. Dette børe præciseres.

Offentliggørelse af kommunernes producentgebyrer

MLDK opfordrer endvidere til at kommunernes producentgebyrer offentliggøres ét sted centralt (eksempelvis Miljøstyrelsens hjemmeside) frem for på de enkelte kommuners hjemmesider.

Der er en række administrative byrder forbundet ved at frembringe de producentgebyrer, som er så centrale for de kollektive ordningers prissætning, som vil kunne spares.

MLDK
Havnegade 39
1058 København K
www.mldk.org

Derudover vil det kunne fordre en skærpelse af kommunernes offentliggørelsesfrist, gerne kombineret med en konsekvens for at overskride fristen. En forpligtelse til at varsle og begrunde eventuelle stigninger i producentgebyrer bør også være et krav.

Tildelingsproblematikker

MLDK vil gerne fremhæve to problematikker omkring Dansk Producentansvars tildelinger, som skaber udfordringer for de kollektive ordninger og skader omkostningseffektiviteten og den lige konkurrence.

1. Tildeling bør sikre at kommuner med fælles eller kombinerede indsamlingsområder samles i tildeling, så de ikke skal betjenes af flere kollektivordninger
2. Tildeling bør tage højde for mængder der flyttes mellem kollektivordninger når producenter skifter fra én kollektivordning til en anden.

Dette bør adresseres i emballagebekendtgørelsen, således at der kan skabes mere effektive indsamlingsløsninger og mere stabilitet og færre udsving i de kollektive ordningers priser.

MLDK står naturligvis til rådighed for uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Leif Nielsen
CEO
MLDK Mærkevareleverandørerne

Om MLDK
MLDK Mærkevareleverandørerne er et kommercielt interesse-fællesskab for leverandører til den danske detailhandel og Away From Home. MLDK repræsenterer over 120 virksomheder på tværs af branchen, fra internationale koncerner til små og mellemstore virksomheder. MLDK arbejder for at synliggøre mærkevarens værdi for både forbrugerne, samfundet og markedet. Det gør vi, fordi mærkevaren spiller en vigtig rolle i værdiskabende innovation og bæredygtige løsninger[1].

[1] https://mldk.org/om/

Miljø og ligestillingsministeriet
Frederiksholm Kanal 26,
1220 København K

Mail: mim@mim.dk
Cc: makom@mim.dk

1. maj 2025

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679

HORESTA takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovudkastet.

HORESTA byder lovforslagets formål om at sikre overensstemmelse med den politiske aftale om det udvidede producentansvar for emballage velkommen. Det er afgørende for virksomhederne, at udmøntningen af ordningen sker på en gennemsigtig og stabil måde, så gebyrerne ikke overstiger, hvad der er nødvendigt for en omkostningseffektiv kommunal indsamling af emballageaffald, som forudsat i den politiske aftale. En klar og forudsigelig regulering er med til at sikre, at virksomhederne kan koncentrere sig om den egentlige intention med producentansvaret - nemlig at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige emballager.

Det fremgår af udkastet til lovforslag, at det udvidede producentansvar betyder, at omkostningerne til håndtering af emballageaffald flyttes fra borgerne til producenterne. Selvom dette er korrekt, viser det, at der konsekvent er en del af værdikæden der bliver glemt når vi diskuterer udvidet producentansvar. HORESTA understreger at producentansvaret ikke kun flytter omkostningerne fra borgerne til producenterne, men også fra de affaldsproducerende virksomheder til emballageproducenterne.

Maksimal størrelse af producentgebyr
HORESTA støtter, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler for en maksimal størrelse af producentgebyret (et benchmarket producentgebyr), så gebyrerne afspejler de nødvendige omkostninger ved en omkostningseffektiv indsamling.

HORESTA ser positivt på, at der nu defineres en øvre grænse for producentansvarsgebyrerne. Det øger gennemsigtigheden og skaber bedre forudsætninger for, at branchens virksomheder kan arbejde målrettet med at reducere miljøpåvirkningen af deres emballage - i tråd med intentionerne bag det udvidede producentansvar.

Vi stiller os gerne til rådighed for dialog.

Marius Rønne Christensen
Miljøkonsulent

17. marts 2026

Miljø- og ligestillingsministeriet

Høringssvar på udkast til lov om ændringer af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar)

Høringssvar vedr. høring af j.nr. 2026-679

Introduktion

GRAKOM - Kommunikationsindustrien

GRAKOM repræsenterer den grafiske branche, herunder både emballageproducenter og trykkerier, som leverer emballageløsninger til en bred række sektorer. Branchen er omfattet af det udvidet Producentansvar og bærer dermed en betydeligt økonomisk del af finansieringen af affaldsindsatsen.

Herudover rådgiver og arbejder GRAKOM hands-on med medlemsvirksomheder vedrørende klimaregnskaber, miljømærkninger, ledelsessystemer, rapportering mv., hvilket blandt andet er med til at sikre prioritering af de mest væsentlige ESG-områder, samt øget transparens og sammenlignelighed i markedet.

Det er positivt at der nu foreslås en lovændring, som giver mulighed for at sikre mere gennemsigtighed og proportionalitet i de gebyrer, kommunerne kan opkræve fra de kollektiveordninger.

GRAKOM støtter at Miljøministeren får bemyndigelse til at fastsætte maksimale gebyrer med udgangspunkt i en benchmark model. Det er afgørende for at sikre, at producentgebyrerne ikke overstiger de nødvendige omkostninger ved indsamling af affald.

GRAKOM bemærker, at der er behov for åbenhed omkring data og metode for benchmark-modellen og at den skal gøres fuldt offentlig. Der skal være en mulighed for at evaluere årligt med erhvervet og det er nødvendigt at kommunernes data valideres af en uafhængig part.

Nødvendige omkostninger er et centralt begreb i lovforslaget, og det er afgørende med en klar og snæver definition af begrebet for at kunne sikre hvad producenterne opkræves for indsamlingen af affald i kommunerne.

GRAKOM bemærker at der er mulighed for at kommunerne kan hæve serviceniveauet og at omkostningerne skal placeres ved borgerne. Det er særligt her afgørende at alle ekstraudgifter pålægges borgerne og ikke producenterne. Der skal føres tilsyn med at kommunernes omkostningsfordeling er korrekt og gennemsigtig.

Gebyrfastsættelsen bør tage højde for de forskellige indsamlingsstrømme der er for hhv. transport- og slagsemballage. Ved at fastsætte et samlet gebyr, kan der være producenter der betaler for indsamlingsomkostninger, de reelt ikke giver anledning til.

En stor del af den transportemballage, der er underlagt producentansvaret, ender ikke som husholdningsaffald, men gebyrfastsættes efter kommunernes husholdningsindsamling.

GRAKOM støtter ønsket om at udjævne efterregningen fra kommunerne over 4 år, men det bemærkes at rentepålægningen hæver branchens samlede udgifter. Det skal sikres at den fastsatte rente er rimelig og gennemsigtig.

GRAKOM anerkender lovforslagets intention om at skabe et mere retfærdigt og omkostningseffektivt system for det udvidet Producentansvar. Det bør her bemærkes at producenterne betaler gebyr til DPA, Miljøstyrelsen og til den valgte kollektive ordning. Det er afgørende med en gennemsigtighed, så producenterne ved hvad de betaler for.

GRAKOM er en del af virksomhedsforum for det udvidet producentansvar og bakker fuldt op omkring de 5 anbefalinger der er videregivet til ministeren samt den bruttoliste af initiativer der er videregivet.

GRAKOM står gerne til rådighed for dialog og bidrag i det fortsatte arbejde med bekendtgørelserne.

Venlig hilsen

Søren Stemann Beck
Adm. Direktør

Mark Williams
Chef for ESG og bæredygtig udvikling

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
Mail: mim@mim.dk
CC : makom@mim.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers høringssvar til udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage), Jr. nr. 2026-679.

Miljøministeriet har den 13. februar 2026 udsendt udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage) i høring med høringsfrist den 17. marts 2026.

Fødevareemballager udgør over halvdelen af de samlede emballagemængder i husholdningerne i Danmark. Det er derfor meget væsentligt for fødevareerhvervet at sikre regler, som kan imødekomme en korrekt miljømæssig håndtering af emballagerne på den økonomiske og bæredygtige mest effektive måde.

Stigende omkostninger for producenter
Landbrug & Fødevarer advarede allerede i forbindelse med høringen af lovforslaget vedr. producentansvar for emballage i 2024 om, at reglerne ville medføre væsentlige stigninger i omkostningerne, fordi der ikke blev indført et politisk vedtaget krav om effektivitet i kommunernes opgaveløsning (det såkaldte basisserviceniveau). Det har efterfølgende medført, at kommunernes gebyrer til producenterne for afhentning af emballager hos borgerne steg langt ud over den 1. mia. kr., som var forudsat i det daværende lovforslag. Det var derfor glædeligt, at regeringen i efteråret 2025 besluttede at sænke de kommunale gebyrer til 1 mia. kr., men med risiko for at lande på maksimalt 1,2 mia. kr.

Det er dog skuffende, at man med dette lovforslag desværre kun nedbringer omkostningerne til 1,2 mia. kr. om året. Da regeringen via bekendtgørelse nr. 1146 reducerede omkostningerne til 1 mia. kr. i forbindelse med regeringens aftale i 2025, vil dette lovforslag i praksis medføre, at producenterne vil blive ramt af øgede omkostninger på 200 mio. kr. om året.

Krav til kommunal effektivitet
Lovforslaget indfører et benchmarket producentgebyr, hvor de kommunale gebyrer skal afspejle priserne i de 20 procent mest effektive kommuner. Landbrug & Fødevarer kan støtte op om indførelsen af et benchmarket producentgebyr, fordi det kan være med til at sikre, at producenterne kun betaler for en effektiv opgaveløsning, som er EU-kravet.

For at sikre, at man når den oprindelige målsætning om kommunale gebyrer på 1 mia. kr., bør lovforslaget reducere det benchmarkede producentgebyr yderligere.

Alternativt kan reduktionen i omkostningerne findes af andre veje. Det kan fx være en statslig finansiering af free-riders, så regningen for håndtering af deres emballage ikke sendes videre til lovlydige virksomheder. Denne finansiering anser Landbrug & Fødevarer for at være hensigtsmæssig,

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevare- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

da det er staten, der udfører tilsynet. Staten vil dermed få et økonomisk incitament til at sikre en effektiv løsning af tilsynsopgaven, da det vil reducere statens omkostningerne til free-riders.

Det bør samtidig undersøges, om en løsning af udfordringer med "indeklemt moms" kan bidrage til en reduktion af omkostningerne.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at man arbejder videre med det benchmarkede producentgebyr med henblik på at sikre løbende effektiviseringer.

Lovforslaget lover økonomiske lettelser, men vil i praksis medføre stigninger
Det fremgår af lovforslaget, at de samlede *positive* økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil udgøre 400 mio. kr. årligt fra medio 2026.

I praksis vil lovforslaget imidlertid medføre *negative* økonomiske konsekvenser for erhvervslivet på 200-250 mio. kr. årligt i forhold til det, der var fastsat i bekendtgørelse nr. 1146, og dermed betyde væsentlige stigninger i producenternes forventede omkostninger.

Årsagen til stigningerne er, at regeringen med bekendtgørelse 1146 allerede har implementeret en reduktion i de kollektiv ordningers omkostninger i 2025/26 på 600 mio. kr. Med dette lovforslag begrænses denne reduktion til 400 mio. kr. Det betyder, at de kollektive ordninger vil blive mødt med en ekstraregning til kommunerne, og at de dermed må forventes at hæve deres priser i 2026. Fra 2027 vil lovforslaget betyde, at omkostningerne til kommunerne samlet set vil stige med op mod 250 mio. kr. om året, da der også skal ske en tilbagebetaling af allerede implementerede lettelser (tilbagebetalingen fordeles ifølge lovforslaget over fire år og tillægges en markedsrente).

Landbrug & Fødevarer skal opfordre ministeriet til ikke at kommunikere, at omkostningerne i producentansvaret falder som følge af lovforslaget, da det skaber unødig forvirring og skuffelse hos virksomhederne, når de i praksis bliver mødt med stigninger.

Administrative omkostninger og gennemsigtighed i producentansvaret
Producentansvarets implementering har tillige vist sig voldsomt administrativt byrdefuldt for virksomhederne, fx i form af væsentlige dokumentationskrav, og der er derfor et meget markant behov for ændringer, som kan lette de administrative byrder.

Landbrug & Fødevarer skal derfor på det kraftigste opfordre til, at anbefalingerne fra Virksomhedsudvalget implementeres hurtigst muligt. Det vil betyde, at danske virksomheder får frigjort ressourcer, som kan anvendes til innovation og udvikling af deres forretning og deres bæredygtige løsninger frem for unødvendigt papirarbejde, som ikke giver mere miljø for pengene.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Anette Christiansen
Miljøchef

M 27 24 57 65
E anc@lf.dk

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

M 30 70 31 19
E hbk@lf.dk

Notat

Høringssvar vedr. størrelse af gebyrer og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

12. marts 2026

PLAST INDUSTRIEN
Brancheforening for danske plastvirksomheder

Indledning

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere på høring om udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage).

Dette høringssvar er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen og genanvendelsen i Danmark.

Betaling mellem kommuner og producenter

Det er indlejret i producentansvaret, som man har valgt at organisere det i mange af de europæiske lande, at der vil være en kamp om regningen mellem det offentlige og det private. Det er et skisma, som har eksisteret allerede ved implementering af WEEE-direktivet og producentansvaret på batterier og som desværre er båret videre i implementering af producentansvar på emballager. Det giver naturligvis økonomiske uoverensstemmelser, når den part, der afholder omkostningen, har metodefrihed og blot kan sende regningen videre til en betalende part. Denne strukturelle fejl burde der have været taget hånd om allerede fra starten af implementeringen. Som erfaret ved implementeringen af de tidligere producentansvar i Danmark, er det konfliktoptrappende og unødvendigt at lade stå til. I Plastindustrien støtter vi derfor op om, at der fastsættes et serviceniveau, som skal baseres på en middelpris samt en vurdering af effektiviteten ved ordningen. En tydelig ansvarsfordeling ifht. hvor regningen skal placeres i ad hoc situationer bør også besluttes.

Producentansvaret skal være materiale neutral

Det mest essentielle ved valg af emballage til et produkt er, at der vælges det materiale, som bedst passer på produktets egenskaber, så de bevares længst muligt. Det kan eksemplificeres med en kotelet, som har behov for at blive pakket ind i et materiale, så den ikke når at blive til madspild, inden den spises. Når virksomheder vælger emballagemateriale, bør det ske ud fra en samlet vurdering af hensynet til fødevaresikkerhed, forbrugersikkerhed, funktionalitet og miljøhensyn. I Plastindustrien mener vi derfor, at producentansvaret bør være materialeneutralt og ikke tilskynde til bestemte materialevalg gennem en nedsættelse af gebyrer på nogle materialetyper frem for andre. Reglerne skal i stedet give virksomhederne incitament til at vælge de bedst designede emballager, hvor miljøgradueringen tilskyder dette.

Vesterbrogade 1E, 3., 1620 København V | CVR 11488277 | **+45 3330 8630** | **kontakt@plast.dk** | **plast.dk**

Plastindustrien bemærker, at lovforslaget kan rumme en politisk prioritering om, at gebyret for visse materialevalg fremmes. Det eksemplificeres med glasemballage i Miljøministeriets egen pressemeddelelse, hvilket undrer os. En særskilt begunstigelse af ét materiale risikerer at forrykke balancen i emballagemarkedet og skabe utilsigtede effekter, som ikke nødvendigvis gavner miljøet eller genanvendelsespotentialet. I Plastindustrien mener vi, at rammerne for producentansvaret bør understøtte lige konkurrencevilkår for danske emballageproducenter og sikre, at materialevalget træffes på et fagligt og miljømæssigt grundlag. Ikke som følge af politisk bestemte prisforskelle og præferencer.

Se evt. Miljøministeriets egen pressemeddelelse her:
https://mim.dk/nyheder/pressemeddelelser/2026/februar/nyt-lovforslag-skal-skaere-op-til-30-procent-af-gebyr-paa-glasemballage

Afrunding

Vi ser frem til, at producentansvaret kommer til at fungere i praksis, hvor hovedformålet om at gøre emballagerne mere cirkulære, styrke mængden og kvaliteten af det genanvendte materiale og ændre designet, så det kan bruges cirkulært, bliver bærende.

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk
Miljøpolitisk chef i brancheforeningen Plastindustrien
cb@plast.dk – 3330 8630

Til: mim@mim.dk
Cc: makom@mim.dk
Fra: Vagn Gaarde Pedersen (Vagn.Pedersen@rev-log.com)
Titel: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j. nr. 2026-679.
Sendt: 13-03-2026 13:38
Bilag: image001.png; image002.png; image003.png; image004.png;

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Høringssvar til udkast til lovforslag – J.nr. 2026-679

Vedrørende maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage

Til
Miljø- og Ligestillingsministeriet

RLG RENE GmbH takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkastet vedrørende regler om maksimal størrelse af gebyr samt kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

1. Behovet for fastsættelse af et nationalt serviceniveau

Det fremgår af høringsudkastet, "at det ikke er lykkedes Miljø- og Ligestillingsministeriet at udarbejde et forslag til en fyldestgørende model for regler om et nationalt serviceniveau for kommunernes håndtering af emballageaffald".

RLG RENE GmbH finder det væsentligt at understrege, at fastsættelsen af et nationalt serviceniveau er et helt centralt element i implementeringen af det udvidede producentansvar for emballage. Et nationalt serviceniveau er efter vores vurdering en grundlæggende forudsætning for at sikre, at emballageproducenterne alene pålægges de omkostninger, som er direkte relateret til håndteringen af den emballage, de bringer på markedet.

Uden et klart defineret nationalt serviceniveau vil der være en betydelig risiko for variationer i kommunernes serviceniveau og omkostningsstruktur. Dette kan i praksis medføre, at emballageproducenterne kommer til at finansiere udgifter, som ikke er forårsaget af deres produkter, men som udspringer af lokale prioriteringer eller et højere kommunalt serviceniveau.

På denne baggrund vurderer RLG RENE GmbH, at det ikke er tilstrækkeligt alene at fastsætte regler om den maksimale størrelse af de gebyrer, som producenterne skal betale. Et loft over gebyrerne kan ikke i sig selv sikre en rimelig og gennemsigtig sammenhæng mellem de faktiske omkostninger og producenternes betalingsforpligtelser.

Vi finder det derfor afgørende, at ministeriet fortsætter arbejdet med at udvikle en egnet model for fastsættelse af et nationalt serviceniveau. En sådan model bør efter vores opfattelse indarbejdes i forbindelse med den kommende revision af miljølovgivningen, herunder i forbindelse med en kommende ændring af Miljøbeskyttelsesloven.

2. Lovforslagets konsekvenser for erhvervslivet

I lovforslagets bemærkninger, punkt 5, fremgår det, at lovforslaget ikke i sig selv forventes at have hverken positive eller negative konsekvenser for erhvervslivet.

RLG RENE GmbH er ikke enig i denne vurdering.

Efter vores opfattelse er der en betydelig risiko for, at lovforslaget i praksis vil have væsentlige negative økonomiske konsekvenser for emballageproducenterne. Dette hænger blandt andet sammen med, at fraværet af et nationalt serviceniveau øger usikkerheden omkring de omkostninger, producenterne kan blive pålagt at finansiere.

Hvis kommunernes udgiftsniveau og serviceniveau varierer betydeligt, kan producenterne i praksis komme til at betale for udgifter, der ligger ud over det niveau, som kan anses for nødvendigt for at opfylde kravene til indsamling og behandling af emballageaffald. Dette kan medføre en uforudsigelig og potentielt stigende økonomisk byrde for producenterne.

Vi finder derfor, at lovforslagets erhvervsøkonomiske konsekvenser bør revurderes, og at usikkerheden om omkostningsniveauet bør indgå tydeligere i konsekvensvurderingen.

3. Afsluttende bemærkninger

Sammenfattende finder RLG RENE GmbH:

- * at fastsættelsen af et nationalt serviceniveau er afgørende for en retfærdig og gennemsigtig implementering af producentansvaret for emballage,
- * at regler om maksimale gebyrstørrelser ikke i sig selv kan sikre, at producenterne alene betaler for de relevante omkostninger, og
- * at lovforslaget efter vores vurdering kan få væsentlige negative konsekvenser for emballageproducenterne.

Vi opfordrer derfor til, at arbejdet med en model for et nationalt serviceniveau videreføres med henblik på implementering i forbindelse med en kommende revision af miljølovgivningen.

RLG RENE GmbH står naturligvis til rådighed for yderligere dialog om de rejste problemstillinger.

Vagn Pedersen | RLG Nordics
+4540330160 • vagn.pedersen@rev-log.com

RLG by Reconomy

+49 89 49049 100 **rev-log.com**
RLG Systems AG, Karl-Hammerschmidt-Str. 36, D-85609 Dornach (Germany)

RLG Systems AG. Geschäftsführer: Patrick Wiedemann. Aufsichtsratsvorsitzender: Dirk Boxhammer.
Amtsgericht München HRB 122 392 • UST ID: DE 197627696

EMAIL AND CYBER SECURITY DISCLAIMER: This email transmission is strictly confidential and intended solely for the person or organisation to whom it is addressed. It may contain privileged and confidential information and if you are not the intended recipient, you must not copy, distribute or take any action in reliance upon it. If you have received this email in error, please notify us as soon as possible and delete it. You will not receive emails from us advising of a change in our bank account details. If you receive any such email, please telephone us immediately as we will not accept responsibility if you transfer funds into an incorrect bank account. Reverse Logistics owns copyright in this email and attachments. Although this email has been scanned for all known viruses, we accept no responsibility for any viruses which may be inadvertently transmitted with this email or attachments.

Please consider the environment before printing this email

Til: mim@mim.dk (MIM - Miljøministeriets Departement)
Cc: tachc@mim.dk, makom@mim.dk (Marie Kongsted Møller)
Fra: Bente Villumsen (BVI@regioner.dk)
Titel: Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679
Sendt: 13-03-2026 12:45
Bilag: image001.jpg;

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet

Tak for høring af lovforslaget.
Danske Regioner har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Bente Villumsen
Leder af Videncenter for Miljø og Ressourcer
M 2399 2372 | **E** bvi@regioner.dk
DANSKE REGIONER
Danske Regioner | Dampfærgevej 22 | 2100 København Ø
regioner@regioner.dk

Fra: Marie Kongsted Møller <makom@mim.dk>
Sendt: 17. februar 2026 17:10
Cc: Tania Charlton Christensen <tachc@mim.dk>
Emne: Ekstern høring af udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Du får ikke ofte mails fra makom@mim.dk. Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt

Kære alle

Se venligst vedhæftede høringsmateriale om udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Høringen kan også findes på høringsportalen ved at følge dette link: Høringsdetaljer - Høringsportalen

Frist for høringssvar er tirsdag d. 17. marts 2026.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tachc@mim.dk og makom@mim.dk og med følgende angivet i emnefeltet: "*Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026 -679*".

Eventuelle spørgsmål til udkastet til lovforslag kan rettes til Tania Charlton Christensen tachc@mim.dk, tlf. 2015 2522 og til Marie Kongsted Møller makom@mim.dk, tlf. 2148 0479

De modtagne høringssvar vil blive offentliggjort på Høringsportalen og oversendes samtidig til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg. Ved afgivelse af høringssvar gives der samtykke til offentliggørelse af høringssvaret, herunder afsenders navn og mailadresse.

Venlig hilsen

Marie Kongsted Møller
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 | +45 21 48 04 79 | makom@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
Facebook | Twitter | Instagram | LinkedIn | Youtube | Privatlivspolitik

Høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

dato

13. Marts 2026

Til: **Miljø og Ligestillingsministeriet**
j.nr. 2026-679

Vejle Kommune takker for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget.

Kommunen anerkender behovet for omkostningseffektiv drift og gennemsigtighed i producentansvarsordningen. Det er imidlertid afgørende, at en national regulering ikke indebærer retlige eller økonomiske forskydninger, der underminerer producentansvarets grundprincip eller det kommunale selvstyre.

Lovforslaget rejser efter kommunens vurdering en række væsentlige retlige betænkeligheder.

1. Maksimal størrelse af producentgebyret

Efter affaldsdirektivets artikel 8a skal producenterne dække de nødvendige omkostninger ved indsamling, transport og behandling af affald omfattet af producentansvar.

Begrebet "nødvendige omkostninger" er ikke politisk fastsat, men skal afspejle de faktiske, sagligt begrundede omkostninger ved opfyldelse af de fastsatte genanvendelsesmål.

Lovforslaget introducerer en bemyndigelse til at fastsætte et maksimalt producentgebyr baseret på benchmark. Dermed introduceres et potentielt normativt loft over, hvad der anses for nødvendige omkostninger.

Dette rejser et grundlæggende spørgsmål:

Kan staten gennem administrativ fastsatte regler begrænse producenternes betalingsforpligtelse under EU-retten?

Hvis benchmarkloftet fastsættes under de faktiske, dokumenterede og sagligt begrundede omkostninger, vil producenterne ikke dække de nødvendige omkostninger i direktivets forstand.

Vejle Kommune
Ressourcer & Genbrug

Voervej 12 · 7100 Vejle

Det vil indebære en risiko for mangelfuld implementering af affaldsdirektivets artikel 8a.

Affaldsområdet er underlagt hvile i sig selv-princippet. Kommunen må hverken generere overskud eller underskud. Hvis producentbetalingen fastsættes under de nødvendige omkostninger, opstår en differens.

Den differens kan alene:

- Overvæltes på husholdningsgebyrer
- Dækkes via servicereduktion

Begge scenarier indebærer en forskydning af den økonomiske byrde fra producenter til borgere eller kommune. Det strider mod producentansvarets formål.

Lovforslaget indeholder ikke:

- En eksplicit garanti for fuld omkostningsdækning
- En individuel afvigelsesadgang
- En kompensationsmekanisme ved underfinansiering

Det indebærer en reel risiko for systemisk underfinansiering.

Det bemærkes i den forbindelse, at Miljøministeriets eget nabotjek, udarbejdet af COWI, viser, at det danske producentansvar for husholdningsemballager generelt ligger i den lave ende sammenlignet med lande med tilsvarende miljøkrav og serviceniveau, herunder Sverige og Belgien. Rapporten indikerer således ikke, at Danmark generelt opererer med et omkostningsniveau, der væsentligt overstiger sammenlignelige landes.

På den baggrund fremstår behovet for et generelt loft over producentgebyret ikke som tilstrækkeligt dokumenteret. Hvis omkostningsniveauet allerede er på niveau med eller under sammenlignelige lande med tilsvarende ambitionsniveau, bør det præciseres, hvilket konkret effektiviseringspotentiale benchmarkmodellen skal realisere, og på hvilket fagligt grundlag dette er fastlagt.

Vejle Kommunes anbefaling: det bør udtrykkeligt fremgå af loven, at benchmarkloftet ikke kan anvendes, hvis kommunen dokumenterer, at dens omkostninger er nødvendige og sagligt begrundede. Alternativt skal der etableres en ordning, som sikrer, at kommunerne fuldt ud kompenseres for dokumenterede nødvendige meromkostninger, således at benchmarkloftet ikke medfører økonomisk underdækning.

2. Kategorisering af kommuner – utilstrækkelig differentiering

Lovforslaget angiver, at der vil blive opereret med tre kommunekategorier.

Dette er et skridt i retning af differentiering, men det løser ikke den grundlæggende problemstilling.

Selv inden for samme kategori kan der være væsentlige forskelle i:

- Kontraktbindinger
- Boligstruktur
- Infrastruktur
- Affaldsmængder og sammensætning
- Serviceniveau

En benchmarkmodel baseret på gennemsnit inden for brede kategorier indebærer nødvendigvis, at nogle kommuner vil ligge over benchmark.

Det er Vejle Kommunes vurdering, at spørgsmålet ikke er, om de ligger over gennemsnittet. Spørgsmålet er, om deres omkostninger er nødvendige. Hvis svaret er ja, kan et rigidt loft være i strid med EU-retten.

En model, der ikke tillader konkret vurdering af individuelle forhold, kan rejse proportionalitetsmæssige betænkeligheder.

Der skal være en rimelig sammenhæng mellem mål og middel. Hvis målet er omkostningseffektivitet, men midlet indebærer generel underkompensation af sagligt begrundede omkostninger, er indgrebet ikke proportionelt. En generel loftsmodel uden individuel vurderingsadgang risikerer at gå videre end nødvendigt for at opnå formålet om omkostningseffektivitet.

Vejle Kommune anbefaler, at der bør indføres en individuel dokumentationsadgang, hvorefter en kommune kan få anerkendt nødvendige faktiske omkostninger, selv om disse overstiger benchmark.

3. Kontraktbindinger og retssikkerhed

Kommunerne har indgået flerårige kontrakter i henhold til udbudsreglerne. Disse kontrakter er retligt bindende og kan ikke ensidigt ændres uden erstatningsretlige konsekvenser.

Lovforslaget forholder sig ikke til, hvordan allerede indgåede kontrakter skal håndteres, hvis benchmarkloftet ligger under kontraktens omkostningsniveau.

Hvis kommunerne pålægges en økonomisk differens som følge af statsligt fastsat loft, uden mulighed for kontrakttilpasning, indebærer det:

- Indirekte indgreb i eksisterende kontraktforhold
- Økonomisk byrdeforskydning
- Retssikkerhedsmæssig usikkerhed

Det er ikke tilstrækkeligt belyst i lovforslaget.

Vejle Kommune anbefaler, at såfremt der indføres et benchmarkloft, bør der fastsættes en eksplicit overgangsordning, hvor eksisterende kontraktlige forpligtelser anerkendes som nødvendige omkostninger i en overgangsperiode.

4. Periodisering af omkostninger

Lovforslaget giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om periodisering de af omkostninger, som kommunerne opkræver hos producenterne.

Det fremgår af høringsmaterialet, at bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte regler om, at kommunernes udgifter til indsamling af emballageaffald siden 1. oktober 2025 kan afvikles over en periode på op til fire år.

En sådan ordning indebærer, at kommunerne i praksis kan komme til at afholde udgifter til affaldshåndteringen i en længere periode, før de tilsvarende producentbetalinger modtages.

Dette kan have væsentlig betydning for kommunernes budgetlægning og likviditet.

Kommunernes økonomiske dispositioner er underlagt de kommunalretlige regler om budgetlægning og økonomistyring, herunder budgetlovens rammer og de principper, der følger af den kommunale budgetvejledning. En ordning, hvor

staten fastsætter regler om periodisering af betalinger i producentansvarsordningen, kan derfor indebære et indgreb i kommunernes budgetautonomi og en form for statslig styring af kommunernes kassebeholdning.

I praksis indebærer en sådan model, at kommunerne kan komme til at fungere som midlertidig kreditgiver for producenterne, hvis betalingerne forskydes i forhold til de faktiske omkostninger ved affaldshåndteringen.

Det er uklart hvordan en sådan ordning vil blive udmøntet i praksis, herunder:

- Om periodisering er frivillig
- Om der vil blive fastsat regler om kompensation likviditetsforskydninger
- Hvordan ordningen skal harmonere med de kommunale regler om budgetlægning og økonomistyring.

Der er således risiko for, at økonomisk risiko overføres til kommunerne uden tilsvarende hjemmel til finansiering.

Vejle Kommune anbefaler, at det udtrykkeligt bør fremgå, at periodisering ikke må påføre kommunerne likviditetsmæssig risiko, og at eventuel forskydning skal være økonomisk neutral, eksempelvis gennem en rentegodtgørelse.

5. Markedsvilkår og udbud

Kommunernes indsamling af emballageaffald gennemføres i vidt omfang via konkurrenceudsatte udbud i overensstemmelse med udbudsreglerne. De priser, der opnås, afspejler de faktiske markedsvilkår på tidspunktet for udbuddet og er resultatet af konkurrence mellem private aktører.

En benchmarkmodel, der fastsætter et maksimalt producentgebyr under de priser, som kommunen lovligt har opnået gennem udbud, kan ikke uden videre begrundes i ineffektivitet, men vil reelt tilsidesætte dokumenterede markedspriser. Dette indebærer en risiko for, at kommunen pålægges en økonomisk differens som følge af forhold, der ligger uden for kommunens kontrol.

En sådan konstruktion vil i praksis kunne føre til underfinansiering af lovpligtige opgaver og forskydning af producentansvarets økonomiske byrde.

Vejle Kommune anbefaler, at det udtrykkeligt fastsættes, at dokumenterede markedspriser opnået gennem lovligt gennemførte udbud anerkendes som nødvendige omkostninger i producentansvarsordningens forstand, og at benchmarkmodellen ikke kan anvendes til at fastsætte et loft under sådanne dokumenterede omkostninger.

6. Producentansvarets økonomiske incitament og formål

Det udvidede producentansvar er etableret med henblik på at skabe økonomiske incitamenter for producenterne til at reducere emballagemængder, forbedre design med henblik på genbrug og genanvendelse samt minimere miljøbelastningen.

En regulering, der reducerer producenternes økonomiske eksponering gennem et loft over gebyret, risikerer at svække dette incitament. Hvis producenternes betalingsforpligtelse ikke afspejler de faktiske nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling, mindskes sammenhængen mellem produktdesign og økonomisk ansvar.

Dette kan indebære, at producentansvarets styringsmæssige og miljømæssige effekt reduceres.

Vejle Kommune anbefaler, at det i den videre udmøntning af reglerne sikres, at producenternes betalingsforpligtelse fortsat afspejler de nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling, således at producentansvarets incitamentsstruktur opretholdes og ikke udhules gennem et generelt loft, hvor der gives rabat til producenterne og overflyttes omkostninger til borgerne.

7. Genanvendelsesmål og proportionalitet

Lovforslaget angiver, at de maksimale gebyrer fastsættes under hensyn til genanvendelsesmål i emballagedirektivet og emballageforordningen. Det fremgår imidlertid ikke, hvordan benchmarkmodellen konkret sikrer, at kommunerne reelt kan nå disse mål, hvis producentbetalingen begrænses.

Såfremt de maksimale gebyrer fastsættes under det niveau, der er nødvendigt for at opretholde de indsamlingstiltag og kvalitetskrav, der understøtter målopfyldelsen, kan der opstå en uoverensstemmelse mellem målsætning og finansiering. Dette rejser spørgsmål om proportionalitet og sammenhæng mellem reguleringens formål og dens økonomiske ramme.

Vejle Kommune anbefaler, at det i lovbemærkningerne tydeliggøres, hvordan benchmarkmodellen konkret sikrer, at kommunerne har et tilstrækkeligt økonomisk grundlag for at bidrage til opfyldelse af de EU-retlige genanvendelsesmål, og at modellen udformes således, at der er reel sammenhæng mellem mål og finansiering.

8. Forholdet til EU-retten

Affaldsdirektivets bestemmelser om udvidet producentansvar indebærer, at producenterne skal dække de nødvendige omkostninger ved affaldshåndtering.

Det må sikres, at den foreslåede hjemmel ikke anvendes på en måde, der indebærer mangelfuld implementering af affaldsdirektivets artikel 8a.

Lovforslaget indeholder i den forbindelse en bred bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om producentgebyrets maksimale størrelse. Det fremgår imidlertid ikke af lovteksten, hvilke materielle kriterier der skal lægges til grund ved fastsættelsen af benchmark, herunder hvordan begrebet "nødvendige omkostninger" efter affaldsdirektivets artikel 8a konkret skal indgå i vurderingen.

Lovforslaget indeholder heller ikke nærmere retlige rammer for, hvornår benchmark kan fraviges, eller hvilke retsgarantier der gælder for kommuner, hvis dokumenterede nødvendige omkostninger overstiger benchmarkniveauet.

Efter Vejle Kommunes opfattelse bør sådanne centrale materielle afgrænsninger fremgå af selve loven og ikke alene overlades til administrativ udmøntning i bekendtgørelser. Dette gælder særligt i en ordning, hvor reguleringen har direkte betydning for fordelingen af betydelige økonomiske byrder mellem producenter og kommuner.

Uden sådanne lovfastsatte kriterier indebærer bemyndigelsen en betydelig retlig usikkerhed om rækkevidden af ministerens reguleringskompetence og om kommunernes mulighed for at få anerkendt nødvendige omkostninger i producentansvarsordningen.

En så vidtgående begrænsning af producenternes betalingsforpligtelse bør have klar og præcis lovhjemmel, herunder materielle rammer for bemyndigelsens udøvelse.

Vejle Kommune anbefaler, at det i den videre udmøntning af reglerne sikres og dokumenteres, at benchmarkmodellen er forenelig med EU-rettens krav om fuld dækning af nødvendige omkostninger, og at dette tydeligt fremgår af lovbemærkningerne.

9. Afsluttende bemærkninger

Lovforslaget bevæger producentansvarsordningen fra en omkostningsbaseret model til en politisk fastsat ramme.

Det indebærer en forskydning af økonomisk risiko fra producenter til kommuner.

Uden klare garantier for fuld omkostningsdækning og individuel vurdering indebærer modellen en risiko for:

- Underfinansiering
- Brud på hvile i sig selv-princippet
- Potentiel mangelfuld implementering af affaldsdirektivet
- Indirekte indgreb i kommunalt selvstyre

Vejle Kommune finder derfor, at lovforslaget i sin nuværende form ikke i tilstrækkelig grad sikrer retlig og økonomisk balance i producentansvarsordningen. Den foreslåede loftsmodel rejser endvidere væsentlig tvivl om foreneligheden med EU-rettens krav om, at producenterne skal dække de nødvendige omkostninger ved affaldshåndteringen, jf. affaldsdirektivets artikel 8a, idet modellen indebærer en reel risiko for, at Danmark ikke sikrer fuld opfyldelse af kravet om producenternes dækning af nødvendige omkostninger efter affaldsdirektivets artikel 8a.

Med venlig hilsen
Lana Ata Abdulla
Vejle Kommune,
Ressourcer & Genbrug

Til: mim@mim.dk (Miljø- og ligestillingsministeriet)
Cc: tachc@mim.dk, makom@mim.dk
Fra: Claus Bøgelund Kegel Nielsen (cbn@dsk.dk)
Titel: Please purchase Mail.dll license at https://www.limilabs.com/mail
Sendt: 12-03-2026 10:48
Bilag: image003.png; image004.png; image005.png;

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

De Samvirkende Købmænd (DSK) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Vi har kun tre helt generelle bemærkninger og henviser til Dansk Erhverv for et mere uddybende høringssvar.

- * Lovforslaget er overordnet positivt, idet det har til formål at forhindre, at producenter betaler uforholdsmæssigt høje gebyrer for kommunal indsamling og administration.
- * Der indføres ingen nye direkte forpligtelser for virksomhederne med dette lovforslag, men de økonomiske konsekvenser kan blive betydelige afhængigt af den administrative udmøntning.
- * Hvis benchmarkmodellen ikke afspejler reelt omkostningseffektiv drift, kan der fortsat ske overbetaling – blot inden for et nyt loft.

Med venlig hilsen

CLAUS BØGELUND NIELSEN
Vicedirektør
+45 23 45 30 59
cbn@dsk.dk

De Samvirkende Købmænd
Islands Brygge 26
2300 København S
T. +45 39 62 16 16

WWW.DSK.DK

Fra: Marie Kongsted Møller <makom@mim.dk>
Sendt: 17. februar 2026 17:10
Cc: Tania Charlton Christensen <tachc@mim.dk>
Emne: Ekstern høring af udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Du får ikke ofte mails fra makom@mim.dk. Få mere at vide om, hvorfor dette er vigtigt

Kære alle

Se venligst vedhæftede høringsmateriale om udkast til lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger

under udvidet producentansvar for emballage)

Høringen kan også findes på høringsportalen ved at følge dette link: Høringsdetaljer - Høringsportalen

Frist for høringssvar er tirsdag d. 17. marts 2026.

Høringssvar bedes sendt til mim@mim.dk med kopi til tachc@mim.dk og makom@mim.dk og med følgende angivet i emnefeltet: "*Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026 -679*".

Eventuelle spørgsmål til udkastet til lovforslag kan rettes til Tania Charlton Christensen tachc@mim.dk, tlf. 2015 2522 og til Marie Kongsted Møller makom@mim.dk, tlf. 2148 0479

De modtagne høringssvar vil blive offentliggjort på Høringsportalen og oversendes samtidig til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg. Ved afgivelse af høringssvar gives der samtykke til offentliggørelse af høringssvaret, herunder afsenders navn og mailadresse.

Venlig hilsen

Marie Kongsted Møller
Fuldmægtig | Cirkulær økonomi
+45 | +45 21 48 04 79 | makom@mim.dk

Miljø- og Ligestillingsministeriet
Departementet | Frederiksholms Kanal 26 | 1220 København K | Tlf. +45 38 14 21 42 | mim@mim.dk | www.mim.dk
Facebook | Twitter | Instagram | LinkedIn | Youtube | Privatlivspolitik

-alt med affald

Notat

11. marts 2026
Sagsnr. 26/100
Dok. nr. -
Initialer OHLN

Høringssvar vedr. miljøbeskyttelsesloven j.nr. 2026-679 (Maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage)

Til Miljø- og Ligestillingsministeriet (mim@mim.dk; cc. makom@mim.dk)
Kopi til Brancheforeningen Cirkulær

Høring
Miljø- og Ligestillingsministeriet har i høringsbrev dateret den 13. februar 2026 og offentliggjort på høringsportalen den 17. februar 2026 sendt udkast til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (maksimal størrelse af gebyr og kommunalbestyrelsens periodisering af omkostninger under udvidet producentansvar for emballage) i offentlig høring med frist for svar den 17. marts 2026.

1. Indledning og overordnede bemærkninger
ARC kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar til ovennævnte lovforslag, som har til formål at fastsætte rammer for maksimale producentgebyrer samt periodisering af kommunernes omkostninger under det udvidede producentansvar for emballage.

ARC anerkender, at lovforslaget sigter mod at skabe forudsigelighed for producenterne og sikre en mere ensartet økonomisk ramme. ARC er positiv over for, at forslaget uændret indebærer mulighed for, at kommunerne tilrettelægger affaldsindsamlingen og selvstændigt fastsætter serviceniveauet.

Omvendt finder ARC det afgørende, at reguleringen skal understøtte opfyldelsen af EU's genanvendelsesmål og respektere princippet om, at producenterne skal afholde de nødvendige omkostninger ved håndtering af emballageaffald. ARC finder det ikke sandsynliggjort, at de mest omkostningseffektive kommuner faktisk lever op til genanvendelsesmålene.

2. Maksimal gebyrstørrelse og begrebet "nødvendige omkostninger"
Lovforslaget bemyndiger miljøministeren til at fastsætte maksimale producentgebyrer med udgangspunkt i et benchmark baseret på de mest omkostningseffektive kommuner inden for tre segmenter (by-, oplands- samt land- og ø-kommuner).

Det bemærkes, at:

- Det oprindelige økonomiske grundlag for den politiske aftale om udvidet producentansvar (1,5 mia. kr.) bygger på en COWI-analyse fra 2021, som også var udgangspunkt for aftalen i 2022.
- Det senere benchmark, der ligger til grund for et niveau på ca. 1,2 mia. kr., ikke dokumenterer en reduktion i de samlede nødvendige omkostninger, men derimod indebærer en omfordeling mellem kommuner og producenter.

På den baggrund finder ARC det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at det foreslåede loft over producentgebyrerne reelt afspejler de omkostninger, der er nødvendige for at:

- opretholde et tilstrækkeligt serviceniveau, og
- sikre opfyldelse af EU's genanvendelsesmål for emballageaffald.

3. Forholdet til EU-mål og forurener betaler-princippet

Efter affaldsdirektivet og emballagedirektivet skal producenterne finansiere de nødvendige omkostninger ved indsamling og behandling af emballageaffald, således at ordningen både er effektiv og gratis for borgerne. Sidstnævnte understreges af den vedtagne forordning, hvor tilpasninger af emballagebekendtgørelsen parallelt er under gennemførelse.

ARC finder det problematisk, at det ikke er dokumenteret, hvordan et fastsat maksimalt gebyr – baseret på et relativt omkostningsbenchmark – sikrer, at:

- genanvendelsesmålene kan nås inden for de økonomiske rammer, og
- eventuelle meromkostninger ved opfyldelse af målene ikke reelt overvæltes på kommunerne.

Såfremt kommunerne må hæve serviceniveauet for egen regning for at sikre målopfyldelse, vil dette være vanskeligt foreneligt med forurener betaler-princippet.

4. Segmentering af kommuner

Lovforslaget og den forventede bekendtgørelse opererer med en fast segmentering i by-, oplands- samt land- og ø-kommuner.

ARC savner:

- en klar faglig og empirisk begrundelse for netop denne segmentering på nærværende område, samt
- en vurdering af de langsigtede konsekvenser, herunder risikoen for fastlåsning af strukturelle forskelle via pristalsregulering.

Segmenteringen kan medføre betydelige og varige forskelle i kommunernes finansieringsmuligheder, uden at disse nødvendigvis afspejler lokale forhold, affaldssammensætning eller indsamlingslogistik.

5. Sorteringsanlæg til restaffald

ARC etablerer p.t. et sorteringsanlæg til restaffald. Anlægget, der ventes at stå klar til drift i 2. halvår 2026, skal udsortere genanvendeligt affald fra restaffald for flere af selskabets ejerkommuner. Indsatsen sker for at opfylde målsætningerne for genanvendelse. Det udsorterede affald inkluderer emballageaffald, herunder affald, der ikke er korrekt sorteret som restaffald. ARC finder, at ansvaret for det udsorterede emballageaffald vedrører producenterne i henhold til forureneren betaler-princippet.

ARC bemærker i den sammenhæng,

- at Miljø- og Ligestillingsministeriet i høringsnotat pr. 4. oktober 2024, J.nr. 2023 – 2267, anerkendte, "at der fremadrettet kan blive behov for at se på, om det er nødvendigt at udsortere

> emballageaffald fra restaffald for at nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, og hvordan dette i givet fald skal indgå i producentansvaret."

Idet lovforslaget ikke indeholder nogen vurdering af, hvorvidt Danmark med det fremlagte lovforslag vil nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, foreslås det, at det sikres, at finansieringen af den fornødne håndtering af emballageaffald inkl. affald, der ikke er korrekt sorteret som sådan, påhviler producenterne. I tråd med ministeriets bemærkning i høringsnotatet kan det ske ved at forpligte producenterne til at afsætte udsorteret genanvendeligt materiale fra restsortering og finansiere håndteringen af alt emballageaffald både i forhold til sorteringsomkostninger og afsætning m.v.

ARC står gerne til rådighed, hvis høringssvaret giver anledning til spørgsmål.

Venlig hilsen

Nils Thor Rosted
Kommunikationschef